

AVLIDNA SALAKONSTNÄRERS SÄLLSKAP

Farväl Silvervallen

Café Täljstenen 13 okt-6 nov 2021

Här följer en kavalkad av tidningsurklipp, foton, berättelser, filmavsnitt och andra dokument om Silvervallen. Utställningen är ett urval av den stora mängden bilder från Silvervallens tillvaro.

Tack till alla som tipsat oss och ställt arkiv, foton och annat material till vårt förfogande:

Sala Allehanda/Mats Wikman & Mikael Stenkvist, Sala kommuns arkiv/Linda Norrby & Jessica Ehrlin, Sala stadsbibliotek, Niclas Bergvall, Anders Bjurenvall, Anders Dahlström, Jan-Erik Dufmats, Tjalle Forsberg, Björn Heidenborg, Åke Lantz, Kerstin Laurell, Marie-Louise Lilja, Bengt Lindh, Nils-Gunnar Ling, Bo Svärd, Moa Vlastos.

Bilder från utställningen i Café Täljstenen:

De utställda bilderna med texterna från bordsinformationen i Café Täljstenen (flera av bilderna återkommer i kronologiska texterna längre ner):

"Provinvigning" av nya idrottsplatsen 12 september 1927

Foto Herman Westling

Före invigningen av idrottsplatsen 3 juni 1928, genomfördes bl.a. en friidrottstävling mellan IFK Sala och IFK Västerås den 12 september 1927. Sala vann med 54 – 53. Namnet Silvervallen kom inte till förrän 1939.

100 m-finalen den 12 sept. 1927

Foto Herman Westling

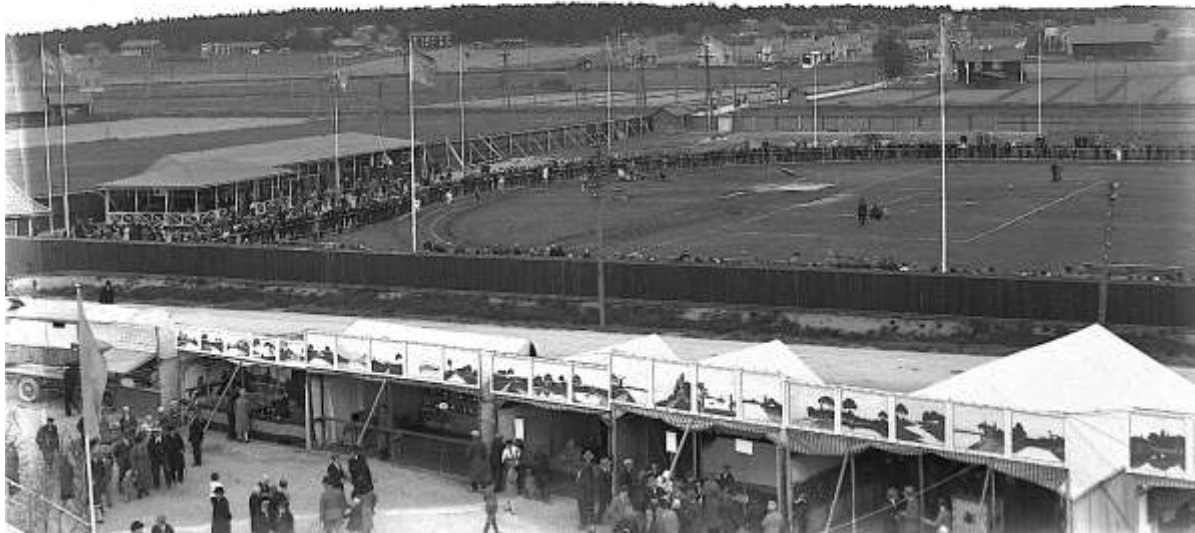
Segrare, nr 30, Torsten Bodlund, IFK Västerås. Tvåa kom spektakulärt hoppande C Axel Frimansson, IFK Sala. Trea, nr 10, Harry Johansson, IFK Sala. Alla tre klockades för 12,1 sek.

Invigningen av idrottsplatsen 3 juni 1928

Foto Gösta Ling

Högtidlig invigning med "parad, musik och tävlingar". Nils Gunnar Ling: *Pappa tyckte om att fotografera. Han var också biografmaskinist på stadens alla tre biografen.*

Invigningen av idrottsplatsen 3 juni 1928

Bilden tagen vid en tid då man inte hade tillgång till drönare. Kanske från en brandstege, ett tak eller ett träd? I bakgrunden vy över Östaberg, Norrberg och Hedaberg

Gymnasternas dag, 28 aug 1932

Foto Sven Norling

Sala Allehanda: *"...en över tusenhövdad publik kantade Sala idrottsplats, när de bortåt 300 gymnasterna med musiken i spetsen på eftermiddagen drogo in i idrottsborgen efter sitt festtåg genom staden."*

Friidrott Västmanland-Dalarna 10 september 1933

Foto Sven Norling

Åke Hedvall, "den björnstarke resen från V. Färnebo", var svensk rekord-hållare i diskus i 10 min, sedan satte Falupolisen Harald "Slaktarn" Andersson (t.v.) nytt svenskt rekord och Europarekord, 49,68 m!

Allmän idrott 1934

Foto Sven Norling

Sven har själv satt filnamnet *Allmän idrott 1934* på fotot. Letar man i tidningsläggen 1934 finns 11 fri-idrottsreferat! Från lokala tävlingar mot, Möklinta, Ransta, Västerfärnebo till DM, Idrottens dag och tävlingar mot VIK, VSK, Norberg och Avesta. Friidrott var populärt!

IF Nordens lag efter kval-matchen mot Arboga Fr. v. i bakre ledet lagledaren Martin Lans, S. Johansson, G. Hellsiröm, M. Blixt, C. Lindén, E. Lindén, A. Sundberg. Främre ledet: P. Henningsson, O. Pierru, E. Fernström, G. Berg, O. Sahlgren.

IF Norden till div III år 1942

Foto Sven Norling

1983 gick Sala FF upp i div III, men redan 1942 var IF Norden där efter en sista rafflande kvalmatch mot Arboga på Silvervallen den 7 juni.

IF Norden bandy 1944

Foto Sven Norling

Okänd motståndare och okänt datum. En av Sven Norlings fina idrottsbilder – en frusen lagledare vid målburen, målvakten på språng, bandybollen på väg, spelarnas rörelser, hus och Norrby kyrka i bakgrunden...

Salas husmödrar tränar inför Lingiaden på Stockholms stadion

Foto Sven Norling?

I juli 1949 tränade Salas husmödrar för att delta i Lingiaden 27 juli – 6 augusti i påbjudna vita blusar, blå gymnastikbyxor och vita skor, 14 000 husmödrar/gymnaster, deltog, varav 5 000 från Sverige.

Silvervallen och Riksbyggen

Foto Oskar Bladh

Anders Dahlström: *Gula Riksbyggen, som byggdes på 1940-talet, är de tre vinkelställda hyreshusen väster om Silvervallen. Hyreshusen i bakgrunden byggdes på 1950-talet, så fotot kan vara från omkring 1956. Runt hela IP fanns ett brunt, tjärat plank som vi grävde oss in under.*

Isracing omkring 1950

Foto Sven Norling

Redan 1932 var det isracingpremiär på Silvervallen. Det var stort under flera decennier. 11 mars 1946 kom 6 000 åskådare och extratåg sattes in. Anders Dahlström: *Vi var upprörda för de förstörde vår skridskois med sina spikdäck. Sista tävlingen kördes i början av 1970-talet.*

Skridsko SM 24-25 januari 1953

Foto Sven Norling

Tävlingarna blev en publik succé, 6 600 besökare, och strålande väder, även om det blev sent och kallt på lördagskvällen.
Känner du igen något ansikte i publiken?

Skridsko SM 24-25 januari 1953

Foto Sven Norling

Sigge Ericsson vann 5 000 m på nytt svenskt rekord, 8.22,5.
Idel lovord för arrangemangen från den församlade pressen - "sportslig fullträff", "pampigt SM",
"SM-historiens finaste is".

8 000 på stockcar-premiär

Foto Sven Norling

SA 27 juni 1955: *Bilarna som användes fick inte vara yngre än 10 år, inte ha fönsterrutor, inte större bensintank än 15 liter o. inte ha mer än ett säte. Med detta ekipage gällde det sedan att ta sig runt Silvervallens speedwaybana med alla medel tillåtna.*

Stockcar på Silvervallen

Foto Sven Norling

SA 27 juni 1955: *Henry Bråttoms gamla Ford var i varmaste laget och kokade för fullt, men detta hindrade inte honom från att vinna krockpriset.*

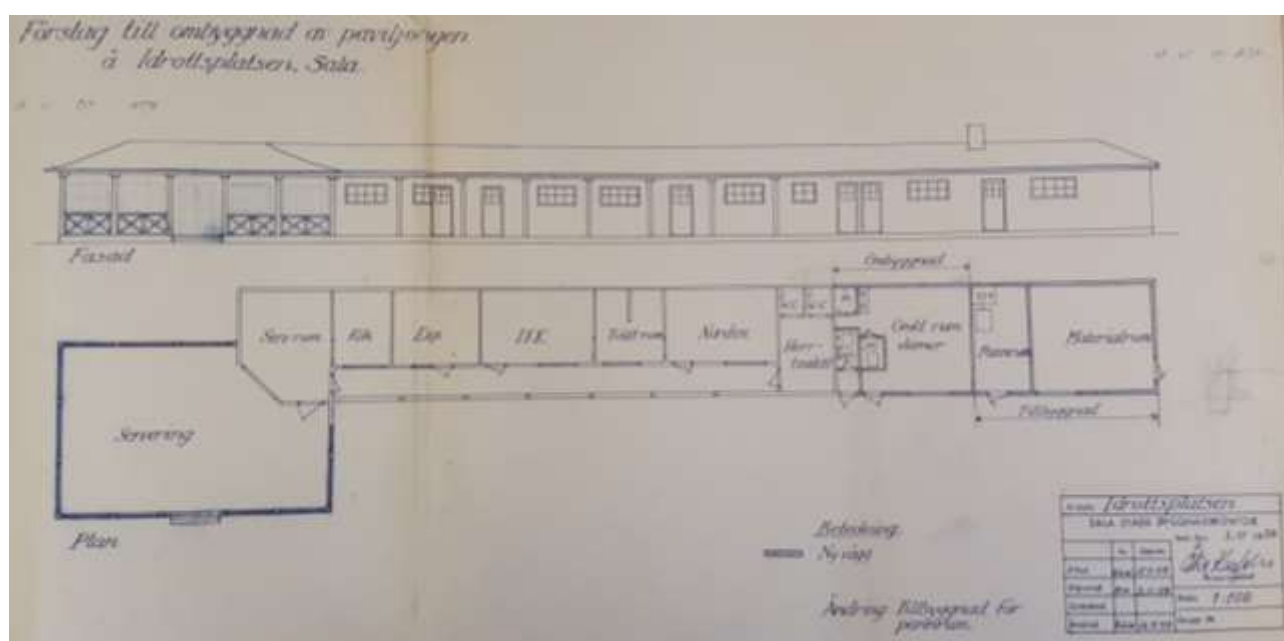
- - - *Bråttom avverkade halva loppet baklänges, men hann med bra trots det. Han radade uppåtskilliga av sina konkurrenter med huvorna mot staketet.*

Stockcarpremiären i Sala publiksuccé

Foto Sven Norling

Sala-Posten 27 juni 1955: *Redan tre timmar innan tävlingarna stod folk i kö för att få komma in på Silvervallen. - - Att det blev en tävling helt i publikens smak kunde man heller inte missta sig på. - - Här (2a heatet) gick Nils Werner, Sala, in på sjätte plats, Erik Johansson, Sala, på sjunde och Arne Eriksson, Huddungeby, på tolfte."*

Förslag till om- och tillbyggnad av Silvervallens lokaler 1959

Du som varit där och kanske var aktiv: Känns rummen igen?

Sol, vår & Silvervallen

Foto Bo Jansson (1937-2016)

På väg ut från Silvervallen. Okänt vilket evenemang som har ägt rum. Bo Jansson tog fotot från sina föräldrars lägenhet på andra våningen omkring 1960. Inga löv – tidigt på våren? Av skuggorna att döma är det eftermiddag. Ett bygge är på gång i vänsterkanten?

Elis Johansson, "Gubben Elis" (1888-1964)

Arkivfoto Sala Allehanda

SA 17 feb 1964: ...kallades vid högtidliga tillfällen "en pionjär för den moderna salaidrotten" och det innebar ingen överdrift. -- Hans med åren alltmer böjda gestalt var ett välkänt inslag i gatubilden och framförallt kring idrottens tävlingsarenor. -- Med stolthet bar han Riksidrottsförbundets resultatmärke i guld – ett av de 25 första som utdelades i landet.

TV-laget – Lions Club 1969?

Fotot troligtvis när TV-laget spelade mot Lions Club 20 aug 1969. I mitten, längst fram, kan man skönja journalisten Åke "Åkej" Johansson. I Lions lag fanns bl.a. Bertil Elgstedt, Stenowe Nyström, "Orresta" Carlsson och Lennart Eriksson. Matchen slutade 2-2.

Curling på Silvervallen

Foto Sala kommuns arkiv, ev. 1971

Text på baksidan: *En vinterdag på gamla banorna vid Silvervallen.*

CK Silverstenen bildades den 8 dec 1961 och firar 60-årsjubileum i år!
Numera spelar man i hallen vid Lärkans Sportcenter.

Sista derbyt mellan IFK Sala och IF Norden 21 aug 1971

Foto Tjalle Forsberg

n med 4-1. Fr.v. Roger Lund IFN, Tom Andersson IFK, Anders Danielsson IFN, Rune Widenbring IFK, Håkan Andersson IFK, Lill-Hasse Johansson IFK, osäkert vem IFK, Johnny Bäckman IFN nickar, Sten Carlsson (numera Wigstrand) IFN, målvakt Janne Forsgren IFK, Bengt Johansson IFK, Göran Kilström IFK.

IF Nordens damlag 1972

Foto Tjalle Forsberg

IFN mot okänt lag. Lena Ericsson (Kindberg) driver bollen. Bakom syns Ann Forsberg.

Niclas Bergvall: *Lena har även alla tiders lokala målrekord på seniornivå. Hon gjorde 14 mål när Norden slog IK Oden med 27-0.*

Rune Andersson, "Pumpum", (1935-2009)

Foto Sala Allehanda/tidningsklipp

Rune var en välkänd profil på Silvervallen. Hur många lottringar han sålt för IF Norden/Sala FF kan ingen räkna. Lottringen i ena handen och den andra skramlandes med enkronorna i fickan. Han var också mycket generös mot spelarna: *"I kväll blir det stadshotellet"* om de vunnit en viktig match. Ibland bjöd han spelarna till varmare breddgrader eller bekostade träningsoveraller till laget.

Servering, omklädningsrum m.m.

Bo Svärd, serigrafi 36 x 46 cm

Ann-Marie Persson, f.1925, Linneskåpet, år 2009 om Salas Caféer: *När jag var 5-6 år var jag med min mamma till IP och fick min första läsk, en apelsindryck med namnet Valencia som var tillverkad vid Sala Ångbryggeri. Himmelskt gott! När jag blev äldre var jag också på dans vid serveringen på IP.*

Silvervallen 65 år

Foto Per-Erik Hagman/Sala Allehanda

3 juni 1993, på dagen 65 år efter Silvervallens invigning, träffades Anders Sjöberg, Charles Söderström, David Färnqvist och Nils Nittler, som alla var med vid Silvervallens tillkomst. Alla eniga om att det "vore synd", "bedrövt" och "fruktansvärt" om Silvervallen skulle försvinna.

Amerikanska pärlor

Foto Mikael Stenkvis/Sala Allehanda

13 september 2009 hade American Automobile Club Sala sin tolfte bilträff på Silvervallen. 180 fordon, bilar och motorcyklar, visades upp och bedömdes. Räddningstjänsten hade uppvisning och Mikael Stenkvis fick testa brandstegen.

Sista matchen på Silvervallen

Text & foto Niclas Bergvall.

På bilden Niklas Larsson, Heby AIF och Fredrik Larsson, Sala FF. Slutresultat 0-0.

SA, 29 sept 2013: *Kanske kände de 502 åskådarna som var där att det var sista chansen att få se en fotbollsmatch av dignitet på arenan som stod klar 1928.*

Silvervallen 2021

Bo Svärd, blyerts/färgpenna 24x36 cm

Speciellt för vår utställning har Bo Svärd tecknat Silvervallens entré med Bovieran i bakgrunden.

Bo har under ett långt konstnärsliv tecknat & målat flera hundra Salamotiv.

Slut på bildinformationen från Café Täljstenen.

Före invigningen av Silvervallen 3 juni 1928, genomfördes bl.a. en friidrottstävling den 12 september 1927:

Foto Herman Westling (1884-1968), IFK Salas samlingar.

Text på baksidan:

*Första allmänna idrottsmatchen på Sala Nya Idrottsplats den 12/9 -27
mellan IFK Västerås – IFK Sala.*

*Segrare:
IFK Sala 54 poäng
Västerås 53 –”–*

100 m-finalen 12 september 1927. Trots C Axel Frimanssons spektakulära hopp lyckades han inte vinna, utan kom på 2a plats efter nr 30, Torsten Bodlund, Västerås.

Foto Herman Westling (1884-1968). IFK Sala samlingar.

Text på baksidan:

100 meters final 12/9 -27

Från vänster, 3. Harry Johansson, Sala

1. Torsten Bodlund, V-ås

2. C Axel Frimansson, Sala

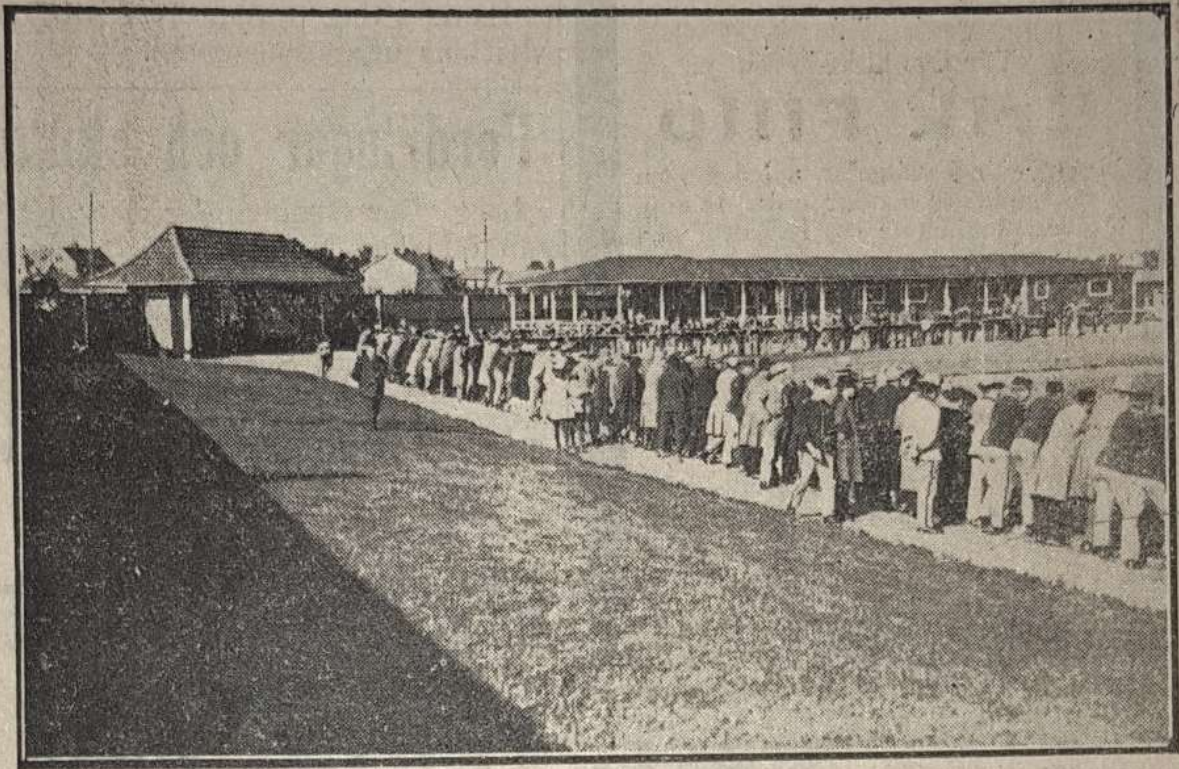
5. Erik Hansson, Sala

4. C. Vongheer, V-ås

Sala Allehanda 19 september 1927:

Sala nya idrottsplats hade på söndagen en trevlig "provinvigning".

*Salakamraterna hemförde segern
i allmän idrott över
Västerås I. F. K.*

En bild från idrottsplatsen under tävlingarna.

Sala nya idrottsplats fick i går sin "provinvigning", om uttrycket tillåtes. Den officiella invigningen kommer som bekant att äga rum först nästa år. Det hade säkerligen varit det allra lyckligaste, om våra idrottsmän, som i en halv mansålder fått vänta på en ordentlig idrottsplats, kunnat lugna sig med att taga den nya förstklassiga platsen i anspråk, förrän till försommaren, då planen givetvis hunnit att bli säkrare i växten, men man får å andra sidan ha förståelse för idrottsungdomens längtan att äntligen få komma, så att säga, i eget bo.

Hur som helst är det dock nu ett faktum att vår stad fått en förnämlig idrottsplats, varigenom ett länge närt önskemål förverkligats. Må den bli nytta och gagn för det uppväxande släktet, som där skall samlas till ädel tävlan i den fysiska fostrans tecken. Må vetenskapen om de goda krafter, som samarbetat för att få denna idrottsplats till stånd, också hos ungdomen stärka känslan av den förpliktelse, som idrotten kräver av sina utövare!

Gårdagens idrottsevenemang var som bekant klubbmatchen i allmän idrott

mellan Kamratkretsarna i Sala och Västerås, vilken lämnade ett för hemmaföreningens glädjande resultat, i det att segern efter en hård strid bärgades, visserligen knappt, men dock fullt rättvist. Sala I. F. K. uppnådde 54 poäng och Västerås I. F. K. 53 p., skillnaden således endast en poäng.

Efter tävlingarnas slut förrättades prisutdelning, varvid elva vackra silverpokaler och en ståtlig statyett överlämnades till resp. välförtjänta erövare.

Publiken uppgick till c:a 500 personer och i entrébiljettmedel inflöto c:a 225 kr.

Här nedan följer resultatlistan över tävlingarna:

Löpning 100 m., försök.

Heat I:

- H. Johansson, Sala, 12 sek.
- C. Lundell, Sala, 12.
- E. Hansson, Sala, 12,1.
- A. Vongheer, Västerås, 12,2.

Heat II:

- H. Meijer, Sala, 12.
- E. Blomberg, Västerås, 12,3.
- T. Bodlund, Västerås, 12,2.
- C. Frimansson, Sala, 12,2.

Höjdhop.

1. E. Karlsson, Väås, 1,70 cm.
2. E. Berggren, Väås, 1,65.

Forts. på 4:de sid.

SALA ALLEHANDA MÅNDAGEN DEN 19 SEPTEMBER 1927

Sala nya idrottsplats.

100-meterslöp ningens final.

Forts. från 1:sta sid.

3. O. Ericsson, Sala, 1,60.
 4. H. Johansson, Sala, 1,60.
 5. M. Öhrn, Sala, 1,60.
 6. K. Blixt, Väås, 1,55.
- Poäng: Västerås 8, Sala 3.

Löpning 100 m., final.

1. T. Bodlund, Väås, 12,1.
 2. C. Frimansson, Sala, 12,1.
 3. H. Johansson, Sala, 12,1.
 4. A. Vongheer, Väås, 12,4.
 5. E. Hansson, Sala, 12,5.
- Poäng: Västerås 6, Sala 5.

Diskus.

1. C. Frimansson, Sala, 36,92 m.
 2. F. Bergkvist, Väås, 36,08.
 3. K. Sonesson, Sala, 34,79.
 4. G. Andersson, Sala, 31,38.
 5. E. Karlsson, Väås, 30,57.
 6. H. Meijer, Sala, 29,60.
 7. G. Harling, Väås, 28,91.
 8. K. Blixt, Väås, 28,85.
 9. E. Berggren, Väås, 28,27.
- Poäng: Västerås 3, Sala 8.

Längdhopp.

1. C. Frimansson, Sala, 6,17 m.
 2. H. Johansson, Sala, 6,13.
 3. E. Hansson, Sala, 6,00.
 4. E. Berggren, Väås, 5,94.
 5. R. Persson, Sala, 5,63.
 6. E. Karlsson, Väås, 5,56.
 7. H. Meijer, Sala, 5,55.
 8. A. Vongheer, Väås, 5,54.
 9. E. Blomberg, Väås, 5,35.
- Poäng: Västerås 1, Sala 10.

Spjut.

1. Bror Klingvall, Sala, 45,87 m.
 2. F. Olsson, Sala, 41,50.
 3. E. Berggren, Väås, 41,17.
 4. T. Dahlberg, Väås, 40,43.
 5. K. Blixt, Väås, 37,38.
 6. C. Frimansson, Sala, 34,15.
 7. E. Blomberg, Väås, 32,64.
 8. E. Carlsson, Väås, 32,06.
 9. F. Bergkvist, Väås, 30,51.
- Poäng: Västerås 3, Sala 8.

Tresteg.

1. H. Johansson, Sala, 13,28 m.
 2. T. Johansson, Väås, 12,47.
 3. E. Karlsson, Väås, 12,37.
 4. C. Frimansson, Sala, 12,15.
 5. H. Meijer, Sala, 11,58.
 6. E. Johansson, Sala, 11,50.
 7. G. Andersson, Sala, 10,73.
- Poäng: Västerås 5, Sala 6.

Löpning 1,500 m.

1. T. Bodlund, Väås, 4,34 m.
 2. E. Johansson, Sala, 4,35,4.
 3. G. Englund, Sala, 4,39,8.
 4. H. Englund, Sala, 4,42,9.
- Poäng: Västerås 5, Sala 6.

Stafett 1,000 m.

1. Västerås 2,13,6. E. Berggren, A. Vongheer, E. Blomberg, T. Bodlund.
 2. Sala 2,17,3. C. Frimansson, H. Johansson, H. Meijer, E. Hansson.
- Poäng: Västerås 5, Sala 3.

Löpningar.

1. T. Bodlund, Väås, 15 poäng, A.-B. Sala Herrekiperings hederspris.
2. H. Johansson, Sala, 5 poäng, Kafé Linnéas hederspris.
3. E. Johansson, Sala, 3 poäng, I. F. K:s hederspris.

Hopp.

1. H. Johansson, Sala, 9 poäng, Hallmans konditori hederspris.
2. E. Karlsson, Väås, 7 poäng, Kamrer E. Johanssons hederspris.
3. C. Frimansson, Sala, 3 poäng, Hillmer H. Johanssons hederspris.

Kast.

1. F. Bergkvist, Väås, 6 poäng, Liljekvist Tidningskiosks hederspris.
2. C. Frimansson, Sala, 5 poäng, I. F. K:s hederspris.
3. E. Karlsson, Väås, 5 poäng, I. F. K:s hederspris.

Generalprotokoll.

- I. F. K., Sala: 100 m. 5; 400 m. 4; 1,500 m. 6; stafett 3; summa 18.
- I. F. K., Västerås: 6, 7, 5, 5; s:a 23.
- I. F. K., Sala: Höjdhopp 3, längdhopp 10, trestegshopp 6; s:a 19.
- I. F. K., Västerås: 8, 1, 5; s:a 14.
- I. F. K., Sala: Diskus 8, kula 1, spjut 8; s:a 17.
- I. F. K., Västerås: 3, 10 3; s:a 16.
- I. F. K., Sala: 54 poäng.
- I. F. K., Västerås: 53 poäng.

Sala Allehanda 24 september 1927:

IDROTTSNYTT

Från idrottssekretariaten.

Nordens cyklister sammanträda å Hilmer H. Johanssons velocipedverkstad i morgon kl. 6 em.

Norden slog Grängesberg med 5—3, (2—1).

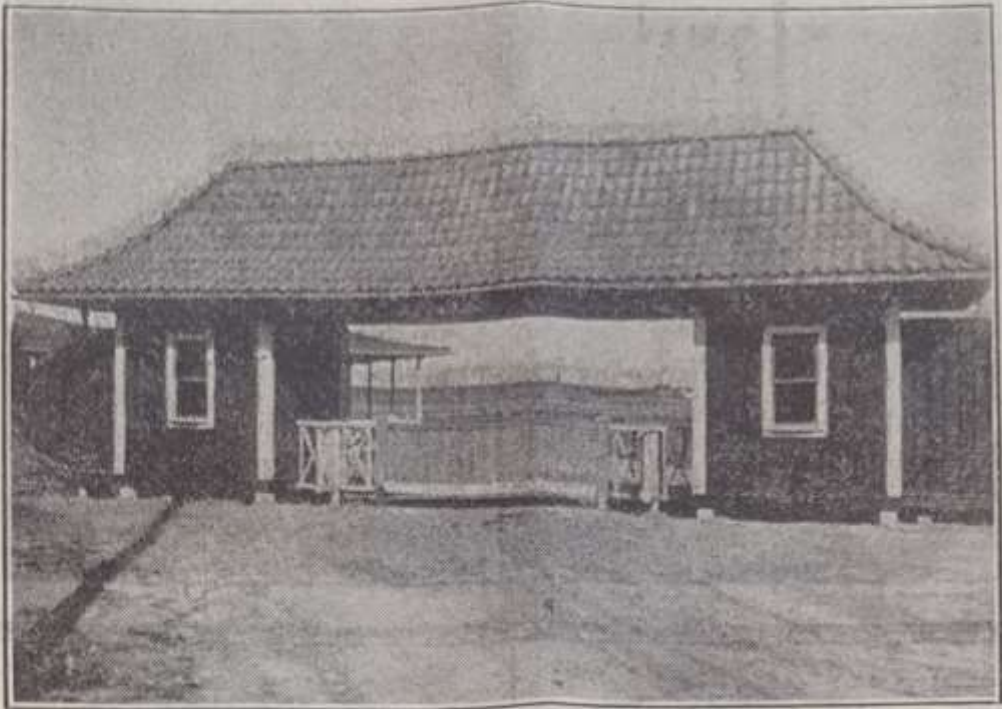
Den nya idrottsplatsens gräsmatta togs i går för första gången i anspråk för fotbolländamål i samband med I. F. Nordens match i Uppsvenska seriens andra division mot Grängesbergs-Kamraterna, vilken resulterade i en seger för hemmalaget med fem mål mot tre, efter det laget i halvtid haft ledningen med 2—1.

Norden kunde nå grund av pågåen-

Sala Allehanda 1 juni 1928:

SALA ALLEHANDA FREDAGEN DEN 1 JUNI 1928

Inför Sala Idrottsplats invigning på söndag.

Den nya idrottsplatsens entré.

På söndag har idrottsrörelsen i Sala en bemärkelsedag i och med invigningen av den nya Idrottsplatsen. Man må hoppas, att det blir sol och vackert väder på denna Ingemars dag och blir det fallet, så kan man också vara tämligen säker om ett publikrekord.

I och med den nya idrottsplatsens tillkomst har en gammal kommunal tvistefråga avförts från dagordningen, en fråga, som f. ö. i år kan fira sitt 25-årsjubileum. Det var nämligen 1903 på våren som Idrottsföreningen Kamraterna och Ungdomsföreningen Liljan inkommo till stadsfullmäktige med framställning

taga ställning till flera förslag, av vilka fyra behölls till det slutliga avgörandet, nämligen: 1) området utmed Gruvvägen omedelbart intill gamla idrottsplatsen, 2) området vid Norrbytull mellan Långgatsvägen o. Kivstavägen, 3) ett område på Västtermalm samt 4) en del av Jakobsdalsområdets södra del.

Kommittén utgick emellertid ifrån, att de två sistnämnda alternativen ej kunde ifrågakomma, enär marken ifråga enligt antagen stadsplan var avsedd för bostadsbyggnader. Beträffande de två förstnämnda alternativen fann kommittén i likhet med idrottsföreningarna avgjorda skäl tala för Gruvvägsförslaget. Då emellertid en kraftig opinion såväl

Resp. spalt fortsätter på nästa sida.

stadsfullmäktige med framställningar om anvisande av lämplig sommaridrottsplats. Det beslöts att för ändamålet upplåta en del av den s. k. Skarpskytteplatsen d. v. s. det område, som nu håller på att förvandlas till stadspark. Tidigare hade man övat bollsparkning å ett område mellan f. d. Akermanska villan och Rimströms såg, men fr. o. m. 1903 blev planen framför samskolan stadens s. k. idrottsplats.

Det dröjde emellertid inte många år förrän kravet på en bättre tävlingsarena gjorde sig gällande. Stadsfullmäktige tillsatte därför 1905 en kommitté, som omsider framlade ett av löjtnant I. Aminoff uppgjort förslag, vilket emellertid ej vann bifall. Frågan fick sedan ligga till sig i mer än tio år, varefter ett nytt förslag såg dagen, vilket utarbetats under medverkan av kapten N. Djurberg. Förslaget gick ut på att idrottsplatsen skulle förläggas på Oxbacken med åskådareläktare utmed Gruvvägen. Planen stötte på opposition från flera håll, men idrottsmännen själva voro mycket tilltalade av detta förslag och ville högst ogärna släppa detsamma. På våren 1921 kom rektor Albert Andersson fram med ett förslag om idrottsplats på Jakobsdalsområdet. Ungefär samtidigt hade emellertid en idrottsplats börjat anläggas vid Trängkåren och planer uppstodo nu att eventuellt här få till stånd en idrottsplats, gemensam för stadens idrottsföreningar o. trängens idrottsförening. En framställning om ett kommunalt anslag för ändamålet å 8,000 kr, avslogs emellertid av stadsfullmäktige, som i stället tillsatte en ny kommitté för vidare utredning av idrottsplatsfrågan.

Denna kommitté, i vilken såväl stadsfullmäktige som idrottsföreningarna voro representerade och vars ordförande var borgmästare Ivar Hedman, var färdig med sitt betänkande i slutet av mars 1925. Under arbetet hade kommittén haft att

emellertid en kraftig opinion såväl inom som utom stadsfullmäktige vore emot detta förslag beslöt kommittén förorda Norrbytullsområdet.

Sedan frågan ytterligare ventilerats dels vid en livlig remissdebatt i fullmäktige och dels inom drätselkammaren kom den före till avgörande i stadsfullmäktige den 30 juni 1925. Fullmäktige beslöt därvid att för anläggande av en idrottsplats upplåta erforderligt markområde utanför Norrbytull, att lämna ett bidrag å 5,000 kr. samt teckna borgen på ett lån å 5,000 kr. mot det att idrottsföreningarna själva anskaffade resten av det för idrottsplatsen erforderliga beloppet eller 5,000 kr.

Vad som därefter inträffat ligger ju så nära i tiden, att det ej behöver rekapituleras. Den, som i samband med tillblivelsen av denna idrottsplats är värd att särskilt nämnas är borgmästare Ivar Hedman, som nedlagt ett omfattande och intresserat arbete, då det gällt att lösa de många problem och svårigheter som ofta yppat sig.

Arbetet med den nya idrottsplatsen följdes med stort intresse och insamlingen för ändamålet gick rätt bra. Flera roliga fotbollsmatcher, t. ex. mellan old boys och flicklag, gävo vackra ekonomiska resultat, som kommo idrottsplatsarbetet väl till pass. Idrottsmännen själva ha liksom på olika sätt bidragit till förverkligandet av den anläggning, som nu äntligen står färdig att invigas.

Må den då tjäna sin uppgift att gagna ungdomens fysiska fostran och även bidra till skapandet av god kamratrekänsla och god ton. Må det städse ligga de här tävlande idrottsmännen om hjärtat att hålla den svenska idrottens fana högt. Då skall också allmänhetens bevägenhet och sympatier i allt högre grad vinnas för de syften idrottsrörelsen satt sig före.

—dh.

Sala-Posten 1 juni 1928:

Idrottsplatsinvigningen på söndag — en stor dag att vänta.

Nära 100-talet idrottsmän från
skilda platser i landet anmällda.

Landshövdingebesök.

Parad på plan, musik av amatör-
orkestern, intressanta tävlingar.

På söndag inviges sålunda Sala nya idrottsplats efter många och långa förberedelser med en idrottslig högtidlighet, som säkert kommer att stå sig för en bra tid framåt. Främst torde man finna orsaken därtill att landshövdingen i Västmanland Walter Murray kommer att denna dag hedra Sala med ett besök vartill kommer att en stor trupp av toppmän inom svensk idrott samlas för att pröva sina krafter. Helt säkert blir det en stor dag för Sala stad, en historisk händelse, som man med stort intresse motser i vida kretsar. När nu idrottsplatsen skall invigas torde det vara på sin plats att ägna några rader åt idrottens historia i Sala.

Ett stycke historia.

Utan att direkt ha fakta torde man på goda grunder kunna antaga, att idrotten sedan långt tillbaka haft djupa försänkningar i Sala, särskilt bland dess ungdom. Bland de äldre har man nog förr liksom nu haft att finna en del

som inte varit så värt idrottsentusiastiska. Om Salaidrottens ålder vittnar bl. a. idrottsföreningarna, som äro bland de äldsta i länet.

Men någon ordnad idrott var det dock ej att börja med, beroende på att inte någon idrottsplats fanns. År 1868, alltså för jämnt 60 år sedan, tillkom emellertid en övningsplats för skyttar i det stadens två kompanier skarpskyttar gingo till verket för frågans lösning och till den ändan iordningställde åt sig ett område på "Gåsmossen", en vik av nedre Ekeby damm, där idrott utövats på senare år, men som förr gick under namn av Skarpskytteplatsen. Denna plats blev sålunda sedermera upplåten till idrottsplats, vilken rang, heder och värdighet den bibehöll en lång följd av år.

Men riktigt bra ställt för idrotten var det i alla fall inte. Frågan om bättre idrottsplats kom upp och lades ned år efter år. Sålunda föreslogs bl.

(Forts. & sista sid.)

En bild från Sala drottsplats.

Idrottsplatsen.

(Forts. från 1:sta sid.)

a. att söka anlägga idrottsplats på Heberleska området, marknadsplatsen vid Norrbytull eller på området mellan folkskolan och Vasastaden, men alla dessa förslag gingo i stöpet.

Så kom man fram ända till 1925 och detta år kom att visa på en vändpunkt. Med anledning av en verkställd utredning beslutade nämligen stadsfullmäktige detta år att upplåta ett erforderligt område för idrottsplats vid Norrbytull, det område där idrottsplatsen nu är belägen. Samtidigt beslutade emellertid stadsfullmäktige att även bidra med 5,000 kr. till anläggningen samt att teckna borgen för ett lån på ytterligare 5,000 kr., som erhöles genom Sveriges centralförening för idrottens främjande, dock under förutsättning att vederbörande idrottsföreningar i staden tillsköt ett belopp på 11,000 kr., som ytterligare vore erforderligt. Som bekant tillkommo dessutom genom fester (Idrottsmässan bl. a.) en hel del pengar och så stod då omsider Sala idrottsplats färdig. Och i föl inleddes den nya eran, som nu alltså skall officiellt bekräftas.

Att räkna upp vilka mer eller mindre medverkat för denna idrottsplats tillblivelse torde ej vara nödvändigt, ej heller vilka gjort utkasten och skisserna till planen och byggnaderna. Det har för övrigt nämnts förut till en del. Stadsfullmäktiges goda vilja och hjälp i detta fall äro emellertid anmärkningsvärda och idrottsmännen äro alltså helt säkert tacksamma för det bistånd de fått. Deras egen insats vid arbetena är likaledes ej att förbise, liksom allt det stora intresse varmed idrottsplatsen omfattats från skilda håll.

Må idrottsplatsen sålunda bli till glädje och nytta. Då kan man säga att ett gott arbete utförts för ett eftersträfvansvärt mål.

Må idrottsplatsen sålunda bli till glädje och nytta. Då kan man säga att ett gott arbete utförts för ett eftersträfvansvärt mål.

Vad söndagen kommer att bjuda på.

Det är alltså som man lätt förstår en stor märkesdag som nalkas för stadens idrottsmän och förresten för hela Sala stad nu på söndag i och med idrottsplatsinvigningen. Den nya idrottsplatsen, förut beskriven i denna tidning, kommer som bekant då att få sin uppgift stadfäst och bli officiellt invigd. Att detta torde bli ett arrangemang, vilket sent kommer att glömmas, slår programmet om. En smula sommarväder därtill och triumfen fullständigas kanske!

Vad högtidligheten bär i sitt sköte ha vi redan förut omtalat men det skadar säkerligen ej med en liten påminnelse. Man börjar kl. 1 em. med ingångsmarsch som utföres av amatörorkestern, varpå defilerings av scouterna, skolbarn och idrottsmän äger rum. De därpå följande programpunkterna uppta hälsningstal av byggnadskommitténs ordförande, borgmästare Ivar Hedman, invigningstal av landshövding Walter Murray samt återigen musik. Så ha vi dagens clou, idrottstävlingarna. Dessa ha vi ju förut beskrivit men komma för säkerhets skull åter med en erinran.

Det blir ej mindre än ett 95-tal idrottsmän, som komma att visa sina färdigheter. De representera ett 25-tal idrottsföreningar landet runt och bland dem återfinnas ett flertal elitmän

inom svensk idrott. De mest kända äro spjutkastaren Erik Lundkvist, Grängesberg, svenske mästaren i trestegshopp G. Nilsson, Kronoberg, svenske mästaren i höjdhopp B. Nilsson, Hellas, samt stavhopparen H. Lindblad, Kronoberg. För övrigt återfinnas många goda förmågor, som det här emellertid skulle föra för långt att namngiva. Vi hänvisa i stället till ett uppgjort program, vilket kommer att försäljas på idrottsplatsen tävlingsdagen. F. ö. kan nämnas att inbjudan hörsammats i så hög grad att alla anmälningar ej kunnat godtagas.

Följande föreningar komma emellertid med deltagare: Altuna Idrottsklubb, Avesta Idrottsförening, Fagersta Allm. I. K., Gefle Idrottsförening, Gustavsbergs Idrottsförening, Idrottsföreningen Elvsborg, Idrottsföreningen Kamraterna, Eskilstuna, Idrottsföreningen Kamraterna, Grängesberg, Idrottsföreningen Kamraterna, Sala, Idrottsföreningen Kamraterna, Västerås, Idrottsföreningen Norden, Sala, Idrottsföreningen Start, Örebro, Idrottsföreningen Thor, Uppsala, Idrottsföreningen Vesta, Uppsala, Kronobergs I. K., Stockholm, Krylbo Idrottsförening, Krylbo, Lidingö

Idrottsförening, Lidingö, S. och I. K. Hellas, Stockholm, Tierps Idrottsfören., Tierp. Västerås Idrottsklubb, Västerås Sportklubb och Örby I. F.

Efter tävlingarna blir det prisutdelning och slutmarsch och till sist avslutas dagen med middag kl. 3,30 em. å stadshotellet.

Till tävlingarna ha följande personer och firmor skänkt hederspriser:

G. H. Liljekvist.
Café Linnéa.
Alfr. Nordenborg.
Skofabriksaktiebol. Oskaria.
Melins Bil- och Motor A.-B.
A.-B. Aug. Kjellén.
S. Björkmans Eftertr.
Aug. Anderssons möbelaffär.
Rytterqvists konditori.
Sala-Posten.
I. F. Norden.
I. F. Kamraterna.
A.-B. Sala Herrekipering.
Sala Tobakshandel.
Idrottsintresserad.
Axel Eriksson.
Skocentralen.
Cykeln Vulkan.
Apotekare Ljungberg.
Direktör Tengfeldt.
Sala Ångbryggeri.
Sala Allehanda.
Strå Kalkbruk.
A. Ramström.

P. Johnson.
Lundbergs Sko- och Läderhandel.
C. A. Ullvén's Tobakshandel.
Strås tjänstemän.
Trafikbolaget.
Erik Johansson.
Fotograf Vestling.
F. L. Andersson.
Links konditori.
Ivar Eriksson.
Arvid Lundström.
Aug. Eriksson.
Ågrens mek. verkstad.
Elektriska monteringsaktiebol.
Restaurantfören. Enighet, 2 pris.
Banankompaniet.
A. Diös.
Tandläkare Ringström.

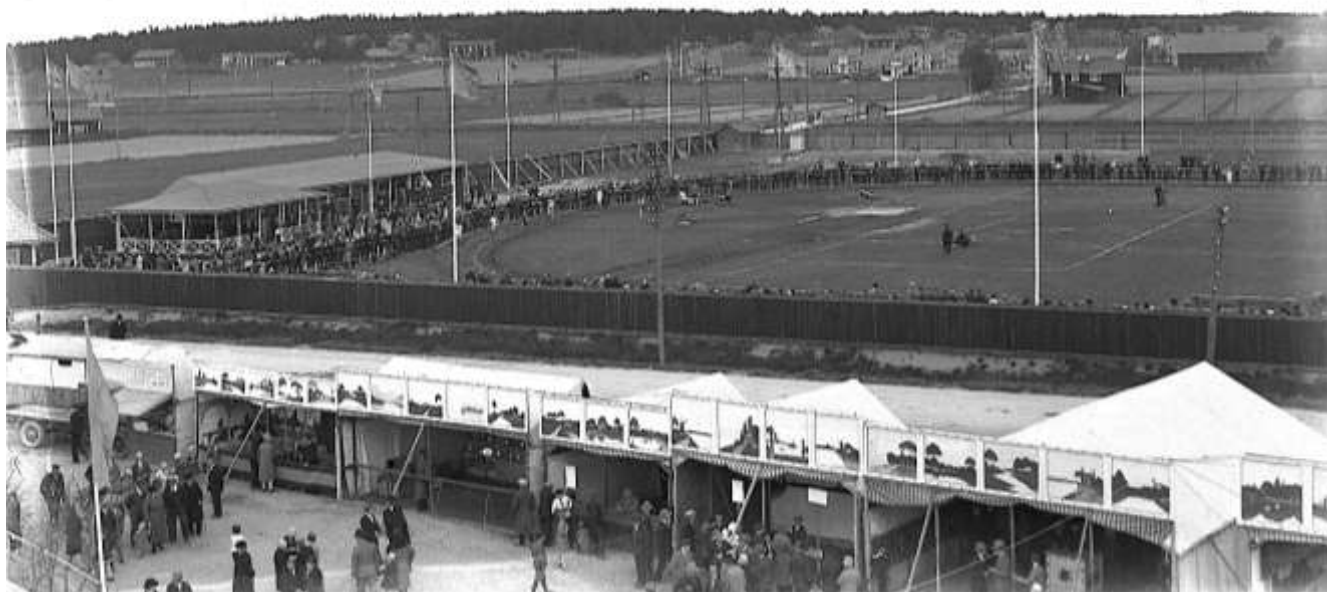

Foto från invigningen av Sala nya idrottsplats den 3 juni 1928.

Kallades idrottsplatsen eller IP fram till 1939, då den fick namnet Silvervallen. Bilden tagen vid en tid då man inte hade tillgång till drönare. Kanske från en brandstege eller ett träd? Fotot finns i Sven Norlings samlingar/Sala kommunarkiv, men Sven var i 15-årsåldern och hade just köpt sin första lådkamera, så kanske kan fotot tillskrivas Herman Johansson (1875-1934) eller Herman Westling (1884-1968). Sven Norling hade flera foton av dem i sina samlingar.

I bakgrunden vy över Östaberg, Norrberg och Hedaberg.

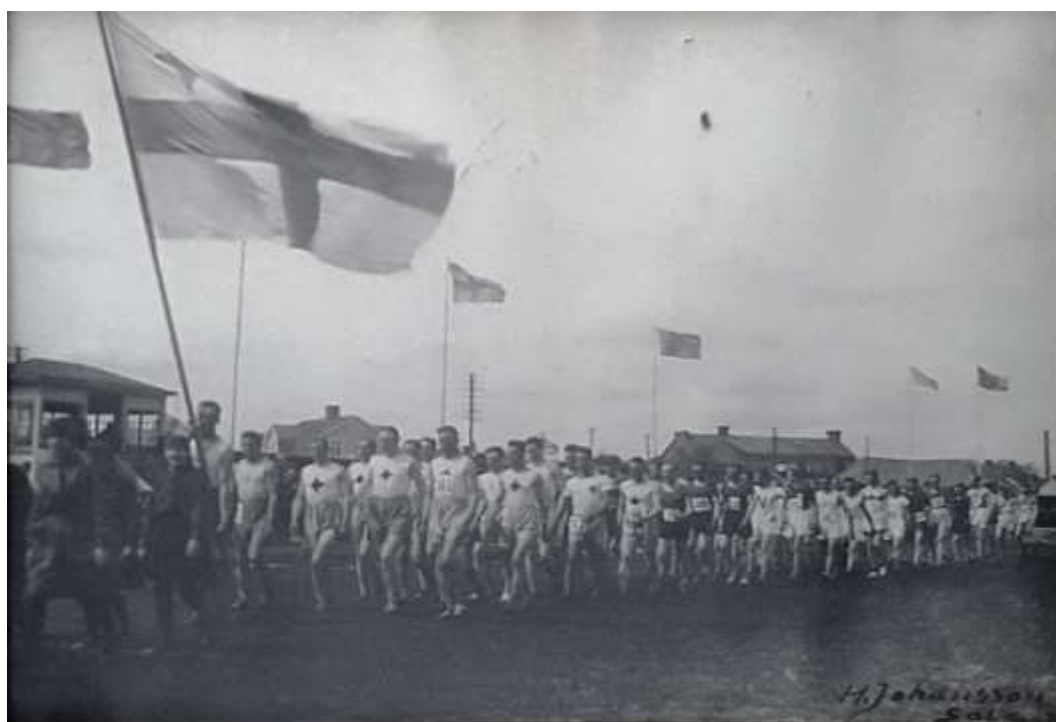

Foto Herman Johansson (1875-1935), IFK Salas samlingar.

Text på baksidan: *Invigning av Sala Nya Idrottsplats den 3 juni 1928. IFK:s fana i teten.*

Sala Allehanda 4 juni 1928:

Invigningen av Sala idrottsplats fick ett i allo glansfullt förlopp. Relativt goda tävlingsresultat.

Lundkvist, Grängesberg, slängde spjutet 65,40 m.

Defilerung av skolbarn och scouter. — Tal av landshövding
Murray och borgmästare Hedman. — Om-
kring 1,500 åskådare.

Landshövding Murray.

Sala idrottsplats fick på sönda-
gen en det trägna förarbetet fullt
värdig invigning. Ur väderlekssyn-
punkt sett såg det föga hoppning-
ande ut på lördagskvällen. Mörka
regnmoln bådade intet gott för det
kommande evenemanget. Glädjan-
de nog visade sig dock alla farhågor
vara obefogade. Himlappen var
visserligen inte molnfri, men detta
generade inte det ringaste förrän
framåt midnatt, då nattflanörerna
fingo en erinran om hemdags. Solen
gjöt med givmild hand sina strålar
över den vackra idrottsplatsen och
en sakta vind satte de blågula du-
karna i rörelse. Över det hela vi-
lade festivitas.

Invigningshögtidigheterna och de
därmed förknippade tävlingarna ha-
de samlat en publik på omkring
1,500 personer. Entréavgiften på
uppgingo till i runt tal 1,235 kr., vil-
ket måste betraktas som ett relativt
gott resultat. Bland de närvaran-
de märktes landshövding Murray
med fru, representanter för magi-
straten och stadsfullmäktige m. fl.
Sedan en avdelning ur Sala amatör-
orkester under apotekare Lund-
borgs ledning exekverat en taktfull
inledningsmarsch, defilerade skol-

växande intresse från skilda samhälle-
lagens sida. Inskikten om idrottsrö-
relsens nationella betydelse har vun-
nit insteg i den allmänna uppfattnin-
gen och varje samhälle, som har en
vakent blick för ungdomens utveck-
ling till sunda och dugande medbor-
gare, inser numera också sin plikt att
stötja uppfostringens målsman i de-
ras strävan att bereda ungdomen till-
fälle till nyttiga och hälsobringande
kroppsovnningar på härför lämpliga
idrottsplatser.

I vårt samhälle drojde det ganska
länga, innan idrottsrörelsen på allvar
erhöll någon anslutning. Vår före-
kommo även här några svaga ansat-
ser till övningar i en del allmän i-
drott, varjämte balleparkering lär
hava utövats på något gårde i stadens
utkant. År 1903 beslutade emellertid
stadsfullmäktige på framställning
från I. F. K. och ungdomsföreningen
Liljan att upplåta det numera till
stadspark avsedda området framför
skolkolan. Platsen visade sig emel-
lertid icke fylla sitt ändamål åtmin-
stone icke i det skick i vilket den
samma befann sig. Ett utarbetat för-
slag att å området ifråga iordning-
ställa en mot tidens krav svarande
idrottsplats kom aldrig till utförande.
Frågan fick därefter vila under åre-
årliga år, under vilka emellertid den
provisoriskt upplåtna platsen av i-
drottsmännen användes till idrottsut-
övning av olika slag. Kravet på en
ordentlig idrottsplats växte allt mer
och mer. Under våren 1921 framkom-
mo olika förslag om anläggande av
en idrottsplats för staden. Med an-
ledning härav tillsatte stadsfullmäk-
tige en kommitté för frågans lö-
sning, vilken kommittés arbete utmyn-
nade i ett förslag om anläggning av
en idrottsplats i å det område, där vi
i dag samlas. Den 30 juni 1925 be-
slutade stadsfullmäktige att till i-
drottsplats upplåta området, varjäm-
te stadsfullmäktige dels beviljade ett

Borgmästare Hedman.

rande i vägen för platsens användan-
de i full omfattning. När erforderliga
medel vid ett kritiskt tillfälle sakna-
des, har centralföreningen för idrot-
tens främjande genom ett frikostigt
kontant bidrag möjliggjort för byg-
gnadskommittén att fortsätta sitt ar-
bete. Föreningen har därjämte genom
sina förtroendemen vid flera tillfällen
skänkt byggnadskommittén sitt vär-
defulla stöd. Byggnadskommittén står
därjämte i tacksamhetsskuld till tid-
ningspreesen, som vid flera tillfällen
på olika sätt främjat idrottsplatsens
intressen. Sägverksägare i staden o-
kringliggande landsbygd hava gratis
lämnat en del virkesposter och där-
igenom underlättat byggnadskomit-
téns arbete. Kontrollanter, entrepre-
nörer och andra, som deltagit i ar-
betet, bringar byggnadskommittén vi-
dare sitt uppriktliga tack.

När byggnadskommittén nu går att
överlämna idrottsplatsen till den
förening, som bildats för att handhava
den ekonomiska förvaltningen därav,
sker det under uttalande av den var-
ma förhoppningen, att idrottsplatsen
kommer att väl fylla det ändamål,
för vilket den närmast är avsedd. Vi
drista oss därjämte hyra den för-
visningen, att den idrottsutövande
ungdomen här kommer att erhålla
den fysiska fostran, som är nödvän-

Resp. spalt fortsätter på nästa sida.

harn, scouters och idrottsmän. I telen gick scouternas fanborg, följt av en trupp skolbarn, alla med svenska flaggan i händerna. Ett färgglatt och synnerligen trevligt inslag. Största intresset tilldrog sig utan tvivel de käcka flickscouterna, som dock ej borde hälsat i ledet även om manliga bekanta blottade sin huvuden.

Borgmästare Ivar Hedmans hälsningstal.

Hälsningstalet hölls av byggnadskommitténs ordförande, borgmästare *Ivar Hedman*, som yttrade följande:

Under den tidrymd av omkring 50 år tillbaka, under vilken man kan tala om en idrottsrörelse enligt moderna begrepp i vårt land, har den allmänna opinionen undergått en märklig utveckling. De, som vid tiden för idrottsrörelsens begynnelse ägnade sig åt utövandet av någon idrottsgren o. därigenom banade väg för idrottsrörelsen, hade ofta att utstå mycken smälek och betraktades understundom med nästan föraktliga blickar från andra samhällsmedlemmars sida. Tidsutvecklingen har emellertid givit de första idrotteentusiasterna rätt. Från att till en början hava utövat av endast ett fåtal har idrottsrörelsen allt mer populariserats och omfattas numera med ett allt mera

te stadsfullmäktige dels beviljade ett anslag på 5,000 kr. till platsens iordningställande och dels iklädde staden sig borgen för ett lån hos Centralforeningen för idrottens främjande å samma belopp. Genom detta frikostiga bidrag hava stadsfullmäktige lagt den ekonomiska grunden till idrottsplatsen, utan vilket bidrag erhållande förslaget om idrottsplatsanläggning icke torde kunna hava förverkligats. En för ändamålet särskilt tillsatt byggnadskommitté började omedelbart sitt arbete. Ännu återstod stora svårigheter förvudsäkligheten av ekonomisk natur. I ändamål att anskaffa erforderliga medel bildades en särskild kommitté, vilkens idoga arbete möttes med stor förståelse och gav ett synnerligen gott resultat. Stadens idrottsföreningar och föreningarnas enskilda medlemmar hava där efter bidragit med ekonomiska insatser, varjämte medlemmarna genom utförda naturaprestationer kraftigt medverkat vid arbetet på platsens iordningställande. I staden arbetande företag, därvid jag icke kan underlätta att särskilt med tacksamhet omnämnas A. B. Strå Kalkbruk, A. B. Svenska Metallverkens Salbergsförvaltning, och Sala Tegelbruks A. B., hava skänkt oss materiel av olika slag och även i öfrigt lämnat oss en värdefull hjälp. Stadens Elektricitetsverk har frukostigt iklätt sig kostnaderna för flyttande av elektriska kraftledning, som eljest skulle ligga hind-

den fysiska fostran, som är nödvändig för att denna ungdom skall dansas till nyttiga och dugliga samhällsmedlemmar.

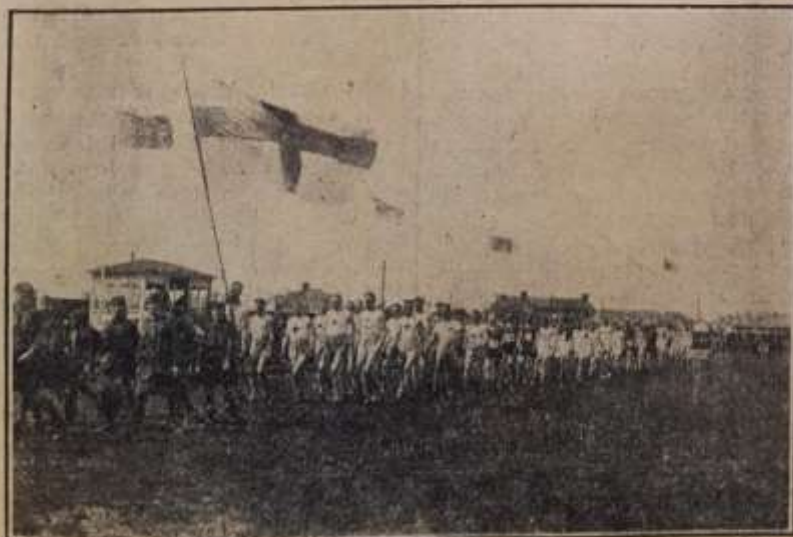
Herr landshövding! Vi stå till Eder i stor tacksamhetsskuld för det intresse. Ni vid flera tillfällen visat för idrottsplatsen. Vi tro oss veta, att det var Eder personliga insats, som kraftigt bidrog till det kontanta bidrag, som centralforeningen för idrottens främjande har om året lämnade. Det är därför med odelad tillfredsställelse från alla, vilka arbeta för idrottens och ungdomens sak, som byggnadskommittén nu genom mig anhåller att landshövdingen ville förklara denna idrottsplats officiellt invigd att tagas i anspråk för ett avsedda ändamål.

Landshövding Murray tog därefter till orda och höll följande invigningstal:

Landshövding Murrays invigningstal.

Den tid, i vilken vi leva, benämnes icke utan skal industrialismens tidevarv. Redan i mitten av 1800-talet började storindustriens första värslag att nå våra stränder och sedan dess har utvecklingen gått med en svindlande hastighet i den en gång angivna riktningen. Den mänskliga uppfinningsförmågan arbetar i allt snabbare takt och i jämnbredd med dess resultat stiger ljudet av maskinernas surrande, av yxans gång i skogarna, av malmens rasslande i bergsschakten. Och under tiden flyttas den mänskliga arbetskraften alltmer från åkrar och ängar in i fabrikenas dunkel och kvalm eller in i bergens mörka innandömen. Jordbrukarnas visserligen tunga, men sunda och omväxlande varv bytes i stor utsträckning mot det instängda och ensidiga arbetet vid maskiner och hjul.

Givetvis innebär denna företeelse — vid sidan av ökade förvarsmöjligheter — ett allvarigt hot mot den mänskliga organismen, ett hot som i längden skulle kunna leda till ett försvagande av släktet. Man våldför sig icke straffat på de möjligheter till hälsans bibehållande och stärkande, som naturen själf anvisat, och som beta rörelse, frisk luft och vatten. Det är säkerligen ingen tildfallighet, att just i dessa tider av i viss mån naturvidrig påfrestning på mänskliga

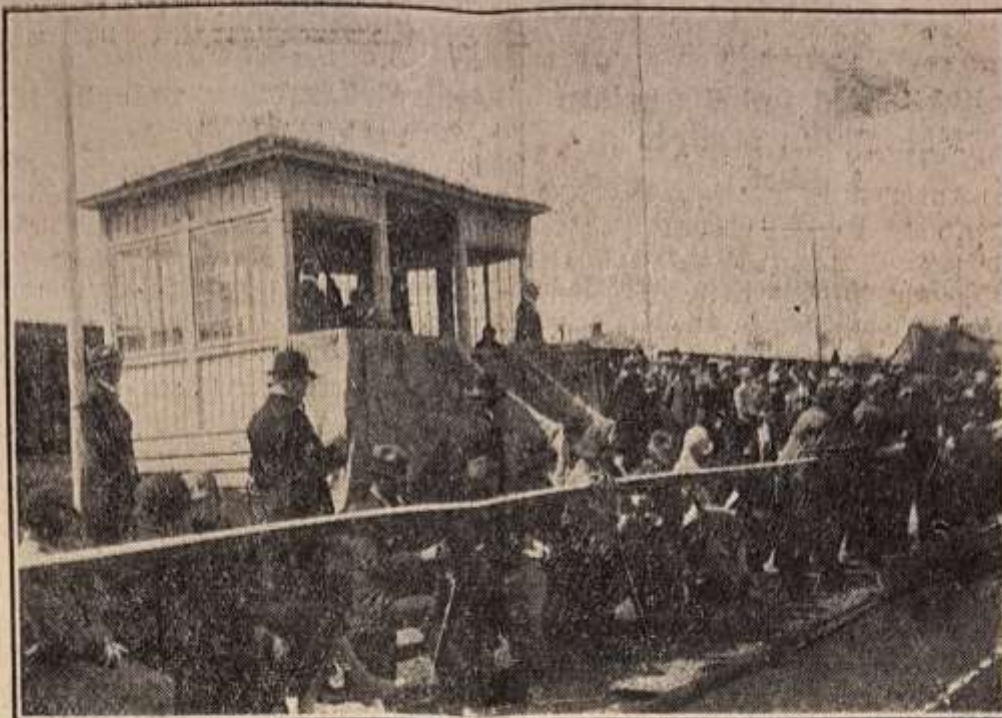

Idrottsmännen defilera.

Forts. på 4:de sidan.

SALA ALLEHANDA MÅNDAGEN DEN 4 JUNI 1928

Invigningen av Sala idrottsplats.

Landshövding Murray håller invigningstalet.

Fortsättning från första sidan.

kroppen idrottsrörelsen framträtt och med framgång strävar att i sig inlämna allt vidare kretsar. Bakom denna företeelse ligger säkerligen en instinktiv känsla av, att idrotten gömmer på det nödiga korrektivet mot de avvikelser från ett sunt levnadssätt, som tiden kräver.

Väl torde kunna sägas — om man nu vill skilja på idrott och gymnastik — att den sistnämnda såsom den allsidigaste är av den största betydelsen. Men gymnastiken, som i stor utsträckning undertryckt tävlingsmomentet, utövar nu en gång icke samma dragning på alla, och därför måste det anses som en lycka, att idrotten visat sig äga förmåga att samla så många inom sina leder.

Det kan också sägas, att idrotten

ning har därjämte bidragit med ett kontant belopp av 3,000 kr. Slutligen hava inom staden genom fester och annorledes insamlats 15,000 kr. Jag tillåter mig framföra ett hjärtligt tack till alla dem, som sålunda genom offrande av penningar eller genom personliga insatser samverkat för vinnande av ett vackert mål och då särskilt till centralföreningen, vilken här — som så många gånger på andra ställen i vårt land — oegennyttigt trätt in för arbetet på idrottens höjande och utbredning. Det är mig också kärt att på uppdrag av centralföreningen, vars styrelse jag tidigare under många år haft äran att tillhöra, framföra föreningens hjärtliga lyckönskningar i anledning av Sala idrottsplats tillkomst. Huru högt föreningen uppskattar de personliga insatser, som från en del håll gjorts

ten visat sig äga så många inom sina leder.

Det kan också sägas, att idrotten ofta nog leder till överansträngning och överdrifter. Detta är sant och sådant bör i görilgaste mån med kraft motarbetas. Men man får icke förbise, att alla stora rörelser hava sitt oferväsen. Det är vida bättre, att en och annan stupar i idrottslig lek, än att idrotten skulle upphöra att allmänligen utövas.

Men idrottens fördelar stanna icke vid de redan antydda. Det är icke blott kroppens, utan även själens spänstighet som höjes genom det upptriskande idrottslivet. Känslan av hälsa, av kraft, mod och tillförsikt till egen förmåga växer därunder och åstadkommer en motsvarande inverkan på individens verksamhet, även på andra områden än de idrottsliga. Därtill kommer vinningen av det kamratliga umgänget mellan idrottsmännen, där all klasskillnad är bannlyst, där alla starta från en och samma utgångspunkt och där den bäste också erkännes som den bäste. Slutligen må icke förglömmas, att den som vill vinna goda idrottsliga resultat också måste underkasta sig en däromot svarande träning, vilket innebär tvång till ett sunt och enkelt liv och försakelse av mycket, som frestar och som samtidigt är ägnat att i längden föresyga organismen.

Idrottsrörelsen, som betyder så mycket för ett flertal enskilda, har berättigade anspråk på att omhuldas av det allmänna och är därjämte i stort behov av en sådan uppmuntran. Med den omfattning, idrottsrörelsen nu erhållit och de krav på allt bättre prestationer, som uppställas, kräves ovillkorligen tillgång till en väl utrustad idrottsplats, något som kostar mycket pengar. Många städer i vårt land har detta krav ännu ej erhållit det beaktande, som det otvivelaktigt förtjänar. Sala stad i att lyckönska till att härutinnan har gått i spetsen för länets städer. Staden själv har skänkt mark för ändamålet och bidragit dels med 5,000 kr kontant, dels med borgen å samma belopp hos Sveriges centralförening för idrottens främjande. Sagda för-

eningen uppskattat en del håll gjorts satser, som från en del håll gjorts för idrottens tillkomst och utdanning, framgår därav, att föreningen beslutat att i dag tilldela sitt hederdiplom till borgmästaren Ivar Hedman, distriktslantmätare Oscar Högstadius och dikningsförmän Adolf Thelin. Det är mig kärt att nu få överlämna dessa utmärkelser.

I den förhoppning, att denna idrottsplats väl skall tjäna de samhällsviktiga intressen, jag i det föregående berört, ber jag att härmed få förklara densamma invigd för sitt ändamål.

Sedan landshövdingen sålunda förklarat idrottsplatsen invigd, erinrade han om att de tidigare lämnade diplomerna voro de sista officiella handlingar, som den i dagarna bortgångne general Victor Balck underskrivit. Han berörde med några ord den bortgångnes stora insats för idrottsrörelsen och uppmanade de närvarande att som tecken på vördnad inför general Balcks vackra livsgärning ena sig om ett lyst minut. Publiken blottade huvudena och den svenska idrottens fader braktes en lika säregen som vacker hyllning.

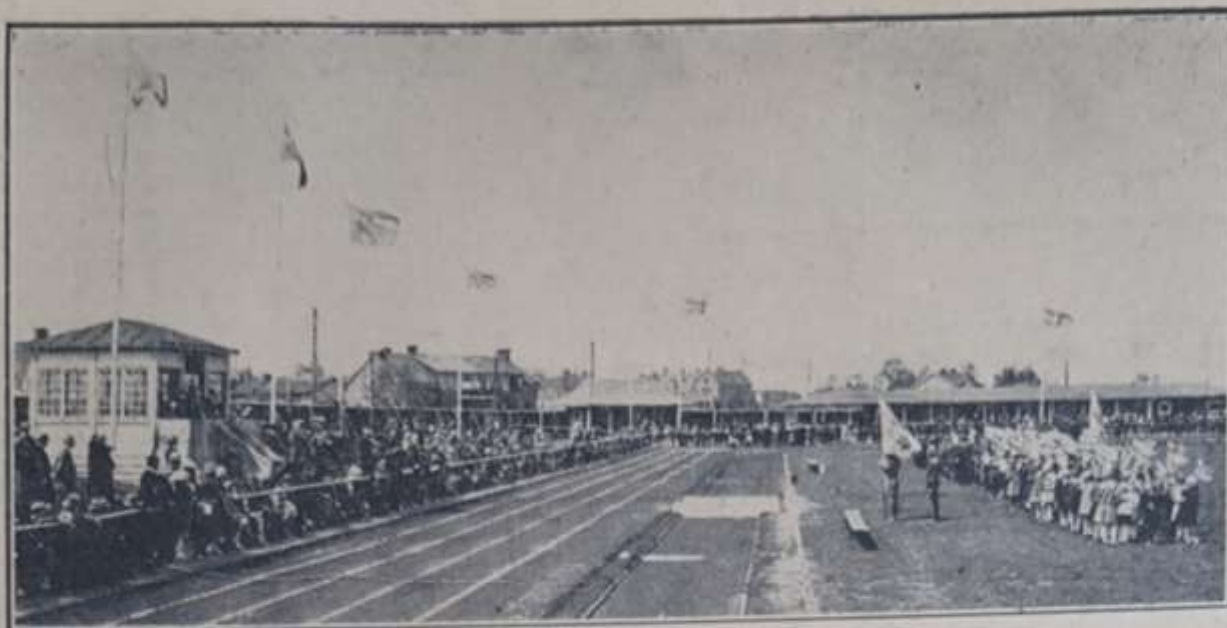
Det till borgmästare Hedman öf lämnade diplommet var försett med följande text: För ett av kraft och intresse präglad arbete för Sala idrottsplats att densamma under lycklig anslutning från samhället, väl utformad för sina uppgifter.

På de två andra diplomerna löd texten: För utmärkta förtjänster om det ordnande och väl utformade skick, vari Salaidrottsplats framstår vid dess invigning.

Sala-Posten 4 juni 1928:

Storstilad idrottsfest i Sala på söndagen.

Idrottsplatsen invigd med tal av borgmästare Hedman och landshövding Murray. — Parad, musik och tävlingar.

En bild från högtidligheterna: flaggtåget paraderar för landshövdingen.

I går hade Sala stad åter att vara med om en stor idrottslig högtidsdag. Men den dagen var ej ägnad åt bad och simning eller det nya badhuset, vars storhetsdag ännu ej hunnit förblekna. Den var ägnad åt Sala nya idrottsplats, det nyaste i kroppskulturellt avseende inom stadens gränser.

Sala stad förfogar nämligen nu även över en fullt modern och ändamålsenlig idrottsplats, som länge varit det stora, berättigade önskemålet bland stadens många idrottsälskande ungdomar. Att söndagen fördenskull, då idrottsborgen med vackra lyckönskningar och allvarligt menade allvarsord, officiellt lades i idrottsungdomens händer för framtida bruk och vård, blev en de uppfyllda önskingarnas festdag med glans och festlighet säger sig självt. Därtill bidrog också i icke ringa mån den feststämningens natur med den strålade solen som lyckobringande ledstjärna och de friska svalkande brisarna, som väl avsågo att giva förlig vind i seglen. Seglen få väl i detta fall anses vara de blågula dukarna, som runt om på de många resta stängerna fladdrade muntert för vinden.

asterna rätt. Från att till en början ha utövats av endast ett fåtal har idrottsrörelsen allt mer populariserats och omfattas numera med ett allt mer växande intresse från skilda samhällslagers sida. Insikten om idrottsrörelsens nationella betydelse har vunnit inbättring i den allmänna uppfattningen och varje samhälle, som har en vaken blick för ungdomens utveckling till sunda och dugande medborgare, inser numera också sin plikt att stödja uppfostringens målsättningar i deras strävan att bereda ungdomen tillfälle till nyttiga och hälsogivande kroppsövningar på härför lämpliga idrottsplatser.

I vårt samhälle dröjde det ganska länge, innan idrottsrörelsen på allvar erhöi någon anslutning. Väl förekommo även här några svaga ansatser till övningar i en del allmän idrott, varjämte bollsparking lär ha utövats på något gärde i stadens utkant. År 1903 beslutade emellertid stadsfullmäktige på förslag från I. F. K. och ungdomsföreningen Liljan att upplåta det numera till stadspark avsedda området framför samskolan. Platsen visade sig emellertid icke fylla sitt ändamål åtminstone icke i det skick i vilket den-

i dag samlats. Den 30 juni 1925 beslutade stadsfullmäktige att till idrottsplats upplåta området, varjämte stadsfullmäktige dels beviljade ett anslag å 5,000 kr. till platsens iordningställande och dels iklädde staden borgen för ett lån hos Centralföreningen för idrottens främjande å samma belopp. Genom detta frikostiga bidrag hava stadsfullmäktige lagt den ekonomiska grunden till idrottsplatsen, utan vilket bidrag erhållande förslaget om idrottsplatsanläggning icke torde kunna hava förverkligats. En för ändamålet särskilt tillsatt byggnadskommitté började omedelbart sitt arbete. Ännu återstodo stora svårigheter huvudsakligast av ekonomisk natur. I ändamål att anskaffa erforderliga medel bildades en särskild kommitté, vilkens idoga arbete möttes med stor förståelse och gav ett synnerligen gott resultat. Stadens idrottsföreningar och föreningarnas enskilda medlemmar hava därefter bidragit med ekonomiska insatser, varjämte medlemmarna genom utförda naturaprestationer kraftigt medverkat vid arbetet på platsens iordningställande. I staden arbetande företag, därvid jag icke kan underlåta att särskilt med tacksamhet

Fortsättning på resp. spalt på nästa sida.

Men ett för dagen gott omen låg även däri, att länets populära hövding gjorde staden den äran för att i sirliga vändningar, som ej lågo den övriga naturliga och artificiella ståten efter, förklara idrottsplatsen invigd.

Preludierna med flaggtåg, klingande spel och parad.

Det var sålunda mycket som talade för att det skulle bli "fullt hus", och

samma befann sig. Ett utarbetat förslag att å området ifråga lördringställa en mot tidens krav svarande idrottsplats kom aldrig till utförande. Frågan fick därefter vila under åtskilliga år, under vilka emellertid den provisoriskt upplåtna och för övrigt för sitt ändamål mycket primitiva platsen av idrottsmännen användes till idrottsövning av olika slag. Kravet på en ordentlig idrotts-

omnämna A.-B. Strå kalkbruk, A.-B. Svenska Metallverkens Salbergsförvaltning och Sala Tegelbruks A.-B., hava skänkt oss materiel av olika slag och även i övrigt lämnat oss en värdefull hjälp. Stadens elektricitetsverk har frikostigt i klätt sig kostnaderna för flyttande av elektriska kraftledningar, som eljest skulle ligga hindrande i vägen för platsens användande i full omfattning. När erforderliga medel vid

för att det skulle bli "fullt hus", och ditåt drog det även hän. Vid festens början voro säkert över 1.000-talet personer närvarande, och lägger man där till den stora staben medverkande i ena eller andra avseendet, torde man nå upp till närmare 2.000-talet. En del voro emellertid ändock icke nöjda utan uttalade sin förvåning över att inte flera kommit tillstädes.

På slaget ett spelade en 15 man stark avdelning ur Sala amatörorkester upp. Det blev en hurtig marsch och under dess toner tågade de till ett 100-tal samlade idrottsmännen in på planen, företrädde av ett ståtligt flaggtåg av skolbarn och scouter. Dessa ställde upp på parad vid planens ena långsida, där landshövding Murray och byggnadskommitténs ordförande borgmästare Ivar Hedman samt några av stadens honoratiore tagit plats i den där uppförda paviljongen, arvet från Kungl. Västmanlands trängkår.

Hälsningstal av borgmästare Hedman.

Hälsningstalet hölls av borgmästare Hedman med schwung och kläm som är hans sed och som denna dag och vid denna fest särskilt anstod. Han yttrade därvid:

Under den tidrymd av omkring 50 år tillbaka, under vilken man kan tala om en idrottsrörelse enligt moderna begrepp i vårt land, har den allmänna opinionen undergått en märklig utveckling. De, som vid tiden för idrottsrörelsens begynnelse ägnade sig åt utövandet av någon idrottsgren och därigenom banade väg för idrottsrörelsen, hade ofta att utstå mycken smälek och betraktades understundom med nästan föraktliga blickar från andra samhällsmedlemmars sida. Tidsutvecklingen har emellertid givit de första idrottsentusi-

slag. Kravet på en ordentlig idrottsplats växte allt mer och mer. Under våren 1921 framkommo olika förslag om anläggande av en idrottsplats för staden. Med anledning härav tillsatte stadsfullmäktige en kommitté för frågans lösning, vilken kommittés arbete utmynnade i ett förslag om anläggning av en idrottsplats å det område, där vi

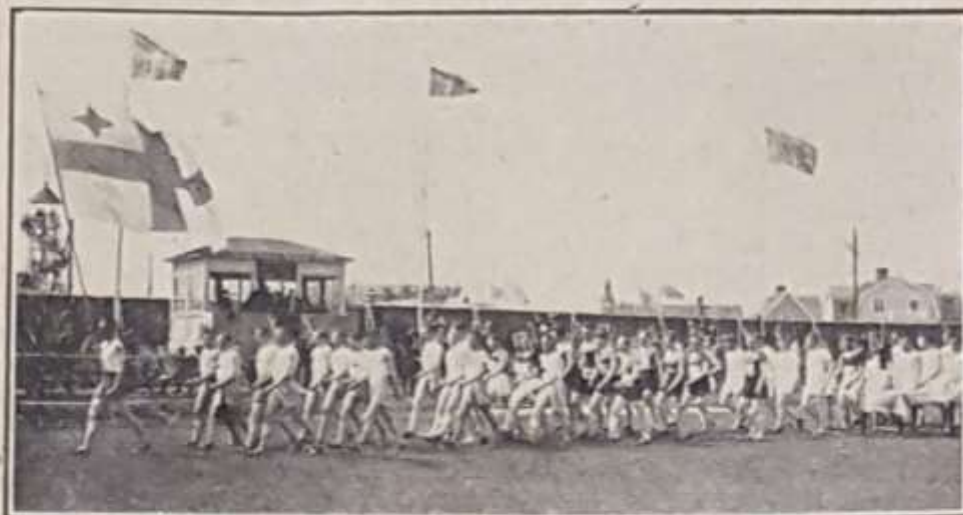
gen för platsens användande i full omfattning. När erforderliga medel vid ett kritiskt tillfälle saknades, har Centralföreningen för idrottens främjande genom ett frikostigt kontant bidrag möjliggjort för byggnadskommittén att fortsätta sitt arbete. Föreningen har därjämte genom sina förtroendemän vid flera tillfällen skänkt byggnadskommittén sitt värdefulla stöd. Byggnadskommittén står därjämte i tacksambetskuld till tidningspressen, som vid flera tillfällen på olika sätt främjat idrottsplatsens intressen. Sägverksägare i staden och kringliggande landsbygd hava gratis lämnat en del virkesposter och därigenom underlättat byggnadskommitténs arbete. Kontrollanter, entreprenörer och andra, som deltagit i arbetet, bringar byggnadskommittén vidare sitt uppriktiga tack.

När byggnadskommittén nu går att överlämna idrottsplatsen till den förening, som bildats för att handhava den ekonomiska förvaltningen därav, sker det under uttalande av den varma förhoppningen, att idrottsplatsen kommer att väl fylla det ändamål, för vilket den närmast är avsedd. Vi drista oss därjämte hysa den förvissningen, att den idrottsutövande ungdomen här kommer att erhålla den fysiska fostran, som är nödvändig för att denna ungdom skall danas till nyttiga och dugliga samhällsmedlemmar.

Herr landshövding! Vi stå till Eder i stor tacksambetskuld för det intresse, Ni vid flera tillfällen visat för idrottsplatsen. Vi tro oss veta, att det var Eder personliga insats, som kraftigt bidrog till det kontanta bidrag, som Centralföreningen för idrottens främjande härom året lämnade. Det är därför med odelad tillfredsställelse från al-

(Forts. å sista sid.)

Storstilad idrottsfest i Sala.

Idrottsmännen tåga in på plan.

(Forts. från 1:sta sid.)

la, vilka arbeta för idrottens och ungdomens sak, som byggnadskommittén nu genom mig anhåller att landshövdingen ville förklara denna idrottsplats officiellt invigd att tagas i anspråk för sitt avsedda ändamål.

Landshövdingen talar.

Ordet togs omedelbart därefter av landshövding Murray, som med sedvanlig form, fart och fläkt höll invignings-talet, varvid han att börja med frambar ett hjärtligt tack för de vänliga ord som ägnades honom.

I fortsättningen erinrade tal. huru som vårt tidevarv med skäl betecknats som industrialismens tidevarv. Det började i 1800-talets mitt i och med industriens blomstring och uppfinningarnas intåg. Från jordbruket och landsbygden drog folk in till samhällena — till fabrikenas kvalm och buller eller gruvornas mörker. Det friska, fria jordbruksarbetet utbyttes mot det instängda och bundna arbetet i industrien. Det nya arbetet blev av sådan art, att det i och för sig utgjorde ett hot mot den mänskliga organismen. Ty man bryter

ej ostraffat mot det som naturen själv anvisat. Men så kom idrottsrörelsen som ett lämpligt korrektiv mot det mindre sunda levnadssättet. I idrottsrörelsen och gymnastiken döljer sig nämligen det som tiden kräver, när det gäller kroppens vård. För kroppens utveckling är gymnastiken den allsidigaste och av största betydelse, men denna har visat sig icke utöva sådan dragning på alla som vad idrotten gjort. Man påtalar då och då att en och annan dukar under av överansträngning, och överdrifterna böra givetvis motarbetas. Men alla stora folkrörelser ha krävt sina offer och så även idrottsrörelsen. Och dock är det bättre att någon stupar än att hela rörelsen går om intet. Likväl är det ej bara kroppen som i idrott får sin vård och sin träning. Även själens spänstighet ökas, kraft och mod odlas, vilket allt sätter sin prägel på individen. Mycket gott för också det kamratskap med sig, som utvecklas inom idrottsrörelsen, vilket i sin tur gör att allt flera från skilda folklager knyts till densamma. Ty i idrott är den bästa alltid den bästa, han må vara vad som

helst ute i livet. Men för att bli den bästa fordras goda resultat, vilket ej nås utan intensiv träning och jämväl kräver ett sunt liv med försakelse av allt som försvagar organismen.

För allt det goda som idrotten sålunda för med sig är den förtjänt av uppmuntran från det allmännas sida. Landshövdingen lyckönskade därför staden till att i detta fall ha gått i spetsen samt erinrade om hurusom staden upplåtit mark, beviljat anslag på 5.000 kr. och iklätt sig borgen för ett lån på lika stort belopp. Han erinrade även om att Centralföreningen för idrottens främjande bidragit med ett anslag på 5.000 kr., varjämte han påpekade, att genom enskilda bidrag och på basarer och dylikt influtit omkring 15.000 kr. Landshövdingen riktade ett tack till alla, som bidragit till den lyckliga lösningen. På uppdrag av centralföreningen för idrottens främjande överlämnade han föreningens hedersdiplom till tre män, vilka särskilt medverkat vid idrottsplatsens tillkomst, nämligen borgmästare Ivar Hedman, distriktslantmätare O. Högstadius och dikningsförmän A. Thelin.

Landshövding Murray förklarade därefter idrottsplatsen invigd för sitt ändamål. Slutligen bad han att få fästa uppmärksamheten på, att de diplom, han nyss utdelat, voro undertecknade av den nyligen avlidne general Balck. Diplomen voro de sista offentliga handlingar, generalen underskrivit. Landshövdingen erinrade i sammanhanget om den bortgångnes insatser till idrottsrörelsens fromma, varefter han bjöd de närvarande, att för en tyst minut blotta sina huvuden i en hyllning åt general Balcks minne.

Musik och intressanta tävlingar.

Efter landshövdingens tal följde så åter musik, varefter de paraderande täv-

gade ut för att avlösas av idrottsmännen, varmed alltså den högtidliga inledningen var avslutad och tävlingarna togo sin början.

Dessa blevo av intressant slag och kraftiga applåder dånade ej långt emellan. Dagens mest lyckade prestation nådde säkerligen E. Lundkvist, Grängesberg, som i spjut slog sitt förutvarande rekord med nära en meter och nådde 65,40 meter. En glänsande bedrift gjorde även S. Thuresson, Start, som på 5.000 meter segrade överlägset med tiden 15,36,05. Vid uppvisning i stavhopp klarade H. Lindblad, Kronoberg, en höjd av 3,65 meter. Salas idrottsmän gjorde sig ej så kraftigt gällande i den hårda konkurrensen men deltog dock med liv och lust. Som bästa salaman korades Harry Johansson, I. P. K., för hans 5-placering i tresteg med 13,41 mot segrarens 13,93 m. av G. Nilsson, Kronoberg. Som näst bästa man utnämndes R. Tholin, Norden, för hans löpning 400 meter, där han nådde tiden 56,9 mot segrarens 54,01 av R. Ahlstrand, Start. Tredje salaman blev G. Eriksson, Norden, på 1.500 m., där han nådde 8-placering.

Efter tävlingarna förrättades prisutdelning, varvid en ståtlig samling pris utdelades. Dagen avslöts med middag å stadshotellet, där samvaron präglades av den bästa stämning. Flera tal höllos bl. a. av borgmästare Hedman, som frambar ett tack till alla deltagare. Stavhopparen H. Lindblad tackade å de gästade idrottsmännens vägnar och vidare talade ordf. i Närkes-Västmanlands idrottsförbund hr E. Jansson, Västerås.

Prislista.

Löpnings 100 m.:

- 1) Torsten Josefsson, Fagersta A. I. K., 11,5 sek., Skofabriks a.-b. Oscars hederspris.
- 2) R. Ahlstrand, I. F. Start, Örebro, 11,6 sek., A.-B. Aug. Kjellens hederspris.
- 3) E. Karlsson, Västerås Sportklubb, 11,6 sek., Links konditoris hederspris.
- 4) J. Krnström, I. F. Vesta, Uppsala, 11,7 sek., apot. A. Ljungbergs hederspris.
- 5) T. Tillman, I. F. Vesta, Uppsala, 11,9 sek., fotograf H. Westlings hederspris.

Spjutkastning:

- 1) E. Lundkvist, I. F. K., Grängesberg, 65,40 m., tandläkare B. Ringströms hederspris.
- 2) E. Blomkvist, Kronobergs I. K., 58,76 m., Sala elektricitetsverks tjänstemäns hederspris.
- 3) H. Lindblad, Kronobergs I. K., 55,25 m., Skocentralens hederspris.
- 4) H. Forsman, Kronobergs I. K., 52,36 m., restauräntfören. "Enighets" hederspris.
- 5) S. Sundstedt, I. F. K., Västerås, 49,68 m., Järnhandl. Aug. Ramströms hederspris.
- 6) C. Blxt, I. F. K., Västerås, 43,60 m.
- 7) Folke Olsson, I. F. K., Sala, 41,27 m.
- 8) Bror Klingvall, I. F. K., Sala, 39,20 meter.

Löpnings 400 m.:

- 1) R. Ahlstrand, I. F. Start, Örebro, 54,1 sek., Idrottsfören. Kamraternas, Sala, hederspris.
- 2) Torsten Bodlund, I. F. K., Västerås, 55 sek., Sala Allehandas hederspris.
- 3) K. Kämpe, I. F. Start, Örebro, 56 sek., Lundbergs sko- och läderhandels hederspris.
- 4) R. Tholin, I. F. Norden, Sala, 56,9 sek., G. H. Liljekvists tidningskiosks hederspris.

Löpnings 1,500 m.:

- 1) O. Almstedt, I. F. Start, Örebro, 4 min. 15,5 sek., byggnadsfirman Anders Döns hederspris.
- 2) S. Eriksson, Västerås Idrottsklubb, 4 min. 16,4 sek., A.-B. Strå kalkbruks tjänstemäns hederspris.
- 3) G. Fernsten, Västerås Idrottsklubb, 4 min. 17,4 sek., Mellins bil- och motor-a.-b. hederspris.
- 4) Nils Loström, I. F. K., Eekilatuna, 4 min. 18,9 sek., Elektriska monterings-a.-b. hederspris.
- 5) T. Wiklund, Örby I. S., 4 min. 19,5 sek., Idrottstinterserada hederspris.
- 6) H. Haglund, I. F. Start, Örebro, P. Johnssons järnhandels hederspris.
- 7) H. Andersson, Kronobergs I. K., cykeln Venus hederspris.
- 8) Gustav Eriksson, I. F. Norden.
- 9) A. Kjellberg, I. F. K., Sala.
- 10) G. Englund, I. F. K., Sala.

Höjd hopp:

- 1) Bertil Nilsson, I. F. Hellas, Stockholm, 1,85 m., A.-B. Strå kalkbruks hederspris.

- 2) G. Möller, Gustavsbergs I. F., 1,75 met., dir. G. Tengfeldts hederspris.
- 3) A. Karlsson, I. F. Thor, Uppsala, 1,75 met., skohandl. Ivar Erikssons hederspris.
- 4) H. Lindblad, Kronobergs I. K., 1,75 met., kafé Linnéas hederspris.
- Gösta Åkerlund, Lidingsö I. F., 1,70.
- E. Norman, Västerås I. K., 1,70.
- M. Jakobsson, Västerås S. K., 1,70.
- Gunnar Muntzing, Gävle I. F., 1,60.
- Alf Holmgren, Avesta I. F., 1,60.
- K. Andersson, Krylbo I. F., 1,50.

Trestegshopp:

- 1) Y. Lindman, I. F. Hellas, Stockholm, 12,92 m., Sala banktjänstemäns hederspris.
- 2) G. Nilsson, Kronobergs I. K., 12,92 m., restaurangfören. "Enighets" hederspris.
- 3) Karl Öhrn, Kungsörs S. K., 12,52 m., Arvid Lundströms hederspris.
- 4) E. Norman, Västerås I. K., 12,51 m., Åkare Erik Johanssons hederspris.
- 5) Harry Johansson, I. F. K., Sala, 12,41 m., K. A. Anderssons möbelfärrs hederspris.
- 6) Gunnar Hedelin, I. F. Elfsborg, Borås, 12,11 m., Sala-Postens hederspris.
- 7) Gunnar Muntzing, Gävle I. F., 13 m.
- 8) N. Hultgren, Västerås S. K., 12,47.
- 9) Ev. Karlsson, Västerås, S. K., 11,68.

Löpnings 5,000 m.:

- 1) S. Thuresson, I. F. Start, Örebro, 15 min. 35,5 sek., Banankompaniets hederspris.
- 2) G. Bergström, Örby I. S., 16 min., I. F. Nordens, Sala, hederspris.
- 3) Sven Nyström, Tierps I. F., 16 min. 17,5 sek., Axel Erikssons hederspris.
- 4) O. Hagsten, I. F. Start, Örebro, 16 min. 21,24 sek., S. Björkmans efterträdarens hederspris.
- 5) Jonas Ostlund, Hedesunda I. F., 16 min. 22,4 sek., Sala tobakshandels hederspris.
- 6) Erik Allard, Fagersta A. I. K., 16 min. 24,6 sek., Trafikbolagets hederspris.
- 7) A. Lundin, Krylbo I. F., A.-B. Axel Sandströms hederspris.
- 8) G. Pettersson, Örby I. S., målarmästare Erik Johanssons hederspris.
- 9) Rudolf Strömwall, F. L. Anderssons hederspris.

Kulstötning:

- 1) H. Forsman, Kronobergs I. K., 12,20 m., A.-B. Sala herrekiperings hederspris.
- 2) E. Blomkvist, Kronobergs I. K., 12,10 m., Ullvéns tobakshandels hederspris.
- 3) A. Karlsson, I. F. Thor, Uppsala, 11,47., Agrens mek. verkstads hederspris.
- 4) E. Andersson, Västerås I. K., 11,06 m., Alfred Nordenborgs hederspris.
- 5) J. Andersson, I. F. K., Västerås, 10,71 m., Rytterqvists konditoris hederspris.
- 6) K. Andersson, Krylbo I. F., cykeln Vulkans hederspris.
- 7) G. Andersson, I. F. K., Sala, 9,37 m.
- 8) F. Ahlstedt, Krylbo I. F., 9,37 m.

Stafettlöpnings 1,000 meter (100+200+300+400 m.):

- 1) I. F. Start, Örebro, 2 min. 12,1 sek. Lagmedalj i silver och silvermedalj till varje man i laget.
- 2) Västerås I. K., 2 min. 12,2 sek. Lagmedalj i brons och bronsmedalj till varje man i laget.
- 3) I. F. Vesta, Uppsala, 2 min. 14,4 sek. Lagmedalj i brons och bronsmedalj till varje man i laget.
- 4) I. F. K., Sala, 2 min. 16,9 sek.
- 5) I. F. Norden, Sala, 2 min. 16,9 sek.
- 6) Avesta I. F., 2 min. 17,8 sek.

Stavhopp:

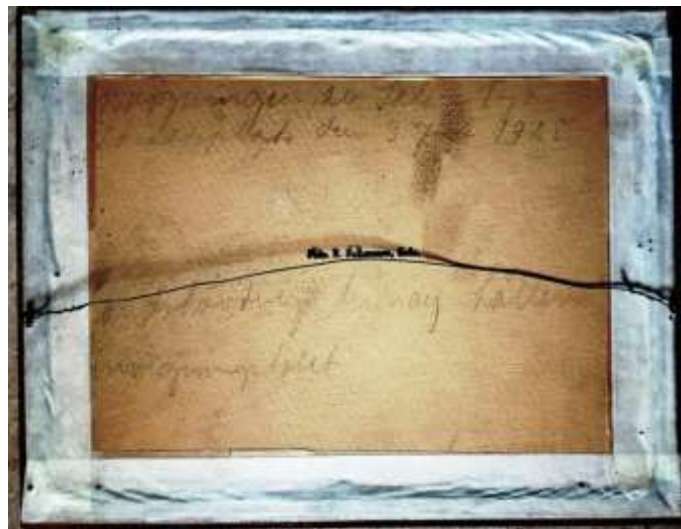
- För uppvärming i stavhopp erhöill H. Lindblad, Kronobergs I. K., idrottsplatskommitténs hederspris. Höjden var 2 meter 65 cm.

Övriga pris:

- Till bästa Sala-bo utdelades A.-B. Sala Ångbryggeris hederspris, som tillföll Harry Johansson för hans prestation i trestegshopp och till näst bästa Sala-bo Ragnar Tholin utdelades Idrottsplatskommitténs hederspris för uppnått resultat i löpnings 400 m. samt till Gustav Eriksson Idrottsplatskommitténs hederspris för löpnings 1,500 meter.

Foto Herman Johansson (1875-1935), IFK Salas samlingar.

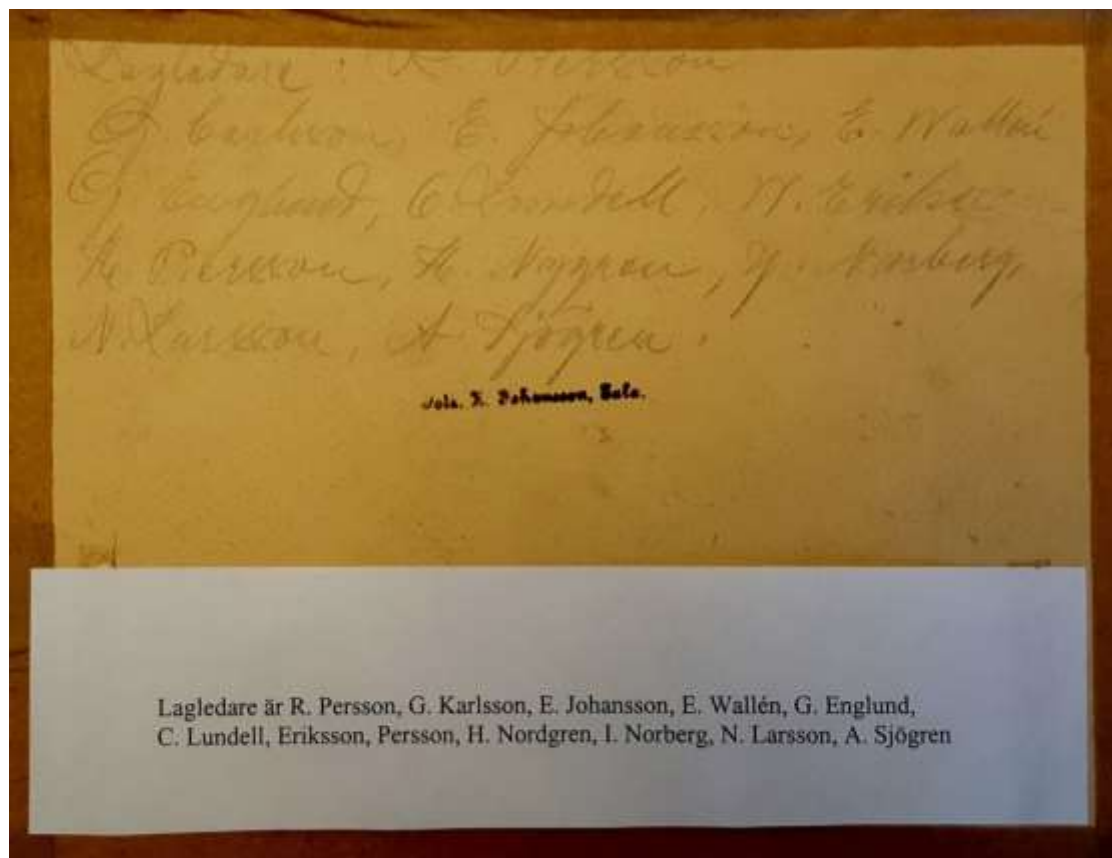

Text på baksidan:

*Invigningen av Salas Nya Idrottsplats den 3 Juni 1928.
Landshövding Murray håller invigningstalet.*

Fotbollsspelare på Silvervallen 1930, foto Herman Johansson.
Sala kommuns arkiv. Text på baksidan:

Sala Allehanda 11 januari 1932:

Lyckade motortävlingar å Sala idrottsplats under söndagen.

*Strömberg, Hedemora, fick dagens snabbaste
tid. — Full fräs och goda arrangemang.*

S. M. K:s flagga vajade på söndagen för första gången bredvid den blågula å Sala idrottsplats. Man har all anledning hoppas, att det ej blir enda gången, ty först som sist måste erkännas att Västmanlandsavdelningens hastighetstävlingar blevo synnerligen lyckade. Arrangörerna, då främst hrr Söder och Molin, ha för att citera "Jonny Bråttom" Berglund "gjort sin sak utmärkt". Allt gick bra i lön och såväl den nära 2,000-hövdade publiken som de tävlande voro mer än belåtna med arrangemangen. Enda berättigade anmärkningen är tillkännagivandet av varvtiderna. De använda siffrorna voro alldeles för små för att synas banan runt.

sta loppet men utan att akada sig. Synd att han ej kunde fullfölja det loppet, ty han föreföll då ha än större hastighet än under det andra, då hans tid blev 1,46,9. Andra man blev Markus Larsson, som körde i den engelska stilen, alltså utan att onödan stötta härran med fötterna. Tiden blev 1,48,2. Tredje plats belade John Berglund, Stockholm, med tiden 1,51 och därefter följde Gösta Andersson, Stockholm, för vilken tiden blev 1,52. Uppmärksammade körningar gjorde även brödraparet Sjöberg från Häverörsund med tider 1,52,7 och 1,57.

Häverörsund, 1,57 och 1,58,3; Uno Duzäll, Stockholm, utgick i första loppet och startade ej i andra; N. Strömberg, Hedemora, utgick i första loppet och fick i andra dagens bästa tid 1,46,9; John Berglund, Stockholm, 1,52,4 och 1,51; Gösta Andersson, Stockholm, 1,51,4 och 1,52; Markus Larsson, Stockholm, 1,48,2 och 1,48,8; Ragnar Widén, Stockholm, startade ej i första loppet och fick i andra tiden 2,02 samt Herbert Lindquist, Stockholm 1,53,7 i andra loppet.

Vi nämnde tidigare, att de tävlande voro mycket belåtna med arrangemangen. Dagens segrare Strömberg hade idel lovord. Banan var enligt hans mening visserligen något

Resp. spalt fortsätter på nästa sida.

Evenemanget hade lockat 1.700 betalande åskådare och fler lär det bli om den livskraftiga salasektionen slår ett nytt slag för motorsportens popularisering.

Tävlingarna hade samlat flera av landets mera bekanta "motorhajar". John Berglund, Erik Bohlin och framför allt f. d. salabon Markus Larsson ha namn om sig att kunna fräsa på och de sveko ej heller förväntningarna. De tävlandes djärvhet och skicklighet lämnade intet övrigt att önska. Löparbanan kördes fem varv och distansen blev sålunda omkring 2.000 m. Två man startade i varje heat med 15 sekunders mellanrum. Och så blev det åka av. Man förvånade sig över vilken hög hastighet, som nåddes omedelbart efter starten och av många bibehölls t. o. m. i de trånga kurvorna, vilka satte de tävlandes skicklighet på svåra prov. Intet allvarligt missöde inträffade och för ambulansen fick man glädjande nog ingen användning. M. Strömberg, Hedemora, som fick dagens snabbaste tid, kulbyttade visserligen i för-

Kurvorna vara besvärliga.

Förarnas tider i de olika heaten blevo följande: Gust. Johansson, Kungsör, 2,11,1 och 2,09,1; Göte Johansson, Upsala, 2,00,2 och 1,59,9; Helmer Andersson, Sala, 2,15,8 och 2,35,4; Erik Bohlin, Upsala, 1,58,5 och 1,58,1; T. Sjöberg, Häverösund, 1,52,7 och 1,52,9; Sven Andersson, Tortuna, 2,10,1 och 2,12; N. Eriksson, Hallstahammar, 2,13,1 och 2,19,2; C. G. von Rosen, Stockholm, 2,10,8 och 2,14,1; Henry Sjöberg,

trång, men det var ju ingenting att göra åt. Jonny Bråttom alias Berglund uttalade sin förvåning över att arrangörerna lyckats så bra. Ingenting klickade. Det var ett gott arbete av arrangörerna och vi komma gärna åter en annan gång. Idel lovord alltså.

En Västeråskollega har anmärkt på att motormännen tillåts träna under förmiddagens bandymatch. Kritiken är emellertid i detta fall felaktig, ty tävlingsarrangörerna, som förfogade över idrottsplatsen, hade lånat ut planen under förbehåll att under tiden disponera banorna för träning.

Efter tävlingen samlades tävlande och funktionärer till gemensam middag på Stadshotellet, där även prisutdelningen förrättades av hr Söder och Molin. Som vanligt när motormännen samlas rådde den bästa stämning.

Resultatlistan fick följande utseende:

Klass C, 150 kbc., racer: 1) Olle Eriksson, Hedemora, Rex, 2,05,8 (2,06,4).

Kl. A, 250 kbc., katalog: 1) Gust. Johansson, Kungsör, N. V., (2,11,6), 2,09,1.

Kl. A, 250 kbc., racer: Göte Johansson, Upsala, Hva, (2,00,2), 1,59,9.

Kl. B, 350 kbc., katalog: 1) H. Andersson, Sala, Calthorpe 2,15,8, (2,35,4).

Kl. B, 350 kbc., racer: 1) Torsten Sjöberg, Häverösund, New Imp., 1,52,7, (1,52,9), 2) Erik Bohlin, Upsala, N. V., (1,58,5), 1,58,1, 3) B. Haag, Sigtuna, Sarolea, 2,12,2.

Kl. C, 500, katalog: 1) Ivar Andersson, Tortuna, Triumph, 2,10,1, (2,12,2), Nils Eriksson, Hallstahammar, Norton, 2,13,1 (2,19,2).

Kl. C, 500 racer: 1) Gösta Andersson, Stockholm, Rudge, 1,51,4 (1,52), 2) H. Sjöberg, Häverösund, Hva, 1,57 (1,58,3), 3) von Rosén, Suecia, Stockholm, 2,10,8 (2,14).

Kl. D, 750 kbc., racer: 1) Martin Strömberg, Hedemora, Hva, 1,46,9, 2) Markus Larsson, Stockholm, Hva, 1,48,2, (1,48,8), 3) John Berglund, Stockholm, Hva, (1,52,49) 1,51, 4) Herb. Lindkvist, Stockholm, Hva, 1,53,7, 5) Ragnar Vedin, Stockholm, A. J. S., 2,02.

En bild från en av starterna.

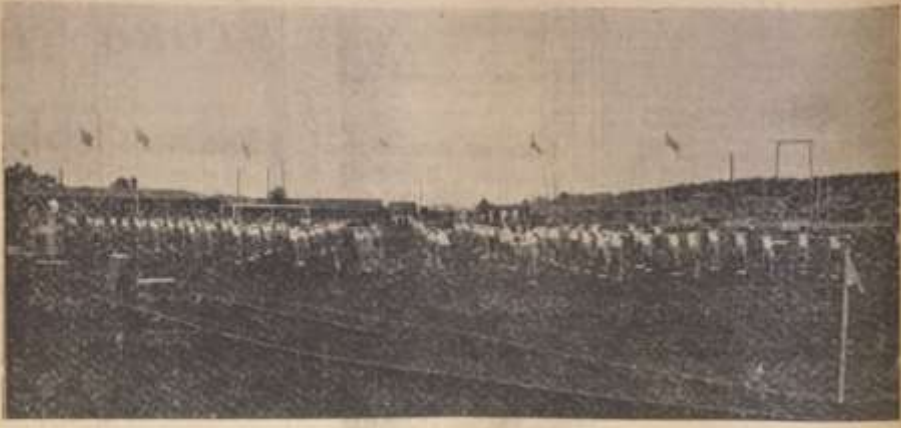

Gymnastikuppvisning 1932. Foto Sven Norling/Sala kommuns arkiv.

**Gymnasternas dag i Sala
blev en imponerande fest.**

Uppvisningar, sång och musik i harmonisk treklang. Festtåg genom staden.

*Omkring 300 medverkande. Över tusenhövdad publik
trots opålitligt väder.*

En bild från uppvisningen å Idrottsplatsen.

Sala Allehanda 29 augusti 1932.

Gymnasternas dag i Sala på söndagen blev inte bara en generalmönstring av länets käcka gymnastikungdom, den blev även en storartad och glansfull folkfest. Ty Tärnaskolans initiativrike gymnastikdirektör, Jan Ottosson, hade inte endast nöjt sig med att samla en stor skara Västmanlandsgymnaster till en imponerande massuppvisning och propaganda för kroppskulturen, han hade också givit sången och musiken en rikligt tilltagen plats under sitt ideella ständar. Undra sedan på, att en över tusenhövdad publik kantade Sala idrottsplats, när de bortåt 300 gymnasterna med musiken i spetsen på eftermiddagen drogo in i idrottsborgens efter sitt festtåg genom staden. Led vid led slöto de upp på den gröna arenan, sångare och musikanter i vita mössor, spänstiga ynglingar och män i vitt och blått, graciösa flickor i ljusblå dräkter och sist i raden hurtiga och brunbrända gossar. De blå gula dukarna på idrottsplatsens flaggstänger vajade sakta för vinden och mellan blytunga moln skymtade flikar av den blå himmeln. Men solen dolde sig bakom molnen och sände endast ibland sina sparsamma strålar över nejden. Framför gymnasternas front, där den kvinnliga och elittruppen bildade flyglar, paraderade fanbärare. En vacker och imponerande tavl. Framför fronten stod fältherren själv, dir. Ottosson, dirigerande det hela. Han hade all anledning att vara belåten med arrangemangen. Ty efter festen rådde endast en mening: det var en storslagen och lyckad dag, en vacker kulturfest, som säkerligen kommer att följas av många flera de kommande åren.

Det omfattande programmet

Inleddes av Sala blåsorkester under ledning av hr R. Lindahl med Bojarernas intåg, omedelbart följt av Svenska spelmanalåtar, arrangerade av Eysdem, och därefter besteg dir. Ottosson talarstolen.

Stå upp! Rättning!

Kolonnerna ordnade sig snabbt och smidigt och inom några få sekunder stod den stora avdelningen i stram givakt. Stämman är välbekant för de flesta, ty många av gymnasterna ha åtnjutit hans undervisning där ute på Tärna. Ett 75-tal av dem komma för resten direkt från I. O. G. T:s och gymnastikförbundets ledarkurs vid folkhögskolan. De äro från alla landsändar, från Kiruna till Malmö, men de flesta från Mellansverges bygder. Tio dagar har kursen pågått.

I sitt inledningsanförande yttrade dir. Ottosson bl. a.:

En solfager sommardag för sex

veckor sedan föddes den djärva tanken hos oss, att få fram Västmanlands gymnaster med sång och musik för att göra en folkfest i Sala, att bjuda folket en fest utan de vanliga anordningarna. Och även om solen döljer sig bakom tunga skyar, känna vi, att vi lyckats, åtminstone vad det ser ut vid festens början. Det har kommit folk från stad och bygd och vi ha åstadkommit den treklang, som från början bara var ett löfte: gymnastik, sång, musik. Jag tror, att om också solen skulle glömma bort oss, kan vi ta det med gott humör och känna, att det är härligt att leva.

Efter dir. Ottossons schvungfulla tal utförde Västerås Arbetsånghör Standardsång av Widén och Jag vet

ett land och sedan vidtog massuppvisningen under dir. Ottossons ledning efter ett trevligt program delvis med allsång, allt utfört med fart och kläm.

Jag tror på gymnastiken

voro de ord, kyrkoherde Ejnar Brundin utgick från i sitt populärt fram- sagda högtidstal. Jag vill under ett par minuter bevisa denna min tro, sade tal., men först vill jag framföra ett tack till dir. Ottosson för hans storartade initiativ och gratulera honom för framgången. Vår tids kultur är inriktad på att underlätta människans möda och göra det så bekvämt för henne som möjligt

Forts. på 8. sidan.

Gymnastikfesten.

Forts. från 1. sidan.

och vi stå i tacksamhet därför. Men denna kultur för ett stort ansvar med sig. Livet blir så bekvämt. Jag behöver t. ex. bara köpa en grammofon på avbetalning, så har jag musik. Eller skaffa mig en radio. Och likadant är det på andra områden. Men vad är det då som sker? Jo, maskinkulturen isolerar människan från glädjen att övervinna svårigheter. Jag tror på gymnastiken för att den först och främst ger tillfälle till att övervinna kroppens lättja. Den ger arbetsglädje. Vidare för den människorna tillsammans. Människan är sällskapslyst inställd och vi glädjas åt att arbeta tillsammans. Jag bortser nu från gymnastiken som rent fysiskt fostrande faktor. När gymnastiken insattes i den sköna treklang, som i dag skett, ha vi än ytterligare anledning att instämma i detta "Jag tror på gymnastiken", slutade tal. samt utbringade ett fyrfaldigt leve för densamma.

Så följde ytterligare uppvisningar

till en början av kursdeltagarna från Tärna, vilka under kursledaren, gymnastikdir. Sjölin's ledning genomgingo ett arbetsprogram, utvisande gymnasternas arbete under gymnastiktimmarna ute i länets bygder. Där fanns mycket att lära. Under dir. Ulla Jönssons kommando visade en flicktrupp, hur kvinnan bör gymnastisera för att harmoniskt utveckla kroppen och samtidigt ledde hrr Bergman och Holger Bäckman var sin klämmig pojktropp från respektive Hedåker och Skultuna. Flickornas graciösa balansrörelser och

"grabbarnas" fri- och handvolter på mattan slogo an på publiken. Där- efter följde som en värdig avslut- ning på de intressanta uppvisningar- na ett framträdande av Aseas elit- trupp under sjukvårdare J. O. Wass' ledning. Västeråsarnas prestationer voro halvvägs akrobatiska och röjde en långvarig och energisk träning. Blåsörkestern utförde en vals, Herbstweisen, samt Gladiatoreernas farväl och till sist sjöng kören någ- ra fosterländska sånger. Samtliga medverkande i festen samlades litet senare på Måns Ols, där man åt supé under animerad samvaro.

Sagt om festen.

Dir. Ottosson: Jag är glad att "dagen" rönt så livligt intresse från allmänhetens sida trots att vädret var så opålitligt. Ekonomiskt sett? Ja, vi sålde över 1,000 biljet- ter, men det är stora omkostnader med en så stor apparat, så inte blir det några pengar över. Vi få vara glada, om det går ihop. Deltagarna ha i varje fall själva fått bidraga med resekostnader.

Kyrkoherde Brundin: För min del tycker jag tillställningen blev syn- nerligen lyckad och vi äro skyldiga dir. Ottosson mycken tack för hans vackra initiativ. Jag är glad över denna fest av tre skäl:

1. För I. O. G. T:s gymnastikle- darekurs med dess representanter från 17 landskap blev det en värdig avslutning och en stark appell till de unga att tro på och verka för gymnastiken.

2. Av synnerligen stort intresse var detta försök att skapa en kul- turfest, där arbetet för fysisk fost- ran bindes intimt samman med sång, föredrag, musik, m. m. Vi behöva verkligen en folkfesternas uppryk-

ning, där det verkligt etiska momen- tet får sin behöriga plats.

3. Största vikten lägger jag på att denna kulturfest bevisat:

— Man kan ha hjärtans roligt utan dans!

Long John.

Sala Allehanda 6 februari 1933:

3,200 farthyllare sågo isracertävlingarna på Sala idrottsplats i går.

Klart publikrekord, bästa arrangemang, storsuccè.

Skeppstedt snabbaste racer, B. Nykvist, Sala, vann katalogklassen. — Torsten Sjöberg svarade för dagens enda egentliga "varpa".

Icke mindre än 3,200 farthyllare — klart publikrekord för Sala idrottsplats! — hade på söndagen samlats för att bese de av S. M. K:s Sala-avdelning anordnade isracertävlingarna. Att sporten som bjöds var av allra högsta klass och arrangemangen de vederhäftigaste tänkbara må redan här poängteras — klar succé alltså. Ett litet olyckstillbud noterades, men avlöpte utan större men för den agerande.

Auspicer.

Vädrets makter, som under hela den gångna veckan hotat den c/a 350 mter långa isbanans existens, blevo på senheten odelat ämbäbla; natten till fredagen kröp kvicksilvret nedanför fryspunkten, varför en sista spolning gav glansis, och då temperaturen under tävlingstimmarna höll sig omkr. noll-stercket var allt upplagt för publiksuccé. Överledaren för tävlingarna, köpmän Sven Mohlin, Sala, hade orsak att lyssna likt solen i Karlstad!

Kl. 1 kunde dagens hallåman, övermontör Gösta Björklund, Sala, presentera de två förarna i dagens

En startbild, som ger en antydning om publiktillslutningen. T. v. Markus Larsson, t. h. G. Johansson, Upsala.

första heat, sedan musik från den oklanderligt fungerande högtalaranläggningen — Monteringabolagets — underhållit de väntande skärorna under en timmes tid. Det må här klargöras, att förarna startade två och två från samma linje, hade fem banvarv att tillryggalägga, fingo köra två gånger, och att klassindel-

ningen var katalogmaskiner och racermaskiner.

Katalog.

Brjan gjordes med de små katalogmaskinerna — två Salabor, Yngve Wallsten och Carl Carlsson på Monark, avverkade distansen på medelmåttiga tider. I nästa heat dök segraren i katalogklassen upp. Det var Birger Nykvist, Sala, på en vältrimmad F. N. och han slog klart heatkamraten E. Johansson, Krylbo, på Huskvarna, nående tiden 1,46,9, en fattig tiondels sekund sämre än Martin Strömbergs, Hedemora, fjolårsrekord. "Krylbo" gick omkull efter ett par varv. I heat 3 ställde Verner Eriksson, Runhällen, på Brittish Excelsior, upp mot Sven Andersson, Tortuna på Triumph. "Runhällen" vann populärt efter en synnerligen lovande körning och fick bra tid noterad. I heat 4 tog Wistrand, Kungsör, på Suecia ledningen som ett skott och Fred Myrberg fr. Ransta på sin dåligt nabbade Velocette blev nära ett varv distanserad. En gammal Huskvarna från Norberg med Gösta Andersson som förare hade ingen chans mot en N. V. från Kungsör, förd av säkre Gustaf Johansson, i det därpå följande loppet.

Racer.

Så var det klart för första racerheatet. I det startade nr. 13 Sture Bergmark, Västerås, på Rex och en Upsala-bo på Huskvarna. Nr. 13 basade på i bra stil, men tangerade staketets halmklädsel på sista varvet och hamnade i innerplanens anöval. 13-talet! I nästa heat ställde

Birger Nykvist, Sala, segrare i katalogklassen.

unge Gösta Sjöberg från Häverörsund upp med en New Imperial mot Nils Andersson, Kungsör, på Raleigh. Den kände Torsten Sjöbergs lillebror visade finfina taktik och sänkte banrekordet till 1,45,5. Bra kört! Friskusen Marcus Larsson — f. d. Salabo men numera stockholmare — på Rudge och Göte Johansson, Upsala, på Hurqvarna, stodo på startlinjen i nästa heat och runt banan steg spänningen. "Upsala" kom bäst iväg, men Marcus såg efter ett par varv sin chans — amet förbi i innerkurva och segrade med bred marginal under folkets jubel. Tiden blev 1,46,5.

Dagens sensation.

Så var man framme vid dagens clou — mötet mellan hela Sverges "Skepparn" Skeppstedt på F. N. och den nya storsjärnan Torsten Sjöberg, Häverörsund, på Douglas. Redan starten blev nervpirrende. Sjöberg kom bäst i väg, men i första

Forts. på sista sidan.

3,200 farthyllare...

Forts. från första sidan.

kurvan såg Skepparn sin chans och amet förbi i innerkurva. Sjöberg fick sedan ligga i den yrande isbarken från Skeppstedts bakhjul varv efter varv, men så kom man till sista långsidan — och där virvlade Sjöberg förbi innanför konkurrenten. Andlös följde publiken den våghalsiga manövern och mycket riktigt — farten i ingången till kurvan var för våldsamt och ekipaget hamnade i halmbalarna. Skepparn lyckades genom ett veritabelt lappläst få sin maskin innanför haveristen och gick i mål på tiden 1,38, 2 min., som klar segrare alltså. Sjöberg kom ifrån sin våldsamma vurma med ett par fula jack i högra underarmen — orsakade av nabbarna i bakhjulet — men kunde efter att ha fått såren igensyddas å Sala lasarett delta i fartfestens fortsättning som åskådare. Några men av äventyret behöver han icke befara.

Avslutningen.

Därmed var praktiskt taget fartfesten avslutad. Visserligen äktes det både fort och bra även i andra omgången, men endast ett par av förarna kunde slå sina tider från första omgången — fråga är, om inte arrangörerna till ett annat år bör låta endast de bästa köra i andra omgången, alltså anordna semifinaler och finaler. Saken tål i varje fall att dryftas.

Efter tävlingarnas slut samlades tävlingsledning och tävlande till middag å Stadshotellet, där dagens intryck ventilerades och prisutdelningen förrättades av hr Axel Söder, varefter de närvarande trädde dansen till tonerna av Ranco-kapellet.

Resultat:

Racer:

- 1) I Skeppstedt, Stockholm, F. N., 1,38,4 (I andra omgången 1,42,6).
- 2) Gösta Sjöberg, Häverörsund, New. Imp., 1,45,5 (1,46,5).
- 3) Marcus Larsson, Stockholm, Rudge, 1,46,5 (1,55).
- 4) Nils Andersson, Kungsör, Raleigh, 1,47,2 (1,52).
- 5) Göte Johansson, Upsala, Hva, 1,51,9 (1,51,7).
- 6) Arne Johansson, Upsala, Hva, 2,07,4.

Katalog:

- 1) Birger Nykvist, Sala, F. N., 1,46,9 (1,50,3).
- 2) Gust. Johansson, Kungsör, N. V., 1,51,6 (1,52,6).
- 3) Edv. Wistrand, Kungsör, Suecia, 1,53,4 (1,56,2).
- 4) Werner Eriksson, Runhällen, Br. Excelsior, 1,58,2 (1,59,7).
- 5) Erik Johansson, Krylbo, Hva, 2,02.
- 6) Nils Eriksson, Hallstahammar, Norton, 2,02,4 (2,03,7).
- 7) Sven Andersson, Tortuna, Triumph, 2,06,5 (2,02,6).
- 8) Gösta Andersson, Norberg, Hva, 2,11 (2,10).
- 9) Y. Wallsten, Sala, Monark, 2,12,2 ((2,16).
- 10) Fred. Myrberg, Ransta, Velocette, 2,16,5 (2,18,6).
- 11) Carl Carlsson, Sala, Monark, 2,23,6 (2,45,8).

De sex bästa förarna i katalogklassen erhöles hederspriser, medan raceråkarna erhöles penningpriser. Prisdömare voro hr G. A. Sjöberg, Axel Söder och G. Källstrand.

I all korthet.

Fjolårets segrare, Martin Strömberg från Hedemora, råkade under träningskörning på morgonen spoliara motorn på sin Huskvarna — en ventilbricka brast med angiven följd. Strömbergs fjolårsrekord löd på 1,46,8 min.

— Jag har aldrig i mitt varit så rädd, voro "Skepparns" första ord, då han klev av sin cykel efter dagens mest rafflande heat. Jag såg, att Sjöberg aldrig skulle kunna klara kurvan i den farten och ströp därför av gasen en aning — det blev grabbens räddning, för på så sätt kunde jag komma förbi på innerkanten. Men grabbens huvur var så nära mitt framhjul, att jag trodde bakhjulet skulle gå över det. Tur det gick som det gick!

— Ingen fara med mej, sade Torsten Sjöberg, då sjukvårdaren tog itu med såren. Jag sköt från mej "knarren" när jag såg hur det skulle gå, men slog ut med handen och fick känning med spikdäcke! Ingenting brutet. Snart bra igen!

— Min första stora tävling — har bara smååkt lite' förut, berättade Gösta Sjöberg — bror till dagens olycksfågeln och till Henry Sjöberg, tvåa vid tävlingar i Stockholm på söndagen. Men jag ska' fortsätta och småningom klå storbrorsorna!

Tävlingsledningen — en för alla och alla för en: Odelad belåtenhet!

— Jag är belåten jag med — det är sistemannen i prislistan som har ordet. Man kan ju inte begära, att en knarr, som den jag körde med sina 2,4 hästkrafter skall kunna pilla-

ra sej, om dom stora åken; Strömbergs Husqvarna t. ex. var på 75 hästar!

Alla agerande: Isbanan var prima, arrangemangen dito.

Segraren i katalogklassen, Birger Nyqvist, Köpings-bo, men f. n. studerande vid Teknikerakolan i Sala: — Grabbarna trodde inte att min kärra var katalog — det är den i alla fall! Absolut. Belåten med min dag.

Och så kan jag tala om, att det roligaste som finns är mottracing — funderar på att skaffa mej ett ännu bättre åk, slutar vår interlokutör, mest känd inom kamrättskretsen som "Tjabbö" och som sprintersimmare aktad i Sala Simsällskap.

Sac.

Foto Herman Johansson (1875-1935).

Ni köper bäst och billigast bara
SKODON

Lundbergs Sko- & Läderhandel
SALA - TEL. 30
Motto: Kvalitén högre än priset

Program

vid
Sala-loppet
NATIONELL TÄVLAN Å CYKEL
Söndagen den 11 juni 1933

I. F. KAMRATERNA, SALA

En garanti är Finske-Johnsonens uttalande:
"Jag använder cykelskon THE KING. Det samma är utomordentliga i fråga om passform o. slitstyrka varför jag varmt rekommenderar dem till alla cyklister."

Cykelskon "THE KING"
Tillhandahålls i varje välortad Järn-, Sport- och Cykelaffär

Pris 15 öre.

Funktionärer:

ÖVERLEDARE: HILMER NYBERG, blåvit armbindel
SEKRETERARE: ELIS JOHANSSON, blågul armbindel
MÅLDOMARE: ERIC GUSTAFSSON, vit armbindel
BANCHEF: HARALD ASPGREN, rödgul armbindel
LEDARE FÖR TIDTAGNING: V. RANBY, rödgrön armbindel
EXPEDITIONSCHEFER: K. LUNDELL, rödblå armbindel
ROBERT PERSSON, d:o

Tidtagare:	blå armbindel	Protestkommitté:
Kontrollanter:	röd "	HILMER NYBERG
Bilkontroller:	gul "	ELIS JOHANSSON
Cykelkontroller:	grön "	HARALD ASPGREN

Tid- och matkontroll: TILLBERGA
Tid- och drickskontroll: V. FÄRNEBO

Start från Idrottsplatsen kl. 5,58 f. m.
MÅL vid Stora Torget

Prisutdelning å Stora Torget
kl. 2,30 em.

Sala Allehanda 9 juni 1933:

Segert för Lundin eller Björklund i Sala-loppet.

Bägge ha bra startnummer. Velin "spiken" i A.-klassen, Aspgren i klass B.

På söndag morgon kl. 6 startar i friid Gustavsson, G. Hestén, H. H.

På söndag morgon kl. 6 startar den första av de 84 deltagarna i Kamraternas stora cykellopp, Salaloppet, och strax före kl. 11 räknar man att de första skola börja dugga i mål. Det blir B-klassen, 23 man stark, som först får ge sig ut på banan, och 16 min. efter att denna klass hunnit iväg, kommer turen till de sex A-klassarna. Kl. 7,16, 6 min. efter sista A-klassaren, sätta oldboys, 9 till antalet, igång, och 7,40 grenslar den förste i C-klassen sin stålhäst och pinnar bort. 10 min. över 9 trampar sista man iväg.

Det blir givetvis kring A-klassen, som det största intresset kommer att knyta sig. Skall fjolårssegraren Gösta Björklund, Fyrishof, kunna återupprepa sin bravad och taga ännu en inteckning i Sala Ångbryggeri A.-B:s ståtliga vandringspris? Vid lottningen på onsdagskvällen erhöll han även ett synnerligen fördelaktigt startnummer, 29, sist bland A-klassarna. Närmast före honom startar Uni-pojken Martin Lundin. Det är inte utan att man dock vill hålla en slant på den länge, lovande Uniiten, som visat övertygande form i år. "Spiken" fick otursfulle Nils Velin, Kamraterna, Enskede, som även i fjol fick starta först i klassen. S. Svård, Enskede, med n:o 25 kommer därefter, varpå följer G. Svensson, Enskede, med 26 och S. Eiron, Borlänge, 27.

I B-klasesn har denna anförtrötts Kamraternas Ingemar Aspgren, vilken alltså blir den, som tidigast får knalla sig upp och iväg på morgonkvisten. Som n:r 4 startar Åke Svedling, Uni, n:r 10 är en av de i klassen deltagande Norden-pojkarna, El-

frid Gustavsson, G. Hagström, Uni, har n:r 14, Assar Larsson, Uni, 18, E. Kroon, Falun, 22 och Bror Danielsson, Västerås CK, 23. Att tippa är svårt, men Hagström och Kroon bör komma bland de främsta.

M. Larsson, Västerås IK, inleder oldboysklassen med n:r 30 och n:r 38 A. Videgren, VCK, avslutar. Det bör bli en jämn strid mellan "gubbarna".

Bland C-klassens 46 deltagare är det vanskligt att nominera någon favorit, men Eddy Andersson, Hässelby, hör till en av de främsta segeraspiranterna. Först med startnumret 39 får B. Dahlberg, Hallstahammar, knoga iväg, och sedan följer bl. a. 46 Allan Hedenstedt, Hässelby, 49 Lennart Nordström, Norden, 57 M. Jansson, VCK, 63 Tord Andersson, Uni, som säkert också placerar sig i toppen, 76 Georg Johansson, IFK, och sist n:r 84, åker Algot Nilsson, Norden, ut.

Banorna bli desamma som i fjol. Starten sker alltså från Idrottsplatsen, och målet är förlagt till Stora torget. A- och B-klassernas sträcka blir 165 km. lång och sträcker sig över Sala—Varmsåtra—Heby—Morgongåva—Vittinge—Sparrsätra—Tillberga—Svanå—V. Färnebo—Salbohed och åter till Sala. Oldboys och C-klassen behöver "endast" trampa 85 km., deras bana går från Sala till Tärna—Hallsta—Svanå—V. Färnebo—Salbohed och Sala. Samtliga tävlande starta med 2 min. mellanrum. Program kommer att tillhandahållas åskådarna och prisutdelningen, man har lyckats åstadkomma, en verklig förnämlig samling, äger rum på St. torget kl. 2,30 em.

Sala Allehanda 12 juni 1933:

Stordkare i Sala-loppet, fr. v.: Gustav Svensson, Sigge Svärd och Nisse Velin, Enskede, 1, 2 och 3, i A-klassen, samt lagpinnare, Assar Larsson, Uni, och Olle Åkerman, Sala IFK, 1 och 2 i kl. B, samt Eddy Anderson, segrare i C-klassen.

Alla rekord föllo i Sala-loppet — strålande tävling i önskeväder.

Enskedetriumf på 165-kilometerbanan, Hässelby-framgångar på 85 km. — Olle Åkerman, I. F. K., bäste Sala-åkare, tvåa i kl. B. — 68 man i mål.

Rekord, idel rekord — det är den utmärkta kontentan av årets Sala-lopp, för tredje gången arrangerat av Sala-Kamraterna och som vanligt en succé.

Redan i och med anmälningarna blev det rekordbrytning — 86 cyklister voro medtagna i lottningen. Av dessa återfurnos 76 på startlinjen på söndagsmorgonen och då 8 bröto tävlingen av skilda anledningar blev det 68 i mål. Desso 68 svarade för att samtliga tidigare rekord sopades bort! Sensationellt nog. Att Gustav Svensson överraskade med att vinna A-klassen, där hans klubbkamrater hjälpte till att rädda vandringspriset, och att Assar Larsson och Eddy Andersson, resp. Uni och Hässelby, hemförde väntade segrar i kl. B och C må redan nu avslöjas.

För att börja från början må nämnas, att vädret, då första man kl. 6 på morgonen skickades iväg på A- och B-klassarnas bana — den mäter 165 km. — var det allra bästa med sol och värme i långa banor. Det blev nästan för varmt för pedal-

tramparna fram på dagen; men hellre värme än kyla, säga pedalisterna själva och då så... Sedan B-klassarna försvunnit sändes A-klassen iväg, närmast följd av oldboysen och C-klassarna, vilka dock hade att avverka en betydligt kortare bana, c:a 85 km. Sista man skickades iväg 10 min. över 9 och sedan dröjde det

inte länge, förrän man kunde bege sig av från startplatsen vid Idrottsplatsen till Stora torget, dit målet var förlagt.

I Sala Herrekiperings fönster anslagos rappt resultat från kontrollerna och snart började oldboys och C-klassare dansa in, livligt påhejade av talrika åskådare, som f. ö. kantade banan överallt där den drog fram.

Program och klockor rådfrågades tätt, tätt och småningom började klassegarnas namn vandra runt bland de samlade cykelsportvännerna.

Oldboysklasserna blevo vackra segrar för Västerås I. K., som lade beslag på lagern i den yngre klassen genom S. Eriksson och i den äldre genom M. Larsson; tiderna, resp. 2,24,17 och 2,34,25, innebära nya rekord. Så kom en kraftig hejare med högt startnummer, 70, — en titt i programmet upplyste att det var C-klassfavoriten Eddy Andersson. Han nådde också klassens bästa tid, fenomenala 2,15,20, varmed närmaste man, Falupojken Nils Andersson, distanserades med drövt 4 minuter!

I kväll kl. 7

startar årets korporations-serie i fotboll — anordnad av Sala Allehanda och Sala Fackliga Centralorganisation till förmån för behövande arbetslösa i staden — med en match mellan

Järn o. Metall — A. K.

Se vidare "Idrott"!

Därefter följde ett par Uni-representanter. Bästa Sala-deltagare i denna klass blev Kamraternas Georg Fasth, som noterade 2,23,28, varmed han belade 13:de platsen. Som resp. 16 och 17 kommo Georg Johansson och Lennart Nordström, IFK och Norden.

Lagpriset för denna klass vanns av Hässelby, som noterade 6,59,20, varmed huvudstadsklubben erhöi en inteckning i Sala Herrekiperings vandringspris. Närmast kom Uni och därefter Västerås I. K. Kamraterna och Norden blevo resp. 5 och 6.

Småningom började även B-klassarna anlända — först av dem I. Aspgren, som startat som "spik", i sällskap med nr 2. Dessa hade bli- vi hindrade vid en järnvägsövergång och erhöi ett tidsavdrag, varigenom Aspgrens notering blev 4,45,03. Snart nog slogs denna tid, eftertryckligast av Unis ypperlige milslukare Assar Larsson, vars ljusa lugg dög upp på mållinjen några sekunder efter Sala-Kamraten Olle Åkermans baskermössa. Då Uni-pojken hade startnumret efter Åkerman fick denne visserligen stryka på foten, men belade dock en förnämlig andra plats, dagens bästa Sala-prestation, som hedrar den kraftige pojken. Tiden blev för Assar Larsson 4,35,22 och för Åkerman 2,37,19.

A-klassarna kommer — tidtagarna togo extra kraftigt tag om uren och halsarna sträcktes ytterligare några

Forts. på andra sidan.

Fortsättning från sid. 1

ALLA REKORD FOLLO....

millimeter på dem, som hamnat i bakersta leden. Det var Enskedetrisen, som i slutet trupp kom upp för Gruvgatan. Då Nisse Velin startat först i denna klass och närmast efter honom Sigge Svärd och Gustaf Svensson, stod det snart nog klart att den nästnämnde var allvarlig aspirant på segern, i all symmetri som Gösta Björklund, Fyrshof, redan tidigt måst bryta toppet på grund av illamående — han hade lytt ett råd i Idrottsbladet att köra med större växel än vanligt och delknäkte den trevlige fjolärsgåraren. Svåraste konkurrenten var nu Martin Lundin, den i Huddinge födde Uni-pojken, men hans tidsfrist var snart ute och Enskedettriumfen var ett faktum. Lundin tog hand om fjärdeplaceringen och den femte lade Borlänge Eiron beslag på.

Därmed var också tävlingen om Sala Tegelbrukets vandringspris avgjord för året — inteckningen togs suveränt av Enskedetrisen, som noterade resp. 4,25,30, 4,27,30 och 4,29,30 eller sammanlagt 12,22,30, varmed man underskred fjolårets lagsegerstid med över en timme!

Därmed var årets Sala-lopp, en verklig idrottsfest, som motiverar mycket ros åt arrangörerna — ingenting klickade — ett fullbordat faktum, som fick sin stilska epilög på Stora torget, där priserna på eftermiddagen överlämnades till vederbörande av borgmästare Hedman. Ett tack till arrangörerna uttrycktes av en av deltagarna.

Prislistan:

Klass A:

1. G. Svensson, Enskede, 4,25,30, Nya Möbleringsaffärens hpr.
2. Sigge Svärd, Enskede, 4,27,30, Nafta Sala-stations hpr.
3. Nils Velin, Enskede, 4,29,30, Stora Eies hpr.
4. Martin Lundin, Uni, 4,36,01, V. B. F. chaufförers hpr.
5. Sigv. Eiron, Borlänge, 4,38,01, I. F. K:s hpr.

Klass B:

1. Assar Larsson, Uni, 4,35,22, Aldre I. F. Klars hpr.
2. Olle Åkerman, Sala, 3,37,19, G. Cason-Tengfeldt hpr.
3. H. Sedvall, Vik, 4,41,18, Harald Strandbergs hpr.
4. Folke Svensson, Uni, 4,41,20, IFK:s damers hpr.
5. T. Lindström, Vik, 4,43,05, Sala Ålhandas hpr.
6. Georg Hagström, Uni, 4,43,19, Sala Polstens hpr.
7. Iagemar Aspgren, Sala, 4,45,05, Luther Erikssons hpr.
8. Bror Danielsson, VCK, 4,45,50, R. Magnussons hpr.
9. Erik Kroon, Falun, 4,47,30, IF. Nordens cykelsekt. hpr.
10. Åke Svedling, Uni, 4,51,19, G. A. Sjöbergs hpr.
11. Oscar Eriksson, Uni, 4,55,12, Axel Erikssons hpr.
12. H. Larsson, Vik, 4,55,26, Herbert Erikssons hpr.
13. Nils Lindén, VCK, 4,57,11.
14. M. Blomfelt, UCK, 4,57,32.
15. Gustaf Hedström, Borlänge, 4,59,02.
16. E. Gustafsson, Norden, 5,05,33.

Olle Åkerman, bästa Sala-åkare — han representerar som bekant Sala-Kamraterna och åker i kl. B: — Övervägande bra vägar — lite gropigt bara vid Salbohed. Assar Larsson var ifatt mej redan i Heby och sedan hade vi sällskap, trots att han försökte göra bort mej!

Sala Allehanda 11 september 1933:

REKORDENS landskapsmatch vann Västmanland över Dalarna med 1 cm. i spjut; 64—62 poäng.

*Ake Hedvall slog svenska diskusrekordet med 48,17 m., men
Harald Andersson slog Hedvall med Europarekordet 49,68!*

2,700 åskådare å Sala Idrottsplats övervoro de ståtliga tävlingarna. — Distriktsrekord även i kulstötning och spjutkastning.

Rekord — i och med detta ord är kontentan av söndagens grandiosa idrottmatch mellan Västmanland och Dalarna uttryckt. Det blev seger för det förstnämnda landskapet, men den blev rekordknapp, 64—62, och vunnen med en centimeter i spjutkastning! Europarekord, Svergeräkord, Västmanlandsrekord, Dalarekord och klubbrekord samt personliga rekord i massor noterades vidare — för att inte tala om det ståtliga åskådarrekordet på Sala Idrottsplats, 2,700 personer. Dessa bjödos på förstklassig sport, och det var en entusiastisk folk-massa, som efter de välarrangerade tävlingarnas slut lämnade kampplat-sen.

Solen strålade från nästan molnfri himmel, men svag vind, som svepte tvärs över idrottsplatsen, svalkade när tävlingarna inleddes på söndags-middagen. Huvudintresset knöt sig bland åskådarna främst till vilket landskap, som skulle vinna, men där-näst till duellen mellan våra frejdade diskusgiganter, Harald Andersson från Falun, mest känd som "Slaktarn", o. Ake Hedvall, den björnstarke reseu från V. Färnebo. I sitt tredje kast satte Ake Hedvall nytt svenskt rekord genom att kasta 48,17 meter, det gamla rekordet hade motståndaren Harald Andersson, och i sitt näst sista kast nådde han 48 meter jämnt. Harald Andersson koncentrerade sig oer-hört före sista kastet, skrapade ut den lösa stybben ur ringen, gjorde ett par provsvängningar och vråkte sina

A. Hedvall, V. Färnebo, samlar sig för rekordet i diskus. I den ursinniga finluben på 5,000 m.

Elov Lindqvist

drygt 100 kg. på diskusekivan. Den gjorde en flack bana tätt utefter högra gränslinjen, för giltiga kast — kraften bakom kastet var så enorm, att "Slaktarn" icke kunde hålla red-skapet kvar! Nedslaget skedde på 49,68 m., nytt svenskt rekord och nytt Europarekord. Falupolisens Harald Andersson var världsberömd. Präktige Ake Hedvall hade varit svensk mäs-tare i c:a 10 minuter — men han kommer igen!

I kulstötning tog han revansch genom att stöta redskapet 14,69, varmed han slog sitt eget distriktsrekord med 41 cm. och belade tredje plats i den svenska kulstatistiken. Det är inte tal i fåvitsko, om man säger att Hedvall bör bli en 16-metersman. Han har förutsättningarna.

Aven i den tredje kastgrenen blev det rekord. Här var det Roy Ahlén, folkskollärare från Köping, som säkrade Västmanlandssegern i grenen genom att slunga redskapet 59,36 m., slående sitt eget rekord för länet. I denna gren avgjordes matchen. Dalarnas Lindberg hade noterat c:a 54,5 meter och Hedvall nära nog exakt detsamma. Det var omöjligt att säga vem som var bäst. Man måtte — och Hedvall hade vunnit med en centimeter. Hade Lindberg vunnit med

denna centimeter, hade matchen blivit oavgjord. Att det i sekunderna för mätningen var olidligt spännande behöver väl knappast konstateras! Norden-Lindkvists behjärtade insats på 5,000 meter var ock en ypperlig prestation.

Aven i en rad andra grenar klämpades det ursinnigt och inga poäng vunnos utan förbittrad dragkamp. Vi övergå till detaljreferat av grenarna sedan vi konstaterat, att prisutdel-

ning, tal och andra preludier avverkades på stadshotellet efter tävlingarna.

Åke Hedvall, "den björnstärke resen från Västerfärnebo", innehade svenska rekordet i diskus, 48,17 m, i 10 minuter! Sedan kom falupolisen Harald "Slaktarn" Andersson och inte bara raderade ut Hedvalls svenska rekord, utan satte dessutom Europarekord med 49,68 m...

T.v. om Åke Hedvall syns Harald "Slaktarn" Andersson och t.h. Hilmer Nyberg, stadskamrer och tillika idrottsplatsföreningens ordförande.

Foto Sven Norling/Sala kommuns arkiv.

IFK Salas bandylag 1933/34. Införd i Sala Allehanda 3 januari 2005:

Den gamla bilden

Bandygrabbar. IFK Salas bandylag från 1933/34. Ett lag som inte spelade seriespel, men väl i distriktsmästerskapen. Där föll de mot Västerås SK efter 2–3 på bortaplan och oavgjort hemma. Övre raden från vänster: Ingvar Ahlinder, Gunnar Berg, Sune Andersson, Olle Andersson, Olle Sahlgren, Bertil Jacobsson och Kalle Lundell. Nedre raden från vänster: Lennart Westman, Gösta Almqvist, Irving Dahlin, Bertil Ahlin och John Andersson.

Sala Allehanda 24 januari 1934:

Stockholm, ... lisen.

Racertävlingarna i Sala förstklassiga.

*Landets främsta rundbanespecialister
anmälda. — Även lokala förmågor
av klass med i istävlingen.*

Racertävlingarna på Sala idrotts-
plats söndagen den 4 febr. bli av alla
högsta kvalité — arrangörerna,
Sala-avdelningen av S. M. K., ha lyckats
trumma samman en hel del av
spetsarna bland landets motorcyklister.
I loppet starta 18 man, vilka
som tidigare mötas i två omgångar.
Sträckan blir 5 banvarv.

tillfälle som den tidigare nämnda
kullkörningen inträffade. Sten Edlund
är i gott minne sedan segern i
Sala i höstas och "lill-brödern" Sjöberg
samt Göte Johansson ha likaledes
gott namn sedan föregående
Sala-besök.

Forts. på sista sidan

De tävlande indelas i tre klasser,
en elitklass för racermaskiner, en
amatörklass för racermaskiner samt
en klass för förare av katalogmaskiner.
I den förstnämnda klassen starta
Torsten Sjöberg, Häverö-sund,
Douglas, Ivar Skeppstedt, Stockholm,
Rex, Gunnar Barthelsson, Stockholm,
Huskvarna, Sten Edlund, Stockholm,
Huskvarna, Gösta Sjöberg, Häverö-
sund, New. Imp., och Göte Johans-
son, Upsala, Huskvarna. Torsten
Sjöberg och Sten Edlund råkade för
några veckor sedan ut för en sam-
mankörning, men äro nu åter i far-
ten — den förstnämnde slog nu i
söndags banrekordet för Östermalms
I. P. i Stockholm! Den elegant kö-
rande häverösundaren får svår kon-
kurrens i Sala av Ivar Skeppstedt,
vars humörfriska åkningar tidigare
livligt bejublats i Sala. En ny be-
kantskap få Sala-borna göra i Gun-
nar Barthelsson, som i fjol dokumen-
terade sig som landets främste på
rundbanor, bl. a. genom storsegern
på Solvalla. Han lär vara något av
en upplevelse att se i aktion — han
vann f. ö. på Allstadion vid samma

Elegant Torsten Sjöberg i full fart.

RACERTÄVLINGARNA...

I amatörklassen märkes främst "Tjabo" Nykvist, Köping, F. N., som förut representerat Sala, och att han får vrida på gasen för fullt svara de goda konkurrenterna, bland vilka Arne Ekström, Sala, på Rudge gör en intressant start — han betecknades vid sin debut som synnerligen lovande. I övrigt äro i denna klass anmälda Arne Johansson, Upsala, Huskvarna, Edwin Wistrand, Kungsör, på Huskvarna, samt Nils Andersson, Kungsör, Raleigh.

Bland katalogklassens förare är Verner Eriksson från Runhällen en alldeles speciell favorit — närmare presentation är överflödig. "Ersber-

ga" Andersson, Sala, o. Valter Bergström, likaledes Sala, svara för att farten hålles hög, särskilt den förstnämnde har vid tävlingar för en del år sedan visat stor fortåkningsförmåga. I klassen äro vidare Fred. Myhrberg, Ransta, på Velocette, och Gust. Johansson, Kungsör, på N. V. anmälda.

Utöver de här ovan omnämnda förarna väntas ytterligare två, varigenom 6 man i vardera klassen skulle ställa upp. Att Sala-tävlingen blir årets förnämsta rundbanetävling i dessa trakter är ett faktum — det är f. ö. sällan som ens Stockholm kan uppvisa en motsvarande samling storfräsare på en och samma tävling.

Isbanetävling på IP 1934, Torsten Sjöberg segrare. Foto Sven Norling/Sala kommuns arkiv.

Sala Allehanda 5 februari 1944:

Söndagens racertävlingar sportslig succé och triumf för fenomenale T. Sjöberg.

Nytt banrekord inför rekordpublik — c:a 3,500.

Sala-förare snabbast i katalogklassen. — Inga olyckor trots kulkörningar. — Stor dag för S. M. K:s Sala-avdelning.

Sala-avdelningen av S. M. K. kunde på söndagen lägga en stor succé till sina många tidigare — racertävlingarna å Sala idrottsplats blevo förstklassiga på alla sätt.

Icke nog med att man lyckats samla ihop landets elit bland racerförarna på små rundbanor, man hade även förnyat sitt förmånliga kontrakt med vädrets makter, varför c:a 3,500 människor kantade den fina isbanan, då tävlingarna strax efter kl. 1 sattes i gång vid 0-gradig temperatur. Knappast någon torde ha haft anledning att ångra sin erlagda inträdestribut, ty det var utökt sport under god egid som bjöds. Inga svårare olyckstillbud noterades trots hårda duster — men så voro också säkerhetsanordningarna bra!

Först som sist må nämnas, att det var omätligt populäre och minst lika sympatiska Torsten Sjöberg, Häveröund, som på sin Douglas nådde dagens bästa tid — 1,29,4, vilket han noterade i finalomgången. Till jämförelse må nämnas, att föregående rekord därmed underskreds med c:a 9 sekunder! Hans främste konkurrent blev Sten Edlund, Stockholm, Hva, som grundmurade sitt Sala-ansende från jordbanetävlingen i höstas, då han vann. Denne säkre förare följdes närmast av påfriskande "Skepparn" Skeppstedt, och denne i sin tur förvisade Gunnar Bartelson till platsaffran 4. Den sistnämnde, som debuterade i Sala, "tvärade" alltför kraftigt i kurvorna, för att tiderna skulle bli av toppklass — hans stil lämpar sig bäst för jordbana. Yngsten Sjöberg från Häveröund vann allas gillande — en liten virtuos i den hårda motorleken!

Helmer Andersson, Sala, vinnare av katalogklassen.

Ibland racerklassens amatörer blev Nils Andersson från Kungsör och på Raleigh, snabbast — en "hård" förartyp, som bör gå långt. Han stod i särklass; i övrigt var klassen rätt jämnstruken. Sven Redén från Heby gjorde ett par goda lopp, medan Sala-hoppet Arne Ekström svek. Han körde nervöst — på lördagen åkte han flera klasser bättre! — och körde omkull i första omgången, då han fick ett finger ur led. Han startade även andra gången, men körde då föraktligt.

Katalogklassen blev en angenäm överraskning för Sala-inslaget bland publiken. Helmer "Ersberga" Andersson, Sala, på Calthorpe lyckades klara hem en meriterande seger — mer än välförtjänt då man betänker alla de tävlingar i vilka han förföljts av otur. Han gjorde vederhäftiga varv och uppvisade en av dagens mest tidsvinnande stilar. Gustaf Johansson från Kungsör på N. V. blev andre man, men som trea räknades ännu en Sala-pojke in, nämligen Valter Bergström, som trots en alltför tung maskin — Sarolea — nu slog igenom. Han blir bra! Även i övrigt visade Sala-pojkarna verkligt vassa lejonklor och om något år ha

Forts. på andra sidan.

Torsten Sjöberg, som nådde dagens bästa tid.

Sten Edlund, närmast segrande i tid.

Fortsättning från sid. 1

RACERTÄVLINGARNA....

vi nog ett veritabelt stjärngarde att yvas över!

Som sagt, strax efter kl. 1 började den fascinerande runddansen på Idrottsplatsen — att det ej blev på angivet klockslag berodde helt enkelt på att publiken kommit i sådana massor, att de inte hunno in fort nog! Speakern, Gösta Björklund, som hade en stor dag men också en tacksam uppgift, då apparaturen fungerade ypperligt, kunde presentera första heatet kl. 1,15 och strax efter brakade det där, som motoristen kallar ljuvlig musik, löst. Inom några sekunder stod första heatet på startlinjen — det må här nämnas, att man i Ar startade på var sin sida av banan för att undvika olyckor i stil med dem, som nyligen inträffat bl. a. i Stockholm. 20 förare voro anmälda och 20 startade; dock kunde B. Nykvist ej starta, då han dagen före spolierat sin motor, varför han remplacerades av Enköpingsbon Göte Båse, som blev en positiv överraskning.

Racerklassen.

Man började med racerklassen och på den förstklassiga isen ställde inledningsvis Torsten Sjöberg och Ivar Skeppstedt upp — därmed övergå vi till att omnämna tävlingen heatvis.

Heat I började med svag start av Torsten Sjöberg, men "Skepparns" Rex gick inte riktigt rent och den populäre häverösundaren vann omgången klart — hans stil, släpande efter den praktiskt taget liggande maskinen med knäet mot isen, var "nervpirrende". Tiden blev för Sjöberg 1,29,6, vilket innebar nytt banrekord. För Skeppstedt noterades ingen tid, beroende på en faut av varvräknaren, men en privat klocka visade 1,32,8, vilket torde ha varit den rätta noteringen av avståndet till segraren att döma.

I andra omgången blev förhållandet detsamma — Sjöberg vann, han nådde exakt samma tid. "Skepparns" tid blev 1,34.

Heat II blev en uppgörelse mellan två "hårda" förare — Sten Edlund, med plåsterlapp och svåra ärr som minne av en kullkörning för ett par veckor sedan, mötte Gunnar Bartelson. Den förre vann på sin avgjort lämpligare stil, trots hackande motor, medan den senare bröt lopet. Ett "besvikelsens heat"!

I andra omgången nådde Edlund, vilkens Husqvarna då gick klockrent, dagens näst snabbaste tid, 1,31, vilket räckte till en plats i finalen mot Torsten Sjöberg. Bartelsson blev klart slagen.

Heat III, det sista i racerklassens elitklass, blev en klar seger för "Lill-Sjöberg", vars ögonfåglande körstil renderade honom segern i heatet. En finfin förare!

Även i andra omgången fick Uppsalas Göte Johansson stryka på foten för Gösta Sjöberg, som blev en av dagens populäraste åkare.

Heat IV blev det första för amatörer i racerklassen. I första omgången kom ingen i mål — Göte Båse, på en katalog-AJS (han ersatte "Tjabbö" Nykvist) måste ge upp på grund av motorstopp och Arne Johansson, Uppsala, på Hva, körde omkull.

I andra omgången aktade katalogföraren icke för rovt att slå sin racerkonkurrent — tiden blev riktigt bra för den förre. Den räckte till en tredjeplacering i katalogklassen.

Heat V vann knubbiga Wistrand från Kungsör på Hva, medan Nils Andersson från samma metropol slet av kedjan på sin Raleigh i starten. Rätt svag tid.

I andra omgången visade Andersson verkliga taktik och nådde 1,46, vilket räckte till seger i denna klass. Han körde jämnt och precist. Även Wistrand bättrade sin tid betydligt.

Heat VI blev det första lokalt betonade; Arne Ekström, Sala, mötte FN-Redén från Heby. Sala-pojken tog ledningen, men redan efter ett varv blev det "fallande lövet" och ett ledbrutet finger för Sala-pojken. "Heby" vann omgången klart i rätt god stil.

I andra omgången fortsatte Sala-ekipaget att sätta publikens nerver på prov genom våldsamma krängningar, vilka inverkad menligt på farten — motståndaren vann klart också denna gång.

Om du tittar på vårt digitala dokument: Här kan du se [speedway på Silvervallen 1934](#). Foto Sven Norling, sammanställd av Anders Bjurenvall och Eric Fylkeson.

Segraren Torsten Sjöberg blomsterhyllas.

Fin filmsekvens om speedwaytävlingen där publiken närmast halmbalarna fick huka sig när kolstybben kom farande.

Allmän idrott 1934. Foton Sven Norling/Sala kommuns arkiv.

Sala Allehanda 11 juni 1934:

Idrottens Sala-dag utan toppresultat.

G. Berglind, Norden, bäste västmanlänning i kulstötning. — Norden näst bästa klubb i distriktet.

Västmanland på 8:de plats.

Berglind, Norden.

Bäste västmanlänning i kula.

Söndagens rikstävling i fri idrott — fri-idrottsdagen — bjöd på en del goda resultat. Bästa män i de fyra olika grenarna blevo: 400 m. Sven Strömberg, Örgryte, 50 sek., 3,000 m.: J. G. Lindgren, Borås, 8,35,8 min.

Kula: Rahmquist, Hellas, 14,79 m., och längdhopp: Eric Svensson, Falkenberg, 715 cm. Segrande distrikt blev Gästrikland, närmast följt av Uppland, Göteborg och Östergötland. Stockholm fick nöja sig med 5:e plats och Skåne med 9:e. Södermanland låg fint till i tre grenar, men sprack i kula, och det blev bara en 7:e-placering. Västmanland stannade på 8:de plats och Dalarna på 13:de.

Tävlingarna i Sala ganska matta.

Tävlingarna i Sala på Idrottens dag blevo ganska matta — den tryckande värmen bidrog säkert till att resultaten blevo medelmåttiga, varjämte en

Forts. på sista sidan.

Forts. från första sidan.

stor del av de bättre idrottsmännen uteblevo, bl. a. trumfessen Ake Hedvall och Elof Lindkvist till följd av skador. Publikken uppgick till ett par hundra personer.

På 400 m. — tävlingarnas första gren — gick segern väntat till Nordens Ragnar Tholin, närmast följt av brodern Melker, medan lovande Sv. Jacobsson överraskande placerade sig på 3:e plats. Även fjärde plats belades av en nordare, nämligen nye "Mäster" Andersson, som nådde den för en nybörjare ovanliga tiden 56,8 sek. 11 tävlande startade här i tre heat.

Längdhoppet blev en knapp seger för Nordens spänstige Lennart Johansson, 3 cm. före klubbkamraten Olle Dahlander, som efter två ogiltiga hopp nådde 5,79 m. i sitt sista — bra koncentration! E. Jansson, V. Färnebo IK, belade tredje plats före Nordens kulstöttningsbässa Berglind, som landade på 5,56.

Kulstötningen lämnade rätt goda resultat. Massive Berglind, Norden, stötte först ogiltigt och nådde sedan 12,74, och 12,91. Klubbkamraten Sixten Kihlgren förbättrade sitt personliga rekord med nära en halv meter och nådde följande vackra serie: 11,44, 11,98 och 12,36. Även tredje man blev en nordare, nämligen Ch. Söderström, som gjorde 11,36, 11,49, och 11,43. Sala-Kamraten E. Johansson blev 4:a på 10,73 m.

I 3,000-metersloppet delades de tävlande upp i två heat. I det första ledde V. Färnebos Axel Skoglund fr. start till mål, till sista varvet följt av Nordens envise B. Carlsson, som också belade andra plats i tävlingen, som gav svaga resultat. I andra heatet löpte Nordens Artur Jansson bra, men kunde utan press ej nå någon bättre tid.

Forts. på sista sidan.

Sala Allehanda 13 juli 1934:

Västerås S. K. utklassades av I. F. Norden i strålande fri idrottstävlingar.

*71 poängs övervikt. – Vackra resultat gav
trenne klubbrekord.*

11,2 på 100 m., 13,33 i kula och 41,21 i diskus.

Föret brukar alltid vara sämst i portgången — den satsens riktighet ha Nordens fri idrottsmän noggsamt fått erfara. Efter att ha slagits tillbaka av starka Enköpings AIF med så gott som idel nederlag tog man sig samman och triumferade stort i torsdagskvällens strålande intressanta klubbmatch mot Västerås SK. Norden noterade de överlägsna sersiffrorna 171 1/6 poäng mot 100 5/6 poäng för gästerna, och kunde — förutom utklassningen — dessutom notera trenne nya, synnerligen förnämliga klubbrekord. Klubbmatchen ingick som säsongens första uppgörelse i Västmanlandsserien i fri drott klass I, i vilken som bekant Norden i fjol hemförde slutsegern.

De tre nya klubbrekorden noterades på 100 m., 1,500 m. och kulstötning. Ragnar Tholin, som hela våren

och försommaren visat en synnerligen pålitlig form, flög fram över kolybber de 100 meterna på ypperliga 11,2, och putsade därmed Erik Stråhlins fem år gamla klubbrekord på 11,3. Det sattes nämligen i Köping 1929. Elof Lindqvist vederlade genom sitt vackra 1,500-meterslopp alla rykten om att befinna sig i sämre form i år än tidigare. Med goda krafter i behåll löpte han jämnt och säkert distansen på 4,17,5. Hans eget klubbrekord löd på 4,18,0 och nåddes i Fagersta i fjol. Berglind slutligen svarade för det tredje rekordnoteringen. Suveränt vann han kulstötningen med resultatet 13,33 efter att utöver detta ha haft två kast på resp. 13,24 och 13,10. Det gamla rekordet innehades även av Berglind sedan i fjol, då han i Sala stötte 13,19.

Sala Allehanda 6 augusti 1934:

Sju segrar till Sala vid årets D. M. i fri idrott.

G. Berglind, Norden, vann tre mästerskap. —
Norden blev bästa klubb. — Goda resultat,

En framgångsrik Nordentrio: fr. v. tredubbele mästaren G. Berglind, dubbelmästaren E. Lindkvist samt häckmästaren R. Tholin.

En imponerande standard hade de västmanländska fri idrottsmännen i dagen i distriktsmästerskapstävlingarna på Sala idrottsplats under lördagen och söndagen, även om de verkliga toppnoteringarna lyste med sin frånvaro. Sålunda slogs endast ett distriktsrekord, fastän man kanske bespatsat sig på flera avlivade rekordnoteringar, men de många nya namnen i prislistorna låta ana kommande toppresultat. För Salas vidkommande formade sig tävlingarna till en strålande succé — i hård konkurrens lyckades Sala och Norden hemföra sex individuella och ett mästerskap i lag, vilket är liktydigt med att årets distriktsmästerskapstävlingar voro de mest framgångsrika för Sala hittills. Norden blev även mäs-

terskapens främsta klubb. Genom 53 erövrade poäng hävdade sig de gröntröjade Sala-pojkarna som distriktets bästa fri idrottare. Västerås I. K. fick 45 och Köpings I. S. 26.

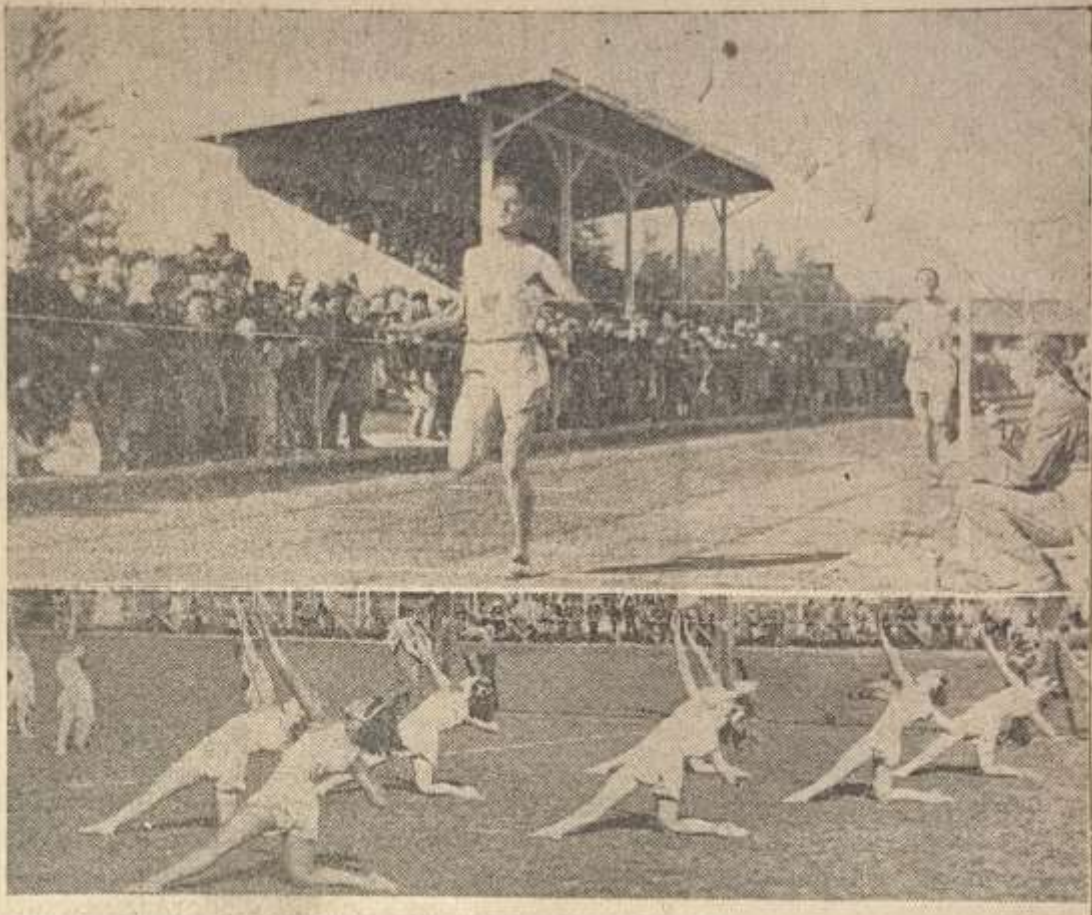
Banor och kastringar voro i bästa tänkbara skick då tävlingarna inleddes på lördagseftermiddagen. En svag vind var det enda som besvärade. Grenarna avverkades i snabb takt — Sala förfogar som bekant över ett vältrimmat funktionärsgarde — och den 200 pers. starka publiken applåderade livligt dagens prestationer. Under söndagsmorgonens tävlingar uppgick publiksiffran till c:a 200, medan på middagen närmare dubbel så många letat sig ned till Salas idrottshögborg. Sammanlagt besågo således c:a 800 ortsbör tävlingarna, vilket säger en del om intres-

Forts. på andra sidan.

Sala Allehanda 8 september 1941:

Sala-succé för Sofiaflickor, 1,500 jublade på Silvervallen

Läktarinvgning, propagandalopp, bländande gymnastik och gemytlig dragkamp inför rekordpublik.

Bergqvist, Sägmyra, går i mål efter det granna 800-m.-loppet. Bakom honom Hilding Eriksson, Morgårdshammar. Under en stilfull studie från Sofia-flickornas uppvisning.

Idrottsmässans söndagsevenemang på Silvervallen blev till en glansfull idrottsfest. Solen lyste över 1,500 åskådare, varav 300 bänkat sig på den nya, propra läktaren, från vilken tre blågula dukar smattrade för

vinden. Programmet var alltigenom gediget: läktarinvgning, rafflande 800-meterslopp, stilfull uppvisning av Sofia-flickorna samt till sist starka karlar i dragkamp.

De mörka molnen veko hädan i 12-

tiden, och när idrottsplatsstyrelsens ordf., kronokassör Nyberg äskade ljud i högtalaren några minuter efter kl. 1, kunde han hälsa årets rekordpublik välkommer. Tal. vände sig särskilt till de inbjudna, stadsfullmäktige, DK och Sala stads sparbanks representanter, tack vare vilkas goda vilja läktarbygget möjliggjorts. Hr Nyberg uttalade förhoppningen, att läktaren komme att medföra ökad publikfrekvens kring Sala-idrotten samt förklarade läktaren invigd.

Därefter kungjorde dagens speaker, folkskollär. E. Geerberg, start för 800 m.-loppet. Det blev en rasande grann strid mellan landslagsmannen Sägmyra-Bergqvist och Hilding

Forts. på sjätte sidan.

Forts. fr. sid. 1.

0—0—0—0

Eriksson, Morgårdshammar.

Bergqvist lät Hilding bestämma farten och höll sig avvaktande ända till sista kurvan, då han drog förbi i en obetvinglig spurt och noterade den fina sluttiden 1,55,8 min. Hilding Eriksson fick 1,57,1. Båda dessa Dala-pojkar göra med sin utmejslade stil den bästa tänkbara löppropaganda. På tredje plats kom K. E. Danielsson, Rembo 2,01,4 och fyra Lennart Mellström, Rembo 2,03,2. E. Arvidsson och S. Lantz, Sala IFK förmådde ej följa med i det hårda tempot utan måste släppa kontakten redan efter första varvet. Tiderna blevo 2,06 resp. 2,04,6.

Så kom Sofia-flickorna intrippande med fanan i täten. Välkomstapplädens hjärtlighet var ej att ta miste på. Fru Maja Carlqvist genomgick först ett program i frigymnastik med sina vältrimmade töser, som rev ned applåder ideligen. Därpå

följde ett krävande program på bom genomfört med grace, spränst o. precision. Den avslutande hoppavdelningen blev kulmen på en bländande appvisning, som uppfyllde de högt spända förväntningarna. Ungflicka-grace har på ett sällsynt lyckligt sätt förenats med gymnastisk rytm i denna elittrupp, vars blotta anblick är som en vacker pastell i svensk-blått.

Hr Geerberg gjorde sig till tolk för åskådarnas uppskattning och överräckte en blomsteruppsats till ledarinnan samt förärade varje Sofiaflicka en nål, som minne från det första Sala-besöket. I det leve som höjdes för Sofiaflickorna och de applåder, som följde dem vid uttåget rymdes ett välkommen åter!

Den följande dragkampstävlingen mellan fyra 8-mannalag från Maskinfabriken, Järnvägen, Polisen o. Brandkåren blev ett gemytligt inslag, där publiken hejade med från första stund. Maskinfabriken och järnvägarna kvarstodo till finalen, som efter seg kamp avgjordes till de overallklädda verkstadsjobbarnas förmån. I striden om tredje plats överrumplades brandmännen fullkomligt av ett blixtanfall från lagens hantlangare. De båda förstalagen tilldelades hederspriser och avhurrades vederbörligen, innan den stora publiken troppade av efter ett av de mest lyckade arrangemang. Silvervallen stått värd för.

Våren 1942, tidningsartikel i Sala Allehanda 5 oktober 1983:

Då fick Sala också ett div. III-lag

Det var vi som gjorde't 1942!

Nära 40 år har runnit iväg sedan Sala senast hade ett fotbollslag i det s.k. nationella seriesystemet, som börjar fr.o.m. div III. Våren 1944 ramlade IF Norden ur dåvarande div III-serien Norra Centralserien, dit klubben tagit sig upp två år tidigare efter två rufflande kval-matcher mot IFK Arboga.

"Därom kan jag ge besked, ty jag var själv med" (fritt efter Fänrik Stål). Inte på planen men väl på läktaren i egenskap av referent. Över referatet från Arboga stod det t.o.m. "Från vår utsände medarbetare".

Norden och Arboga hade våren 1942 vunnit var sin distrikts-serie, Västmanlandsserien östra resp västra. Arboga tog sin serie med god marginal, Norden med vissa vedermödor efter en seriefinal mot Västerås-klubben Aros, som dock fick återvända med 0—5 i baken efter en jubelsöndag på Silvervallen.

Inkalleiser gav problem

Därmed var det klart för ett par kvalfyllda söndagar. Den första inföll 31 maj, och lotten gav Norden bortamatch i första omgången. Det var under kriget och ont om bilar. Till slaget på Sturevallen följdes dock lagledaren Martin Lans och hans trogne vapendragare och materialförvaltare Sten Brunnberg av 25 supportrar, som bil-

dade en hejarklack på läktaren bland ett par hundra Arboga-bor.

Lagledarens största problem vid den här tiden var att få loss sina män från det militära. Norden fick avvara sin målvarligaste forward Gunnar "Haja" Hellström och i hans ställe spelade veteranen "Lotta" Lindén.

Frånvaron av "Haja" ingav onda aningar, hur dramat skulle avlöpa. Och farhågorna besannades. Hemmalaget tog ledningen både med 1—0 och 2—0 första halvlek mot ett nervpinat salalag, där endast ett par man stod att känna igen från den framgångsrika våren — serierna spelades på den tiden höst-vår.

Brandtal i pausen

Signaturen smög in i omklädningsrummet i pausen för att registrera stämningen. Den var dock inte så moloken som man kunde ha väntat. Centern Conte Lindén, en frejdig idrottstyp härdad i boxningsringen, höll ett brandtal som gaskade upp hela gänget.

Det var ett helt nytt lag som gick ut till andra rondan och med okuvlig segervilja prickade in både kvittering och segermål. När detta föll, återstod dock 22 min. Arboga satte allt på ett kort och pressade rusiskt, men Norden-försvaret

med Olle Sahlgren som primus motor red ut stormen.

SA:s utsände hastade till närmaste telefon för att förmedla glädjebudet till tidningen, där dåvarande annonschefen Bror Jacobsson, en hängiven idrottsledare och nordare, satt och väntade. Det var enda gången han lät upphetsad. Siffrorna kom i depeschfönstret framför vilket en klunga fotbollsfantaster sedan en stund väntade på besked.

Ont om växelpengar

Nu hade Norden ena dojan i div III igen efter 12 år i "gårdsgårdsserien". Men en kval-omgång återstod söndagen 7 juni. Man väntade storpublik till Silvervallen. Som ett kuriosum kan nämnas att entrén höjdes med en femöring till 1:25, detta för att publiken snabbare skulle komma genom vändkorset, då bristen på växelmynt var stor.

Den väntade publikinvasionen uteblev dock som följd av busväder med regn och hård bläst i planens längdriktning. Trots detta räknades 700 betalande in.

Medvind

Första jublet gällde lottdragningen, då grön-vitt vann lotten och givetvis valde att spela i medvind. Den här gången var "Haja" Hellström med,

Foto Sven Norling/Sala kommuns arkiv. Samma foto som i tryckta tidningsartikeln.

Fr. vänster, bakre ledet: Lagledare Martin Lans, Sigge "Skorpan" Johansson, Gunnar "Haja" Hellström, Mårten Blixt, Conte Lindén, E "Lotta" Lindén, "Perra" Sundberg. Främre ledet: "Palle" Henningsson, Otto Pierrou, Eskil Fernström, Gunnar Berg, Olle Sahlgren.

IF Nordens lag efter kval-matchen mot Arboga Fr. v. i bakre ledet lagledaren Martin Lans, S. Johansson, G. Hellström, M. Blixt, C. Lindén, E. Lindén, A. Sundberg. Främre ledet: P. Henningsson, O. Pierru, E. Fernström, G. Berg, O. Sahlgren.

och det var också han som gav IFN ledningen genom att toucha in en högerhörna från hörnspecialisten "Sigge" Johansson.

Trots ett markant övertag lyckades dock inte Norden åstadkomma mer än ett mål i medvinden. Andra halvlek blev därför något av ett lidande för de rättrogna. Arboga kvitterade och hade snudd på segermål i slutsekunden. Men skottet gick över Fernströms bur.

Domaren, som hette Olle Gyhlén, Västerås, blåste äntligen eld upphör. Sala hade fått sitt div III-lag.

Bägge kvallagen samlades i Stadshotellens trädgårdsservering till en måltid, som intogs under kamratlig stämning. Sedan Arboga-borna åkt hem, släpptes segerglädjen fram. Minns att tal hölls av klubbordf. Gustav Rosén, senare känd kyrkopolitiker och kyrkvård, som också riktade ett tack till lokalpressen för dess stöd. Gustav stack åt journalisterna var sin femma att betala notan. Det räckte för 40 år sedan. Kanske var det snudd på bestickning att ta emot sedeln, men brottet torde vara preskriberat.

Under segermåltiden lovade man givetvis varandra att göra en strong säsong i div III — ett löfte som också infriades första året, då Norden våren 1943 länge var inblandat i toppstriden, men så småningom blev trea efter Västerås SK och Vesta. Ett år senare var emellertid div III-sagan all.

Men de är en annan historia.

1942 års hjältar

Det har nu diskuterats en del om åguppställningen 1942. Den varierade då som nu i praktiskt tagt varje match. Kvallaget mot Arboga borta såg i alla fall ut så här:

Eskil Fernström, Otto Pierrou, Gunnar Berg, Paul Henningsson, Mårten Blixt, Olle Sahlgren, Sigge Johansson, "Lotta" Lindén, Conte Lindén, Arne Sundberg, "Patrik" Johansson.

I den andra kval-matchen gick "Haja" Hellström in på sin ordinarie plats som högerinner, medan "Lotta" Lindén gick över till vi-posten och Arne Sundberg spelade vy. "Patrik" satt på bänken.

Ken

Sala Allehanda 7 juni 1943:

Flyganfall mot Salas luftvärn dagens clou vid överlämnandet

Parad, korum, tal, körsång och hornmusik i stilfull ram kring anslående ceremoni. — Luftvärnet nu Kronans — insamlingen fortsätter, 6,000 kr. återstå.

Salas luftvärn trädde i aktion för första gången på söndagen och därtill mot anfallande flygplan, och att detta blev en första klassens sensation för Salaborna, det behöver man inte betviva.

Evenemanget gick av stapeln på Idrottsplatsen, och att det trots regniggrå himmel och frisk vind hade lockat ett par tusen åskådare, bör inte förvåna. Det hela innebär, att Sala luftvärnskommitté nu officiellt överlämnade det insamlade luftvärnet till Kronan och fick mottaga Kronans tack. Som sig bör inramades detta av flera högstämmda tal, hornmusik, körsång, parad genom staden och korum. Det blev tillsammans en militär högtidlighet, som sent skall glömmas.

Men detta betyder inte, att insamlingen nu helt och hållet avslutats. Ytterligare en 6,000 kr. återstår att anskaffa genom insamling, innan luftvärnet till fullo betalts. Därför skramlades det också friskt med kollektbössor under hela högtidligheten och väl så kommer att göra en god tid framåt. Det borde också faktiskt vara en hederssak att med det första få affären avklarad. Lätt bör detta förvisso gå, om alla lägga manken till.

Förberedelserna till det officiella överlämnandet av luftvärnet till Kro-

Överst en bild av luftvärnet, marscherande in på Silvervallen, och därunder en bild av en 40 mm. kanon i aktion.

nan ha pågått länge och med all omsorg. Initiativtagare har varit dir. Ch. Söderström, som också i egenskap av lfvänrik haft trimningen om hand och nu även hade en dryg del i uppvisningens obestridliga framgång. Allt

gick som smort och med militär precision och effektivitet, inte minst heller beroende på samtliga mannars berömvärda intresse, beredvillighet och skicklighet. Det var en vältrimmad grupp, som gick till storms mot flyget och till Sala stads försvar.

Utdrag från artikeln i Sala Allehanda:

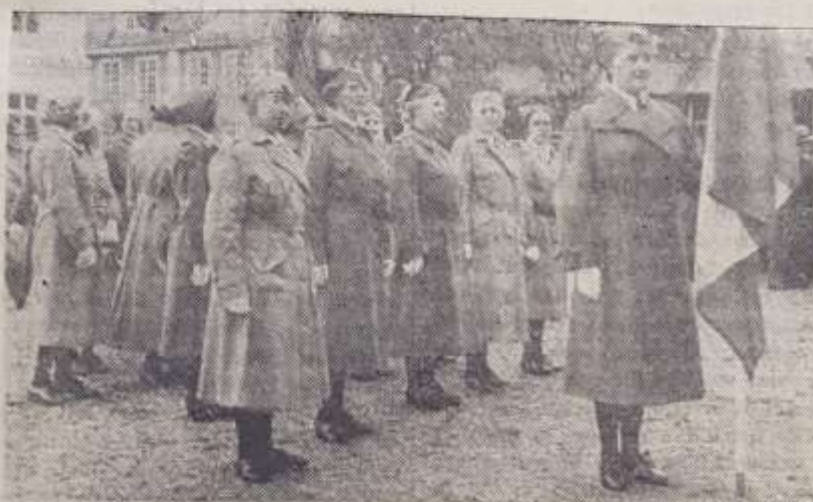
Flygplan brumma till anfall.

Talet belönades med lika tacksamma applåder och bättre anslutning härtill än med "Hör oss Svea" hade manskören inte kunnat finna. Blåsorkestern kvitterade med den pompiga "Carolus Rex", varpå manskören ånyo tog ledningen med "Vårt land". Löjtnant E. Forsberg hade därefter den tacksamma uppgiften att berätta litet om luftvärnets prestanda. Publiken var idel öra. Men vi föredraga att undvika avslöjandet av dylika militära hemligheter.

Nu närmade sig också dagens clou, som de unga inte kunde nog uttrycka sin otålighet efter. Det skulle komma flyg. Plötsligt gick också flyglarm, och knappt hade luftvärnsmanskapet satt pjäserna i hösta beredskap, förrän tvenne flygplan kommo dundrande ned över idrottsplatsen. Några kraftiga smällar från pjäserna vittnade om, att planen fingo precis det mottagande, de skulle ha. Därefter började en liten cirkus mellan flyg och luftvärn. Planen kröpo ned till blott 20 meter över marken och möttes av hela trumvirvlar från luftvärnet. Ibland såg det ut, som planen ämnade krypa in under läktartaket, men alltid i sista stund brummade de i väg upp igen. De yngsta jublade, och de äldre kunde inte sitta stilla. Tänk om det varit allvar!

Sala-Posten 7 juni 1943

Salas luftvärn i dramatisk kamp mot flyg i låganfall.

Överst ses lottorna vid samlingsplatsen före avmarschen. Underst står kampen het på Silvervallen. I förgrunden en av de stora pjäserna i aktion.

Masspublik vid flagghögtiden på Silvervallen

Imponerande parad och högstämmda tal.

Tyvärr kan man inte tala om önskeväder på Svenska flaggens dag i Sala. Det ihärdiga duggregnet gav i stort sett med sig när deltagarna i tåget samlades vid Samrealskolan, men kvällen var i kyligaste laget för det två timmar långa program som bjöds på Silvervallen. C:a 3,000 åskådare hade emellertid samlats o. stannade troget kvar ända till det av staden skänkta luftvärnet tog upp en dramatisk strid mot två anfallande flygplan.

Borgmästare Ivar Hedman höll högtidstalet med anledning av Svenska

(Forts på andra sid.)

Salas luftvärn ...

(Forts. från första sid.)

flaggans dag, landstingsman Sigfrid Palm lämnade en redogörelse för insamlingsarbetet och annat i samband med luftvärnet och överstelöjtnant M. Fjellman höll även ett kort anförande när han som kronans representant tog emot pjäserna. Sala Musikör och Sala Blåsorkester medverkade och det hela avslutades med korem, vilket hölls av kyrkoherde Hultkrantz, Kumla.

Med två svenska fanor och blåsorkestern i spetsen satte sig tåget på utsatt klockslag i rörelse från Samrealskolan till Silverwallen. Det bestod av de medverkande sångarna, den trupp som skulle sköta försvaret vid pjäserna, hemvärnet, Röda korskåren, lettorna, scouterna och en av de skänkta pjäserna. Mycket folk kantade gatorna där tåget drog fram och på idrottsplatsen väntade en flertusenhövdad skada, so mallmer tätade när programmet började.

Efter uppmarschen inledde manskören förtjänstfullt med ett par sånger, varefter borgmästare Hedman höll följande tal:

Vi bida kommande dagar med lugn.

Den dag vi i dag enligt mångårig tradition fira, den 6 juni den svenska flaggans dag, är knuten till många minnen i vårt lands historia. En människa som har bakom sig ett lyckligt förflutet har en god och säker grund att bygga vidare på. Detsamma gäller

ett folk. Men ett folk, som endast vill leva på minnen, låt vara att dessa äro rika och vackra, men saknar förmåga och vilja att på olika områden sörja för sin framtid, är icke värt att leva. Vi svenskar har levat högt på våra historiska minnen och vi ha också rätt därtill. Men än viktigare är att sörja för vårt folks välfärd och vårt lands frihet för framtiden.

Att vi även i år kunna under fria former möta upp samt höja och hylla vår fana i frihetens och fredens tecken fyller oss alla med tacksambet och tillförsäkt. Men vår lycka och oskattbara förmån får icke förläda oss till någon överdriven tro på att en nådig förmyndare just åt oss en ställning som mest gynnad nation. För det lyckosamma fullföljandet av våra strävanden att bevara fred och frihet är den inre sammanhållningen och viljan att tjäna det som är för oss alla gemensamt det icke minst viktiga. Av alla enskilda och olika grupper av medborgare måste krävas, att vi alla i vårt tal och handlande ha Sveriges väl för ögonen, att vi villigt och uppförande bära vår del av tidens bördor och icke driva våra egna synpunkter och intressen på ett sätt, som kan bli till skada för andra och framför allt icke så att de kunna skada landets intressen. Det är så mycket större skäl att vi inse den absoluta nödvändigheten av att vi alla upprätthålla god samhällsanda, samhörighet och disciplin, som vi måste räkna med att svårigheterna och påfrestandena komma att ökas kanske i en av oss nu knappast förutsedd omfattning. Det gäller för oss alla att knyta banden mellan oss fastare och starkare så att dessa ej brytas. Vi måste alla hålla tillsammans för att övervinna dagens svårigheter och vad en oviss framtid kan komma att föra med sig.

Överallt i vårt långsträckt land samlas vi i dag för att hedra och ära vår nationella symbol. Det sker med en värme och intensitet som knappast tillförlige och under det djupa allvar, som ingen kan misstaga sig på. Vi svenskar utgöra alla det svenska folket och detta är ett med det svenska landet. När vi sätta Sverige framför alla andra länder i världen är detta ej något övermod eller översitteri utan helt enkelt uteslutande därför att Sverige och vi äro av naturen förenade till ett och samma.

Skulle olyckan bryta in över vårt land, blir med oss för alla klart, att vi ha något värdefullt, något som kan förloras men som vi icke vilja förlora. De är landets oberoende och folkets frihet, ty utan detta är landet icke vårt och en värdefull del av vårt eget väsen är förlorat. Alla se klart vad detta skulle betyda. Vi vore icke längre självägande. Vi kunde icke längre länka våra egna öden. Ej längre bygga upp det samhälle, som på en gång passas vår egenart och samtidigt ger bidrag till en bättre och lyckligare världaordning för alla människor.

Men fosterlandskänslan betyder icke motsättning till andra. Vi erkänna andras rätt till deras egenart, vi respektera och värdera dem. Helt naturligt stå icke alla folk oss lika nära. Våra nordiska broderfolk betrakta vi som nära anförvanter. De stå oss nära genom språk och härstamning, på grund av gemensamma öden och likartad livsskänning. A denna den svenska flaggans dag gå våra tankar med sorg och deltagande till våra hårt prövade broderfolk i öster och väster och landet på andra sidan sundet. Även det sagoomspunna Själandet i nordväst är föremål för våra varma tankar. Vi kunna icke på ett för oss värdigt sätt fira denna dag utan att låta tanken stanna ett ögonblick vid de övriga nordiska länderna och uttala en varm och uppriktlig önskan, att alla de nordiska länderna flaggor såsom symboler för Nordens frihet och enhet snart och utan hinder från främmande håll måtte vaja lika fritt som vår svenska flagga i dag blåser ut för församlingens ljumma vindar över allt i vårt land.

"Frihet är det bästa ting", skrev den för jämt 500 år sedan bortgångne biskop Thomas Simonsson i Strängnäs. Friheten är något som särskilt ligger oss svenskar i blodet. Vårt lands urgamla frihet såväl utåt i förhållande till andra nationer som inåt med vidsträcktare rättigheter för olika medborgargrupper än kanske i något annat land i världen har djupa rötter i vårt lands historia. Väl har vid många tillfällen allvarliga angrepp gjorts mot denna vår frihet av både yttre och inre fiender men hittills alltid med framgång tillbakavisats. Det beror på den nuvarande generationens män och kvinnor om vi skola kunna bevara denna frihet till våra efterkommande. Men friheten är inte bara en förmån eller en rättighet. Den innebär också en förpliktelse. Den medför för oss skyldighet att bevara denna frihet på ett sådant sätt att landets alla tillgångar komma samtliga medborgare till godo. Den förpliktar oss att då ett nytt Europa en gång skall byggas upp på ru-

nera av det gamla, som förvisso var behäftat med betänkliga brister, i vår mån medverka till att rätten går fram som segrare och att säkra garantier skapas för att alla folk få leva som fria nationer utan att med våld hotas av andra eller att i sin handlingsfrihet hindras av tvångsföreskrifter, som icke kunna försvaras i rättligt hänseende.

Vi föra denna dag icke i festrus eller segergryta utan under djupaste allvar och väl medvetna om det ansvar som vilar på oss inför kommande oväntade händelser. Den närmaste framtiden är invept i ovisshet och mörker. Vi måste vara beredda på att — även om vi fortfarande få njuta fredens välsignelse — hemsökelse och stora svårigheter komma att drabba vårt land och folk. Vi måste vidare vara beredda att i många fall med uppgivande av egna fördelar arbeta och planera för freden och deltaga i det återuppbyggnadsarbete, som måste komma efter krigets elände.

Vi bida kommande dagar med lugn, sida vid sida och beredda till de yttersta uppoffringar, om sådana skulle krävas av oss samt under löfte att med vilja och kraft försvara vår frihet och att till kommande släkten överlämna vår frihets symbol i samma obefläckade skick, som vi mottagit den av våra fäder. Må vi förena oss i ett fyrfaldigt leve för allt vad som förenar oss av urgammal svenak frihet och ett för alla svenaka medborgare lyckligt och fritt Sverige.

Sedan de taktfasta hurraropen förklingat sjöngs Du gamla, du fria, varefter blåsorkestern gav en livligt applåderad konsertavdelning.

Landstingsman S. Palm, som är ordförande i luftvärnskommittén, besteg därefter talarstolen och gav en resumé över händelserna när tanken på ett Salas eget luftvärn kom till samt redogjorde för insamlingsarbetet.

Insamlingen får inte avstanna.

Talaren framhöll hur Finlands kamp vintern 1939—1940 berörde oss svenskar på ett alldeles särskilt sätt och hur tanken på ett starkt försvar väste fram i vårt land. Det var för att stärka försvaret av den egna bygden som luftvärnskommittén i Sala bildades på initiativ av borgmästare Ivar Hedman. Den appell som därefter utgick till stadens alla invånare, motsags med alla största förtärlighet och offervilja och redan 11 dagar efter första sammanträdet kunde de två första pjäserna kontrakteras. Kostnaderna för dessa uppgick till kr. 160,000.

Den 25 september samma år hade insamlingen nått sådant resultat att underlag ansågs föreläggas för kontrakterande av de två mindre pjäserna. Kostnaderna för dessa uppgick till kr. 52,840 eller tillsammans 212,840 kr. I början av 1942 voro alla fyra pjäserna levererade.

Insamlingen är i dag uppe i ett belopp av kr. 106,350. Till detta storartade resultat ha 1,727 enskilda personer och 47 organisationer eller samfundigheter bidragit. Alla samhällsgrupper äro representerade, varför man med fog vågar påstå att denna insamling omfattas med intresse från vår stads hela befolkning.

Hr Palm riktade kommitténs tack till alla bidragsgivare och energiska medhjälpare samt pressen. Men insamlingen får inte avstanna förr än hela det belopp som luftvärnet kostat är inflyttat. Jag tar därför tillfället i akt att än en gång vädja till er alla. Hjälp oss med det följande beloppet 6,800 kr. Det kan ske genom bordsinsamling här på platsen eller genom insättning på Sala luftvärnskommitténs postgirokonton nr 164646 eller genom direkt inbetalning till kommitténs kassa, köpman K. Hallman.

Därefter överlämnade talaren vapnen till försvarsrådsbefälhavaren och slutade med orden: — Måtte dessa vapen i sin mån bidra till skydd för våra hem och allt i vår stad som vi ha gemensamt om ofreden skulle komma över oss. Den allra största tillfredsställelsen känner vi dock om vårt land aldrig får något behov av dessa vapens användning. Måtte Sverige få leva i fred. Vi utbringa ett fyrfaldigt leve för vår gamla kära stad. Leve freden, leve Sala! Talet följdes av kraftiga hurrarop och applåder.

— Vid krigsutbrottet välldes en väldig våg av stark försvarsvilja över vårt land, sade överstelöjtnant Fjellman i sitt anförande. 1942 års härordning är ett talande bevis här för. Samtliga politiska partier var eniga i huvudfrågan, varför beslut fattades utan den strid som förut har präglats dylika och det blev en nationell viljeyttring av imponerande styrka.

Det var emellertid inte enbart
(Forts. på tredje sid.)

(Forts. från andra sid.)

statsmakterna som tog initiativ. Industrier och enskilda visade en stortad offervilja och medel insamlades för att anskaffa ett stort antal luftvärns pjäser. Så och i Sala. Den svenska försvarsviljan är ingen nyhet. Den har funnits under århundraden och är starkt förankrad i folkets innersta. Budkavlar och världkasar bär ännu bevis på offerviljan och redobogenheten att värna vårt land. Då jag nu mottager de luftvärns pjäser för vilka medel insamlats i denna stad är det i egenkap av kronans representant, och jag framstår för gåvan statsmakternas tack.

Löjtnant Erik Eriksson i Fo-staben gav publiken en liten inblick i lv-pjäsernas mysterier. Han berättade bl. a. att 40mm-lv-automatkanonen är ett medelhöjdsvapen och att 20-mm-pjäsen är avsedd att användas då det gäller försvar vid låganfall. Kulsprutan tar man till då planen komma strykande tätt inpå.

Ett flygplan på så pass respektgivande avstånd som ett par tusen meter får akta sig nog för 40 mm-projektilerna. Den mindre pjäsen kan skjuta på hälften så långt avstånd eller 1,000 meter. Ammunitionen till 40-mm-kanonen är försedd med spårlys för att underlätta skottriktningen. Projektilen briserar då de träffar sitt mål även om det endast består av ett tunt löv eller en liten kvist. Den är dessutom fördröjd vid krevaden så att den alltid hinner gå igenom flygplansduken innan den krevrar. Samma är förhållandet med projektilerna till 20-mm-pjäsen.

Personalen till lv-pjäserna tas i regel ut bland på orten bosatt folk för att pjäsen skall vara stridsklar så snabbt som möjligt vid ett hastigt infall. Troppen vid den större kanonen består av 60 man medan den mindre betjänas av 35. Kulsprutan behöver 5

Uppmärksamheten för 40-

betjänas av 35. Kulsprutan behöver 5 man. Utgångshastigheten för 40-mm-projektilen är 800 m. i sekunden. Längre hann inte löjtnanten förrän flyglarm gavs.

Striden mellan flyget och luftvärnet blev så realistisk man gärna kunde begära. Sedan posten på läktartaket slagit larm bemannades pjäserna med största snabbhet, manarna vred på sina rattar och de långa eldrören pekade upp mot skyn, där ett par flygplan skymtade i fjärran. Visserligen sköt man inte med de stora pjäserna utan markerade eldgivningen med fastmonterade kulsprutegevär, men åskådarna fick helt säkert en god inblick i hur det går till när hemortsförsvaret tar upp kampen mot eventuella inkräktare.

De två planen gjorde den ena dykningen efter den andra. De gick så lågt att folk hukade sig när de stora fåglarna svepte fram över idrottsplatsens gräsmatta. Men servicemanskapet arbetade lugnt och metodiskt. Kanonerna sände iväg salva på salva och kulsprutan knattrade sin trumvirvel när planen blev allt för närgångna. Löjtnant Eriksson ansåg att planen säkert blivit nedskjutna om det hela varit blodigt allvar, och helt säkert fick envar av åskådarna den bestämda uppfattningen att luftvärnet i Sala är kapabelt att bjuda gott motstånd och om så behövs skall kunna bidra till att hålla en fiende på avstånd.

Som avslutning på högtiden hölls korum, varvid kyrkoh. Hultkrantz, Kumla, predikade och musikkåren medverkade. Först sjöngs psalmen Jag lyfter mina händer, varefter kyrkoherden talade om troheten intill döden. Sedan Vår Gud är oss en väldig borg sjungits följde den sedvanliga zoldatbönen "Gud bevara konungen och fäderneslandet", varefter de deltagande organisationerna tågade ut till tonerna av en marsch.

Kommitterade passade på att ordna en bössinsamling bland publiken och

vid sammanräkningen visade det sig att denna inbringat kr. 304: 83.

Vackert vittnesbörd om god samhällsanda.

Senare på kvällen var supé anord-

på samstad initiativ alla mål

För n S me går Nä nöj tal re gån åk ter jun inv gr en na bl n na ha er V et di a d at ic t F e n v t e i r 5

pad på Stadshotellet för luftvärns-kommitténs medlemmar jämte övriga intresserade. Ett fejtal tal höllos, bl. a. av borgmästare Hedman, som riktade ett varmt tack till de under dagen medverkande. Han vände sig därvid till överstelöjtnant Fjellman samt till organisationerna i staden som genom sin medverkan givit glans åt festen på Silvervallen. Han vände sig även till kommitténs arbetsutskott, främst då till ordföranden, landstingsman S. Palm, och kassaförvaltaren köpman Knut Hallman, vilka haft den tyngsta arbetsbördan på sina axlar. De ha utfört ett nitiskt och fruktbringande arbete för vilket de öro förtjänta av en varm eloge.

Överstelöjtnant Fjellman ville å allmänhetens vägnar tacka för den utomordentligt vackra och värdiga festen. Han framförde samtidigt ett tack för den älskvardhet, som visats honom och förbandet.

Å stadens vägnar talade stadsfullmäktiges vice ordförande, läroverksadjunkt Axel Rydstam. Ett vackert vittnesbörd om god allmänanda och offervilja har visats av Salasbefolkning när det gällt att skaffa staden den hjälp och säkerhet mot yttre hot som förelegat. Det arbete som utförts på frivillighetens väg är förtjänt av samhällets tacksamhet och lärer vår

sammantaget rikta sig till stad till heder. Tal. riktade sig till initiativtagaren, borgmästare Hedman, samt till arbetsutskottet och till alla frivilliga och framförde stadsfullmäktiges tack för deras insats.

I årsboken 2018, *I krig & fred*, utgiven av Västmanlands läns museum/Västmanlands hembygdsförbund, skriver Bo Svärd en utförlig artikel om luftvärnskanonerna:

Offervilliga Salabor i krigstid

Bo Svärd

En 40 mm luftvärnskanon
från Bofors av samma typ
som köptes till Sala.

FOTO: BOKFÖRLAGET 1942-43
VÄSTMANLANDS LÄNS MUSEUM

Februari 1940 kallade Borgmästare Hedman ett 40-tal av Salas medborgare till sammanträde för att dryfta behovet av ett hemortsförsvar, speciellt i händelse av luftanfall. Erfarenheten från Finland, som drabbades av ryska bombanfall, visade att även mindre städer behövde luftvärnsartilleri som skydd.

Alla närvarande enades om att något måste göras varför en kommitté bildades med uppgift att starta en frivillig insamling för anskaffande av ett luftvärnsbatteri. Det kan nämnas att städer som Enköping och Härnösand då redan löst liknande problem på frivillighetens väg.

En appell riktades till Salas invånare vilken möttes med stor offervilja, alla ville vara med och ge sitt bidrag. Privatpersoner, företag, banker med flera. För varje kvarter i centrala Sala utsågs en trovärdig person att besöka de boende med insamlingslista. Den tecknade pengan kom att samlas in senare, kontant eller per postgiro. Givmildheten var stor hos Salaborna och få var de som inte skrev sina namn på listan.

Redan i september 1940 skrevs de första kontrakten med Bofors, vilka gällde två luftvärnskanoner. Varefter pengar strömmade in under de följande två åren skrevs kontrakt på övrig och kompletterande utrustning. Allt levererades till början av år 1943.

Kostnaden redovisades av insamlingskommitténs kassör Knut Hallman, i juni 1943: 2 stycken 40 millimeter automatkanoner modell -36 132 000 kronor. Eldledningsmaterial 28 000 kronor. 2 stycken 20 millimeter automatkanoner mod. 40 med 16 magasin 52 840 kronor. Diverse kostnader 262 kronor. Summa 213 000 kronor.

En skuld till arméförvaltningen på 11 000 kronor återstod att samla in vid denna tidpunkt. En summa som också den hamnade i kassör Hallmans kassakista. Av de insamlade medlen hade 1770 enskilda tecknare bidragit med 75 000 kronor och staden, banker, företag och organisationer med resten, enligt kommitténs kassör.

I början av 1943 var alla delar till luftvärnsbatteriet levererade från Bofors. Ett överlämnande till kronan av luftvärnet, med placering i Sala, planerades till 6 juni, Svenska flaggans dag.

Hela evenemanget blev en minnesvärd tillställning som började med parad genom staden. De paraderande samlades vid samrealskolan. Där var luftvärnsskåren, lottakåren, hemvärnet, Röda Korset, Sala skyttegille och scouterna. Uppställning på led och varje grupp med sin svenska fana.

”

Måtte dessa vapen i sin mån bidra till skydd för våra hem och allt i vår stad som vi har gemensamt om ofreden skulle drabba oss.

118 Offervilliga Salabor i krigstid.

I tätén spelade Sala blåsorkester upp Kungliga Vestmanlands regementes paradmarsch och det imponerande tåget satte sig i rörelse mot Silvervallen. Marschen genom staden åsågs av stora människoskaror.

Idrottsplatsen var redan fylld av ett par tusen åskådare när de parade-rande tågade in och fanorna hälsades respektfullt med blottade huvuden. Sist i ledet följde militära fordon med utrustning av olika slag till luftvärnsbatteriet, som till största delen redan fanns monterat på plats.

Manskören inledde högtidligheten med ett par sånger varefter borgmästare Hedman höll tal över svenska flaggan. Sigfrid Palm redogjorde för insamlingsarbetet som pågått under drygt tre år. Som sista talare höll överstelöjtnant Fjellman ett tacktal när han som kronans representant mottog luftvärnspjäserna ämnade att vara stationerade i Sala. Överlämnandet skedde med orden "Måtte dessa vapen i sin mån bidra till skydd för våra hem och allt i vår stad som vi har gemensamt om ofreden skulle drabba oss." "Du gamla du fria" sjöngs därefter och blåsorkestern avslutade tal- och musikdelen med en konsertavdelning.

Festen var ännu ej riktigt över när militära vaktposten på läktarens tak observerade fientligt flyg i sin kikare och slog larm. Helt överraskande sveper två attackflygplan in över idrottsplatsen på låg höjd. Jubel och applåder från publiken när de bemannade automatkanonerna gav eld mot flyganfallen som skedde i omgångar, bara ett 20-tal meter över marken. Övningen pågick under några intensiva minuter varefter kanonmullret tystnade och de två flygplanen försvann mot Västeråshållet. En trumpetsignal signalerade "faran över" och dagens storartade invigning var avslutad för åskådarnas del.

Efter det två timmar långa programmet på Silvervallen samlades representanter för staden, luftvärnskommittén, och försvarsorganisationerna till supé på Stadshotellet. Borgmästare Hedman visade i ett tal sin uppskattning till de under dagen medverkande varefter överstelöjtnant Fjellman återigen framförde kronans tack för överlämnandet av vapnen. Som avslutning riktade adjunkt Rydstam ett erkännande till insamlingskommittén för dess idoga arbete och därmed var dagens invigning av luftvärnsartilleriet till ända.

Både det militära manskapet och luftvärnskanonerna kom, fram till krigsslutet 1945, att trimmas vid åtskilliga tillfällen, ofta med stor publik-tillströmning, någon gång med lite festligare inslag.

Före den egentliga invigningen av pjäserna hölls en övning på Silvervallen där munvige salabon Allan Hellström samt tillreste imitatören och skådespelaren Rune Halvarsson roade en stor publik. Som avslutning på denna tillställning pricksköts med en av kanonerna mot en "korvliknande ballong", fäst i en lång lina efter ett flygplan, på hög höjd över Norrby backe. En smattrande skottserie punkterade snart ballongen.

– Det lät som en kulspruta, berättar en idag grånad salabo som vid sex

års ålder fick följa sin mor till festligheten.

Skjutövningar med skarp ammunition förekom då och då för att samköra pjäser och militärt manskap. Torsdag 7 oktober 1943 testades styrkan i de nya kanontornen intill maskinfabriken med två 20 millimeter luftvärnspjäser, mot markmål vid Modigs backe. Ett område, cirka tre kvadratkilometer, avlystes med linje från brandstationen längs järnvägen till Modigs torp, landsvägen mot Svepnäs, linje till Nystrand samt landsvägen till staden.

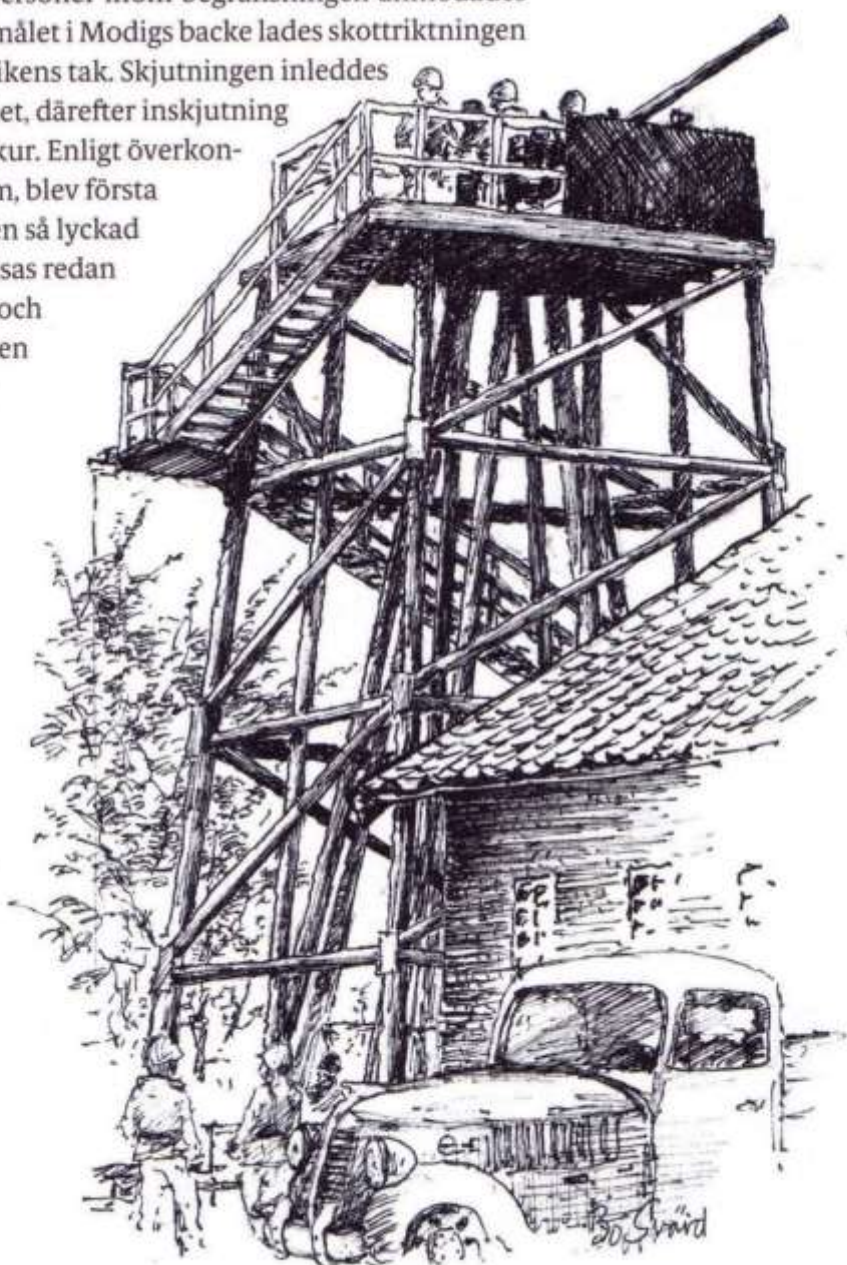
Ett 100-tal personer boende inom detta område gavs order om evakuering under den tid övningen pågick, mellan klockan 11 och 12 förmiddag. Eventuellt kvarvarande personer inom begränsningen anmodades att uppsöka skyddsrum. Med målet i Modigs backe lades skottriktningen mot nordost, över Maskinfabrikens tak. Skjutningen inleddes med enkelskott mot markmålet, därefter inskjutning med två skott och till slut eldskur. Enligt överkontrollanten major T. G:son Tham, blev första testen av kanonerna och tornen så lyckad att hela övningen kunde avblåsas redan efter en halvtimme. Hemvärn och Röda Kors var mobiliserade men inget oförutsett inträffade för deras del.

Liknande övningar som nämnts förekom med jämna mellanrum fram till krigsslutet 1945 varefter de fyra pjäserna magasinades på olika platser i staden.

Vid en inspektion av Slitmanfabriken i slutet av 1950-talet träffade den dåvarande brandchefen Egon Staberyd på en av kanonerna i ett av fabriken utrymmen. Strax därefter överlämnades hela batteriet, det vill säga fyra automatkanoner och en kulspruta till försvarsmakten med villkoret att allt skall åter till Sala i händelse av krig.

De två kanontornen testades i oktober 1943.

TECKNING AV BO SVÄRD.

IF Nordens bandylag 1944. Foto Sven Norling/Sala kommuns arkiv.

Tyvärr finns inga namnuppgifter, men om man läser laguppställningarna 1944 vid olika tillfällen i ortstidningarna, så återkommer följande namn: Kjell Cronqvist, Yngve Andersson, E. Wickström, E. Åkerström, Rune Andersson, B. Ahlin, Rune Söderman, L. Söderman, Stig Söderman, Olle Andersson, O. Andersson II, S. Ahlin, L. Lööf, Willy "Vippan" Berggren, Olle Larsson, E. Geijer, "Gutta" Bergqvist, E. Åkerström, Gunnar Berg, B. Blom, Kurt Lundkvist, "Lotta" Lindén, Gunnar "Haja" Hellström.

Det var vanligt att i tidningsreferaten använda endast efternamn eller initial i förnamn plus efternamnet. Däremot skrev man ut gästande lagspelarnas förnamn!! Salaborna skull tydligen känna igen sina lokala spelare på efternamnet...

Kanske kan du para ihop några namn med rätt "gubbar"?

Sala-Posten 11 mars 1946:

Nytt publikrekord vid isgalan i Sala i går

5.200 personer räknades in genom vändkorsen.

— Banrekordet stod sig. — Bertil Carlsson var snabbast och noterade 1,24,6

Längst till vänster ses dagens snabbaste man, Bertil Carlsson, Djursholm, och därintill jagas han genom kurvan av Gunnar Barthelsson.

Svenska Motorklubbens avdelning i Sala har aldrig stått som arrangör för någon misslyckad tävling och någon plump i protokollet blev inte heller gårdagens isgala på Silvervallen. Det var fart och fläkt över tillställningen, men så hade man också lyckats få hit den svenska eliten inom sporten. Något nytt banrekord blev det emellertid inte. Dagens snabbaste man blev som väntat Bertil Carlsson, Djursholm, och han avverkade de fem varven på 1,24,6.

Gunnar Barthelssons rekord från år 1935 är 1,6 sek. bättre. Däremot blev det ett annat rekord, och det gäller publikanslutningen till Silvervallen. Aldrig tidigare har man räknat in över 5.000 personer genom vändkorsen, men nu blev det 5.200. Detta är en siffra som mer än ord vittnar om det enorma motorintresset i orten.

Eftersom Bertil Carlsson var snabbast "på plan" måste han också utgå som segrare i sin klass, 500 cm-klassen. I tillägsklassen inträffade den sensationen, att tävlingens äldste deltagare, 43-åriga Hjalmar Nystedt, Eskilstuna, tog hem segern på tiden 1,31,9. Om inte varvräkarna gjort en "labbe" är det dock mycket troligt att utgången i denna klass blivit en annan. Favoriterna Karlivar Janasson, Stockholm, och Gunnar Hellqvist, Nyköping, fick nämligen i första omgången köra sex varv i stället för fem. I andra omgången noterade

(Forts. på sista sid.)

Musikens vecka gav 226 kronor i nettoinkomst

Musikens vecka i Sala gav en bruttoinkomst på kr. 477:50 och sedan alla direkt med veckan sam-

Nytt publikrekord . . .

(Forts. från första sid.)

dock Jansson tiden 1,32 och det räckte till en andraplacing. Hellqvist fick då maskinkrangel och måste bryta och var därmed ur räkningen. I ett sololopp efter tävlingens slut, då banan var ganska sönderkörd, fick han tiden 1,33,7, vilket ju i alla fall säger en hel del om hans goda klass.

Publikrekord blev det, som sagt, och det var köbildning vid vändkorsen redan kl. 11 på förmiddagen, alltså två timmar före tävlingarnas början. Och sedan blev det bara värre och värre, eller ur arrangörsynpunkt bättre och bättre. Det syns mer än väl att bensinen blivit lössläppt, ty nu var det nästan som i "den gamla goda tiden", bilar och motorcyklar i stort antal. Då tiden var inne för att tävlingarna skulle börja var det t. o. m. så mycket folk utanför, att man måste vänta en kvart.

Kl. 13,15 tog emellertid tävlingsledaren Verner Jarlebo till orda och genom högtalaren hälsade han den talrika publiken välkommen till fredens första isbanetävlingar i Sala. Därmed var det klart för färdfestens början och vi tar heat för heat. Det var två förare i varje heat och de startade i bredd. Man växande dock så, att de fick innerbanan var sin gång.

Heat 1: Det var 350-kubikarna som inledde dansen och första paret ut skulle ha varit Göte Holmberg, Sala, och Börje Forsman, Uppsala. Den förra fick emellertid inte igång sin maskin och kom aldrig fram till starten. Forsman gjorde en grann soloåkning, men släppte av på farten mot slutet och fick nöja sig med tiden 1,38.

Heat 2: Här var det Stig Norgren, Eskilstuna, som på sin 250 cc. NV omedelbart tog ledningen före Salas Axel Redén, som dock gick storstilat och var nära att gå om Norgren ett par gånger. Vid utgången ur sista kurvan gjorde han en sista kraftansträngning, men detta resulterade i att han 25 meter före mål gick omkull. Både förare och cykel klarade sig emellertid. Norgren fick tiden 1,37,2.

Heat 3: Old timern Hjalmar Nystedt, Eskilstuna, 43 år fyllda, och Gunnar Hagström, Stockholm, avarade för att detta blev ett heat som vann publikens fulla gillande. Nystedt var kvickast i väg, men redan i första kurvan var han omkörd. "Gubben" gav sig dock inte, och efter ett och ett halvt varv var han först igen. Och nu drog han på för fullt och vann klart. Tiderna blev resp. 1,33,7 och 1,37,0.

Heat 4: Här inträffade den redan nämnda malören i det de tävlande fick köra sex varv innan de stoppades. Bländande teknik och ett i allo vackert lopp var det emellertid och tiderna avsläster till 1,45,8 för K.-I. Jansson och 1,47,7 för G. Hellqvist.

Heat 5: Detta heat var det första i stora klassen och där fick Sixten Vesslén, Uppsala, köra ensam. Det är en yngling på 19 år och han är nog ännu litet "grön". Anlag tycktes han dock ha och kan säkert bli att räkna med. Hans tid blev 1,43,6.

Heat 6: Här var det Lennart Lundell, Heby, som kom förat i väg och han lyckades sedan hålla undan för Gösta Påhlsson, Stockholm, hela tiden. Därmed fick Lundell också "revansch" för nisslyckandet i höstas. Tiderna: 1,34,3 resp. 1,34,9.

Heat 7: Eskil Carlsson, Djursholm, visade sig här vara klart överlägsen Gösta Johansson, Eskilstuna. Eskil räck till sig ett knappt försprång redan i starten och sedan växte det undan för undan. Här fick man se verklig kurvteknik. Carlsson låg hela tiden som klistrad intill sargen. Så skall ett isbanelopp genomföras. Tiden blev 1,25,2 mot Johanssons 1,27.

Heat 8: I första omgångens sista heat möttes den nya generationens stora stjärna Bertil Carlsson och innehavaren av banrekordet Gunnar Barthelsson, som hade sin glansperiod i mitten av 30-talet. Det var aldrig fråga om vem som var bäst, och utan att överdriva kan man påstå, att Bertil var åtminstone en klass bättre. Det var en grandios körning av Carlsson, som man sent skall glömma. Barthelssons 11 år gamla banrekord kunde han dock inte göra något åt, utan fick nöja sig med 1,24,6, medan Barthelsson hade 1,31,9.

Heat 9: Nu var det alltså att börja om från början och den här gången var även Holmberg med. Han klarade sig också runt, men någon chans mot Forsman hade han aldrig. Tider: 1,40 resp. 1,45,1.

om från början och den här gången var även Holmberg med. Han klarade sig också runt, men någon chans mot Fors. Han hade han aldrig. Tider: 1,40 resp. 1,45,1.

Heat 10: Här visade sig Redén främare än väntat. I starten tog Norgren ledningen, men på bortre långsidan fick Redén en chans och han var inte sen att ta den. Han slutförde sedan loppet i en ögonfägnande stil. De som varit ned förr påstod att han påminde om store Torsten Sjöberg, och man har inte svårt för att tro det. 1,38 blev Redéns tid, medan Norgren var 4,6 sek. efter.

Heat 11: Nystedt var en av de få som påträdde på sin tid i andra omgången. Det verkade precis som han blivit mera varm i kläderna och dessutom hade han påträtt på motorn i pausen. Det var fullt pådraget från första stund och un-

der publikens jubel kunde veteranen gå i mål på tiden 1,31. Hagström hade sämre tid än förut, 1,38,7.

Heat 12: Och så var det mästarlag igen. Hellqvist tog hand om ledningen till att börja med, men efter halvannat varv började maskinen "hosta" och Jansson fick fortsätta ensam. Han gick minst sagt storartat, men Nystedts tid kunde han inte hota. Kronometern fick inte stoppas förrän den gått 1,32 min.

Heat 13: Unge Vesslén fick åter köra ensam och gjorde nu, liksom förut, en förhållandevis god körning. Tid: 1,44,8.

Heat 14: Nu krånglade Lundells motor och Pahlsson "fick göra upp" ensam. Trots att han var ensam körde han ganska oroligt. Maskinen föreföll orka med mera än vad Pahlsson kunde ta ut. 1,39,4 blev tiden.

Heat 15: Eskil Carlsson var åter snabbast i starten. En lika fulländad teknik fick man också se som förra gången han var ute på banan, men där emot var inte farten densamma. 1,28,0 hade Carlsson och för Johnsson avlästes 1,29,1.

Heat 16: Det var litet nervöst innan förarna kom i väg och här kunde man notera galans första och enda tjuvstart. Carlsson kom en aning efter just i starten, men i första kurvan var han i alla fall förbi konkurrenten. Sedan plockade han fram mästartakterna och vann åter klart. 1,27,3 resp. 1,31,1. Barthelsson gjorde alltså något bättre nu än i första omgången.

Finaler:

350 cc.-klassen: Nystedt och Jansson krigade här. Då tre varav avverkats ledde Nystedt, men då missuppfattade han flaggningen och lade av, trots att ett varv återstod. Jansson fick tiden 1,16.

500 cc.-klassen: Här blev det en brödrafight, och en verkligt skarp sådan mellan Eskil och Bertil Carlsson. Den yngre tog ledningen från början och han behöll den, trots att det satt hårt åt många gånger. 1,12 hade Eskil medan Bertil passerade mållinjen en tiondels sekund senare.

Kire,

Den definitiva prislistan fick följande utseende:

Klass B, 350 cc.: 1) Hjalmar Nystedt, Eskilstuna, 1,31,0, 2) Karl-Ivar Jansson, Stockholm, 1,32,0, 3) Gunnar Hellqvist, Nyköping, 1,33,7, 4) Gunnar Hagström, Stockholm, 1,37,0, 5) Stig Norgren, Eskilstuna, 1,37,2, 6) Axel Redén, Sala, och Börje Forsman, Uppsala, 1,38,0, 7) Göte Holmberg, Sala, 1,45,1.

Klass C, 500 cc.: 1) Bertil Carlsson, Djursholm, 1,24,6, 2) Eskil Carlsson, d:o, 1,25,2, 3) Gösta Johnsson, Eskilstuna, 1,27,0, 4) Gunnar Barthelsson, Stockholm, 1,31,1, 5) Lennart Lundell, Heby, 1,34,3, 6) Gösta Pahlsson Stockholm, 1,34,9, 7) Sixten Vesslén, Uppsala, 1,43,6.

Sala-Posten 7 juni 1946:

Adolfo Consolini attackerar diskusrekordet på Junispelen

Den italienska jätten är världens främste inom grenen f. n. och "bergis" på 50 meter

Det förnämsta dragplåstret vid IF Nordens Junispel har, så långt vi kan minnas, varit lepare av världsklass, men i år blir det en — kastare. I går kväll kunde nämligen tävlingsledningen meddela, att man just fått klart med världsrekordhållaren i diskus, italienaren Adolfo Consolini, vilken f. n. för första gången i sitt liv vistas i Sverige. Consolini är i fin form just nu, och han har förklarat, att han går in för att göra en allvarlig attack mot världsrekordet vid tävlingarna på Silvervallen den 16. Detta skulle alltså betyda, att vi kanske får se diskusen segla iväg 55 å 56 meter.

För att dett skall kunna bli rekord av världsklass, fördras det givetvis ypperliga banor, men det är ju en sak som idrottsplatsen i Sala är känd för. F. ö. så har det nåtts toppresultat i diskus här förr. Vem minns inte tvekampen mellan Harald Andersson och Åke Hedvall i distriktsmatchen Dalarna—Västmanland för ett 10-tal år sedan.

En veritabel jätte.

Då Consolini i söndags kom till Stockholm, mottogs han av bl. a. sign. "Sigget" i St.-T. och vi tillåter oss att återge hans beskrivning på världsmästaren:

"Consolini är en veritabel jätte, välbyggd till bristningsgränsen, med en kolossal ryg-, axel- och armmuskulatur och händer något å la racket till storleken. Han är 28 år, 181 cm. lång, väger 91 kg., är född i närheten av Verona, ursprungligen bonde, numera kontorsman vid en stor textilfirma i Milano.

Consolini upptäcktes på bondlandet och har nu tävlat i 10 år. Hans första tävlingskast mätte 31 m. Nu är han "bergis" på 50. Till en början slängde han diskusen enbart på kraft, nu är han teknisk desautom, elev av vår gamle mästare Oberweger och amerikanske tränaren Comstock.

I vinter har han tränat hårt, fick sista avslipningen av Oberweger i torsdags (förra veckan alltså). Då gjorde han för resten 55 m. två gånger i uppvisning för två franska idrottsledare, som kommit för att få svart på vitt på hans imponerande tävlingsresultat tidigare inte varit uppdiktade.

Adolfo Consolini.

Då han satte världsrekordet började han med 52, ökade till 53,69 och till 54,23. Sen slappnade han".

Sin första tävling i Sverige gjorde han i onedags och han var då nära ta till gräeten i sin förtvivlan över att han endast kastade 51,49!

Att denne Italienare blir en upplevelse för Sala-publiken, det är en sak som man redan nu kan fastslå. Det har ju på senare år inett funnits några diskuskastare av världsklass i landet och man kan ta för givet att det blir många som vill vara med och se ett 50-meterskast igen.

Sala-Posten 12 juni 1946:

Förstklassiga tävlingar i alla grenar att vänta vid Junispelen

Flera före detta "nordare", som nu tävlar för andra föreningar, blir med

Att IF Nordens Junispel på söndag kommer att bli försäsongens största friidrottstävlingar i landet torde nu vara ställt utom allt tvivel. Som tidigare nämnts blir det ju internationella tävlingar och den italienska flaggan kommer att vaja på den ena av Silvervallens flaggstänger under tävlingarna. Det blir som bekant den italienske världsmästaren Adolfo Consolini, som kommer för att göra en allvarlig attack mot världsrekordet. I går kom f. ö. meddelande om att en totalt okänd USA-student kastat diskusen över 54 meter och man kan nog utgå ifrån att Consolini redan nu vill avsliva denna notering, även om det kanske inte är att fästa sig så mycket vid. Blir väderleken gynnsam, har man all anledning att vänta sig kast bortåt 55—56 meter på Silvervallen.

Men det är inte så dåligt i de andra grenarna heller. Utöver de tidigare nämnda — bl. a. svenske mästaren på 400 m. Anders Sjögren — har det nu tillkommit en hel del, som verkligen lovar att det blir förstklassiga tävlingar i alla grenar. På 100 meter t. ex. startar B. Andersson, Fagersta, som bl. a. slagit Stig Håkansson, och bland hans motståndare märkes Kurt Lundkvist, Mode, tidigare Norden. På 800 m. får Olle Lindén, Mode, som på annandagen noterade 1,52 och några tiondelar, Sägmyra-Bergqvist som svåraste konkurrent. Hilding Eriksson, Morgårdshammar, är det stora namnet på 1,500 m. och på 3,000 m. har bl. a. Thore Tillman, Fagersta, tillkommit.

Särskilt ur Sala-synpunkt blir det intressanta dueller i spjut och

K. LUNDKVIST, MODE.
f. d. Norden, startar på 100 m.

höjd. I den förstnämnda grenen startar ju Sven Daleflod för att försöka förbättra det svenska rekordet. Och bland konkurrenterna märkes Västeråskamraternas Kjell Persson han gjorde 63 meter häromdagen, o. Kalle Höij, vilka båda tidigare tävlat för Norden. I höjd är nyblivna Sala-bon Erik Lifh, IFK, favorit, men han får säkert se upp för Ake Andersson, Västerås IK och Bertil Olsson, Norden. Alla tre är goda för 1,80 f. n. och det kan bli en ganska segsliten uppgörelse.

Tävlingarna som börjar kl. 2 em., kommer att omfatta följande grenar: 100, 400, 800, 1,500 och 3,000 m. samt 110 m. häck, längd och höjd samt spjut och diskus.

Vi återkommer till evenemanget på fredag.

Adolfo Consolini (1917-1969), Foto Sven Norling/Sala kommuns arkiv.

Junispelen på Silvervallen 16 juni 1946. Favoriten i diskus, Adolfo Consolini, kastade 51,35 m och vann diskustävlingen. Han blev olympisk mästare i diskus i London 1948 med kastet 52,78 m och tog en silvermedalj vid olympiaden i Helsingfors 1952.

Sala-Posten 12 juni 1946:

SALA-POSTEN ONSDAGEN DEN 12 JUNI 1946

Internationella friidrottstävlingar

JUNISPELEN på SILVERVALLEN

Söndagen den 16 juni kl. 14.

Världsrekordförsök

i diskus av italienskt världsmästaren

Adolfo Consolini

REKORDFÖRSÖK i spjut av SVEN DALEFLÖD. Löparstjärnorna ÅKE DURRFELT, TORE THILMAN, på 1.000 met., OLLE LINDEN på 800 met., KURT LUNDQVIST på 100 met. m. fl.

ERIK LIFH DEBUTERAR SOM SALABO.

För övrigt ettstjärn i alla grenar på försäsongens största internationella tävling i Sverige.

Läktarhöjdet: i förköp hos HELLSTROMS-TOBACKEHANDL.

Entré: 2:50, skuldungdom 1:—.

IF NORDEN.

Lyckade Junispel i går trots duggregn och få plusgrader

Adolfo Consolini kastade diskusen drygt 51 meter. —
Två Sala-segrar, W. Berggren överraskade på 400 m.

Blott tio plusgrader och duggregn tycker man inte hör ihop med Junispel i fri idrott, men så var det i alla fall då IF Nordens stora friidrottstävlingar i går gick av stapeln på SilvervalLEN. Det var väl också detta som gjorde, att flaggorna som markerade världsrekordet i diskus och svenska rekordet i spjut aldrig var hotade. Italienaren Adolfo Consolini och Sven Daleflod gjorde dock goda insatser inom resp. grenar och den förstnämnde måste man utan tvivel betrakta som dagens behållning. Diskusringen befann sig nämligen trots uppgående arbete från arrangörernas sida, i ett långt ifrån ypperligt skick, men "jätten" Consolini kastade ändå 51,35 meter och det blev kraftiga applåder "inför öppen ridå" ifrån den till cirka 1.500 personer uppgående publiken.

En Sala-seger hade man räknat med, IFK:s Erik Lifh i höjdhopp, men det blev två, och det var Willy Berggren, Norden, som svarade för en prima överraskning genom att vinna 400 m-finalen. Han disponerade sitt lopp synnerligen väl och "snuvade" bl. a. på de herrar som Olle Ljunggren, Hellas, och Arne Carlsson, Västerås IK.

Tävlingarna började

Å smått redan kl. 13, då den första kvalificeringen i diskus lagde rum. Först en timme senare började man

Willy Berggren, Norden,
som överraskande vann 400 m. i Junispelen.

emellertid på fyllt allvar, men innan det första startskottet smällde hälsade överledaren Eric Sjöström tävlande och publik välkomna till de första Junispelen med internationellt inslag. Och så kunde man sätta igång med försöken på 110 m. häck. I denna gren hade två efteranmällda tillkommit, Åke Thalén, Gävle IF, och G. Bergman, Piteå. I första heatet startade Thalén, A. Andersson, VIK, och Ehrnström, Morgongåva, och de kom i mål i en närmast ordning. I det andra heatet blev ordningsföljden: I. Göransson, Fagersta, Bergman, Holmér, Sthlms Stud., och E. Larsson, Hyttan.

(Forts. på sista sid.)

Lyckade junispel . . .

(Forts. från första sid.)

Ettan och tvåan samt bästa trea, i detta fall Ehrnström, gick till finalen. Efter en tjuvstart kom finalheatet iväg mycket jämnt och till en början såg det ut som om Thalén skulle ta hem spelet. Då ungefär halva distansen avverkats kom emellertid Göransson och med honom följde A. Andersson. Thalén måste ge sig och Göransson lyckades hålla undan, trots Anderssons ursinniga finish. Tiderna blev, efter västmanländsk måttstock, mycket goda — 15,9 resp. 15,7 för de två främsta.

Trestegshoppet bjöd, trots att Åke Hallgren anmält förhinder, på rätt hyggliga resultat. I. Pettersson, Eskilstuna, vann på 13,97, som han noterade i femte omgången. Hans sista hopp mätte 14,13, men kontrollarten rapporterade hårfint överhopp. Tvåan Bertil Fagerlund, Ljusdal, noterade också sitt bästa resultat, 13,82, i femte omgången. F. ö. var det ytterligare två man över 13 meter, medan Sala-pojken E. Larsson, Hyttan, slutade sist på 12,09.

I spjutkastning var det endast tre som svarade vid uppropet, nämligen Daleflod samt Kjell Persson och Kalle Höij, IFK, Västerås. Den förstnämnde vann givetvis och segerresultatet blev 64,80, som noterades i tredje omgången. Daleflod förklarade redan före tävlingen, att det inte var någon idé att inrkta sig på rekord, därtill var den västliga vinden allt för besvärande. Av de två f. d. Nordenpojken lyckades Kjell Persson bäst.

"Vippans" bragd.

Som redan nämnts vann Willy Berggren, Norden, en överraskande seger på 400 m., men så löpte han också förståndigt. I försöket hade han nämligen ett par enkla motståndare och "promenerade" i mål på 54 sek. jämnt. Olle Ljunggren, Hellas, vann det andra heatet och för honom noterades 52 sek. Övriga finalister: Arne Carlsson, VIK, och S. Eriksson, Eskilstuna.

I finalen hade "Vippan" innerbanan och därefter kom Eriksson, Carlsson och Ljunggren. Salapojken klarade av Eriksson redan i första kurvan och var på bortre långsidan ifatt och förbi Carlsson. Just vid ingången till sista kurvan såg det ut som "Vippan" skulle spanna sig väl mycket och man befarade hur det skulle gå. Så farligt var det emellertid inte och vid utgången ur kurvan låg han jämsides med Ljunggren. De kämpade sedan sida vid sida och på sista tampen lyckades Berggren kasta sig före och vinna. Tiden blev dock densamma för båda, 51,4. Att det var en bejublad seger behöver väl inte påpekas.

Junispelen 1946. Foto sven Norling/Sala kommuns arkiv.

Sala-Posten 28 maj 1948:

Flera idrottslag har kämpat på Sala idrottsplats och här ser vi ett av Sala-Kamrateinas friidrottslag i början av 1930-talet. Längst till vänster ser vi ledaren Karl Lundell och bredvid honom Erik Johansson, "Umedalen". Tredje man från höger är internationellt berömd diskuskastaren Åke Hedvall.

Silvervallen har tjänat idrotten i två decennier

F. landshövding Walter Murray invigde idrottsplatsen den 3 juni 1928. — Fotbollen har varit den största publikmagneten under de gångna åren

Torsdagen den 3 juni blir en märkesdag i Sala Idrottsplatsförenings historia, ty då blir det nämt 20 år sedan "Silvervallen" invigdes. Invigningen förrättades av dåvarande landshövdingen Walter Murray och den stora publiken på invigningsdagen fick dessutom beviltna friidrottstävlingar av gott märke med deltagande av bl. a. världsrekordhållaren Erik "Mälarn" Lundqvist. Stadens idrottsplats har sedan dess tagits i bruk för vitt skilda ändamål och att anläggningen har fyllt en stor upp-

gift i ungdomsfostrandets tjänst säger sig självt. En del moderniseringar har gjorts sedan starten och främst bör man då peka på läktarens fullbordande år 1941.

Idrottsplatsfrågan i Sala var ett brännande problem omkring 1927 och den 16 mars samma år höll föreningen Sala Idrottsplats u. p. a. sitt konstituerande sammanträde. Borgmästare Ivar Hedman fungerade som ordförande vid mötet och han visade redan från starten ett stort intresse för föreningen och han utförde sedan ett föredömligt arbete när det gällde idrottsplatsens förverkligande. Den första styrelsen fick följande ledamöter: E. Th. Nygren, Erik Engvall, Bror Jacobsson, Oscar Högstadius, Hilmer Nyberg och Eric Gustafsson med Albin Andersson och C. A. Karlsson som suppleanter. Till sammanställande i styrelsen utsågs borgmästare Ivar Hedman.

Arbetet med den nya idrottsplatsens ordningställande hade påbörjats redan året före, men nu intensifierades verksamheten och inte minst utförde frivilliga krafter ett gott arbete. Mark hade upplåtits av stads-

(Forts. på sista sid.)

Stadskanrer Hilmer Nyberg, Sala Idrottsplatsfören. ordl. sedan 1931.

Silvervallen . . .

(Forts. från första sid.)

fullmäktige redan den 30 juni 1925 och samtidigt beviljades ett anslag på 5,000 kr. Staden hade dessutom på vissa villkor lånat sig borgen för ett lån på 5,000 kr. från Sveriges Centralförening för idrottens främjande. Det var från början meningen att idrottsplatsen skulle invigas på hösten 1927, men man besöt att uppskjuta invigningen till följande år. Dock spelades några fotbollsmatcher och friluftstävlingar hölls redan hösten 1927.

Storstilad invigningshögtidlighet.

Föreningen hade till invigningen komponerat ett synnerligen tilltalande program och publikaucen var given på förhand. Med de medverkande var närmare 2,000 personer församlade när det hela inleddes med att en avdelning ur Sala amatörorkester spelade en marsch. Ett 100-tal idrottsmän tågade in på planen förtädda av ett ståtligt flaggtåg med skolbarn och scouter. Dessa ställdes upp på parad vid planens ensa långsida, där landshövding Murray, byggnadskommitténs ordf., borgmästare Ivar Hedman samt några av stadens honoratiorens tagit plats på den där uppförda paviljongen. Borgmästare Ivar Hedman höll ett anslående hälsningstal och påpekade att inställningen gentemot idrotten nu var en helt annan än för något decennium sedan. Landshövding Murray, som själv mycket aktivt deltagit i idrottsplatsens tillblivelse, höll därpå högtidstalet och erinrade om idrottens betydelse i samhället. Landshövdingen passade även på att utdela Centralföreningens för idrottens främjande diplom till tre män, vilka särskilt medverkat vid idrottsplatsens tillkomst nämligen borgmästare Hedman, distriktslantmätare O. Högestadius och dikningsförmän Adolf Thelin. Landshövdingen förklarade därpå idrottsplatsen invigd. I de efterföljande idrottstävlingarna deltog flera av landets elitmän och för dagens bästa resultat svarade Erik "Målarn" Lundqvist, Grängesberg, vilken slungade spjutet hela 65,40 meter. Lundqvist blev senare på sommaren olympiasegrare. Salas egna idrottsmän kunde inte göra sig riktigt gällande, men Kamraterna Harry Johansson hoppade dock 13,41 i tresteg, ett resultat som ingen nu tävlande salaidrottsman mäktar.

År 1931 kunde man för första gången anlägga en skridskobana.

Under invigningsåret tillkom även en tennisbana och anläggningen i sin helhet blev från början livligt frekventerad. Under 1929 lades stora pengar ned på den blivande träningsplanen och ur ekonomisk synpunkt var detta år rätt misslyckat. Men 1930 blev det ett uppåväg i penningssynpunkt och idrottsmännen gav en behållning på 2,500 kr. IF Kamraterna och IF Norden anlitade liksom tidigare planen mycket flitigt. På

och
Un
Idr
2,0
des
den
ban
vår
kar
sen
stö
stäl
jun
ker
ger
dab
der
ans
det
tar

ble
på
stäl
ser
Ne
håll
till
va
ett
sk
de
ge
läl
19
ne
sk
m
al
oe
ge
ut
id
ta
se
de
11
7
vi
n
u
d
b
u
m
s
d
h
d
v
h
r
v
o
1
f
n
r
c
f
r
t
e
B
f
d
i
s
i
d
E
C

grund av mindre tjänlig väderlek kunde man ej anlägga den planerade skridskobanan, men i gengäld kunde man installera elektrisk belysning i flera av anläggningens byggnader. Påföljande år, alltså 1931 kunde man anlägga en isbana i december och den 18:e i samma månad kunde den öppnas för allmänheten varpå den första bandymatchen spelades den 20. Borgmästare Hedman avgick nu som ordförande och efterträdades av hr Hilmer Nyberg. Under 1932 ökade publikfrekvensen något och intresset för idrotten började alltså bli allt större. Träningsplanen iordningställdes och på sommaren påsade man också på att anlägga en ny festplats. För finansieringen av dessa arbeten upptogs ett lån. Staden beviljade inte något anslag till skridskobanans anläggande, men detta ordnades genom att vaktmästarna på egen risk åtog sig anläggandet av skridskobanan. Under de närmast följande åren företogs en del utvidgningar på löparbanan och friluftsmännen fick därmed bättre tränings-

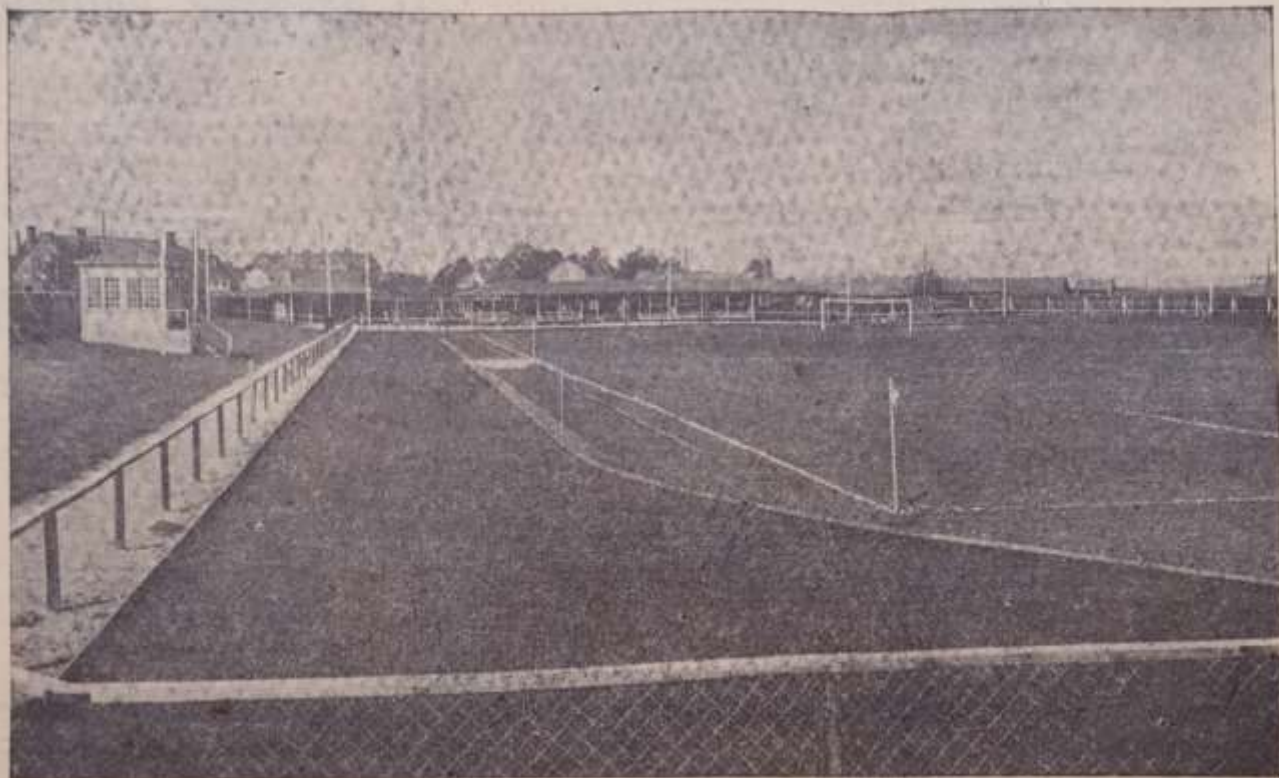
och tävlingsmöjligheter än tidigare. Under 1935 erhöi föreningen idrottsplats ett tipsmedelanslag på 2,000 kr. och därigenom möjliggjordes del som gränsade mot Västeråsbanan. Detta är inmonterade och vändkorsen av stål, som ersatte de gamla och mera opraktiska träkonstruktionerna. Fotbollen var då som nu den största publikmagneten, men när det gäller 1936 så var det dock Norden som drog den största publikmängden och man ser till ett enda exempel. Då räknades nämligen 1,000 åskådare in genom vändkorsen. Under 1937 erhöi föreningen två större anslag på sammanlagt 7,000 kr och detta anslags till det kommande bygget.

Fotbollen blev stor publikmagnet.

Läktarfrågan blev ett verkligt problem, men den kom senare att lösas på ett tillfredställande sätt. Den största evenemanget på idrottsplatsen under 1938 var triangeln mellan Norden Heby och Tärnå och publikaffran uppgick vid detta tillfälle till 1,143 personer. Vintern 1939-40 var av långvarig karaktär och som ett kuriosum kan nämnas att skridskobanan då hölls öppen från den 10 december till den 25 mars. Föreningen erhöi ytterligare 1,000 kr. till läktarbygget, nu från Sala sparbank. 1939 års mest publikdragande evenemang var Junispelen samt landskapsmatchen i fotboll mellan Västermanland och Närke. 1940 var som alla minna ett kritiskt år för Sverige och idrottsintresset kunde av naturliga skäl inte vara det bästa. Detta utvisar också publikstatistiken från idrottsplatsen som pekar på en katastrofal minskning. Läktarbygget, som under flera år varit en brännande fråga kunde lyckligen slutföras 1941 och invigningen ägde rum den 7 september i samband med en uppvisning av Sofiafläckorna. Kostnaderna för läktarbygget hade då sprungit upp till 10,138:25 kr. IF Norden hade nu börjat göra sig gällande i fotbollen och detta medförde ett nytt uppåväg vad beträffar publikfrekvensen. Den 11 okt. 1942 spelades sålunda en seriematch mellan Norden och Västerås SK och den dragningen hade lockat 1,100 personer och medelsiffran var 600 per match. På våren 1943 fortsatte "guldåldern" inom fotbollen och den 2 maj noterades nytt publikrekord för fotboll vid seriematchen mellan Heby och Norden då matchen hade lockat 1,355 åskådare. Det årliga anslaget på 300 kr. till skridskobanan hade nu blivit permanent. År 1945 noterades publikrekord för Junispelen och till detta bidrog i hög grad Arne Anderssons medverkan. Publikens uppgick till 2,620 personer och detta står fortfarande som publikrekord för Junispelen. Vid motortävlingarna den 10 mars 1945 bevistade 5,234 isbanotävlingarna, vilket var den dittills största publikaffran på Silvervallen.

Ja, detta är några axplock av vad som timat under de 20 åren, det som hänt sedan 1945 ligger så nära i tiden att några längre utläggningar knappast torde vara nödvändiga, men man kan konstatera att Silvervallen tillblivelse var en verklig tillgång för Sala, som sedan dess kunnat glädja sig åt en rad framstående idrottsmän, vilka kunnat träna på den vackra idrottsplatsen.

Sala Allehanda 29 maj 1948:

Sala IP i begynnelsen. Paviljongen t. v. numer ersatt av läktare.

Silvervallen tjugo år, invigdes 3 juni 1928.

Silvervallen har i dagarna tjänat idrottliga syften i prick två decennier, så det finns anledning att knyta an till gången tid vid nästa månads junispel.

Invigningen av Sala Idrottsplats skedde den 3 juni 1928 värdigt och glansfullt, som det anstod denna högborg och hemvist för stans idrottsfolk. Dittills hade man i jämnt 25 år fått primitiv-idrotta i sedermera parkområdet utanför Samreal. En pampig defilerings av skolbarn, scouter och idrottsmän samt tävlingar inramade borgmästare Hedmans hälsningstal och landshövding Murrays invigningsord. Båda omvitnade det tränga arbete, som låg bakom, och landshövdingen lyckönskade staden, som gått i teten bland landets övriga städer i att efterkomma behovet hos sportens män och kvinnor.

Borgm. Hedman, distriktslantmätare Högstadius och dikningsförman Thelin fick ur landshövdingens hand motta centralföreningens hedersdiplom för för-

tjänstfullt arbete vid idrottsplatsens tillkomst. Victor Balck, död några dagar tidigare, hade signerat diplomerna, som var de sista officiella handlingar han tecknat under.

I tävlingarna deltog flera svenska elitmän, bl. a. världsmästaren i spjut "Målarn" Lundqvist från Grängesberg samt stavhopparen Henry Lindblad, vilka nådde 65,40 resp. 3,65 i sina grenar. Av de goda resultaten kan i övrigt nämnas att Bertil Nilsson, Kronoberg, hoppade 1,85 i höjd, och i tresteg nådde Yngve Lindman 13,93, där Harry Johansson, Sala IFK, hade 13,51. På 400 blev IF Nordens R. Tholin fyra på 56,9, och i resultatlistan från 1,500 m. återfinns Salanamnen G. Eriksson, IF Norden, A. Kjellberg, IFK Sala, och G. Englund, dito.

Vad bygget hade kostat i kontanta medel förutom all svett och möda? Landshövdingen nämnde själv siffrorna: 10,000 från staden, 3,000 från centralföreningen för idrottens främjande och 15,000 på fester. Väl använda pengar kan fastslås.

Sala Allehanda 21 juli 1948:

IDROTTSMASSAN 1948 - IDROTTSMASSAN 1948 - IDROTTSMASSAN 1948 - IDROTTSMASSAN 1948 - IDROTTSMASSAN 1948

Idrottsmässan 1948

på Silvervallen i Sala presenterar sitt förnämliga program

Lördagen den 24 samt söndagen den 25 juli: **Allan Johanssons orkester med Flickery Flies (8 personer).**

Onsdagen den 28 juli kl. 22.00 Den stora radiosuccén:
Vaga — Vinn Frägesport för alla — med priser — under ledning av hela Sveriges Radiomagister
Gösta Knutsson Ingen som inte vill behöver vara med. Alla som vill får chansen att viga och vinna.

Under hela mässan gammal dansmusik av **GRANLUNDS kapell.**

STOR TOMBOLA Lördagen den 31 juli kl. 21.30 samt 23.15
POVEL RAMEL med sällskap (4 personer).

Söndagen den 1 augusti kl. 19.00 samt 22.00
Operasångare Paul Höglund välkänd från Idrottsmässan 1946 o. Skyttefesten i år.

PERCY NORDQVISTS ORKESTER spelar till moderna dansen 31 juli—1 augusti.
 — BERGLUNDS VALKANDA TIVOLI MEDVERKAR —

Lördagen den 31 juli kl. 18.00 samt söndagen den 1 augusti kl. 15.00: **DM-färdingar i 10-kamp.**

Söndagen den 1 aug. kl. 17.00 Seriepremiär i fotboll: **IF NORDEN** contra **RANSTA IK.**

IDROTTSMASSAN 1948 - IDROTTSMASSAN 1948 - IDROTTSMASSAN 1948 - IDROTTSMASSAN 1948 - IDROTTSMASSAN 1948

Sala Allehand 3 maj 1949:

Furuviks Ungdomscirkus

PRESENTERAR

TUSEN OCH EN NATT

ETT FÄRDSPEL PÅ KAMOE FESTSPEL

Premiär

i SALA

i JATTETALT

Onsdagen den 4 maj kl. 20 å **SILVERVALLEN.**

Torsdag Matiné kl. 17. **SILVERVALLEN**

Avskedsföreläsning kl. 20.

Gäst: **BORRA** — ficktjuvarnas konung.

Biljetter från 2 kr.—6 kr. i förköp å Centrumbio, tel. 445, fr. o. m. måndag kl. 12—15 och 17—19 mot en förköpsavgift av 50 öre, vilken helt tillfaller Barnens Dag. Förköpsbeställda biljetter måste avhämtas före kl. 19. Vid matinéen torsdag, halva biljettpriser för barn.

Arrangör: **BARNENS DAG.**

Allan Hellström och Mats Gellbeck tränar på Silvervallen. Foto Sven Norling/Sala kommuns arkiv.

Kerstin Laurell, Leksand, f.1946: Jag har bläddrat i mina föräldrars gamla album och hittat ett foto från Silvervallen daterat juli 1949.

Lingiaden, till minne av "den svenska gymnastikens fader" Pehr Henrik Ling, var en internationell gymnastikuppvisning som anordnades på Stockholms stadion 1939 och 1949.

1949 deltog ca 14 000 gymnaster från många olika länder varav ca 5 000 svenska husmödrar. På fotot övar Salas husmödrar på Silvervallen inför avresan till Stockholm.

I albumet sitter även ett gruppfoto med namn på alla deltagare. Där står bara initialerna på förnamnen, men några känner jag till hela namnet på och då har jag skrivit ut det.

Sittande fr. v.: A. Pettersson, E. Johansson, Stina Widmark, S. Abrahamsson och Svea Borg.

Knästående fr. v.: E. Lundkvist, Ragnhild Sundin, Agnes Hellgren, S. Ahlin och Inga Gustavsson.

Stående fr. v.: min mamma Margit Hedman, Birgitta Lindgren, L. Lundgren, Ellen Hallgren, Märta Lindborg, N. Engström och S. Ternvall.

Sala Allehanda 22 juli 1949:

Idrottsmässan d. 30 juli-7 aug. på Silvervallen

Bjuder i år på verkligt förnämliga attraktioner.

Jazzidolen **SVEND ASMUSSEN** med sin världsberömda orkester.
Den från radio så populära hallåmannen **LENNART HYLAND** med Maj o.
Siv Larsson presenterar "Söndagskväll för hela familjen."

Publikfavoriterna **LASSE KRANTZ, SIGGE FÜRST** och **OLLE NYGREN.**

6 populära orkestrar svarar för dansmusiken.

Konsert av Sala Blåsorkester.

Arrangörerna har sökt att på bästa sätt engagera artister som säkert kommer att tillfredsställa skilda smakriktningar.

Se kommande utförliga annonser.

Sala Allehanda 24 augusti 1949:

Joe Walcott kommer till Sala

Världstväan
i två matcher
vid IP-gala.

Tisdag eller onsdag.

Olle Tandbergs besegrare i Råsunda-galan, USA-negern Jersey Joe Walcott gör en uppvisning på Silvervallen i Sala på tisdag eller onsdag — se där hästens nyhet och årets stora idrottsevenemang här i staden.

Efter långvariga och trägna underhandlingar har IF Norden och Sala-tidningarna i kompanjonskap kunnat försäkra sig om ett besök av den oerhört populära Walcott, som för närvarande är ute på turné med sina två berömda sparringar Nisse Andersson och Merril.

Succén har varit nästan pyramidal för den sympatiska Råsunda-idolen, som efter Tandberg-matchen är rankad som världstväan i championklassen o. på sin meritlista har två golyningar av tidernas tungviktsmästare, självaste Joe Louis.

Det är arrangörernas fulla övertöjelse att Walcott-besöket i Sala ska bli samma idrottliga och publika fullträff som de boxningskunniga herrarna åstadkommit på alla andra håll, Stockholm och Sport-expon inte undantagna.

Uppvisningsdag blir bestämd under onsdagens lopp — än så länge är bara tisdag eller onsdag utlovat. Sala har bland annat stark konkurrens av Eskilstuna.

Beträffande boxningsgalan, till vilken vi återkommer, är det avtalat med promotor Ahlqvist att Walcott kommer att gå två matcher, tre 2-minutersronder mot sina två expert-erkända, utmärkta sparringar Nisse Andersson o. negern Merril. Publikén får således tillfälle att ta farväl av vår egen Nisse Andersson, vilken aldrig varit så bra som just nu och som reser till Amerika i höst efter en Englands-kamp.

Forts. 6:te sid, spelt 3.

Joe Walcott i matchen mot Olle Tandberg.

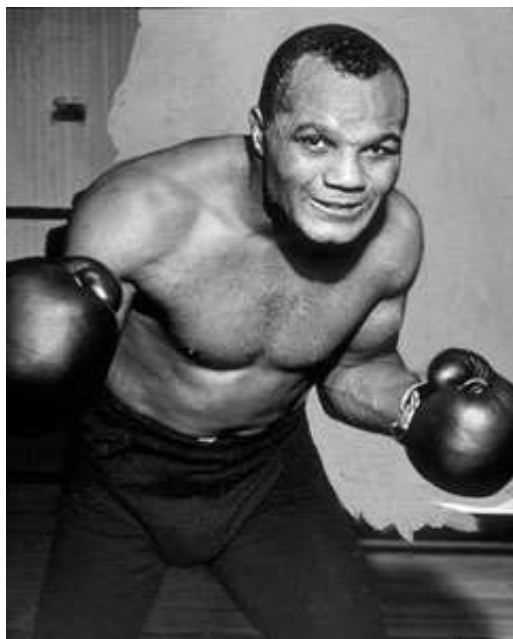
o-o-o-o Forts. fr. sid. 1.

Uppvisningarna äger rum i strålkastarbelysning.

Förprogrammet kring boxningsgalan är inte riktigt uppgjort ännu. Arrangörerna har dock försäkrat sig om illusionisten Marthelli, som alltså kommer att göra ett nytt succébetonat framträdande inför Sala-publikén.

Biljetter kommer att säljas i förköp från och med fredag i Hellströms tobakshandel i Sala. Priserna är sittplats—ringside 5 kr., numrerade läktarplatser 3 kr. Ståplatsbiljetter säljs icke i förköp.

Sala-Posten 28 augusti 1949:

Walcott vet allt om boxning, har 19-årig karriär bakom sig

Världstväan i tungvikt debuterade vid 16 års ålder, är i högform inför morgondagens salauppvisning

Sedan det blev definitivt klart att världstväan i tungviktsboxning Joe Walcott kommer till Sala i morgon kväll har evenemanget blivit det stora samtalsämnet när två idrottsintresserade träffas. Ingen vill väl heller gå miste om "stall Ahlqvists" besök. Biljettförsäljningen pågår för fullt och allt tyder på att när Edwin Ahlqvist i morgon kl. 19 äskar ljud i högtalaren så har Silvervallen noterat 'nyt publikrekord för året.

Ett stort antal sittplatsbiljetter à 4 kr. finns dock fortfarande till salu i Hellströms tobakshandel och utan tvekan kommer det att ges valuta för entréavgiften. Den gästande boxartruppen inrymmer inte mindre än fyra berömda fighters och vi kan se fram emot det förnämsta boxarbesöket hittills i Sala. Jersey Joe Walcott är redan nämnd och i övrigt deltar hans rasfränder, lätt tungviktaren Tommy Merrill och mellanviktaren Sammy Wilde, samt Sveriges mäst Olle Tandberg bäste pro-tungviktare, flerfaldige svenska amatörmästaren Nisse Andersson. Den sistnämnde gjorde sig mycket populär i Sala för ett par år sedan då han i Hjalles Paltons regi gjorde en uppvisningsmatch mot gamle mästaren Harry Persson.

Det bör vara på sin plats med en

ingående presentation av morgondagens främsta gäst, alltså Joe Walcott. Alla vet ju att han för någon vecka sedan definitivt (?) avslutade Olle Tandbergs ringkarriär, men nergens tidigare bedrifter är i viss mån höljt i dunkel. Alltnog, Walcott hette som barn Arnold Raymond Cream och föddes den 31 januari 1914 och han växte upp i en syakonskara på inte mindre än tolv barn. Då fadern var byggnadsarbetare så förstär var och en att den blivande storboxaren fick växa upp under ganska primitiva förhållanden. Redan vid åtta års ålder provade "Arnold" boxhandskarna för första gången, men någon sparring blev det inte tal om utan han fick istället se på när storbox- (Forts. på sjätte sid.)

BERTIL BOO går i ringen - och sjunger

Tisdagskvällens evenemang på Silvervallen har nu begåvats med ytterligare en programpunkt som säkerligen kommer att slå an livligt. Det blir ingen mindre än Bertil Boo som kommer att änta ringen omedelbart efter «galan», och han gör det givetvis inte för att boxas, utan för att sjunga.

Här torde det knappast behövas någon utförligare presentation. Bertil Boo har en grunsmurad popularitet genom sina framträdanden i radio och folkparkerna, och att det blir många som nu tar tillfället i akt att få höra honom är ganska givet.

Sala Allehanda 30 augusti 1949:

Joes uppvisning ikväll kl. 19, en upplevelse för finsmakare

Joe från Camden, USA.

Kvällens uppvisning i probokning av Joe Walcott kl. 19 på Silvervallen är tvivelsutan det hittills intressantaste idrottsevenemanget i Salas historia — tillfället att få se en av världens genom tiderna bästa boxare, gentlemannen, sex-barnspappan Joe från Camden i USA, lär inte ska komma igen detta sekel.

I förhandspratet kring kvällens gala-boxning är det befogat att ta hur mycket spaltutrymme som helst i anspråk för att mana Sala-traktens befolkning att infinna sig till evenemanget. Arrangörerna kan garantera ett angenämt idrottsminne för livet, något att berätta om för kommande idrottliga salageneration!

Programmet i sin helhet är

följande:

1) Flydervikt: Harry Jonsson, Uppsala IF—Arne Fröjd, IF Norden.

2) Lättvikt: L. Johansson, Uppsala IF—Bertil Reuterwall, IF Norden.

3) Veltervikt: Rune Sandberg, Uppsala IF—Leif Lindqvist, IF Norden.

Uppvisning i professionell tungviktsboxning:

Joe Walcott—Tom Merril

Joe Walcott—Nisse Andersson

Efteråt bjuder arrangörerna och Bertil Boo, som äger en grundmurad popularitet här i Sala, på en trevlig sångstund — en överlopsbjudning kanske, men Boo har själv uttalat ett önskemål att få komma hit Sala i höst igen och vem kunde neka??

Hur mästerverboxaren Walcott

ställer sig till en rond-drabbning mot Verner Hansson, blir inte riktigt klart förrän i kväll. Detta med anledning av Joes utboxning och knock out-slag på en värmländsk tungviktare i Karlskoga för en vecka sedan. Det är möjligt att han vill undvika att slå för hårt på en okänd underlägsen man och först i kväll avgörs saken.

Hur som helst är det övriga programmet tillräckligt starkt för att fänga hela östra Västmanlands intresse till dusterna i ringen på Silvervallen.

En mängd biljetter har redan sålts i förköp, men än har många chansen att få se probokning av världsklass och studera Joe från nära håll.

Han blir en upplevelse, var så säker!

Sala Allehanda 31 augusti 1949:

Svarte Joe kom till Sala med en fläkt från stora världen.

Salas första proboxning en strålande succé

De salabor, som sökt sig ner till Silvervallen i går — och de var inte så få — fick uppleva ett för städer av Salas kaliber tämligen unikt evenemang, proboxning med världseltitnegrer som huvudaktörer. De fridens liljor, som eljest plär blomma i silverstadens hägn råkade för några korta minuter i gungning, då en fläkt från den stora världen svepte in över Vallen.

Först må mödelas att populäre yrväderboxaren och barnafadern Joe Walcott blev enormt populär även i Sala, där han möttes av idel sympatyttringar, även om publiken blev en smula otålig innan han till slut klivit in i ringen till tonerna av "Stjärnbaneret". Stall Walcott hade nämligen råkat ut för förse-ningar under hitresan, varför det blev en kvarts paus mellan förmatcherna och proframträdandet.

Redan ett par timmar innan programmet skulle ta sin början började de första boxningsvännerna strömma till, och i Riksbysgghuset justerade hyresgästerna sina kikare och satte sig bekvämt tillrätta vid fönst-

Förts. sista sid. spalt 5.

Nisse Andersson på behörigt avstånd från Joe Walcott vid tisdagens uppvisningsmatch.

ren. Riksbyggarna intar verkligen en avundsvärd ställning då det är storevenemang på Silvervallen, och man kunde spåra en viss ökning av besöksfrekvensen i husen, då det drog ihop sig till progala.

Publikintresset var enormt

och den uppmärksamme iakttagaren kunde utan svårighet upptäcka åskådare t. o. m. ute på stockholmsvägen. Där stannade nämligen ett par lastbilar, vilkas flak snart var till trängsel fyllda med åskådare. Huruvida biljettmännen gick dit ut med häven känner vi tyvärr inte till.

Det såg rätt oroligt ut vad vädret beträffar några timmar innan evenemanget skulle börja. Hotfulla moln, minst lika svarta och skräckinjagande som Svarte Joe, tornade upp sig över Norrby, och arrangörerna fruktade ett tag det värsta. Molnigubbarna drog dock vidare, och Salas hittills största boxargala kunde gå under idealiaka väderleksförhållanden.

Sedan Bertil Boo och en del andra inhemska förmågor svarat för preludierna var så stunden inne, då de amerikanska gästerna samt svenske Nisse Andersson skulle sätta färg på anrättningen. Den lama visselkonsert, som igångsatts när stjärnorna lät vänta på sig övergick med ens i en fantastisk bifallstorm, då Joe Walcott och Merrill samt tränare och manager dök upp ur mörkret och steg upp i ringen att beskådas av allt folket.

Populäre Joe i den vita "morgonrocken"

fick massor av applåder från den förtjusta publiken redan då han visade sig, och innan han började sitt jobb fick han även blommor av speakern, direktör Charles Söderström, vilken dessförinnan presenterat galans huvudpersoner.

Det var f. ö. inte första gången Walcott förekom i Nordens boxningsring hur underligt det än kan låta. Med saken förhåller det sig nämligen så, att mr W. boxades i Enköping för en tid sedan, och då hade pepparvotsstadens arrangörer lånat Nordenringen.

Programmet inleddes som sagt med att Bertil Boo sjöng om Nidälven och andra fridfulla företeelser, och det blev oneligen något av en sensation att så där tämligen bums förflyttas från svensk honungssång till svart djungelstepp.

Det måste i sanningens namn erkännas, att Joe inte är vacker. Tvärtom förhåller det sig så att han skulle kunna skrämma slag t. o. m. på en distinktionskorporal av gamla stammen, och då förstår man. Men han är snäll, sägs det, och dessutom boxar han så flott, att han måste imponera även på pugilismens fiender.

Ringens hade byggts upp på fotbollplanen

framför läktaren, och förutom de ordinarie läktarplatserna, hade man på sedvanligt manér ordnat med sittplatser runt arenan. Kraftiga strålkastare sörjde för att varje detalj av den sevärd uppvisningen kom till sin rätt.

Joe fick röna många bevis på uppskattning, men tyvärr kunde han inte kvittera välviljan genom att skriva autografer åt alla ungdomarna. Plikten kallade i Avesta, och förseningen måste köras in. Det var dock med största möda den poliseskorterade personbilen lyckades bana sig ut bakvägen från Silvervallen.

Innan avfärden hann emellertid Joe skriva sitt namn på canvasen och ge Norden ett minne av bestående värde. Han sa även några ord i mikrofonen och gav uttryck åt sin förhoppning att publiken haft glädje av anrättningen.

En tydligen rätt lummig herre

medarbetade flitigt i bakgrun-

dens skyddande mörker, varifrån han utslungade manande tillrop på ett språk, som företedde vissa likheter med engelska. Den idoga spökrösten hördes även utbringa ett hest leve, men publiken höll sig för god att tjuta med ulven. Sedan blev det tystare.

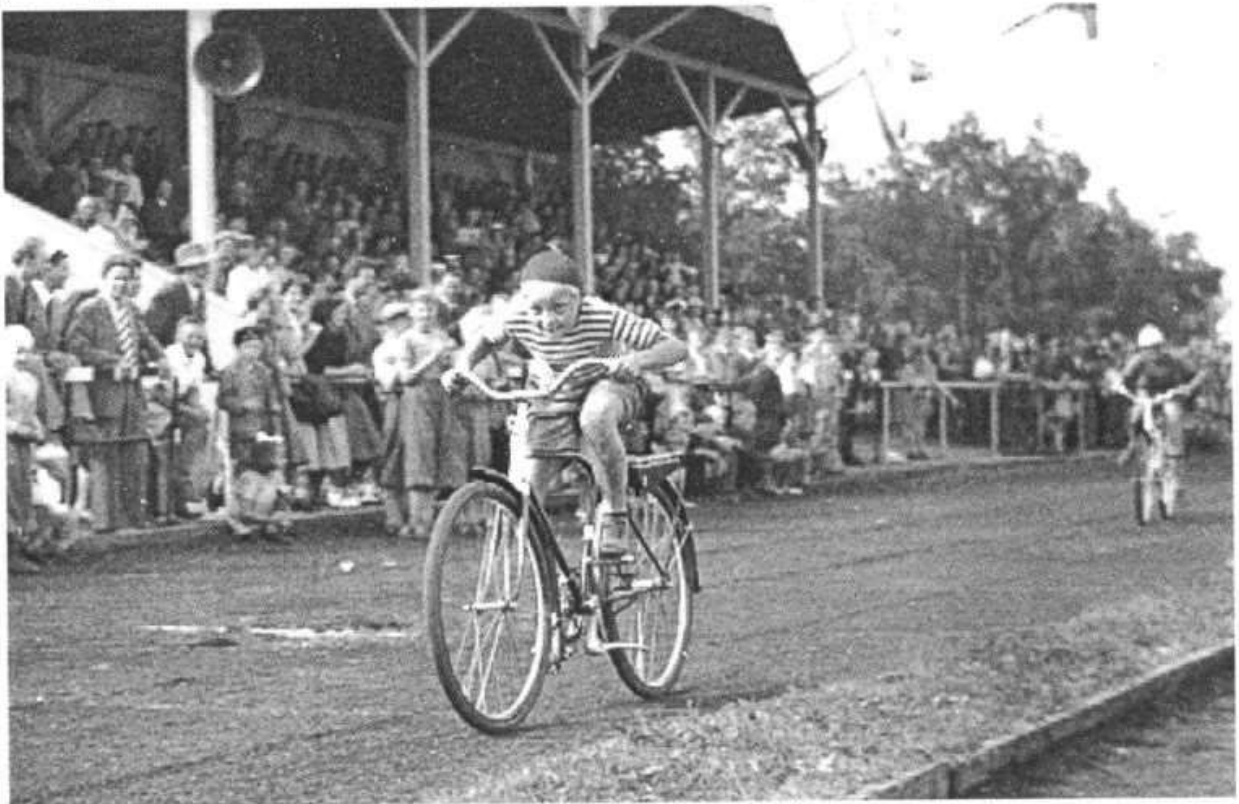
Kvar står emellertid det faktum att tisdagsgalan i Sala blev en succé av stora mått. Publiken uppgick till omkring 1,200 personer, och därmed kan även den ekonomiska sidan av saken anses tämligen tillfredsställande. Arrangörerna, Salapressen och IF Norden, kan andas lugnt igen!!

Ello.

Jan-Erik Dufmats, Borensberg, f. 1938 (läs flera av Jan-Erik Dufmats Salaminnen på www.salakillen.blogspot.com):

Barnens Dag 1949

Efter en varm och solig sommar kom september. Skolan hade startat och vi var 11 år. Bland kompisarna gick rykten att Barnens Dag skulle ha en cykeltävling där man kunde vinna en cykel. Det skulle vara kval på fredagskvällen och final på söndagen. Hela veckan före var cykeln utställd i Hilmers skyltfönster. Min mor och jag gick förbi och jag pekade på den och sa att: - Den där ska jag vinna. Kvalet gick bra och jag gick till final tillsammans med Jan Hedlén och Raoul Eklund. I halvlek på damlagsmatchen i fotboll skulle finalen avgöras. Raoul var väl knapp favorit före Jan Hedlén. Hela stan var publik och jag var nervös. Cykel-Hilmers mekaniker skruvade sadeln i rätt läge och en mössa med propeller sattes på mitt huvud. Tre varv skulle köras på Silvervallens mjuka kolstybbsbanor. Starten gick och jag drog på allt vad jag orkade men hamnade sist. När två varv var körda låg jag tio meter efter. Framför läktaren stod bl.a. Sture A och hörde min pappa säga att så här är taktiken upplagd. Inne på tredje varvet hände något. Mjölksyran satte in och de snabbas ben blev stela som grenar. Jag trodde inte att det var sant när jag kunde runda dem på ytterspår i sista kurvan. **Segern och den röda nya cykeln var min!!**

Hasse Karlström i vänsterkanten och Kjell Roos bevittnar miraklet. Sture vågar inte titta utan gömmer sig bakom Gunnar Malm. Vilken dag! Men tyvärr såg jag aldrig mössan med propellern någon mer gång.

Cykeltävlingar

Efter min uppmärksammade seger i Barnens Dags cykeltävling 1949, så skulle kamraterna mäta sina pedalkrafter med mig. Det är som när kändisar blir provocerade på krogen av fulla byfånar. Jag blev utmanad till cykeltävling både nu och då. Både långa och korta lopp, landsvägslopp och kvarterstävlingar. Två lopp kommer jag ihåg, ett långlopp och ett kvarterslopp mitt inne i stan.

Efter skolan en skoldag bestämdes att jag och mina utmanare skulle starta från skolan på Ringgatan, köra mot Södra Esplanaden, svänga vänster mot Stora Torget och sedan upp mot kyrkan och tillbaka mot skolan. Vi var väl fyra, fem deltagare. Starten gick och fältet satte av österut på Ringgatan. Jag visste ju att min spurt inte var att leka med, så jag lät konkurrenterna hållas i täten. På den tiden var Ringgatan en grusväg så det gällde att se upp så att det inte blev punktering, men min röda priscykel var ju helt ny så det borde inte bli några mekaniska problem. Inne på Södra Esplanaden tätnade trafiken och framme vid Stora Torget var jag

tvungen att sänka farten för att inte köra på någon. Gruvgatan förbi Stadshotellet gick bra, jag körde om både hästskjutsar och tröttnande konkurrenter och jag låg klar etta uppe vid kyrkan och skulle göra vänstersvängen inför upploppet på Agueligatan, parallellt med kyrkogårdsmuren. På den här tiden var det vänstertrafik i Sala, så en

vänstersväng, rätt utförd är ju snäv. Min höga fart tillät emellertid inte någon snäv vänstersväng utan jag drevs ut på höger körfält, där en grön firmabil obekymrat kom körande.

Smällen blev ganska våldsam, jag flög upp på motorhuven och såg den förskräckte föraren i närbild på andra sidan vindrutan. Konstigt nog var jag inte så skadad utan grämde mig mest för att cykelramen var avbruten och att jag inte kunde fullfölja tävlingen. Reporna i bilens högra stänkskärm behövde jag inte ersätta. Jag tror att föraren var mest lättad över att jag levde.

På Hilmers cykelverkstad blev de förvånade över att en så ny cykel kunde gå av i ramen men de gjorde en bra svetsning som gick på "garantin".

Sala-Posten 14 juli 1950:

Laddat inför maraton-SM i Sala, segrar G. Leandersson även i år?

Två efteranmälda, 36 man på startlinjen. — Start kl. 14 — stadsfullmäktiges ordförande prisutdelare

Allt är nu klappat och klart för söndagens stora idrottsevenemang i Sala: maraton-SM i IF Kamraternas och IK Silvers regi. Delta-
garantalet i tävlingen har nu ökat ytterligare, och blir 36. Två efteranmälningar har nämligen inkommit — därav en från Harsprångets

SK — och då Fri-Idrottsförbundet inte har något att invända mot deras deltagande har inte arrangörerna det heller. Därmed är man uppe i ett antal, som är nära dubbelt så stort som i fjol.

Tävlingen inledes kl. 14, då starten äger rum på Silvervallen. Efter ett och ett halvt varv inne på idrottsplatsen försvinner löparna, och de har sedan att avverka den 42,195 meter långa tävlingssträckan Sala-Nykrogen och åter. Vändpunkten är, som tidigare nämnts, belägen cirka 500 meter hitom Nykrogens vägska!

Publiken på idrottsplatsen kommer under väntetiden — cirka två och en halv timme — att underhållas med fotboll. Det blir en match mellan ett förstärkt Sala-lag och en Västupplandskombinat on. (Läs vidare om den matchen på annan plats i dagens tidning). Vidare blir det givetvis en hel del rapporter från banan. Även för den som befinner sig på Silvervallen skall det sålunda gå rätt bra att följa loppet.

Vid 16,30-tiden kan man vänta segraren i mål och drygt en timme

senare beräknas prisutdelningen kunna ta sin början. Även den är förlagd till Silvervallen och prisutdelare blir stadsfullmäktiges ordförande, modellsnickare Klas Gidlöf, som får fördela en rad värdefulla och nyttiga priser.

(Forts. på sista sid.)

Loppets storfavorit
Gösta Leandersson.

Till årets Svenska Mästerskap i
Maratonlöpning hälsas härmed
tävlande och publik hjärtligt välkomna!
Vi hoppas att kampen om det kanske
mest eftertraktade av alla SM-tecken
skall bjuda på det Ni alla önskar av
en tävling: Årlig och hård fight man
mot man.

Till publiken riktar vi denna vädjan:
Visa löparna uppskattning och ge dem
alla den uppmuntran Ni kan för deras
prestationer på den 42.195 meter långa
tävlingssträckan, Sala—Nykrogen och
tillbaka.

Sala den 16 juli 1950.

IDROTTSFÖRENINGEN KAMRATERNA
IDROTTSKLUBBEN SILVER

Laddat inför ...

(Forts. från första sid.)

Farlig outsider
Anders Melin.

Leandersson storfavorit, men vad gör Egon?

Av de 36 anmälda, är helt naturligt Gösta Leandersson storfavorit. Den otäcka sjukdom han ådrog sig i Amerika i våras, är han helt återställd ifrån, men helt naturligt har han inte kunnat träna i samma utsträckning som förr. Att han trots detta bör vinna anser man vara troligt, men själv har Gösta La uttryckt vissa farhågor. Och helt säkert är de berättigade, det finns nämligen inte bara en som är beredd att ta den gode Leanders skalp. Mest fruktar Leander Gustaf Östling, och bland dem som han nämnt som farliga är Anders Melin. Östling har förut i år visat sig sparsamt, men då gett prov på god form, och då han är en löpare som inte precis brukar klappa igenom på slutet, är Leanderssons fruktan för honom berättigad. Anders Melin är en mera ojämn typ, en sådan där som man inte riktigt vet var man har. Men så är det för den varstarke matforsaren, ja, då kan ingen hänga med i hans ilakna forcering. Man minna hans lopp i OS-uttagningen

1948, och trots mindre god form förra året är han en av de verkliga kanonerna till årets SM. Erik Flodmark, Ärla, var 1948 5:a och förra året 3:a, och han är en av dem som man väntar mycket av — kanake hans verkliga genombrott kommer nu på söndag. Under alla förhållanden gör han en mycket intressant start liksom även Gustaf Jansson, Viking, Hagfors. Den senare är relativt ung, och är nog bäst på 25 km., vilket han sist bevisade i Stockholms-loppet i höstas, men då han löper lätt och ledig samt är spurtstark, måste han betecknas som farlig. För honom gäller det bara att hänga med täten till slutkilometrarna, se'n är det ingen risk för att han skall halka efter.

Olle Larsson, numera Sollefteå, vet man i år rätt litet om, men då han är den typen som inte anmäler sig utan att vara i form, kan man räkna med att han kommer att blanda sig i tätstriden. Den lille lappens styrka är att dra ifrån under loppet ty på slutet är han slagen till slant, och det lär nog bli en alltför svår uppgift i det sällskap han nu råkat i. Men att han kommer att se till att det inte blir någon maskning, det kan man avrå på.

"Vår egen" Egon Söderström kommer med säkerhet att spela en av huvudrollerna, och hans deltagande emot ses med spända förväntningar. Egon har de två sista åren kommit 7:a och 4:a, och vi får hoppas att han i år förbättrar sin placering i samma takt — men det är bara en from önskan förstås, men absolut igen omöjlighet. Egon har alltid haft det lätt i början av maraton-loppen, och legat bra till, för att sedan, framförallt under den sista milen falla tillbaka. Nu i år har han tränat för att få bort denna svaghet, och själv säger han att han fått bort den, vilket betyder att man kan vara inställd på full fart rakt igenom. En av favoriterna är Egon, och sämre än femma kommer han absolut inte.

Storfavorit är emellertid Gösta Leandersson och det på grundval av att han är både uthållig och snabb i en sådan kombination som ingen annan av långdistanserna, och det skulle förvåna om någon kommer förra våldalaren.

Banan kommer säkert att ge en

snabb sluttid då sista milen ju går svagt utför, men det skulle förvåna om man kan underskrida Leanderssons tid av 1948, ypperliga 2,31,12. Att denna tid tas fram, beror på att 1948 var första gången som man sprang fulla maratonsträckan, 42,195, och nu i år är det nämligen garanterat att banan håller måttet.

Den fullständiga deltagarlistan ser ut på följande sätt:

Gösta Leandersson, Vålådalens SK.
Gustaf Östling, IFK Gävle.
Erik Flodmark, Ärla IF.
Egon Söderström, IK Silver, Sala
August Larsson, Södermalms IK, Stockholm.
Sven Björkman, Örebro SK.
Ivar Tängden, Sollefteå GoIF.
Tage Johansson, Örgryte IS.
Åke Karlsson, IFK, Askersund.
Gustaf Jansson, IK Viking, Hagfors.
Thedde Jensen, Fagersta AIK.
Sven Håkansson, Örebro SK.
Lars Larsson, Sollefteå GoIF.
Olle Larsson, Sollefteå GoIF.
Torvald Eriksson, Bröttby SK.
Gunnar Andersson, Västerås IK.
Bengt Hansson, Falköpings AIK.
Erik Larsson, IFK, Norrköping.
Holger Andersson, Torsh.-Nyby IS.
Shoore Järnmyr, Örgryte IS.
Eifel Rosendahl, Visby Friidrottakl.
Anders Melin, Matfors IF.
Egon Olsson, Fredrikshofs IF, Sthlm
Karl Öberg, Fredrikshofs IF, Sthlm.
Ellis Hultgren, Fredrikshofs IF, Sthlm
Gösta Lindberg, Fredriksh. IF, Sthlm
Alvar Johansson, V. Färnebo AIK.
Hans Magnus Gauffin, Upsala IF.
Göran Södergren, Spårvägens GoIF, Stockholm.
Herbert Pettersson, IK Vikingen, Göteborg.
Rudolf Wickman, IFK, Växjö.
John Sund, Duvbo IK.
John Funck, IK Silver, Sala.
Gösta Danielsson, IFK, Södertälje.
E. Lundwall, Söders FK Sthlm.
Tage Östberg, Harsprångets SK.

Funktionärer:

Tävlingsledare: Eric Geerberg
Tävlingssekr.: Karl Lundell
Expeditionschef: Thorsten Hallberg
Tidtagare: Hilmer Nyberg, Eric Gustafsson, Luther Ericson, Charles Starek, Gösta Södergren.
Tidskrivare: Paul Hasselkvist
Speaker: Karl Larsson
Banchef: Ingemar Wallin
Kontrollant i staden: Helge Pettersson
Kontrollanter vid vändpunkten: Alf Isberg, Percy Berggren, Sven Karlsson, Henry Weinmar
Cykelordonansernas chef: Erik Wallin
Funktionärerna torde infinna sig vid Silvervallen senast kl. 13.

Sala-Posten 17 juli 1950:

Maraton-SM blev folkfest av stora mått, skarp tävling i strålande sommarväder

Gösta Leandersson vann som väntat men Gustav Jansson gav honom kamp

20 man fullföljde den krävande tävlingen

Maraton-SM blev vad man väntat sig, ja, kanske ännu mera. Inte nog med att tävlingen var bra och jämn, den var också spännande. Och vad mera är, det hela formade sig till en folkfest av stora mått, och överallt där löparna drog fram fick de bevis på att de som kantade banan uppskattade deras prestationer. Segrare blev som väntat Gösta Leandersson, Vällå-dalen, men han hade innan han fick lagerkransen över axlarna, fått kämpa hårt för segern med värmlänningen Gustaf Jansson.

Redan i starten skymtade man loppets favoriter i låten, och den dryga kilometern genom staden, lästadsbron, en splittring på cirka 70 meter på den 34 man stora löparklungan. Och vid Gärdasta, efter 3,5 kilometers löpning kan man redan tala om att en tättklunga bildats bestående av, i den ordning löparna sprang, Åke Karlsson, Åkersund, Erik Flodmark, Leandersson, Gustaf Jansson, Östling, Söderström, Anders Melin, Sven Björkman, Tage Johansson, Örgryte, Karl Öberg, Fredrikshof, samt Gunnar Andersson, VIK. Parten var relativt hög, och det skulle snart visa sig att de mindre rutinerade skulle falla ifrån. Särskilt hög blev farten då Gustaf Jansson, Viking, Hagfors i långa, lätta klöv gick fram till låten. Fram mot 5 km-kontrollen höll nämnda klunga ihop, följd av ytterligare en klunga 20 sekunder efter. Denna klunga leddes av Fredrikshofaren Elis Hultgren. Ofta låg Gustaf Jansson några meter före de andra, och man såg att det gick extra lätt för honom. Man läde vidare märke till att flera av löparna redan verkade rätt pressade och svettades kraftigt, men så var det också varmt på den solstekte vägen. På väg fram mot Broddbo, 10 km

(Forts. på sista sid.)

Tätförön i maraton-SM, fr. v. Gustaf Jansson (2:a), Gösta Leandersson (1:a) och Gustaf Östling (3:a).

"Idrotten vill vara ett medel till fysisk spänst och andlig styrka"

Idrottens dånande betydelse underströks i tal av IFK-hövdningen i samband med maraton-SM. — Stillsfull ram

SM-tävlingen i maratonlöpning i Sala på söndagen bestod med en synnerligen stillfull inramning och utfyllnad. Strax före kl. 14 äskade tävlingsledaren och IFK-ordföranden, folkskollärare Eric Geerberg, ljud och hälsade deltagare och publik välkomna till den första SM-tävlingen i Sala på tio år. Han uttryckte i samband därmed en förhoppning om att tävlingen skulle bli en god propaganda för idrotten, en förhoppning som till fullo infölls.

le bli en god propaganda för idrotten, en förhoppning som till fullo infölls.

Så snart de 34 löparna lämnat idrottsplatsen tog ord. i Idrottsföreningen Kamraternas Centralstyrelse, apotekare Karl Larsson, Stockholm, till orda och höll ett anförande om idrotten, dess dånande betydelse och framförallt en idrottsledares ansvar.

— Idrotten förenar och försonar, underströk han. Det är ej mannen i ledet eller i skyttegravan som är uppbövet till ofred och krig. Det är maktkonstellationer eller diktaturer som på detta sätt vilja utkräva hämnd eller bundna av fanatisk tro vilja utöka sin makt. Då fred och försoning skall byggas upp står mannen i ledet — om ännu kvar i livet — åter på sin rätta plats. Är han idrottsman är han den förste att räcka en försonande hand — ty som kämpa i idrottens led har han lärt seden att räcka sin närmaste människans hand, oavsett om denne är segrare eller den besegrade.

Idrottens anda är god: den vill vara ett medel att hävda nationens anseende men den är dock främst ett medel till fysisk spänst och andlig styrka — icke för individen — att vara en betald legosoldat. Där ligger också andemeningen i idrottens amatörskap.

Egon Söderström får en kram av dottern och "kranskullan" Solveig efter fullbordat lopp.

Silvervallen, 1950-talet. Foto Oskar Bladh (1895-1973).

Björn Heidenborg, f. 1940, på Facebook: Jag bodde i gula Riksbyggena som då var nybyggda på 40-talet. Bakom läktaren fanns ett plankhål som vi slank in igenom. Vi lirade fotboll på planen när inte vaktmästaren Gutta var där. Fick han syn på oss gällde det att sätta sig i säkerhet fort som attan. På Silvervallen har man sett speedway, isracing, stockcar, proffsboxning med Joe Walcott och Olle Tandberg, cirkus och tivoli.

Vi kallade aldrig platsen för Silvervallen utan det var IP.

PS. Att måla gula riksbyggena grå var ett helgerån mot alla som bott där.

Anders Dahlström, f. 1954: Gula Riksbyggen, som på 1940-talet, är de tre vinkelställda hyreshusen väster om Silvervallen. Runt hela IP fanns ett brunt, tjärat plank som vi grävde oss in under. Hyreshusen i bakgrunden byggdes på 1950-talet, så fotot kan vara från omkring 1956.

Kulgropen mellan fotbollsplanen och löparbanan mot omklädningsrumen. Där fanns även höjdhoppställningen och kanske stavhoppställningen. Bland andra Tore Nilsson, som var duktig 10-kampare, höll till där och tränade.

Till höger, nedanför de två gräsyrtorna med träd, fanns tennisbanorna. Pappa spelade tennis där i slutet på 1950-talet.

I närmaste hörnet ser det ut som att det är ett tivoli på besök, med tivolistånd mot tennisbanorna och vid räcket mot Väsbygatan. På vintern var det hockeyrink där.

Nere tillvänster gräsplanen för 7-mannaspel.

På Bergslagsgatan, till höger bakom gula Riksbyggen, hade man smågrismarknad vid höst- och vårmarknad.

Sala-Posten 18 maj 1951:

Åtta SM-semifinalister deltar i Sala-speedway

Laddat för invigningen av SMK-avdelningens bana
på Silvervallen

Bland de 16 förare som deltar vid invigningen av SMK-avdelningens speedwaybana på Silvervallen om söndag har inte mindre än åtta kvalificerat sig till SM-semifinalen. Detta säger en hel del om att det inte precis är några noviser i gamet som kommer att visa upp sitt kunnande denna gång. På ett par punkter har det blivit ändringar i startlistan — Linus Eriksson och Kumla-Frasse kan inte ställa upp, men i deras ställe kommer Bo Andersson, MS Stockholm, och Dan Forsberg, Vargarna, båda unga och framåt värre. SM-semifinalister är de två också.

Den nu definitiva startlistan har följande utseende: Bo Andersson, MS Stockholm, Georg Andersson, SMK Stockholm, Dan Forsberg, Vargarna, Dick Weider, Linköpings MS, Stig Pramberg, Vargarna, Lennart Lundell, SMK Sala, Conny Löfgren, SMK Motala, Bernt Nilsson, SMK Stockholm, Joel Jansson, SMK Södermanland, Folke Nywertz, Västerås, Sune Karlsson, MS Stockholm, Bertil Carlsson, SMK Stockholm, Tordh Larsson, MS Stockholm, Eskil Carlsson, SMK Sthlm, Lennart Aström, Vargarna, Gunnar Hellqvist, SMK Södermanland. Reserv: S. E. Karlsson, Västerås.

SM-semifinalister är Bosse Andersson, Forsberg, Weider, Pramberg, Joel Jansson, Sune Karlsson, Bertil och Eskil Carlsson, och dessutom är Hellqvist SM-reserv. Att segraren i

Bosse Andersson,
en av de unga grabbar som skall visa
sitt kunnande i Sala på söndag.

söndagens invigningstävling kommer att återfinnas bland dessa är tämligen säkert. Bröderna Eskil och Bertil C, har ännu inte släppt någon annan före sig vid tävlingar i Sala. Få se om familjetraditionen kan hållas även nu.

Tävlingen kommer att gå enligt numera vanliga regler, alla möter alla. Det blir därför sammanlagt 20 heat och med tanke på vilka förare det här rör sig om kan man räkna med hård fight i varje heat.

Den nya banan provkördes härom kvällen av Lennart Lundell och den befanns vara i prima skick. Beläggningen låg fint, så allt borgar för att det blir en verklig stortävling.

Kl. 14 börjar evenemanget, som inleds med invigningstal av v. ordf. i Motorcykelstyrelsen Gunnar Falk, Falun. Därefter blir det även presentation av förarna innan det är klart för start i första heatet.

VM-männen i speedway höll måttet

Bertil Carlsson tog full poäng i invigningstävlan

Tre av de speedwayförare som uppträdde i söndagens invigningstävlan på Silvervallen — Bertil Carlsson, Eskil Carlsson och Sune Karlsson, har tidigare uttagits att representera Sverige i första VM-omgången. Dessa tre dominerade också salatävlingen. Bertil Carlsson segrade med maximala 15 poäng inför en publik på 3,165 personer, som fick se en laddad tävling.

Timmen före första start svarade Sala blåsorkester för populär musikalisk underhållning. Kl. 14 marscherade förarna in på banan åtföljda av vitklädda funktionärer och mekaniker,

Forts. 6:te sidan spalt 5.

Bertil (t. v.) och Eskil Carlsson var som vanligt storbelätna med sitt salabesök.

VM-MÄNNEN...

— Forts. fr. sid. 1.

som förde med sig de olika speedwaycyklarna. Sedan förarna ställt upp på linje mot domartornet hälsade tävlingsledaren Martin Eriksson välkommen och samtidigt framförde han ett tack till alla, som bidragit till den nya banans fullbordande. Martin E. vände sig särskilt till dr. Axel Söder, som varit chef för banbygget och visat en nära nog otrolig energi. Invigningstalet hölls av v. ordf. i Motorcykelstyrelsen Gunnar Falk, Falun, som å SVEMO:s vägnar tackade Sala SMK-avd. för det arbete som nedlagts. Slutligen förklarade hr. Falk banan invigd.

Sedan förarna presenterats var det snart klart för första heatet. Unge Bosse Andersson från Getingarna visade här lejonklon i alla högsta grad och han vann klart. Tiden blev 65,4 sekunder — en tid som senare tangerades av Bertil Carlsson och tills vidare utgör banrekord. Närmast Andersson följde Dick Weider från Linköping och Dan Forsberg. Vargarna medan fjärde mannen Georg

Andersson, SMK Stockholm helt kom ur räkningen sedan hans mc stegrat sig omedelbart vid starten.

Eskil drog fördel av maskinkrängel.

I fortsättningen noterade man bl. a. att Eskil Carlsson fick en lättare uppgift än väntat i sina två första heat. Thord Larsson var huvudkonkurrent i Eskils första heat, men Thordans maskin höll inte och han kunde inte fullfölja. När Eskil senare kom i samma heat som Bosse Andersson råkade denne ut för kedjebrott. Bosse lånade en kedja av Folke Nywertz från Västerås, men det blev samma resultat. Sedan Bosse dock fått ordning på materialen vann han det 14:e heatet före bl. a. Sune Karlsson, men i Bosses sista åkning var det stopp igen — tändstiftsfel rapporterades det från depån.

Bertil som en mästare.

Man hade knappast väntat att Bertil Carlsson skulle åka så verkligen starkt som han gjorde. En förare, som debuterade redan 1933 bör ha gjort sitt och Bertil sa också att han har

tänkt lägga upp, men trots allt vill han uppleva tävlingens tjusning och denna dag visade han att formen är mästerlig.

Mötet Sune Karlsson—Bertil var färgstarkt. 27-åriga Sune drog på för fullt och lyckades kasta sig fram till ledningen som han sedan behöll till tredje varvet då Bertil Carlsson resolut körde förbi på insidan och jagade vidare i ensamt majestät. Bertil och Eskil i samma heat var förstås en fight för finsmakaren. De två möttes i det första heatet efter pausen och sedan Eskil lett hela tiden visade Bertil på sista rundan att han är den borne spurtspecialisten. Med ett par meter till godo förvisade han Eskil till andra platsen. Jubel bland publiken och glädje hos Bertils familj, som väntade i depån.

Banan duger bra i större sammanhang,

sade Bertil Carlsson efter tävlingen. Bertil ansåg för sin del att salabanen t. o. m. är bättre än t. ex. anläggningen i Valde-

marsvik, där Bertil SM-kvalade på pingstdagen. Sala har alltså alla möjligheter att få bevittna stora evenemang i fortsättningen. Sune Karlsson ansåg för sin del att startplattan drog väl bra — alltför refflad — men i stort hade han idel lovord till övers för tävlingen. När aftern får lägga till sig ordentligt blir det idealiskt här, sa Sune, som i juni reser över till England. Han får sällskap med Bertil och Eskil — det är då klart för första VM-kvalet.

S. N.

Resultat: 1) Bertil Carlsson, SMK Stockholm 15 poäng, 2) Eskil Carlsson, SMK Stockholm och Sune Karlsson, MS Stockholm 13, 4) Karl-Ivar Jansson, SMK Stockholm och Dick Weider, Linköpings MS 10, 6) Gunnar Hellqvist, SMK Södermanland och Lennart Lundell, SMK Sala 8, 8) Joel Jansson, SMK Södermanland, Stig Pramberg, Vargarna, och Dan Forsberg, Vargarna 7, 11) Bernt Nilsson, SMK Stockholm, och Bosse Andersson, MS Stockholm 6, 13) Georg Andersson, SMK Stockholm, Lennart Åström, Vargarna, och Thord Larsson, MS Stockholm 3, 16) Folke Nywertz, SMK Stockholm 1.

Sala-Posten 23 januari 1953:

Kommer Norrland och Castor att dominera i skridsko-SM?

Sigge Eriksson favorit på två distanser. — 500 enda distansen där "övriga Sverige" kan göra sig gällande på alivar?

C. E. ASPLUND,
Castor, Östersund.
Favorit på 5.000 meter.

SIGGE ERIKSSON,
Castor, Östersund.
Favorit på 1.500 och 10.000 meter.

Isen är utmärkt på Silvervallen, och om det härliga väder vi har haft de senaste dagarna håller i sig över lördagen och söndagen, bör det vara bäddat för ett fullständigt ideallikt skridsko-SM. Det faktum, att hela den svenska eliten är anmäld talar också för att det blir skapliga tävlingar, och man kan ta för givet att det kommer att krigas som aldrig förr om de åtråvärda SM-tecknen.

Den stora frågan inför dessa mästerskap är, om Norrland nu definitivt skall överta dominansen inom skridskon, och mycket talar därför, ty Castor-trion Sigge Eriksson, Asplund och Olle Dahlberg verkar vara mycket svårlagen. En annan bra Norrlands-åkare är Söderhamns Gunnar Sjölin, som säkert vill ha ett ord med i laget. Kampen Norrland—övriga Sverige kommer att bli spännande! Ett tips gren för gren får följande utseende:

hand Sigge Eriksson och Asplund, där den senare av allt att döma drar det längsta sträet. Hallkvist och Dahlberg kommer att slåss om "bronsen", och här kan man vara inställd på överraskningar, varför inte från Sven Andersson, Höfors, som förra året blev 7:e man på distansen. Kanske 10.000 också blir 'Johnny Vikings' bästa distans.

Då väderlekstjänst rapporterar, att kylan skall ge med sig till lördagen och söndagen, bör det finnas möjligheter inte bara till goda tävlingar, utan också till utmärkta tider, och man får hoppas att fjolårstiderna från Avesta-SM kommer att förbättras, som bekant gjorde kylan att förra årets segrartider inte blev så märkvärdiga.

Tävlingarna tar sin början kl. 15.30 på lördagen, och på söndagen börjar den andra avdelningen kl. 13.00.

● 500 meter:

Fjölärsmästare: Bengt Malmsten, Södermalms IK.

Favorit: Bengt Malmsten.

Värsta konkurrenter: Gunnar Ström Eskilstuna; Stig Lindberg, Katrineholm (fjölärstvåa); Stig Larsson, Mälarhöjden samt Sigge Eriksson, Castor.

Malmsten är storfavorit, och av allt att döma har han endast en allvarlig konkurrent, nämligen Sigge Eriksson, som har gått framåt på sista tiden som sprinter, och som därför kan komma med en överraskning. "På plats" bör någon av de ovan nämnda komma. Segrartiden var förra året 44.5, det skall bli intressant att se om Malmsten (eller någon annan!) kan underskrida den på Silvervalls-banan!

● 1.500 meter:

Fjölärsmästare: C. E. Asplund, Castor.

Favorit: Sigge Eriksson, Castor.

Värsta konkurrenter: C. E. Asplund, Gunnar Ström, Eskilstuna o. Bengt Malmsten.

Asplund klarar inte klubbkamraten, men en andraplats bör han ta före Gunnar Ström och Malmsten, vilka av allt att döma får göra upp om tredjeplatsen. Vad John Wikström går för är svårt att säga då han årsdebuterar, men säkert kommer han att blanda sig i striden om placeringarna — han blev tvåa förra året!

att döma får göra upp om tredjeplatsen. Vad John Wikström går för är svårt att säga då han årsdebuterar, men säkert kommer han att blanda sig i striden om placeringarna — han blev tvåa förra året!

● 5.000 meter:

Fjölärsmästare: C. E. Asplund,

Favorit: C. E. Asplund.

Värsta konkurrenter: De bägge klubbkamraterna Sigge Eriksson o. Olle Dahlberg, vilka mycket väl kan "snuva" Asplund på "guldet" och vidare Eskilstunas Gunnar Hallkvist.

Då Asplund räknas som specialist på distansen, håller vi en slant på honom. Eskilstunas Hallkvist har visat hög klass på de längre distanserna, och kommer säkert att bli svår att tas med för Castor-trion. Sjölin är det kanske också bäst att se upp med, han kan komma med en överraskning.

● 10.000 meter:

Fjölärsmästare: Sigge Eriksson.

Favorit: Densamme.

Värsta konkurrenter: Samma som på 5.000, d. v. s. Asplund och Dahlberg samt Hallkvist.

Avslutande distansen, "skridskons maratön", bör bli en match mellan i första

Högerspalten fortsätter på föregående sida.

Sala-Posten 26 januari 1953:

(klippet illustrerar svårigheten att fotografera innerspalten i inbundna tidningslägg)

Skridsko- och skidski-mästerskapen i Sala en stor succé — Nittiotalet rekordnoteringar, 6.600 åskådare

ETT BILDSVEP FRÅN SKRIDSKO-SM. Överst till vänster från öppningshögtidligheten på Stora torget. I talarstolen stadsfullmäktiges ordf. KLAS GIDLÖF, fr. v. med svenska fanor, VILLY BERGGREN, Norden, ROLF HEDLUND, Scoutkåren, ALF ISBERG, IFK, NISSE ANDERSSON, Norden samt längst till höger med IFK-fanan TORE EFRIMSSON. Bilden till höger visar lottdragningen som var precis lika allvarsmäktad som andktsuttrycken på "ödesgudinnan" ANITA HAMMAR och organisationskommitténs ordf. ERIC GERBERG. Nere till vänster återfinns borgmästare IVAR HEDMAN och skridskoförbundets ordf. SVEN LAFTMAN konverserande under invigningsbanketten. Längst ner till höger slutligen ser vi tävlingarnas dominerande skare, Castors C. E. ASPLUND o. SIGGE ERICSSON.

Årets svenska mästerskap i skridskolöpning, som arrangerats i Sala under veckoskiftet, blev en enorm succé från början till slut, allt ifrån den glansfulla invigningen på fredagskvällen till söndagsmorgons minst lika glansfulla avslutning med prisutdelningen på Stora torget. De två dagar som förnämmt mellan dessa två händelser bjöd på idrott av allra bästa märke och prestationerna beundras av en stor publik, sammanlagt 6.600 personer. Att det verkligen blev den folkfest man hade hoppats kan man tryggt konstatera. Tävlingarna blev också i allra högsta grad ett rekordens SM, då under de två dagarnas tävlingar fick anteckna inte mindre än ett 60-tal rekordnoteringar. Det är ett svenskt rekord — Sigge Ericsson på 5.000 meter — och sedan var det distriktsrekord och personliga rekord på löpande band. Ja, skridsko-SM i Sala blev verkligen någonting man kommer att minnas länge.

Strängöerna hade litet snur, och litet heller för den delen, mås- och fastslås. Tävlingarna gynnas av ett strålende väder, kanske det någon grad för kallt på en, och det gjorde att man bjuda på en idealisk is, som gjorde de fina tiderna. Vädret hade också sin andel i att avslutningen blev så stor.

Första egentliga SM-dagen, lördagen, ingick med idealväder det var ett festmyckat Sala som mötte gästerna som strömt till från olika håll. I god tid innan tävlingarna tog sin början Silvervallen var det köer vid ingångarna och man kunde då dra den slutsatsen att det bli en publiksuccé. Då siffror-småningom kunde sammankom man också till 2.500 personer, som ju inte var så dåligt. Det skulle bli en lika stor succé stod klart efter förespet på 500 m., där Carl Eric

Asplund från Castor i Östersund tangerade sitt personliga rekord 45,7 satt på drömbanan i Davos. Detta skvallrade om att isen var perfekt, något som besannades i fortsättningen. Distriktsrekord och personliga rekord noterades ganska ofta, och segraren Bengt Malmsten, Södermalm noterade fin-fina 44,1. Därmed tangerade han mästerskapsrekordet och noterade årsbästa resultat i Sverige, som det för övrigt blev i alla grenar.

Den verkliga godbiten på lördagen kom dock litet senare på 5.000 m., där Sigge Ericsson, Castor, putsade Åke Seyffarts svenska rekord med drygt 2 sek. och noterade 8.22,5. Svenska rekord är inte så vanliga i Sala, och entusiasmen var också stor.

Tävlingarna blev litet utdragna — det måste bli så med så många deltagare — men ännu en stund efter kl. 19, då tävlingarna pågick nära

fyra timmar, fanns en om och ock liten publik kvar på Silvervallen. Detta om något vittnar väl ändå om att det finns ett oerhört intresse för denna tjusande sport.

Invasjonen på söndagen

Kvällen var nog något av den starka kylan — termometern visade ju sina modiga 10 minusgrader på morgonen — men ändå räknades 4.050 personer in på Silvervallen. Det var publik från hela Mellansverige. Det fanns gott om resenärer på tågen till Sala denna dag, och en del extra bussturer var också anordnade från olika håll.

Även nu kunde man bjuda på fin is, även om den var litet sträv i kylan. Det hade arbetats både på lördagskvällen och söndagsmorgonen för att få fram en jämn och fin yta igen.

Något svenskt rekord fick man inte uppleva andra dagen, men de personliga rekorden duggade lika tätt som dagen före, och ett och annat distriktsrekord blev det av bara farten. Summerar man ihop siffrorna för de två dagarna blev det sammanlagt 14 distriktsrekord och 43 personliga rekord — 6 på 500 m., 13 på 1.500 m., 18 på 5.000 m. och 6 på 10.000 m.

(Forts. på sjätte sid.)

• SKRIDSKOMASTERSKAPEN

Forts. fr. sid. 1.

Dagens man var förstås Carl Eric Asplund, som blev mästare på både 1.500 och 10.000 m. Den gånglige östersundaren blev utan tvekan den store publikfavoriten och trots den tilltagande kväldskylan var det ett par tusen personer som dröjt sig kvar för att heja fram honom då han som siste man ensam fick åka sina 10.000 m.

Egentligen skulle han ha haft klubbkamraten Sigge Ericsson som parkamrat, men hans halskatarr ville inte ge sig och han avstod därför från maratonsträcken för att spara sig inför stundande uppgifter, det kommer ju EM, VM m. m. inom den närmaste tiden. Näja, Asplund kämpade nu mot klockan och det visade sig snart att han inte behövde ta ut sig helt och fullt för att bärga sitt SM-tecken. Men livligt påhejad blev han.

De sällsynt lyckade tävlingarna på Silvervallen fick sålunda en grann avslutning, och, som sagt, det hela blev något som idrotts-Sala kommer att minnas.

Prisutdelningen

på Stora torget hölls ett par timmar efter det tävlingarna avslutats och de förrättades av landshövding Ragnar Casparsson, som i ett tal yttrade:

För femtioförsta gången har tävlingar arrangerats om svenska mästerskap i skridskoåkning. Det lär vara 43 år sedan sådana tävlingar senast anordnades inom Västmanlands län. Vi känner oss tack samma för att tävlingarna denna gång förlagts inom våra landamären, och vi är efter deras slut glada över att tävlin-

garna kunnat genomföras i ett strålande väder och under i övrigt utomordentligt gynnsamma förhållanden.

De arrangerande organisationerna har på ett föredömligt sätt löst sina maktpåliggande uppgifter. Om isens beskaffenhet har sakkunniga uttalat sig med stor entusiasm. Beträffande resultaten, löparnas uppträdande och prestationer anser vi oss litet var som sakkunniga, och vi är överens om att de överträffat även mycket högt ställda förväntningar. Åtskilliga av löparna har noterat bättre resultat än tidigare. Smidiga, välgymnastiserade åkare har under dessa dagar gjort stor propaganda för en gammal och mycket förnämlig sportgren — en propaganda, som vi kanske första gången fäste oss vid, när vi i skoldern förtjustes av de skönt dansande rytterna i Frithjofs saga.

Alla kan inte bli mästare — alla kan inte ställa upp på tävlingsbanorna, men nästan alla kan finna glädje och tillfredsställelse som amatöråkare, när isarna ligger spegelblanka och vi inom kort kan hoppas möta ett något mildare klimat.

Jag framför ett tack till alla som bidragit till att skänka gians åt dessa dagar, de arrangerande organisationerna, tävlande och funktionärer, samt pressens representanter. Jag framför också vår tacksamhet till Sala stad för dess alltid generösa gästfrihet.

Vi skall nu till vinnarna överlämna de synliga bevisen för vår uppskattning av deras bedrifter på den spegelblanka rännarbanan.

En värdefull prissamling var det som sedan fördelades bland de bästa i de olika grenarna. Och praktiska saker var det framförallt, Carl Eric Asplund, som placerade sig på samtliga fyra distanserna, fick sålunda en golvlampa, en kvartslampa, en téservis och en elektrisk rakhyvel. Detta sagt som ett litet prov på vad det rörde sig om.

Efter prisutdelningen höjdes ett leve för pristagarna och organisationskommitténs ordf. Eric Geerberg uttalade slutligen ett tack till lands-

hövdingen och förklarade 1953 års svenska mästerskap i skridskolöpning avslutade.

Tack och avsked

blev det sedan vid avslutningsuppen på Stadshotellet, för vilken Sala Maskinfabriks AB, Sala Tegelbruks AB., AB Strå Kalkbruk och Sala Angbryggeri AB stod som värdar. Över 100-talet personer — aktiva, ledare m. fl. — hade samlats då disp. Edvin B. Johanson hälsade välkommen. I sitt tal konstaterade han, att detta SM varit en strålande fest och tackade för den reklam vår stad fått. Han uttryckte också förhoppningen om att dessa tävlingar skulle medföra att även Sala så småningom skulle få fram några aktiva inom denna idrottsgren.

Skridskoförbundets ordf. Sven Låftman ställde sig som talesman för gästerna och framförde ett varmt tack för den gästfrihet som visats. Han tackade Sala stad för det allvar som visats då det gällt att stödja idrotten och han tackade idrottsorganisationerna för det utomordentliga sätt på vilket de löst sin uppgift. Med förenade krafter har ni gjort att detta SM blivit ett av de främsta, och i vissa stycken det allra främsta.

Han berörde också de aktivas insatser och uttryckte sin glädje över den bredd man kommit fram till. Likaså att sporten breder ut sig till alla delar av landet — för något år sedan hade vi bara några få skridsko-centra.

Till sist tackade han dagens vär-

dar för dess villkorslösa stöd samt utbringade ett leve för Sala stad, dess idrottsorganisationer och industri.

Landshövding Ragnar Casparsson uttalade också ett tack till industrin, det var gästernas tack för förplägnaden.

Organisationskommitténs ordf. Ernie Geerberg tog därefter till orda och tackade alla sina trogna medhjälpare och överlämnade en del minnesgävor. Landshövdingen fick motta ett exemplar av f. bankdir. Jakob Lundbergs Sala-minnen, och en sådan bok fick även dir. Sven Läftman. Han fick dessutom motta SM-märket utfört i blommor av Hallenbergs blomsterhandel. I organisationskommittén var det särskilt ett par som hr Geerberg vände sig till nämligen banchefen G. A. Dahlgren, som fick motta en silverbricka med IFK:s och IFN:s klubbmärken samt generalsekr. Birger Kvist, som fick IFK:s hederstandar. Han vände sig för övrigt till alla som bistått med arbete och goda råd, och slutade med en förhoppning om skridskosportens frammarsch i Sala. Från IF Norden överlämnade Conte Lindén ett bordsstandar till Birger Kvist och tackade för det goda samarbete som varit rådande under dessa tävlingar.

Norden-ordföranden noterade också med tillfredsställelse det goda samarbetet mellan de två Sala-föreningarna, men hoppades samtidigt på många heta duster på idrottsbanan även i fortsättningen. Till hr Geerberg överlämnade han blommor

samt IF Nordens förgyllda klubbmärke.

Den trevliga kamratfesten förflyt under angenäm stämning och anslöt sig väl till den kedja av höjdpunkter dessa SM-dagar i Sala bjudit på.

Kire.

Kring SM-tävlingarna

• Vid lördagens sammanträde med skridskoförbundets styrelse invaldes i Svenska Skridskoförbundet IF Norden, en nyhet som säkert kommer som en stor överraskning. Föreningen har nämligen inte själv begärt sitt inträde, men då man nu stod som inbjudare tillsammans med IFK, ansåg man att det var berättigat att välja in föreningen. Så nu är det väl bara för Norden att välja en skridskosektion och sätta igång.

• Intermezzot med Sigge Ericssons tid på 500 meter satte sinnena i brand ett tag på lördagen, och det blev rätt "hårda bud" en stund. Som omtalas på annan plats, var Sigge genom sin uppbromsning c:a 15 m. efter Malmsten i mål, men då först tränaren Wazulek började "surra" om att "tiden måste vara fel" och han fick medhåll av Bertil Lord, och så var lavinen satt i rullning. Man vände sig till herr skiljedomaren Sven Läftman, vilken efter ett kort förhör på rak arm och stående fot fastställde Sigges tid till 44,8! Detta föranledde protester en massa, och då klockornas utvisade 45,9 46,0 och 46,4 och vidare ett flertal kunde ta på sin ed att Sigge var minst 15 meter efter i mål, tvingades Läftman att ta tillbaka och Sigges tid fastställdes nu till 46,0. Därmed var utan tvivel rättvisan skipad, en sak som Sigge själv var övertygad om. En sak som talar här för är det faktum att han i och med ett var lika med Malmsten på bortre långsidan i praktiken var 12,5 meter efter — sedan fick han bromsa upp och sätta fart på nytt, under det att Malmsten åkte för fullt in mot mål.

• Det knotades en hel del över att prisutdelningen på 500 dröjde, och fram för allt var det Sigge E. som hade svårt att lämna omklädningsrummet. Men hela sanningen var den att Sigge inte ville gå fr m och hämta vad han själv tyckte vara ett alltför billigt vunnet andra-pris, och man fick övertala honom innan han till sist med stor tvekan gick fram till prispallen.

• Ake Seyffarth var en av dem som bevitnade intermezzot, och det var inte precis vackra ord den hellevrade Ake hade att säga om det hela. Och man kan ju hålla med honom om att det inte var så särskilt lustigt — som tur var redde allt upp sig till det bästa, och därmed bör allt vara ur världen.

• A propäs Skridskoförbundets styrelsemöte, kan omtalas att man inledde det på lördagsmorgonen kl. 10, för att avbryta det vid 13.30-tiden — då hade 10 punkter av de 33 man hade att behandla avverkats. Man skutförde emellertid mötet på söndagseftermiddagen innan supen på Stadst som stadens industrier bjöd på.

• Lennart Hyland hade alltid en stor publik kring sin radiohytt, och alldeles särskilt intressant var det tydligen under söndagen, då det ena intervjuoffret efter det andra plockades in i hytten. Man kan vara övertygad om att lyssnarfrekvensen var särdeles stor i Sala under gårdagens SM-sändning.

• Ramen kring själva SM-tävlingarna var också en stor apparat, men även den gick arrangörerna i land med. De olika festanordningarna har gått bra. Vid lördagskvällen SM-hal på Stadshotellet var det fullsatt och trivseln satt i högsätet. SM-karären har framförts vid fem föreställningar inför välbesatt lokal.

• Hur det hela går ekonomiskt är ännu för tidigt att säga något om, men nog kan man räkna med ett litet netto. Utom nöjesanordningar och intäkterna från tävlingarna hade man ju lotteri, som var utslått i förväg, och på söndagseftermiddagen rapporterades det att SM-nållarna var slut.

• Beklagligt nog strejkade högtalaranläggningen under lördagens tävlingar, en sak som måste kallas för olyckshändelse. Genom att allt för många sprang fram och tillbaka och då och då stötte till de stöd som bar upp ledningarna över banan, åstadkom ett ledningsbrott, som det tog tid att hitta. Men så fort man fann var felet låg, ordnade det hela upp sig. Otur att det skulle inträffa just under Sigge Ericssons 5.000 m:s lopp!

Skridsko-SM 24-25 januari 1953 på Silvervallen. Sigge Ericsson vann 5 000 m med nytt svenskt rekord, 8.22,5.
Foto Sven Norling/Sala kommuns arkiv.

SM-nålen, ca 3 cm hög, köpte Bengt Lindh i samband tävlingarna på Silvervallen 24-25 januari 1953.

Bengt Lindh, f. 1943: Jag och min kamrat Thomas Annersten, var båda i 10-årsåldern när vi besökte SM-tävlingarna i kylan på lördagen. Vi ville absolut se Sigge Ericssons 5 000 m-lopp och det blev svenskt rekord! En stor upplevelse för oss och det blev sena kvällen innan vi ensamma gick hemåt genom gatorna. Det var mycket kallt. Vi kom till deras bostad, överläkarvillan vid klasarettet, där vi fick värma oss med thé och brasa i öppna spisen.

Jag hade nära hem, för vi hade tjänstebostad i lasarettets ekonomidel. Pappa var maskinchef på lasarettet.

Jag minns alltid den där kvällen när jag ser långlopp och skridskotävlingar på TV.

Moa Vlastos, Sala, f. 1939: Jag har minnen från Silvervallen både sommar och vintertid. Det gick att åka skridskor där utan risk att hamna i vatten! Under ett SM på 50-talet fick man se hela den svenska eliten åka skridskor. Lyckades få en autograf av idolen Sigge Eriksson

På höst och vår hade vi friidrott halva dagar på Silvervallen under ledning av gymnastikdirektör Gunnar "Mumrik" Tallmark.

Sala-Posten 26 januari 1953:

IDROT

Castor dominerade i Salas rekord-SM

500 m enda distansen där Östersunds-klubben inte toppade

Från vänster Sigge Ericsson, Bengt Malmsten och Stig Larsson.

Östersundsklubben Castor blev den dominerande i 1953 års skridsko-SM. det kan först som sist fastställas. Vidare kan konstateras, att det blev ett rekordens SM, ty det slogs massor av rekord, ett svenskt, 14 distriktsrekord samt massor av personliga rekord. Denna massakt av rekord tyder på något som bekräftades av Skridsko-förbundets ordf. Sven Låftman efter tävlingarna, nämligen att tävlingarna betydde svensk skridskosports genombrott — en sak som vi här i Sala får vara glada över att få bevittna och även i viss mån medverka till.

Men även om isen, vädret och övriga förhållanden gjorde sitt till, så skall man inte på något sätt förhåva sig och tro att det var det faktum att tävlingarna gick här som gjorde detta enorma rekordslående. Ty det väsentliga är, att skridskoåkarna av 1953 års klass, om

kord fick vi uppleva på lördagen då Sigge Ericsson i ett välberäknat lopp slog Ake Seyffarths rekord med drygt 2 sekunder. Vi hade kunnat få vara med om ännu ett, ty på 10.000 var Asplund och Ericsson lottade i samma par, men då den senare ville spara sig med tanke på kommande stortävlingar, bl. a. EM på lördag och söndag, ställde han inte upp. Nu körde Asplund utan att förtä sig ensam de 30 varven på en tid som översteg hans eget rekord med 12 sek., siktande endast på att slå Hallqvists tid, 17,51,3. Man kan bara föreställa sig hur loppet skulle ha gestaltat sig med de bägge Castor-åkarna i fight om SM-tecknet.

Apropå Castor-åkarna, så sägs i ingressen och rubriken att de dominerade detta SM, och det absolut ingen överdrift. Av fyra tecken tog de hem tre, två genom Asplund, som vann 1.500 och 10.000 samj, förstås, genom Sigge E. på 5.000 m. Men inte nog med detta, Sigge

tor-åkaren, d. v. s. lika med hans bästa, och Samuelsson fick 46,5. Goda tider noterades överlag, bl. a. hade Stig Lindberg, Katrineholm i 5:e heatet samma tid som Asplund, men man tänkte kanske inte så mycket på den tiden, ty man väntade bara på sjätte paret, Malmsten och Sigge Ericsson. Bägge öppnade i rasande tempo, och man förstod att här skulle sprintermästerskapet avgöras. Malmsten åkte kraftfullt och ledde med ca 5 m. då ett varv återstod. När åkarna kom på bortre långsidan där växling skulle ske, tvingades Sigge E. att släpa upp helt för att släppa fram Malmsten, och där förlorade Castor-åkare ganska säkert en andraplats. Malmsten fick 44,8 noterat efter en sisu-laddad finish, och den med ca 15 m. distanserade Sigge E. fick 46,0 — en tid som skiljedomaren fann sig föranlåten att ändra till 44,8, för att sedan ta tillbaka och fastställa tiden till 46,0! Om detta intermezzo kan läsas på annan plats.

I nästa par blev det också ett snabbt lopp, ty här möttes Gunnar Ström och Gunnar Sjölin. Eskilstunabon vann och fick 45,4 under det att Sjölin fick 45,7. I åttonde par åkte Stig Olsson, Falun och Stig Larsson, Målarhöjden och de sistnämnda räddade efter ett grant lopp andraplatsen med tiden 45,2. Sedan var det slut på stortiderna, och då det var sammanlagt 17 par åkare som åkte, dro det långt ut på tiden och man kunde inte låta bli att fråga sig om det verkliga är meningen att en rad 'blåbär' skall vara med och till viss del förreya ett SM på så sätt som nu gjordes.

Halvmilen

Inleddes med paret Olle Dahlberg, Sverre Andersson, och här noterades för bägge snygga personliga rekord, 8,41,4 och 8,43,7. I tredje par kom Asplund mot Sören Berg och den vackert o. lugnt åkande Castor-pojken fick sluttiden 8,29,8 — något för Sigge E. i nästa par att bita i. Påpekas bör, att Sören Berg med sin 8,56,9, gjorde en ordentlig nedpressning av sitt personliga rekord. Paret Sigge E. /Gunnar Hallqvist jagade Asplund varvtider, och ganska snart förstod man att Asplund inte skulle klara sig, vid 1.000 meter noterades visserligen 1,4 för de bägge huvudkonkurrenterna, men nästa kilometertid, 3,15 för Sigge med 3,24, utvisade att Asplund inte skulle klara hem mästerskapet. Efter 3.000 hade Sigge 4,57, under det att Asplund hade haft 5,07, och nu började man an-

Resp. spalt fortsätter på nästa sida.

na gick här som gjorde detta enorma rekordsläende. Ty det väsentliga är, att skridskoåkarna av 1953 års klass, om man får uttrycka sig så, är tränade på ett helt annat sätt än förr och ären, samt att konkurrensen som hårdnar allt mer och mer gör att tiderna pressas. Vidare har åkarna nu mera att kämpa för, landskamper och diverse annat, och detta blir helt naturligt en extra sporre för dem.

Svensk skridskosport har trampat ur barnskorna, och håller på att bli en storsport i stil med skidsporten, o. Salas skridsko-SM kommer att gå till idrotts-historien som de tävlingar där genom-brottet kom, och därför kan man nu gott kalla det kanske något vågade experi-mentet som Birger Krist & Co företog som mycket, mycket lyckat. Den stora publiken fick också sitt lystnate i alla högsta grad, från det allra första paret på 500 m. där Asplund och Samuelsson åkte på stortider till det sista loppet, där Asplund i ensamt majestät jagade Hall-qvists mittid för att gå i land som sove-rän milsegrare. Nu kanske någon tycker att tävlingarna drog ut på tiden, men på detta finns det bara ett svar: Det skall vara så, och en motfråga: Hur skall det kunna bli annat i skridsko-tävlingar — man kan ju inte gärna släppa iväg alla på en gång — eller hur?

Rekordens SM skulle man kunna kalla tävlingarna, ty som ovan sagts, det slogs rekord! I första paret tangerade Asplund sitt personliga, och Samuelsson slog sitt, och sedan kom rekorden på löpande band, och det var nästan omöjligt att hinna med att notera alla nya rekord. Faktiskt var det lättare att notera de tider som inte innebar rekord på ett eller annat sätt! Ett ståtligt svenskt re-

genom Asplund, som vann 1.500 och 10.000 sam, förstås, genom Sigge E. på 5.000 m. Men inte nog med detta, Sigge E. blev tvåa på 1.500 och sju på 500, o. Asplund blev på de distanser han inte vann, 500 o. 5.000, fyra resp. tvåa! Tredje männen i gängel, "fallspecialisten" Olle Dahlberg, försvarade också klubbens färger (blå-gult!) med den äran, o. fick på de fyra distanserna följande placeringar: 500 m. åtta; 1.500 m sju; 5.000 m. femta och 10.000 slutligen: tre.

Östersundarna kan med andra ord med tillfredsställelse se tillbaka på tävlingarna, och vara nöjda med utdelningen.

Man kan också framhålla, att de i den sammanlagda tävlingen, som visserligen inte är officiell, kom bra, med Asplund i toppen och Dahlberg som trea. Denna lista på de bästa åkarna sammanlagt fick följande utseende:

1)	C. E. Asplund, Castor	198.615
2)	Gunnar Ström, Eskilstuna	201.098
3)	Olle Dahlberg, Castor	201.837
4)	Gunnar Sjölin, Söderhamn	201.837
5)	Gunnar Hallqvist, Eskilstuna	201.985
6)	Stig Olsson, Falun	204.492
7)	Curt Karlsson, Linnéa	205.508
8)	Sven Andersson, Bofors	206.230
9)	Sören Berg, Söderhamn	208.108
10)	E. Mattson, Avesta	211.327
11)	L. Grönlund, Gävle	214.950

Lördagens tävlingar

I första par på 500 var Asplund och Sune Samuelsson lottade, och redan här förstod man att det skulle bli resultatmässigt starka tävlingar. Efter ett verkligt snyggt lopp noterades 45.7 för Cas-

klara hem mästerskapet. Efter 3.000 ha de Sigge 4.57, under det att Asplund ha de haft 5.07, och nu började man an- att Sigge hade chans att hota Seyfarth svenska rekord, detta särskilt som ha inte verkade det minsta tagen, utan åkte maskinmässigt säkert, varv efter varv. Då tiden vid 4.000 var 6.39 mo 6.48 var saken nästan klar, d. v. s. at han skulle bli svensk mästare var alldeles klart, frågan var bara om han skull orka med att slå rekordet. Det gick oc- efter en snabb sista runda gick han mål på 8.22.5 — Seyfarths förnämlig rekord var därmed struket ur tabeller och slaget med drygt två sek. Hallqvist hade i skymundan gjort ett bra lop även han, och var knappt 12 sek. efter vilket visade sig skulle ge honom tredje platsen. I par 5 åkte Ström på god: 8.39.3, och i sjätte paret Sjölin på 8.43. och Stig Olsson på 8.48.0, och se'n va det slut med tiderna under 9 min.

Söndagens tävlingar

Även den inledande distansen på sön- dagen blev fylld av rekord, och segrar loppet kom redan i andra par, där Asplund åkte mot Gunnar Ström. Asplund sparade inte på krutet, utan gick här från början och fick vackra 2.21.0, d. v. s. endast en tiondel över sitt eget rekord. Ström var inte mycket sämre med 2.24.4, och de bägge hade etablerat ett verkligt skarpt lopp, där tiderna skulle bli svårlagna. Det visade sig också att den ende som kunde matcha Asplunds tid var Sigge E. i sjunde par mot klubbkamraten Dahlberg, och Sigge fick 2.22.3 efter sina nära fem rundor. Sammanlagt gick nu 11 man under 2.30 onekligan starkt, och ett gott bevis på standardhöjningen.

Sigge Ericsson jagar målet på 5.000 meter.

10.000 m:sloppet

förlorade mycket av sin spänning genom att Sigge Ericsson avstod, han hade blivit lottad mot Asplund, som nu fick åka ensam sist av alla. En fin åkning fick man bevitna redan i första åket, där Hallqvist åkte på 17.51.3 under det att parkamraten Ström fick 18.32.7. Då kylan satte in allt mer och mer, och solen dalade, förstod man att Hallqvists tid skulle bli svår att slå, den var ju av hög klass och innebar bl. a. nytt Sörmlands-rekord. Dahlberg i fjärde par var den ende som med sina 17.58.6 kom i närheten av Hallqvist innan Asplund besteg banan i tävlingarnas sista lopp, men då han föll en gång, gick chansen honom ur händerna. Asplund körde på ett schema som slutade på 17.50.0, men fann snart att man orkade gå betydligt hårdare, varför man växlade till ett schema på 17.45, vilket i sin tur utbyttes mot ett på 17.40. Men i vanlig ordning öppnade han lugnt och låg vid både 1.000 och 2.000 en sek. efter. Vid 3.000 låg emellertid hans mellantid en sek. bättre, och sedan tog han in sek. efter sek. Vid 4.000 två bättre, vid 5.000 tre bättre, o. s. v., och det var en behärskad och lugn Carl-Erik Asplund som gick i

(Forts. på fjärde sid.)

Sala-Posten 28 januari 1953:

Sala har gjort sin sak charmant

Det var ett stort pressuppbåd på Silsko-SM pågick. Och över lag har m sportslig fullträff. Även arrangörerna låter det bl. a.:

»Sala har gjort sin sak charmant», skriver BOM i *Stockholms-Tidningen*, »och om man på avstånd kanske tyckte att det verkade en aning överspant med torghögtidlighet, kyrkbetraktelser, fackeltåg, honoratiöres, festkantat, illuminerade transparanger, specialkomponerad SM-fanfar, SM-bal, SM-revy, borgmästare-, stadsfullmäktige- och gud vet allt-tal, bara för att 35 killar på långror glider omkring med humrarna på ryggen, som det heter på ekensspråket, så blev man helt omvänd när man konfronterades med saker och ting på ort och ställe».

I samma tidning skriver Martin Örnér: »6.900 betalande åskådare såg SM-tävlingarna under lördagen och söndagen o. det blev säkert ett bra netto för arrangörerna. Och det var de väl värda. De har gjort ett fint arbete och

vervallen under de två dagar skridan funnit att dessa Sala-SM blev en a får beröm för sitt arbete. Så här

ordnat ett pampigt SM som också blev en sportslig fullträff.»

I *Morgon-Tidningen* är det Stig Dannewall som för pennan och där heter det bl. a.: »SM-upptakten på Silvervallen var utan tvekan lyckad och de 3.000 åskådarna föreföll att trivas. Det bör vara en garanti för att de kommer tillbaka även i framtiden.» Efter söndagens tävlingar skriver han: »Isen var inte i riktigt samma trim som på lördagen och det var flera grabbar som inte satte personliga rekord. Därmed inte sagt att isen var dålig. Tvärtom. På svenska banor har bjudit skridskolöparna så god is som Silvervallen.»

»Sala i glitter och festskrud» var rubriken på *Svenska Dagbladets* artikel om fredagskvällens invigning och i rapporten från lördagens tävlingar skriver sign. Try: »I blank förvåning över stadsingenjör G. A. Dahlgrens

Inget Alma Ata och Davos, men...

OKAY (Arne Lidström) i *Aftonbladet* summerar efter Sala-SM: »Ungefär samtidigt som vi i Sala kunde göra upp bokslutet för årets SM i skridsko och notera ett svenskt och 43 (!) personliga rekord, lopp det in tidender från Davos och Alma Ata, som berättade om väldiga världsrekordförbättringar.

Nu kan man emellertid inte jämföra slättstaden Sala med högtjällsorterna Alma Ata och Davos — fast stadsing. G. A. Dahlgren skall ha en hjärtlig komplimang för att han åstadkommit något, som faktiskt påminde om Davos! — o, vi får vara både glada, tacksamma och belåtna för de resultat, som nåddes här hemma.

Östersunds-Postens utsände Börje Thelin konstaterar att »noviserna i arrangörsgamet — IFK Sala och IF Norden — skötte sig i stort sett strålande. — SM-kommitténs ordförande och sekreterare Eric Geerberg och Birger Kvist var ett par avundsvärt energiska herrar. Från högtidstalare till SM-närförsädjare hade de gott kunnat sätta på sitt SM-visitkort. Dom hann med överallt. Precis.»

blanka underverk svävade 36 omsorgsfullt gallrade svenska skrinnares i dag ut på Salas Isoval och konstaterade att de hade SM-historiens finaste is under fötterna. — — — Allting varslade om ett märkligt skridsko-SM.»

»SM-arrangörerna i Sala, av många kallade 'skridskonoviserna' klarade sitt uppdrag på ett perfekt sätt», konstaterar sign. Inter i *Vestmanlands Läns Tidning*. »Arrangörerna hade inte lämnat någon möda ospard när det gällt att få fram en festlig inramning och fin isbana och belöningen blev ett välbehövligt netto.

I *Dala-Demokraten* skriver — skum. »Det noterades många personliga rekord på Silvervallen. Undra på det — även om inte banan precis var förstklassig så var den i alla fall bra.» Arrangörerna får också en blomma för de »utmärkt arrangerade tävlingarna».

Från SM på skridsko 24-25 januari 1953. Foto Sven Norling/Sala kommuns arkiv:

Anders Dahlström: Isracing på Silvervallen. Gula Riksbyggen syns i bakgrunden, så det är runt 1950. Vi var upprörda för att de förstörde vår skridskois med sina spikdäck.

Stockcar på Silvervallen 26 juni 1955.

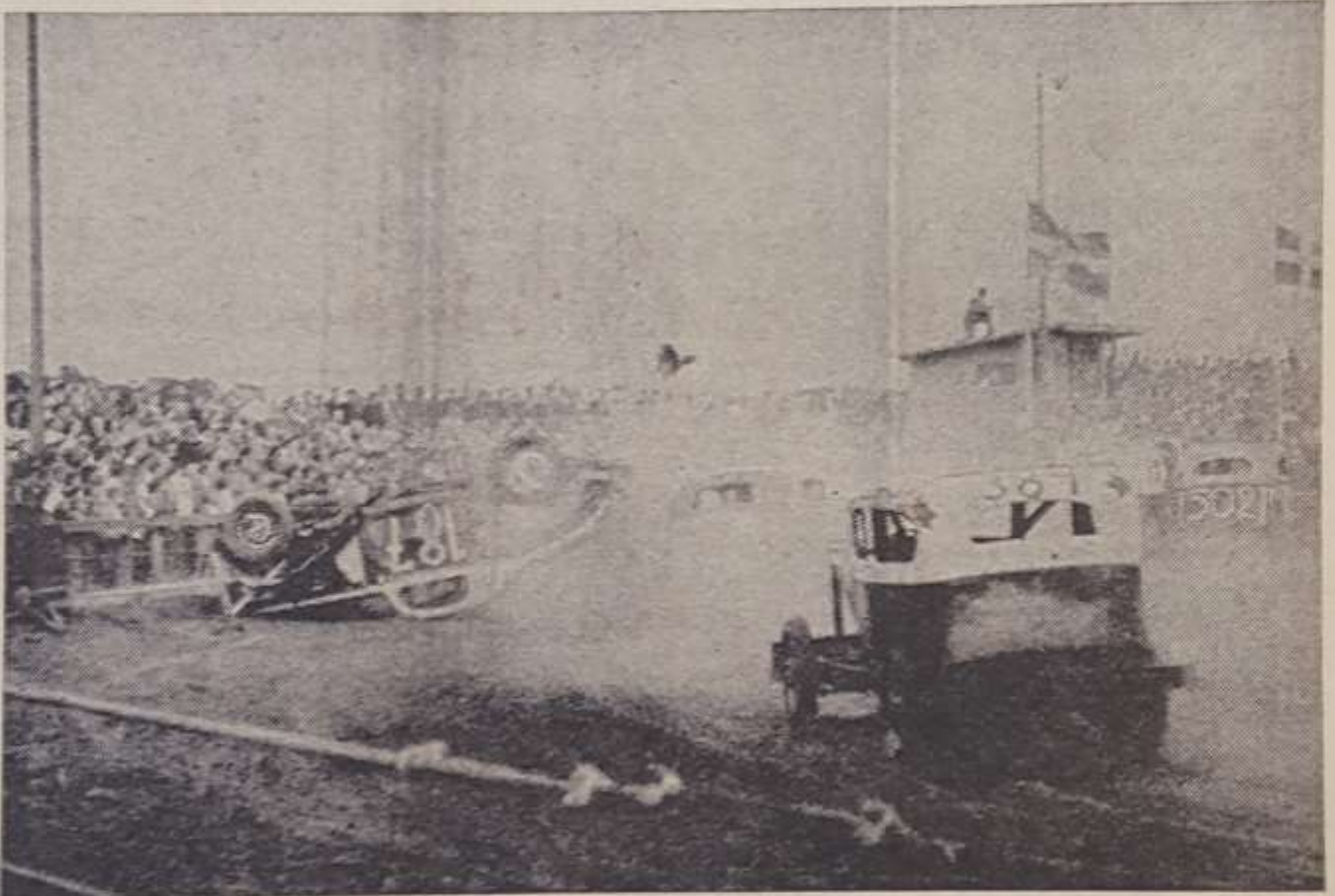
Tre foton av Sven Norling. Fotografierna troligtvis färglagda digitalt på senare tid:

Sala Allehanda 27 juni 1955:

Drygt 8,000 såg stock-car-premiär

Erik Persson, Heby, nr 384, passerar Rune Danielssons bil, som hamnat på taket i rövarfinalen.

Stock-car har blivit den verkliga flugan på motorsportområdet. Det gamla publikrekordet på Silvervallen försvann säkert vid gårdagens ortspremiär för denna speciella motorgren.

Att tävlingarna uppskattades var det ingen som helst tvekan

om men om alla var överens om att det var sport, det är inte lika säkert. Men strängt taget spelar ju det inte någon roll.

Bilarna som användes fick inte vara yngre än tio år, fick inte ha fönsterrutor, inte större bensin-

tank än att den rymde 15 liter o. inte ha mer än ett säte. Vidare måste den vara förstärkt med en stadig ramkonstruktion. Med detta ekipage gällde det sedan att ta sig runt Silvervallens speedwaybana med alla medel tillättna. I

Forts. sista sidan spalt 5.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

DRYGT 8,000 SÄG .B..

o-o-o-o Forts. fr. sid. 1

varje heat släppte dryga tjugotal vagnar iväg i led med tre i varje.

Huvudtävlingen var upplagd så att två försöksheat på vardera 12 varv kvalificerade till den femtonvarviga finalen. I det första försöksheatet ställde 21 vagnar upp. 12 av dessa tog sig i mål medan resten, på grund av att de låg på sidan, var totalt krockskadade eller liknande anledningar, tvingades bryta. Segrare blev en förare i Ulriksdalsstallet, Lasse Thun, trots att han var inblandad i en ganska invecklad krock. Bengt Nordström från Lännersta placerade sig efter honom i prislstan. Samtliga lokala förarinslag bröt och måste bogseras in i depån.

Börje Swedén, Stockholm var suverän i det andra försöket och ledde från start till mål. Segrartiden för de 12 varven blev 21,16,3, vilket var drygt fem minuter bättre än i det föregående heatet. Nils Werner, Sala, blev bäste ortsdeltagare genom att placera sig som sjätte man före Erik Johansson, också Sala. Arne Eriksson, Huddungeby, gick även till finalen genom sin tolfteplats.

Före finalen arbetades

det väldeliga i depån. De, i flesta fall, åtskilligt ramponerade åkdonen skulle hjälpligt lappas ihop igen till finalen. Motorerna var det i regel inte så stora fel på, men karosserna var demolerade. Rune Danielsson, Västerås, för att ta ett exempel, hade fått bakdelen på sin Studebaker förskjuten och snedviden på alla tänkbara sätt. Det hela ordnade emellertid upp sig. En medtävlare tog helt enkelt och körde på Danielssons bil från sidan några gånger. Detta och några slag av en slägg och några knyckar med en kran på en bärgningsbil var allt som behövdes för att bilen skulle gå att använda igen.

En hel del av de tävlande fick ägna sig åt att sätta på nya däck. På grund av de hårda påfrestningarna skalades hjulen av och flera i varje heat fick fullborda tävlingen på bara fälgen på ett eller två av hjulen.

Så småningom blev dock de flesta av de kvalificerade ekipa-

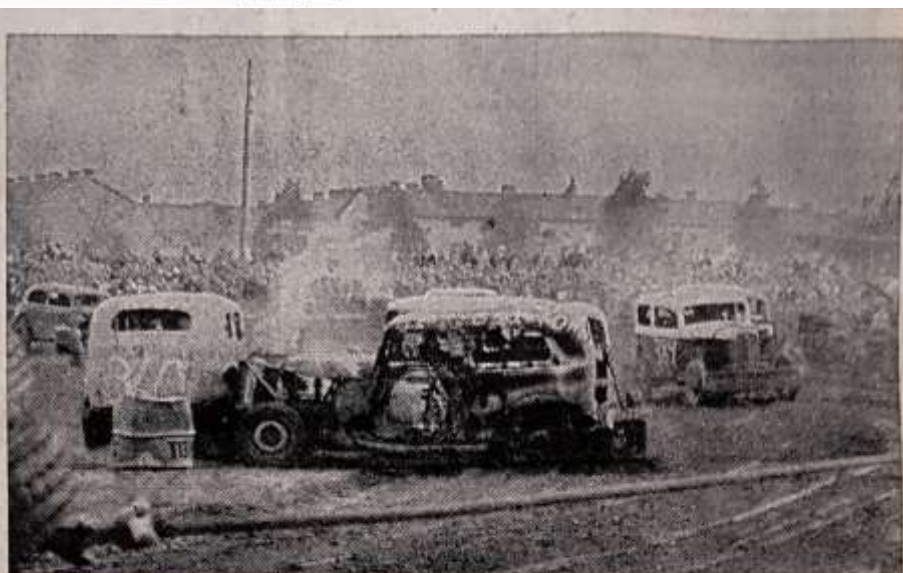
gen kördugliga igen och ett 23 man starkt fält startades i finalen. Börje Swedén tog även denna gång ledningen i stor stil. Efter några varv satte dock Henry Bråttom punkt för hans framfart för en stund, genom att tränga upp honom i staketet. Han kom emellertid igen men det varv han förlorade genom denna Bråttoms manöver gjorde att han nu fick nöja sig med en andraplacing. Triumfator blev John Eriksson, Huddinge, som körde lugnt och aktade sig för att bli inblandad i krockar. Femton förare gick i mål, bl. a. Nils Werner, Sala, på 10:e, och Sten Eriksson, Sala, på 15:e plats.

Henry Bråttom bäste krockare

Det mest publikknipande loppet följde sedan över 15 varv. Alla kördugliga fordon skulle tävla om en 100-lagg uppsatt, inte till den, som kom först i mål, utan till den, som av en jury, ansågs ha krockat bäst och mest.

Detta blev det verkliga cirkusheatet. Bråttom avverkade halva loppet baklänges, men hann med bra trots det. Han radade upp åtskilliga av sina konkurrenter med huvarna mot staketet o. publiken var ense med juryn om att han var den bäste på krockar.

På det hela taget verkade det som om publiken stortrivdes, men det blev litet väl långa uppehåll mellan dusterna. Men dylika uppehåll går inte att slippa ifrån då vagnarna måste justeras mellan loppet. Arrangemangen som ombesörjdes av SMK Sala var bra.

Henry Bråttoms gamla Ford var i varmaste laget och kokade för fullt, men detta hindrade inte honom från att vinna krockpriset.

Sala-Posten 27 juni 1955:

Stock-car-premiären i Sala publiksuccé, cirka 7.000 personer på Silvervallen

Stock-car-premiären i Sala blev den publiksuccé som arrangörerna, SMK:s Sala-avdelning hade hoppats på. Redan tre timmar innan tävlingarna började stod folk i kö för att få komma in på Silvervallen, och sedan var det jämn ström hela tiden. Någon exakt publiksiffra gick det inte att få fram på söndagskvällen, men med säkerhet var det cirka 7.000 personer som trängdes kring motorbanan.

car, och vann heatet ganska överlägset före Bengt Nordström, Lännersta. Ortens förare hade ingen större lycka med sig här, men Sten Eriksson, Sala gick dock in som tolv och klarade en finalplats.

Andra heatet blev om möjligt än mera rafflande, och det var främst tack vare en herre vid namn Hendy Bråttom från Enskede. Han gjorde inte precis
(Forts. på sista sidan).

Att det blev en tävling helt i publikens smak kunde man heller inte missa sig på. Man vill ju ha litet raffel, och det bjöds det verkligen på här. Några större hastigheter blev det inte — det ser ändå ut att gå fort då banan som här inte är mera än 320 meter lång — men då det som i ett av heaten var 28 ekipage inne på banan samtidigt blev det så många sammanstötningar och dräpliga situationer att man faktiskt inte kunde begära mera.

Var det motorsport? Ja, det är naturligtvis en sak som kan diskuteras. Då kanske det ändå har litet mera av cirkus över sig. Men ändamålet helgar medlen. Våra motorklubbar har det inte så lätt att få debet och kredit att gå ihop, då vanliga tävlingar inte ger så särskilt mycket ekonomiskt sett. Det är raffel som publiken vill ha, och här har man funnit en ny tävlingsform som tycks "gå in". Kan man på detta sätt finansiera sin övriga verksamhet, ja, då må det också vara tillåtet.

21 ekipage

Var det som på slaget kl. 17 körde ut till start i det första heatet, och redan där fick publiken sitt lystmäte ifråga om raffel, och spänning. Det var en halvtimmes hektisk kamp, där sammanstötningarna inträffade på löpande band. Det ena efter det andra av ekipagen måste "lämnas in" och det var inte stort mer än hälften av de startande som kunde ta sig runt banan de sista varven. Lars Thun från Ulriksdal visade dock att det inte var första gången han körde Stock-

På den undre bilden är det klart för start i finalen. Nr 502 är Nils Werner, som klarade sig bäst av Sala-förarna. Den övre bilden visar hur det såg ut på en del av banan efter ett av heaten. Ett och annat fordon har blivit stående...

● STOCK-CAR-PREMIAREN . . .

Forta, fr. sid. 1.

skäl för namnet, tionde man blev han, men han svarade för att det blev extra livligt på banan. Han gick hårt fram mot sina medtävlare och lyckades ställa till en hel del förtret för dem. Efteranmälde Börje Svedén från Stockholm fick han dock aldrig riktigt grepp på. Han friskade för fullt från första början och undvek skickligt alla "blindskår". Han kunde också inregistrera en överlägsen veger. Här gick Nils Werner, Sala in på sjätte plats, Erik Johansson, Sala, på sjunde och Arne Eriksson, Huddingeby, på tolfte.

Så var det då klart för finalen, med 23 ekipage på startlinjen. Det blev litet trångt ibland förstås, och sammanstötningarna många. Det stod heller inte på förtän man litet här och varefter banan kunde se ekipage som blivit stående och inte kunde fortsätta. Börje Svedén ledde här både länge och väl och man trodde väl allmänt att han skulle ta hem segern, men på näst sista varvet fick han en "kyss", blev stående instängd en stund och fick nöja sig med andra platsen efter John Eriksson, Huddinge. Bästa Sala-förare i finalen blev Nils Werner på tionde plats.

R e s u l t a t:

- 1) John Eriksson, Huddinge
- 2) Börje Svedén, Stockholm
- 3) Lars Thun, Ulriksdal
- 4) Roland Söderlund, Enskede
- 5) Bengt Gustavsson, Lista
- 6) Kurt Fredriksson, Stockholm
- 7) Arne Berg, Hägersten
- 8) Lars Göran Eriksson, Stockholm
- 9) Erik Viktorsson, Kungsgården
- 10) Nils Werner, Sala

Om du tittar på vårt digitala dokument: Klicka på den här länken, [\(11\) Minnen och berättelser från Sala. : Stockcar på Silvervallen 1956 som min far Erik Eriksson filmade | Facebook](#), inlagt av dottern Marie-Louise Lilja.

Sala-Posten 19 juli 1957:

STORMATCH i Sala

på Silvervallen i kväll 19. 00

Förstärkt

salaortslag

med bl. a. franske
proffsspelaren
Lasse Eriksson

Hammarby

(söderbröderna fr. Sthlm)

Intressant match mellan förstärkt IF Norden och Hammarby IF i kväll

Kvällens storfotboll mellan Hammarby IF och ett förstärkt Norden-lag kan utan tvivel kallas årets match. Alla fotbollsbitna i Sala och trakterna runt omkring har nu tillfället att få se fin fotboll. Norden har förstärkt sitt lag med flera fina spelare, och kan därför bjuda hårt motstånd. Uppgårelsen på Silvervallen börjar kl. 19.

Söderbröderna, Hammarby, som i våras degraderades från allsvenska komier med ordinarie lag och gästerna har renommé om sig att spela fin fotboll. Det skall bli intressant att se vad kombinationens kedja kan uträtta mot "Hammarbajs" starka försvar. Särskilt halvbackskedjan med Olle Nyström på ch. är en brytsläker trio. I kedjan är väl vänstervingen den namnkunnigaste med f. AIK-aren Acke Eriksson på vy. Kedjans övriga spelare har även namn om sig att spela fint.

LASSE ERIKSSON, FRANKRIKE är namnkunnigast i Nordens förstärkta lag, som innehåller fem Nordenspelare. Han kommer att spela hi. och intressant skall det bli att se vad Conny Bäckström

kan göra tillsammans med honom. På vi. spelar Ivar Hedlund Runhällen, så Bäckström har två goda spelare på varsin sida. Möklinta, Tärnsjö och Västerås SK kommer de övriga förstärkningarna från. Kom i tid — inga läktarbiljetter!

Kvällens stormatch börjar, som sagt, kl. 19 och domare blir Herman Akerlind, Heby.

Lagen ställer upp med följande man-
nar:

HAMMARBY IF: Lars Wretman, Jan Holmberg, Tore Appelgren, Gösta, Lundell, Olle Nyström, Rune Larsson, "Ya" Skoglund, Lars-Erik Andersson, Lars Johansson, Bernt Westerlund, Acke Eriksson.

Förstärkt IF NORDEN: K. E. Eckemark, Norden, Gunnar Karlsson, Norden Bertil Karlsson, Tärnsjö, Lennart Ekblom, Västerås SK, Rune Einarsson, Norden, Sune Aspgren, Norden, Sverker Pettersson, Tärnsjö, Lars Eriksson, Frankrike, Conny Bäckström, Norden, Ivar Hedlund, Runhällen, Ingvar Eriksson, Möklinta.

Reserver: Benny Winte och Gösta Andersson, Norden.

Sala Allehanda 20 juli 1957:

Stor Hammarby-vinst

Salakombinationens säkre målvakt K. E. Eckemark kastar sig djärvt framför fötterna på farlige "Gösen" Björklund (t. v.) och kniper bollen. Hb. Gunnar Carlsson assisterar.

Hammarby IF hade inga svårigheter att vinna över Salakombinationen i fredagskvällens fotbollsmatch på Silvervallen. Kombinationen, som bl. a. innehöll franske proffsspelaren Lars Eriksson, blev helt överspelad och mäktade inte göra ett enda mål. Söderbröderna däremot gjorde god

fotbollspropaganda och kunde glädja sig åt åtta mål som lön för mödan.

Sommarens rekordpublik hade sökt sig till Silvervallen den vackra kvällen och drygt tusen personer kantade fotbollsplanen.

Se vidare Sporten!

Sala Allehanda 22 juli 1957:

Propagandalir av Hammarby i Sala

Vy. Acek Eriksson fintade bort några salaförsvare och sköt i flygande fläng 4—0 för Hammarby. Vh. Sune Aspgren är för sent ute och kan bara konstatera att bollen är på väg in i nätmaskorna.

Silvervallen hade på fredagskvällen en av sina större dagar, då Salakombinationen och söderbröderna från Hammarby drabbade samman i en vänskapsmatch i fotboll. Inte mindre än 1084 personer räknades in genom vändkorsen, vilket betyder ett välkommet tillskott till Nordens förut magra kassa. Att salakomb, sedan inte kunde bjuda de namnkunniga gästerna något större motstånd är ju en annan sak. Hammarby presterade en fin fotboll och att det uppskattade både syntes och hördes.

I kombinationen gästspelade franske proffsspelaren Lasse

Hammarby-räddning på mållinjen Starkt Söder-försvär

Lasse Eriksson visade sedan sin skjutförmåga, då han drog på ett fräsande skott som dock gick aningen utanför. I 31:e min var det färdigt för 4—0 då Acek Eriksson ensam med målvakten inte gjorde något misstag. Strax därefter fick salakomb. en hörna sedan Sverker lagt in ett fint inlägg från sin kant. Halvlekens sista mål kom i 42:a min. då K. E. Skoglund efter schabbel i salaförsvaret kunde näta. En min. efter trodde man det var färdigt för reducering, då Lasse Eriksson rundade Hammarby-målvakten, men just på själva mållinjen dök en försvarare upp och

Resp. spalt fortsätter på nästa sida.

franske proffsspelaren Lasse Eriksson och de gånger han bjöd till visade han upp ett rikt register av fotbollskunnande, som kom den talrika publiken att jubla. Att salaföreningen gjorde ett lyckokast när den tog hit de populära stockholmarna är dock ett som är säkert.

Efter det salakomb. lagkapten överlämnat blommor till gästerna blåste domaren Herman Akerlind, Heby, upp till spel. Redan i första minuten noterades en stänkare mot salamålet och skytti var Lars Erik Andersson. Bollen gick dock utanför. I andra min. var det färdigt för 1-0 till gästerna, men målet underkändes för offside. I 3:e min. var dock 1-0 ett faktum, då vb. Bertil Karlsson och mv. Eckemark missföratod varann och bollen rullade retfullt in i nätmaskorna. 2-0 kom i 5:e min. och målskytt var cf Lars Johansson, den mångomskrivne spelaren från Algarna. Hammarby hade i fortsättningen helt hand om spelet, men salalaget stack emellan med ett par fina anfall. Bl. a. noterade man ett hårt skott utanför av hy. Sverker Pettersson och i 23:e min. drog sig Ivar Hedlund fint igenom, men skottet blev illa riktat. 3-0 blev det istället i 27:e min. då hi. Lars Erik Andersson lättade elegant i mål. Salakomb. stack emellan och Ivar Hedlund drog på ett skott, som mv. Lasse Wretman lyckades tippa till hörna.

linjen dök en förvarare upp och slog bort bollen. På den efterföljande hörnan räddade Wretman elegant. Halvtid 5-0.

I halvtid företog båda lagen en del ändringar. Hammarby kastade in Gösen Björklund på hi. och som hb. inträdde Jan Holmberg. Även salalaget ändrades på en plats, då Conny Bäckström gick in som center istället för Olle Elfström. Efter 5 min. spel fick salalaget hörna, som Wretman retfullt elegant klarade. Conny hade en fin chans men sköt okoncentrerat högt över. I 13:e min slog Igga Eriksson på ett skott som tippades till hörna. Även denna blev resultatlös. 6-0 blev i andra halvlekens 15:e min. då Gösen Björklund slog på ett praktiskt skott från straffområdesgränsen. Fyra min. senare gjorde cf Larsa 7-0 på ett hårt skott, som Eckemark hade händerna på men inte förmådde hålla. Därefter noterades bl. a. en farlig bakåtnick av gästernas ch. Olle Nyström, men bollen strök ribban, ett bra skott av Lasse Eriksson och ett par stänkare av Conny, men målen uteblev. Acke Eriksson var helt igenom men sköt högt över. Målskjutandet avslutades av cf. Larsa Johansson efter ett fint inlägg från Skoglund på högerkanten.

populära stockholmarna är ett Hammarby var som redan nämnts ett välspelande lag, där

man frapperades av gott tekniskt kunnande och vidare bemödade man sig om att spela bollen efter marken, vilket också ger resultat. Dock var det inte så välbeställt med skjutförmågan, vilket väl var tur för salalaget, annars hade väl målsiffrorna sprungit i höjden ytterligare. Ett ramstrakt förvar håller man sig med, där målvakten Lasse Wretman och ch. Olle Nyström är de främsta. Även vb. Rune Larsson är en herre som kan spela boll och han är verkligen svårforcerad. I kedjan var cf. Larsa Johansson och hy. K. E. Skoglund de klart skinnande ljusen, medan Gösen Björklund nog är den bästa skytten. Hela laget var dock jämnt och bör ha stora chanser att nå en tätplacering i den kommande div. II-serien.

I salalaget var det två man som höjde sig över de övriga, om man bortser från Lasse Eriksson, som ju inte hade någon konkurrens de gånger han verkligen ansträngde sig, och det var först Ivar Hedlund på vi. och mv. Eckemark, som båda gjorde fint ifrån sig. Särskilt Ivar tycks ha kommit i fin form och han var väl den ende jämte Lasse E. som höll samma takt som gästerna. Av de övriga lyckades ch. Rune Einarsson bäst, medan däremot Leppe Ekblom var betydligt bättre i Norrby-matchen. I kedjan kan vidare nämnas vy. I.

Hammarby-centern "Larsa Johansson sköt ofta, men det här skottet gick utanför. Vb. Bertil Karlsson skyndar till.

Eriksson. Sverker Pettersson på den motsatta kanten kom denna gång bort, vilket även kan sägas om Conny, men så hade ju den sistnämnde också en sådan säker herre som Olle Nyström emot sig.

En fin propaganda var det ändå och vi hoppas att det inte skall dröja alltför länge innan vi får se ett storlag på Silvervallen igen.

Adde

SPORT -nytt

Försvarskrigare med gard

Salakombinationens försvar hade ett svettigt arbete att hålla rent framför sitt mål i matchen mot Hammarby IF. Den här bilden illustrerar bra hur hårt ansatta försvarskrigarna var. Ch. Rune Einarsson har lagt sig till med rena boxargarden för att skydda sig för ett skott som vi. "Gösen" Björklund fyrrar av i början på andra halvleken. Einarsson täckte dock skottet bra och klarade av den farligheten.

Sala-Posten 22 juli 1957:

IDROT

Salaorts-laget förlorade mot Hammarby IF inför storpublik

Fredagskvällens stormatch mellan ett Salaortslag o. Hammarby IF från Stockholm på Silvervallen blev en intressant match, trots söderbrödernas utklassning av hemmalaget. 8—0 blev segersiffrorna till f. d. allsvenskarna, som presterade ett hyggligt spel. Frankrikeproffset Lasse Eriksson var den bäste i kombinationen, trots att han inte spelade för fullt.

Redan i första min. hade Hammarby bollen inne i hemmalagets bur, men det bortdömdes för offside. Någon min. senare var dock 1—0 ett faktum då vb. B. Karlsson och mv. K. E. Eckemark missförstod varandra. Hammarbys första riktiga mål svarade cf. "Larsa" Johansson för i 6:e min. efter ett fint förarbete av hy. "Ya" Skoglund. Sala-laget hade de första 10 min. ej kommit upp i några farliga anfall, men började så småningom bli varma i kläderna o. kom upp i sporadiska anfall, dock utan måltilldelning. I 27:e min. blev det 3—0 genom hi. L. E. Andersson och fem min. senare svarade vy. Acke Eriksson för 4—0. Halvlekens sista mål gjordes av Ya Skoglund.

Lasse Eriksson hade i första halvleken ett farligt skott tätt över och Ivar Hedlund på vl. kom också fram i lägen, men hade ingen tur med de efterföljande skotten. Ett reduceringsmål trodde man Lasse Eriksson skulle göra då han dribbade förbi Lasse Vretman i Hammarby-målet, men en försvarare räddade på mållinjen.

Andra halvlek

gick det bättre för Salaortslaget, och de kom nu fram i flera, emellanåt farliga, anfall. Båda lagen hade ändrat på en del platser. Hammarby hade bl. a. satt in "Gösen" Björklund och Jan Holmberg. I komb. spelade Conny Bäckström cf. i stället för Olle Elfström som spelade i första halvlek.

Efter att Hammarby-kedjan "snurrat" med komb.-försvaret gjorde "Gösen" 6—0 i 14:e min. och 7—0 svarade cf. 'Larsa' Johansson för. Samme man gjorde även det åttonde och sista målet.

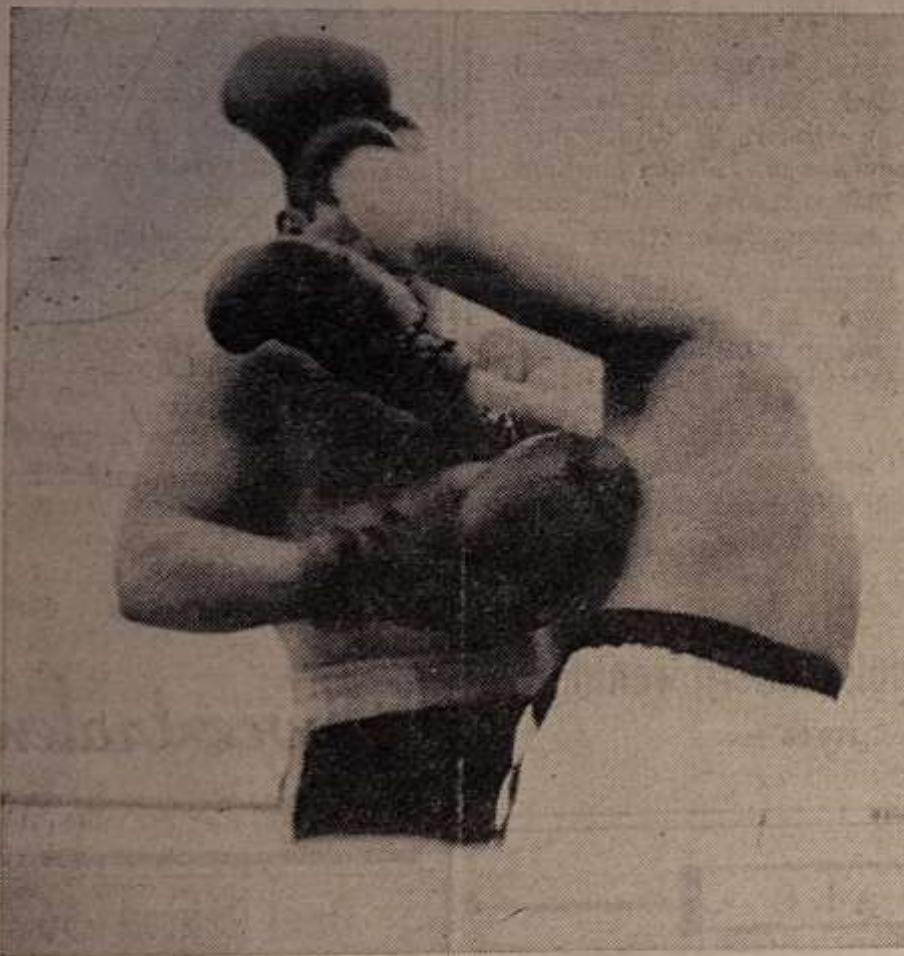
Hammarby visade upp en riktig hyfsad fotboll, men skjutskickligheten var det emellanåt dåligt med. I försvaret var mv. Lasse Wretman och ch. Olle Nyström bäst, men de övriga manna skötte sig också bra. I kedjan lade män mest märke till "Ya" Skoglund o. "Larsa" Johansson i första halvlek och "Gösen" Björklund i andra.

Lasse Eriksson, Grenoble, var bäst i kombinationen, men Runhällens Ivar Hedlund och mv. K. E. Eckemark svarade för de bästa prestationerna av den "inhemska produkten". Den senare svarade för ett gott arbete mellan stolparna trots alla baklängesmålen. I halvbackskedjan lyckades inte "Leppe" Ekblom nämnvärt i första halvlek, men spelade upp sig mot slutet. Sune Aspgrén på vh. klarade sig hyggligt matchen igenom.

Inför 1.084 betalande åskådare dömde Herman Akerlind, Heby.

Sala Allehanda 13 oktober 1958:

Topptrimmad "Ingo" gav fin boxningsuppvisning

Så huvudlöst boxades inte Ingemars bror Rolf, som det kan förefalla på denna bild. Här har Rolf (närmast kameran) försökt med en vänster mot Ingemars huvud, men slaget garderas med Ingemars vänster. Samtidigt har Ingemar försökt med ett kort slag mot solar plexus, men detta garderar Rolf perfekt med sin höger.

Det är inte var dag som Sala kan uppvisa ett arrangemang i klass med söndagens Silvervalls-gala, uppvisning av europamästaren i boxning, Ingemar Johansson och hans bröder Rolf samt fotboll av div. II-laget Örebro SK mot ett förstärkt Norden-lag. Och visst märktes det på publikfrekvensen att det var något extra i görningen, även om det var den ungdomliga publiken som dominerade. Men även många äldre hade infunnit sig för att få en titt på den just nu populäraste idrottsgrabben i Sverige, Ingemar Johansson. Och ingen av de närvarande behövde lämna Silvervallen besviken.

"Ingo" visade sig vara en lugn och sympatisk grabb utan några som helst divalater och hans framträdande mottogs med stort bifall.

Efter att Sala Blåsörkester konserterat under en kvarts tid på ett mycket övertygande sätt var det dags för Ingemar och Rolf att änta den för tillfället uppmonterade boxningsringen för sin uppvisning. De båda boxarna började med fyra ronders uppvisning, där man fick goda tillfällen att studera "Ingos" bländande teknik. Att det finns massvis av kunnande kunde ingen ta miste på, och lillbrorsan Rolf fick inkassera många saftiga smällar, som förstas inte var alltför allvarligt menade.

"Ingo" suverän rephoppare

En sak man särskilt imponerades av var Ingos snabbhet, som faktiskt inte står en ordinar lättviktares efter. Där låg lillbrorsan Rolf i lä. Hans berömda fotarbete kom också till synes och efter att ha fått tagit del av denna uppvisning förstår man bättre att han räknas som en av världens just nu snabbaste tungviktares.

Nästa punkt på programmet var skuggboxning, en mycket viktig del i boxningsträningen, enligt "Ingo", som själv kommenterade de olika framförandena. Uppvisningen avslutades med ett par ronders gymnastik och rephoppning och att han även är något av en mästare i rephoppningens svåra konst kan salapubliken skriva under på. En fullständigt suverän säkerhet uppvisades där och det var en ren njutning att ta del av det fulländade arbetet.

Efter avslutat värv intervjuades "Ingo" av red. Åke Johansson, och det var naturligtvis framtidsutsikterna som kom på tal. Att en match mot världsmästaren Floyd Patterson intresserar mest framgick tydligt, men givetvis är ingenting klart om detta ännu. Ingemar var fullt medveten om svårigheterna att få en sådan match till stånd, men hoppades givetvis, att förhandlingarna skulle föras i land så småningom. För närmaste framtiden är inget klart, annat än att Ingemar och Ahlqvist om en månad anträder resan över till Amerika, där "Ingo" skall medverka i ett televisionsprogram. På en fråga vad han tyckte om matchen mellan London-Pastrano för en tid sedan, svarade Ingo, att han tyckte det var synd, att en segrare skulle korras i en sådan tillställning.

Som bekant tilldömdes London segern sedan han skallat upp ett ögonbryn på Pastrano, då den senare f. ö. ledde på poäng, men måste bryta. "Enda chansen för London att vinna", sade Ingemar, som lite humoristiskt framhöll att denne boxare knappast hade punch nog att slå ut en lättviktare.

Ingemars namnteckning på canvassen

Sedan intervjun var överstökad fick Ingemar skriva sin namnteckning på canvassen, där förut f. världsmästaren Jersey Joe Walcott ristat in sitt namn vid sitt besök i Sala.

De båda boxarna avtackades med blomster och önskades fortsatt framgång i den hårda leken och när de lämnade planen omringades de av flera hundra ungdomar, som naturligtvis skulle införskaffa en eftertraktad namnteckning. Och Ingemar skrev för glatta livet, vilket inte minst stärkte hans redan tidigare grundmurade popularitet. En fin uppvisning av två mycket sympatiska grabbar, som visat (åtminstone vad gäller Ingemar) att det går att komma långt med exemplariskt skött träning.

"Vill inte göra brorsan ledsen"

En poäng till Ingemar måste omnämnas. På en fråga vad han ansåg brorsan ha för chanser inom proffsboxningen, svarade han på sitt lugna göte-

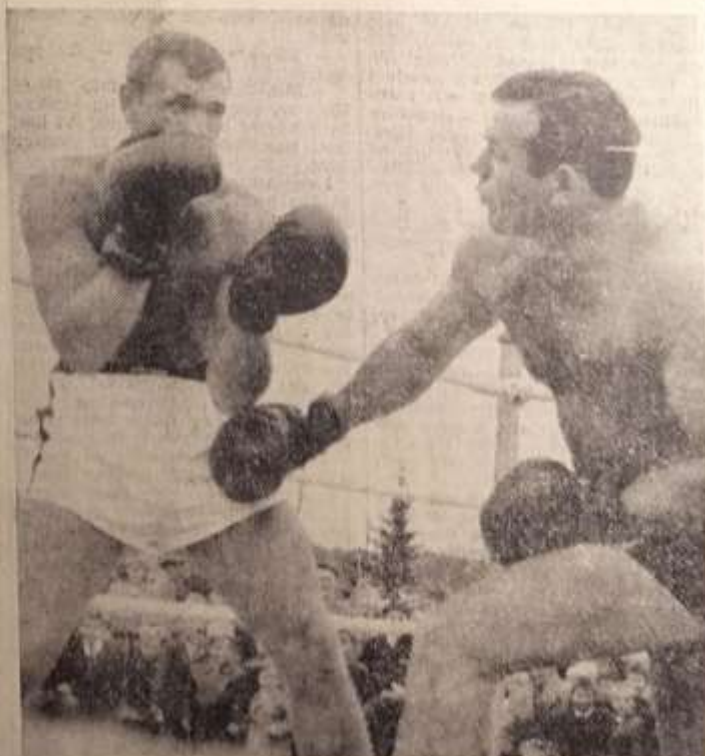
borgsmål: "Jag vill inte göra brorsan ledsen", men tillfogade med en glimt i ögat, att han är inte alls så dålig, det är bara rutinen som fattas än så länge, en inte betydelselös sak i sammanhanget.

77-årig saladam på parkett

Förvånansvärt många damer hade infunnit sig till galan, vilket man inte är bortskämd med när det gäller Sala-förhållanden. Äldst bland det församlade täcka könet var säkert 77-åriga fru Signe Larsson, som med stort intresse tog del av Ingemars framträdande från första plats. "Jag vill så gärna se Ingemar Johansson, och när han nu kom till Sala är det klart man passade tillfället". Och fru Larsson blev inte besviken?

— Nej, snarare tvärtom, han är verkligen beundransvärd Ingemar, sade den gamla damen, som omtalade att hon annars aldrig brukar gå på boxning.

Adde

Här har Ingemar (t. h. på bilden) just slagit en höger, som dock brodern Rolf tog på garden.

Berättelse 2003 av Jan-Erik Dufmats (läs flera av Jan-Eriks Salaminnen på www.salakillen.blogspot.com):

IF Norden, Sala

Att springa och hoppa var min grej i barndomen och så även som tonåring. Jag sökte mig ner till Silvervallen där ett kul gäng höll på med fri idrott. Eftersom jag var snabb och spänstig så fick jag vara med. Gösta Löfgren var en bra och trevlig ledare och tränare. Han hade bara ett öga men han såg utmärkt med det han hade, så han lärde oss att förbättra vår styrka, snabbhet och teknik.

Fri idrott var en populär sport på tidigt 50-tal så de flesta samhällen hade lag och det fanns ett seriesystem. IF Norden var placerat i norra gruppen av västmanländska ungdomsserien och 1954 vann vi den. Vi åkte runt i den gamla Nordenbussen och tävlade många torsdagskvällar den sommaren. I sista mötet mot Fagersta vann jag höjd med 1,68 m. Personligt med 8 cm. Det blev beröm och bild i Sala Allehanda. Sala hade en fin idrottsplats men i Västerfärnebo sprang man 400 och 1500 meter runt en brandslang.

Den sommaren fick jag även delta i häcklöpning. Det var en svår gren så tiderna blev inte så bra men det var kul så jag började träna mer häckteknik. Förbättringen kom fort och i september deltog jag i skolungdomens riksmästerskap på Stadion i Stockholm. Det var stortävlingar med försök på fredagen och final på lördagen. Det året

kom jag trea och Svenska Dagbladet hade en bild på mig när jag vinner ett försök. Gymnastikdirektör Tallmark var förtjust och gav mig stort A i gymnastik.

Året därpå var jag lite av favorit på Stadion men i finalen slog jag i en

häck och förlorade rytmen så att en viss Bo Parnevik fick stå högst på pallen. Jag sa åt honom att han hade haft tur och att jag skulle ta honom nästa år. Nu blev det aldrig så. Han började uppträda som

artist parkerna med att härma Povel Ramel och Claes Dahlgren i New York. Men han kom till Bosön och lägret för Sveriges mest lovande häcklöpare. Ove Andersson och jag tyckte det var kul när han härmade andra och spelade piano varje dag efter träningen.

NITTONÅRIGE Bosse Parnevik skaffade namn med i ungdomsfotbollens stora final i slutspel i Jönköping. Han är från Bosön, där han gick i Kattstada skola. Han är en av Sveriges mest lovande häcklöpare, 1,74 m på 119 m. Han är pigg och imitator. Han söker bli en imitator Povel Ramel.

En eftermiddag åkte vi in till Gröna Lund där det fanns en liten kur där man kunde spela in sig själv. Där gjorde Bosse Parnevik sin absolut första skiva, sjutton år gammal medan Ove och jag stod och lyssnade. Ove bjöd därefter på skjuts i sin lilla Ford Prefekt, ståplats för fyra. Vi åkte runt i Stockholms centrala delar, tuffade oss och spelade kungar.

Bosse fick allt fler artistuppdrag och så mycket häckträning blev det inte men han klarade sig ju bra i livet ändå och blev ganska bra i golf. Ove blev en av

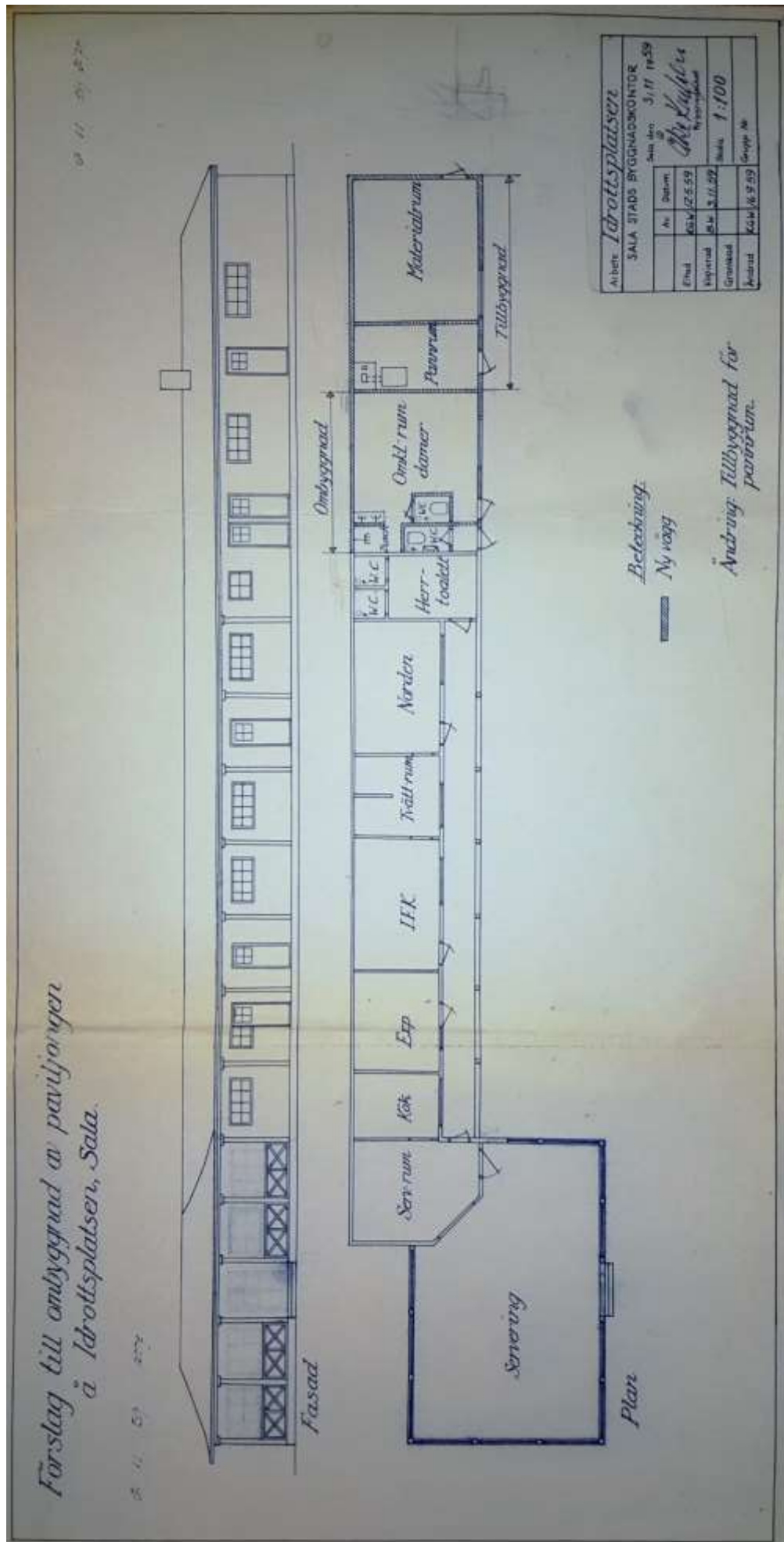
Sveriges bästa häcklöpare genom tiderna och var med i landslaget på 60-talet. Jag blev den ständiga tvåan men kom med i några SM-finaler och var med i landskapslaget för Västmanland några år innan jag flyttade till Uppsala och tävlade för Uppsalastudenterna.

och tävla på skoj och festa runt.

Att ha tränat och fått en stark och smidig kropp har varit väldigt bra för självförtroendet. Jag fyller snart 65 men springer upp skolans fyra trappor snabbare än de flesta elever.

Ett par distriktsmästerskap i Uppland tog jag innan jag slutade med häcklöpning. När jag blev antagen till Seminariet i Linköping hösten 1964 blev det mest studier men jag vann ett par mästerskap i 110m häck utan träning. Det var trevlig avkoppling att resa runt till andra lärarhögskolor i Sverige

På väg ut från Silvervallen.. Foto Bo Jansson (1937-2016)

Okänt vilket evenemang som har ägt rum. Bo Jansson tog fotot från sina föräldrars lägenhet på andra våningen omkring 1960. Inga löv – tidigt på våren? Av skuggorna att döma är det eftermiddag. Ett bygge är på gång i vänsterkanten?

Sala Allehanda 24 april 1961:

Nära 1400 personer såg salapremiär i speed-car

Dagens segerherre, Sven Faljersson, SMK Göteborg, levererade en strålande och från körning i finalen. Här pustar han ut efter väl förrättat värv.

Söndagens speedcarpremiär i Sala blev lyckad. I det strålande försonmarvädret hade nästan 1.400 personer samlats på Silvervallen när tävlingsledaren Erik Andersson flaggade iväg det första heatet. Arrangerande Sala MSK och Lions hade lyckats trumma samman större delen av svenska eliten i den relativt nya sporten och publiken föreföll nöjd med tävlingarna.

Det bjöds också på en hel del glädjande överraskningar blev raffel och man förväntades över att de små vagnarna kunde komma upp i så höga farter som blev fallet. Inga som helst missöden inträffade om man undantar ett par smärre vurpor i förmiddagens träning. Tyvärr var det ingen från orten med i tävlingen, men efter den lyckade debut tävlingen kan man säkert vänta att en del ortszondomar tar upp sporten.

Segerherre i går blev

Göteborgs SMK:s Sven Faljersson, vilken efter en verkligt rafflande duell i finalen med framförallt Bo Bergholm från Linköpings MS kunde köra över mållinjen som första man. Dessa båda visade fin klass och tog även hem varsin semifinalheat. Något av en sensation var kanske att göteborgaren Bengt Andersson, segrare i andra heatet, blev utslagen i ena semifinalen. Ett par

glädjande överraskningar blev fagluggabarna Sune Gustavsson och Arne Hagberg, vilka båda tävlar för Dalarnas MK.

Efter finfina körningar gick båda till finalen, där de belade fjärde resp. femte platserna. Här skall framhållas att det för dessa båda var debut i speedcarsammanhang, en debut som lovade mer.

Tävlingen omfattade fyra heat varav de tre bästa i varje gick till semifinal. I finalen deltog sex förare. Ett extralopp med s. k. Les Mans-start vanns av Allan Lärkvist, Huddinge MK. Här gällde det för förarna att springande fortast möjligt ta sig till sina kärror och där efter susa fram de fyra banvarven.

En god andel i att speedcarpremiären blev lyckad tillkommer sakliga och framförallt välutbildade speakern Rune Holmgren, Kopparberg.

Resultat:

Semifinal 1: 1) Sven Faljersson, SMK Göteborg 1.58.2, 2) Rolf Berglind, Bromma MS, 2.01.2, 3) Arne Hagberg, Dalarnas MK 2.03.6, 4) B. Andersson, SMK Göteborg, 5) S. E. Karlsson, SMK Hedemora, 6) Lars Engelbrektsson, Bollnäs MK.

Semifinal 2: 1) Bo Bergholm, Linköpings MS 1.58.0, 2) Billy Nicklasson, SMK Göteborg 1.59.0, 3) Sune Gustavsson, Dalarnas MK 2.00.5, 4) Birger Gripstad, Bromma MS, 5) A. Sjöberg, Göta MS, 6) Hans Lindström, Nacka MS.

Final 5 varv: 1) 15. Sven Faljersson, SMK Göteborg, 1.58.8, 2) 11. Bo Bergholm, Linköpings MS, 1.59.0, 3) 16. Billy Nicklasson, SMK Göteborg 2.00.2, 4) 24. Sune Gustavsson, Dalarnas MK, 5) 23. Arne Hagberg, Dalarnas MK, 6) 20. Rolf Bergling, Brommas MS.

Nils-Gunnar Ling: IFK Salas bandylag säsongen 1962-63. Stående från vänster: Gösta Löfgren (lagledare), Kurt Axelsson, Benny Winte, Anders Eliasson, Acke Carlsson, Kjell Farneby, Leppe Ekblom, Nils-Gunnar Ling, Bengt-Olov Abrahamsson, Vippan Berggren. Knästående fr.v: Ingvar "Igga" Eriksson, Göran Agemalm, "Linus" Pettersson, Per-Olov Odén, Lennart Svedin.

IFK Sala, också 1962. Fotot från dåvarande VLTs lokalredaktion i Sala

IFK Salas bandylag övre raden fr. v. Bo Fahlstad, Lennart
"Leppe" Ekblom, Nils Gunnar Ling, Kjell "Arneby",
Conny Bäckström, Kurt Axelsson, Anders Larsson samt lag-
ledaren Sven Eriksson. Nedre raden fr. v. Arre Rollin,
Leif Lundgren, Torsten Agemalm, Sten Grankvist, Lennart Svedin.

Sala Allehanda 17 februari 1964. "Gubben Elis" Johansson (1888-1964):

"Gubben Elis" död

F. bokförare Elis Johansson, Sala.

F. bokföraren Elis Johansson, Sala, mer känd som "Gubben Elis", avled natten till lördagen i en ålder av 75 år.

Med "Gubben Elis" gick ett av Salas sista original ur tiden. Hans med åren alltmer böjda gestalt var ett välkänd inslag i gatubilden och framförallt kring idrottens tävlingsarenor. "Gubben" kallades vid högtidliga tillfällen "en pionjär för den moderna salaidrotten" och det innebar ingen överdrift. I sin krafts dagar lade han nämligen med ett outtröttligt arbete som ledare och funktionär, framförallt inom IFK Sala, och var en varm tillskyndare av idrottsanläggningar av olika slag. Sedan några år tillbaka lade sjukdomen hinder i vägen för honom att tjänstgöra som idrottsfunktionär men hans intresse för idrotten var obrutet ända fram till hans bortgång. Så sent som

förra söndagen bevistade han brottningar i folkparken. När man såg honom släpande sin skröpliga kropp till ett idrottsarrangemang, hade man en känsla av att bevittna en sorts andens seger över materien.

"Gubben Elis" var född i Sevalle men kom till Sala redan år 1904 och har varit bosatt här alltsedan dess med undantag för några års gästspel i Stockholm och Örebro. I skomakarstaden hann han för övrigt med att vinna svenska lagmästerskapet i bandy 1908 och 1910 och representerade den alltså redan då framgångsrika Örebro SK. Redan under en sejour som studiosus i Uppsala vid sekelskiftet hade han dock smakat på idrotten och

spelade bl. a. bandy för IFK Uppsala.

Under sin salatid har "Gubben" sysslat med de flesta här förekommande idrottsgrenar, först som aktiv och senare som funktionär. Med stolthet bar han Riksidrottsförbundets resultatmärke i guld — ett av de 25 första som utdelades i landet.

Det skulle föra allt för långt att här räkna upp alla upodrag "Gubben Elis" innehaft inom idrottsrörelsen i Sala. Som ett bevis för hans all round-intresse kan nämnas att han varit med om att bilda såväl schackklubben som bridgesällskapet. Han var också en inbiten frimärksamlare.

Den bortgångne hade inga närmare anförvanter i livet, vilket dock inte betydde att han var ensam — han var bekant med hela stan och något av ett inventarium, som lämnar ett tomrum efter sig.

Sala Allehanda 17 juli 2015:

54 Nära & nära

Nostalgi

Gubben Elis – ett engagerat Salaoriginal

En kund kommer in i gubben Elis cigarraffär. Väntar ett antal minuter och knackar sedan på en dörr varifrån det hörs röster. Gubben tittar fram och frågar vad i helskotta det är fråga om.

Min historia
Jan-Erik Dufmats
Gubben Elis

I en pärm har Jan-Erik Dufmats samlat minnen från Sala. Foto: Carola Blank

- Jag skulle vilja köpa några cigarrer och prenumerera på Hvar Åttonde Dag.

- Det går väl att göra på andra ställen i stan, springa här å stora. Ta själv och lägg pengarna på bordet. Varpå dörren stängs.

Det här låter som om gubben Elis var en vresig herre, men så var nog inte fallet så ofta. Han sken som solen när man mötte honom på stan på 1950-talet. Jag var lite avvaktande eftersom hans svarta skrynkliga kostym och vita stjärkrage inte riktigt passade in i småstadsmiljön.

Elis hade alltid varit en klädsnobb. Det berättas att han som menig gardist vid K1 (Kungliga Livgardet till häst) under en permission efter en veckas ansträngande militärtjänst, hade klivit av Stockholmståget iklädd

till klockan 02 i natt. Install er nyktra och ordentliga, höger och vänster om marsch!

- Tack överste!

Därpå stegade Elis fram till den förbeställda landån, förspänd med två fullblod och åkare Albert som livréklädd kusk. Körordern lød:

- Till Måns Ols, men det är bråttom!

Det var fadern som drev Måns Ols gästgiveri och Elis arbetade där som hovmästare, men senare som cigarrhandlare i Sala och drivande idrottsledare. De äldre påstår att det var Elis som startade den moderna idrottsrörelsen i Sala.

IFK:s fotbollslag tog han över, organiserade, styrde och ställde och spelade dessutom halvback. Det lär ska ha varit IFK:s bästa lag någonsin.

PIMPLAR. Elis Johansson var ett välkänt ansikte i Sala.

Arkivfoto: Sala Allehanda

Resp. spalt fortsätter på nästa sida.

blå kavalleriuniform med axelpolletter, silverbälte och sabel, blank hjälm med vit plym och stövlar med klirrande sporrar. På perrongen hade han kommenderat "givakt och avlämning" åt en furir och två korpraler.

-General, furir Larsson och två korpraler på permission!

-Det är bra, sa Elis. Hur länge då?

-Till klockan elva i kväll, överste!

-Permissionen förlängs

Han var med i bandy, gymnastik simning och skidor. Han ordnade basarer och samlade pengar och satte folk i arbete. Han samlade in pengar för att ställa i ordning Silvervallen och kalkbacken i Brästa. Den idrottande ungdomen i Sala var för honom en värdefull tillgång.

Bussresor till landskamper ordnade han, en gång ända till Oslo. Som varm försvarsvän var han med och ordnade så att en kanon

inköptes till stadens försvar i första världskrigets oroliga tid.

Som vän av starka drycker skojade han en gång med en yngling och sa att i Sala behöver man ingen motbok. Pojken blev skickad till bolaget med en lapp där det stod:

Ge pojken en liter /Gubben Elis

Förvånad kom han tillbaka med en liter bränn-

Den idrottande ungdomen i Sala var för honom en värdefull tillgång.

vin och med kommentaren "I den här staden skulle jag vilja bo!"

JAN-ERIK DUFMATS

Någon form av hyllning/utmärkelse: Elis Johansson, Kalle Lundell och – vem?

Bo Svärd, Silvervallen, serigrafi, 36 x 46 cm.

Anders Dahlström: Ett minne från Silvervallen, på den tiden då livet var IFK eller Norden som gällde...

Året måste ha varit 1965. Det hade kommit en ny kille till klassen. Han var Nordare. Duktig i brottning och fanatisk Norden-påhejare i fotboll. Spelade i Nordens pojklag. Jag var IFK-are och spelade i IFKs pojklag.

Han snackade mycket den nya killen. "Norden var ju bättre fastän i en lägre division!" Svårt att bemöta var det i alla fall.

Det drog ihop sig till Juniorderby mellan Norden och IFK.

I förhandssnacket fick jag reda på med vilken finess Norden hade matchat sitt lag. Rätt man på varje plats. Det skulle förvåna den nya killen om det inte blev en tvåsiffrig vinst. Spel mot ett mål troligen. Jag visste inte någon som spelade i IFKs juniorlag så jag hade svårt att bemöta hard facts.

Matchen skall börja kl 17 och vi hade bestämt att träffas vid planen.

Det var med fjärilar i magen jag närmade mig IP – tog det väldigt lugnt och tänkte anlända när matchen redan börjat och eventuellt sticka iväg om det såg helt hopplöst ut.

Jag stannade vid serveringen och spanade mot lilla gräsplanen där det hela gick av stapeln.

Jag tyckte inte det såg ut som om Norden dominerade. IFKs målvakt Cobbe Lindberg, satt och vilade mot ena målstolpen och alla andra spelare var på Nordensidan.

Hm, kanske man skulle våga närma sig planen. Jag mötte ett par Nordare som var på väg från planen:

-Vad står det?

- 3-0.

-Till Norden?

- Näe – till IFK.

Nu gick det snabbare att förflytta sig...

Den nya killen gick linjeman på andra sidan. Han undvek ögonkontakt.

Hur matchen slutade?

18-1 sedan Norden bjöds på ett tröstmål.

Det snackades inte så mycket mer om den matchen i skolan.

Sala Allehanda 20 augusti 1969:

Hårdträning inför "TV-matchen"

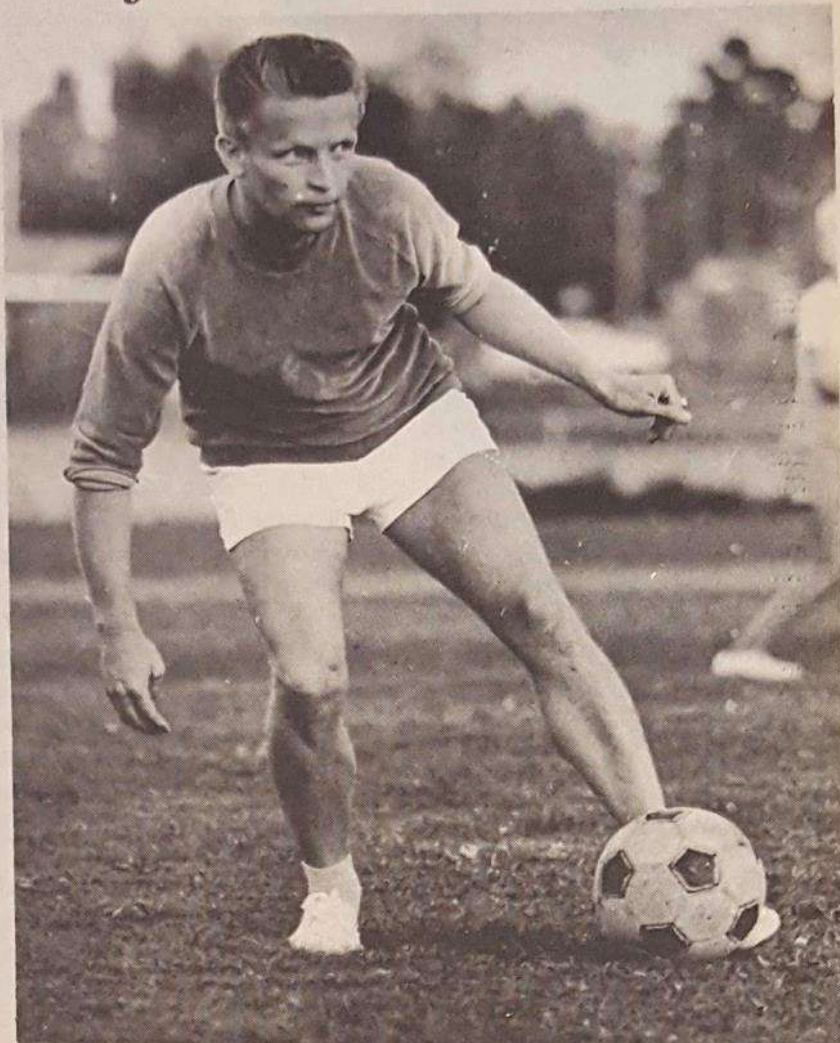
I kväll, onsdag kommer det att vimla av "kändisar" på Silvervallen, då TV-laget i fotboll för första gången gästar Sala och möter en lokal kombination bestående av medlemmar i Lions Club, förstärkta av bl.a. simmarpappan S. O. Nyström, brottaridolen Lennart Eriksson samt kyrkoherde Bertil Elgstedt, som lovat göra ett inlägg.

I TV-elvan, som har Bengt Bedrup som manager, ingår bl.a. kända reportrar såsom Per Grever och Leif Forsberg samt sportstjärnor såsom Jan-Erik Lundkvist, "Honken" Holmkvist och Rolle Stoltz. Domare blir Bengt Grive.

Blåsorkestern spelar före matchen samt i pausen. Då ges också tillfälle för publiken att lägga straffsparar på "Honken" och Leif Forsberg.

Efteråt anordnas TV-bal på stadshotellet under medverkan av "kändisgänget".

Arrangör är Lions Club Sala och behållningen går till Solstrimman, Östa.

Bäva mände TV-lagets målvakt när Sven Gunnar Johansson laddar kanonen.

De senaste kvällarna har det varit hårdträning för det Sala-lag som i kväll möter TV-kändisarna på Silvervallen. Här är det fr. v. Gösta Sundqvist, P. G. Eriksson och Rolf Andersson som kör hårt.

Foton från TV-lagets match mot Lions Club 20 aug 1969.

Nedre fotot: I mitten, längst fram, kan man skönja journalisten Åke "Åkej" Johansson.

Sala Allehanda 21 augusti 1969:

1.500 personer såg "årets match" i Sala

Aldrig har man skådat så mycket folk på Silvervallen och aldrig har man upplevt en så "lättsmält" fotbollsmatch som den mellan Sala Lions och TV-laget på onsdagskvällen.

1.500 (!) personer hade kommit för att se "årets match". Och det blev verkligen en tillställning utan like i Sala. Det hela var showbetonat och det var väl ingen som räknat med något annat heller, men ett resultat lyckades man i alla fall få fram till

slut — efter straffläggning. När båda lagen skjutit vardera fem straffar var ställningen 5—5. Då blåste Bengt Grive av matchen för gott. Båda lagen hade vunnit!

På bilden. promenerar de tre domherrarna ut på planen. I mitten huvuddomaren Bengt Grive, t.v. clownen—linjedomaren Roland Olsson och t.h. linjedomaren i smoking, Lasse Nordin.

Mer om "årets match" i ord och bild på insida.

"ÅRETS MATCH" I SALA BLEV SUCCÉ I DURBEL BEMÄRKELSE

Mest bejublade i "Årets match" på Silvervallen i går kväll: kyrkoherde Bertil Elgstedt. Han rörde inte bollen många gånger, men de bollar som rullade fram till hans fötter förvaltade han väl.

Men det var inte bara kyrkoherdens agerande ute på plan som fick publiken att jubla. Det fanns massor med andra poänger, och de flesta svarade naturligtvis TV-pojkarna för. Kändisarna i TV-laget kan verkligen det här med fotbollsshow. Matchen mot Sala Lions Club var den 143:e sedan starten för 9 år sedan. 2.120.000 kr. har dom spelat in landet runt. Och i går kväll blev det ytterligare en slant till välgörande ändamål. 1.500 personer såg tillställningen och cirka 80 straffsparkar å 1 kr/st. slog publiken på "Honken" och Lef Forsberg.

"Årets match" blev alltså en succé i dubbel bemärkelse. 1.500 personer var mer än "salalejonen" vågat hoppas på. Fem minuter innan matchen började ringlade köerna utanför och man tvingades släppa in folk vid sidan av vändkorset för att alla skulle få vara med från början.

Salaledning i halvlek

Efter 27 min. i den första halvleken gav Gösta Sund-

TV-laget med Bengt Bedrup i spetsen hälsade salapubliken med ett hurtigt jabba-dabba-doo. Fr. v. Arne Domnerus, Bo Hansson, Ulf "Svensktoppen" Elfving, Eric "Kvar i sängen" Sandström, Lennart Jelbe och Lef "Honken" Holmkvist.

Stenowe Nyström i salamålet visade fina takter. Här har han landat på bollen till Arne Domnerus och Janne Lundqvists stora besvikelse.

kvist salalaget ledningen. Lennart Eriksson var framme och oroade Leif Forsberg och de andra TV-försvare. Bollen kom efter en del trassel ut till Sundkvist på kanten, som slog in bollen utan större besvär. Lef Forsberg låg och sprattlade i nätmaskorna och kunde inget göra.

Salalaget ledde alltså i halvtid med 1–0, men efter 10 min. i den andra dundrade Rolle Stoltz in 1–1 på långskott. Och Rolle fick blodad tand. Att göra mål på Stenowe Nyström var kul, tyckte han och slog in 2–1 på samma sätt. I andra halvlekens 29:e minut dömde Bengt Grive straff för salalaget. En lion hade blivit fälld. Janne Norling förpassade bollen bakom Leif Forsberg i målet. 2–2 blev alltså resultatet när pipan gick för full tid.

Straffar

Den följande straffläggningen inleddes av kyrkoherde Elgstedt. Han missade. Slog en lam lyra som Leif Forsberg utan svårighet fångade. Ardy Strüwer fintade för våldsamt och slog bollen utanför. Fortfarande 2–2. Lennart Eriksson och Rolle ändrade ställningen till 3–3. Bengt Silén gjorde 4–3 och "Honken" missade. Christer Nordin sköt utanför — Lennart Jelbe nätade. 4–4. "Orresta" Carlsson och Leif Forsberg avslutade straffläggningen med varsitt mål, och fastställde slutställningen 5–5.

— Båda lagen har vunnit, förklarade Bengt Grive. Och det tycktes båda lagen vara nöjda med.

För övrigt

visade simpappan Stenowe Nyström fina målvaktstakter. Han gjorde flera fantomriddningar och kunde gå från planen med äran i behåll.

Ronald Nilsson var litet

väl sen i vändningarna och fick inte mycket utträttat på plan. I mitten av första halvlek försökte han sig på att nicka mot mål. Bollen gick i lodrätt riktning.

Kyrkoherde Elgstedt rörde bollen första gången efter 6 min. Han lämnade planen efter 8 min. — Lennart Eriksson bytte av — men kom igen i andra halvlek.

Erik "Kvar i sängen" Sandström i TV-laget visade att han är still going strong, sina 66 år till trots. Men Bengt Bedrup är definitivt ingen fotbollsspelare. Han trippade mest omkring som en balletdansös på planen.

Janne Lundqvist kom för sent till matchen. Han hade tidigare på kvällen spelat schack mot världsmästaren Spasjkij. Bollsinnen har han, men skall nog hålla sig till de mindre bollarna.

Och Roland Olsson hade sin egen show vid sidan om planen. Han fungerade som linjeman — i clownmundering.

Come back efter 40 år

— Det är 40 år sedan jag var aktiv fotbollsspelare, i Göteborgs nationslag, sa kyrkoherde Elgstedt i halvtid. Men det känns skönt att röra på sig. Och såg ni inte den fina passningen till ytern. Den var verkligen av allsvensk klass.

— Men man måste också ta det litet lugnt. Gå undan för vissa bollar. Man får tänka på att de övriga prästerna har semester. Jag tar inga onödiga risker.

Han kom igen i andra halvlek och serverade ytterligare ett par passningar.

Text: Qent.

Foto: Börje Gustavsson.

Se sån stil han har. Kyrkoherde Bertil Elgstedt lägger salalagets första straff — men missar.

Om du tittar på vårt digitala dokument: Klicka på den här länken,

<https://www.facebook.com/marielouise.lilja.39/videos/2194216087396039>, så får du se en filmsekvens med isracning på Silvervallen, troligtvis från 1970, av Erik Eriksson, inlagt på Facebook av dottern Marie-Louise Lilja.

MÅNDAGEN DEN 21 SEPT. 1970

Nordens Elitpojklag klart för DM-final

IF Nordens pojklag (upp till 16 år) är klart för slutspel om DM. Nu gjorde det inte så mycket att avslutningsmatchen i lördags på Silvervallen mot Norberg blev förlust med 1-0 eftersom slutspelsplatsen redan förra matchen var säkrad.

Till slutspelet som avgörs nästa helg i Västerås går

de två främsta lagen i de båda serier som har spelats i länet. Från serien som Norden deltar i blir det förutom Norden också Ekeby. Vilka två lag från den andra serien går till slutspel är i skrivande stund inte klart.

Bilden: IF Nordens pojklag i slutspelet om DM. Stående fr. v. Ronny Hising,

Kent Carlbom, Stefan Gustavsson, Ralf Fors, Christer Kedfors, Roger Lundh, och lagledaren Bertil Nilsson. Knästående fr.v. Per Karlsson, Bernt Forsberg, Karl Johan Höjer, Thomas Pettersson, Sten Karlsson, Kent Eriksson.

Niclas Bergvall, www.salahebyfotboll.se:

Fotbollsderbyna mellan lagen på Silvervallen lockade många gånger en stor publik. Första gången lagen stötte på varandra var redan på 1920-talet, detta skedde främst i cupmatcher.

Men inte förrän hösten 1949 möttes de första gången i ett riktigt seriederby. Då vann Norden med 2–0 inför 800 åskådare. Sedan blev det en hel del möten i seriespel under 1950-talet och faktiskt ofta på en så låg nivå som division 6.

I augusti 1960 vann Norden ett målrikt derby med 4–3 inför 550 åskådare – sedan skulle det dröja ända till 1968 innan nästa gång. Sedan följde några år med prestigefyllda derbyn och ofta med hög publiksiffra på numera nedlagda Silvervallen.

En lördag i augusti 1971 blev dock det sista derbyt mellan lagen. Året efter, i december, slogs klubbarna samman och blev först IFK/Norden och därefter Sala FF.

Sala Allehanda 23 augusti 1971:

Klart för 1–0 till IFK. Efter panik i Norden-försvaret får Rune Widenbring bollen gratis. Han klappar till med vänstern och Lars Hagman är chanslös. Kåge Rotter försöker också leka målvakt men det hjälper inte. IFK-vittne i bakgrunden Mats Lundmark (6) medan Roland Reuterwall leder klungan till vänster.

Blå/vit seger i derby

IF Norden fick ingen hjälp i kampen om nytt kontrakt av "grannen" IFK Sala. Lördagens derby slutade nämligen med en seger för de blå/vita. Siffrorna: 4-1.

Norden hade faktiskt spelet större delen av matchen men saknar spelare som kan avsluta.

IFK fick den här gången utdelning på alla chanser de missat tidigare.

Bertil Forsberg, IF Norden var planens dominant.

— Se Sporten —

SPORT

MÅNDAGEN D. 23 AUGUSTI 1971

Ingen revansch för Norden "WIDAS" I HUVUDROLL

JUBEL! Blåvita i luften
efter det psykologiska
Widas-målet.

Bilder: Christer Gréen

IF Norden fick på nöten även i årets andra derbymatch som avgjordes på Silvervallen i lördags. De blåvita IFK-arna triumferade med 4–1, efter 2–0 vid dricka't.

Rättvist? Både ja och nej. 4–1 är siffror som är svåra att bortförklara. Alltså rättvist. Men Norden-pojkarna hade spelet större delen av drabbningen. IFK stod dock för målen. Något som Norden misslyckades med.

● **Derby-lir**

I vårderbyt spelade IFK:s mittfältspår, Håkan Andersson och Mats Lundmark en avgörande roll. Den här gången fick matchen mera derby över sig. Spelet böljade fram och tillbaka. Tillfälligheterna avgjorde.

Det fanns många om. Vad hade exempelvis hänt om Janne Norlings högerkanon hittat rätt? 1–1 i det läget och matchen kanske hade svängt om helt. Nu fick man ändå välförtjänt 1–2 i början av andra halvlek genom Johnny Bäckman.

● **Psykologiskt**

Därefter var det hemskt-mycket-Norden i fortsättningen, men den där extra kicken framför mål saknades. I stället presenterade sig Rune Widenbring för andra gången. Ett psykologiskt mål som fällde gröntröjorna till marken.

Lagbossen "Strömstad" i IFK ansåg: – Chanser som grabbarna missat i de tidigare höstmatcherna togs ju vara på rätt sätt i dag. Siffrorna var dock kanske lite väl stora.

● **Ingen utdelning**

Kollegan Bernt Saaw i Norden: – Med det här spelet ska vi inte behöva

slåss om nytt kontrakt. Men vi måste börja att göra mål.

Norden visade upp många fina ungdomar. Bertil Forsberg, Roger Lundh, Sten Carlsson och Kent Carlbom är verkligen en kvartett att hoppas på. Satte emot ordentligt i närmakerna. Gav sig aldrig.

● **För dåligt stöd**

Bertil får betyget som planens bäste spelare. Är i utmärkt trim just nu. Mogen för större uppgifter. Var dock lite för ensam i kedjan där bland annat Torgny Pettersson saknades på grund av förkylning.

IFK visade upp en hemlis i form av Thomas Reuterwall. Han bytte av brodern Roland i halvtid. Roland stack då iväg på kadettbal. Thomas gjorde väl inget större väsen av sig. Det roligaste var att knäet höll.

Två andra som höll måttet var Tom Andersson–Hans Johansson i fyrbackslinjen.

● **Nu är det dags**

Håkan Andersson, IFK:s vänsterfotade mittfältare, fällde en mycket sund kommentar efteråt: – Var det så mycket att hurra för. Nej, nu är det sannerligen på tiden att vi slår ihop klubbarna.

En sammanslagning är åter på tapeten, men den visan börjar bli tjugtig. Det snacket har pågått rätt länge. Dags att göra någonting åt det. Norden kämpar i dag för nytt kontrakt. Det kan bli femman nästa år. Förbättrar det i så fall läget?

Tilläggas kan också att Ulf Carlsson, Västerås, dömde inför cirka 700 personer och att Norden-flickorna med Ove Landin i spetsen höll en fin gymnastikuppvisning i pausen.

CHRIS

TRIO MÅLGÖRARE! Håkan Andersson, Rune Widenbring (två) och Bengt Johansson.

HETA SITUATIONER

(2) Bertil Forsberg loss på vänsterkanten. Passar inåt efter kortlinjen. Sten Carlsson och Roger Lundh rusar till, men båda slår hål i luften.

(6) Dags för 1-0 till IFK. Christer Nordin och Bengt Johansson träcklar med Nordens högerförsvar. Det blir panik och en nordare skickar tvåg bollen utan adress. Den hamnar

hos fristående Rune Widenbring. Han klipper till med vänsterfoten. Hagman chanslös.

(13) Mats Lundmark provar skottlyckan. Hagman är med på noterna.

(20) Bertil på språng igen. Janne Norling möter inlägget med högern. Fullträff men Janne Forsgren hinner få upp händerna och räddar sitt mål med hjälp av ribban.

(29) Fin passning av Roland Reuterwall till Christer Nordin. Christers skalle stryker ribban.

(30) 2-0! Roland hittar Bengt Johansson, som får upp en rejäl rökare. Krysset nästa.

(32) Sten Carlsson framme i duell med IFK-försvaret. Bollen går slutligen strax utanför stolpen.

(35) Ny raid av Forsberg. Sten Carlsson fint med på passningen, men IFK-försvaret reder ändå upp det hela.

(38) Tom Andersson nickar strax över ribban efter hörna.

Andra halvlek:

(5) Johnny Bäckman reducerar till 1-2. Från nära håll men ur svår vinkel får han in lädret.

(7) Christer Nordin huserar om på kanten. Bengt Johansson missar dock den efterföljande "mackan".

(20) "Widas" och Christer kör radar. Chsiter kommer fri, men Hagman räddar fint.

(24) Bertil-hörna. Johnny skallar över för andra gången på kort tid.

(28) Käge Rotter och Johnny Bäckman stormar fram i ett snyggt samspel. Men avslutningen av Käge strax utanför.

(31) "Widas" slår till för andra gången. Nu mer högern och siffrorna ändras, 3-1. Det börjar med att Thomas Reuterwall skickar in en höjdboll. Bengt Johansson nickar bollen så småningom bakåt till Tomas igen. Han lyfter den till Widenbring, som alltså gör slag i saken.

(39) Christer Nordin rinner igenom, men hakas upp i sista stund. IFK lägger frisparken snabbt. Håkan smäller in bollen via stolpen. Norden-spelarna hann knappt bilda någon mur.

Div. IV Västmanland

Skiljebo-Skinnsberg	2-2
Franke-Fagersta	5-1
Kolsva-Hallstah.	0-1
Norden-Sala	1-4
Rune-Forsby	5-4
Arboga-Västerås IK	5-0

Arboga S.	16	11	2	3	57-23	24
Hallstah.	16	9	4	3	37-20	22
Rune	16	9	3	4	37-30	21
IFK Sala	16	8	4	4	32-18	20
Franke	16	7	5	4	33-27	19
Skiljebo	16	7	4	5	35-27	18
Skinnsberg	16	5	4	7	26-32	14
Fagersta	16	4	4	8	27-39	12
Kolsva	16	4	3	9	29-36	11
Forsby	16	4	3	9	31-48	11
IF Norden	16	3	4	9	29-50	10
Västerås IK	16	4	2	10	24-49	10

Foto Tjalle Forsberg: Sista derbyt mellan IFK Sala och IF Norden 21 augusti 1971. Fr.v. Roger Lund IFN, Tom Andersson IFK, Anders Danielsson IFN, Rune Widenbring IFK, Håkan Andersson IFK, Lill-Hasse Johansson IFK satsar på nick, osäker vem IFK, Johnny Bäckman IFN nickar, Sten Carlsson (numera Wigstrand) IFN, målvakt Janne Forsgren IFK, Bengt Johansson IFK, Göran Kilström IFK.

Text på baksidan: *En vinterdag på gamla banorna vid Silvervallen.*
Fotot från sala kommuns arkiv, året troligtvis 1971.

Foto Tjalle Forsberg: IF Nordens damlag motokänt lag. Det är Nordens Lena Kindberg (numera Ericsson) som driver bolen. T.v. om henne min syster Ann Forsberg. Året är 1972, första året för IF Nordens damlag.

Sala Allehanda 5 augusti 1974:

Två världsrekord på Silvervallen Sala-flicka vann inledningsloppet

SM i gång på Silvervallen blev en verkligt förnämlig tävling. Två inofficiella världsrekord noterades. Det var som väntat den duktiga Västerås-duon Britt Holmquist och Margareta Simu som stod för dessa.

Margareta Simu vann damernas halvmil på 24.18.0 vilket är tio sekunder bättre än det gamla rekordet. Britt Holmquist noterade 14.14.8 på tre km och det var en putsning av det veckogamla rekordet med fyra sekunder.

Tävlingarna inleddes mycket lovande för arrangörsklubben Sala GK:s del. Första sträckan som avgjordes var nämligen tre km för juniorer B. Det loppet vanns av hemma flickan Ann Jansson.

Några fler framskjutna placeringar blev det inte för ortens deltagare, så Sala GK fick hålla tillgodo med lovorden för en fint arrangerad tävling i fortsättningen. Men det är ju inte fy skam det heller.

Frånsett en stunds regn i början av tävlingarna var det solsken och vackert väder hela tiden. En hel del åskådare hade också lockats till Silvervallen.

● Se sidan 8

Så här såg det ut under större delen av det inledande tre km-loppet i gång-SM. Ann Jansson, Sala GK, leder tätt följd av Lena Wilhelmsson, Marieby. I mål var Ann ett par meter före sin antagonist. Ett lag såg det dock ut som om hemmahoppet Ann skulle få se sig slagen. Lena Wilhelmsson gjorde nämligen ett överraskande ryck och var uppe i ledningen vid början av upploppet.

SPORT

MÅNDAGEN DEN 5 AUGUSTI 1974

Två världsrekord vid gång-SM på Silvervallen

□ Världsrekord på Silvervallen hör definitivt inte till vanligheterna. Under de två dagarna som SM i gång pågick, har det dock noterats två rekord. Båda visserligen inofficiella, men eftersom de svenska gångdamerna är de bästa i världen, så är tiderna de snabbaste som någonsin noterats. Det var Britt Holmquist och Margareta Simu, båda IFK Västerås, som stod för rekorden. På lördagen vann Britt damernas tre km och på söndagen var det Margareta som putsade det tjugo år gamla rekordet på fem km med bred marginal. En Sala-seger blev det också. Ann Jansson tog hem det inledande tre km-loppet för juniorer efter en hård strid med Lena Wilhelmsson, Marieby GIF.

Tävlingarna flöt hela tiden efter förhandsberäkningarna.

Startskottet har just gått för det första loppet i årets gång-SM i Sala. Som fjärde flicka från vänster ses Allsvenska-segrarinnan Ann Jansson, Sala GK.

Salaseger i inledningen Ann Jansson imponerade stort

□ Gång-SM fick en verklig rivstart. I den inledande grenen, tre km bana för juniorer, vann nämligen Ann Jansson, Sala GK. Tävlingen gällde visserligen "bara" riksmästerskap, men prestationen var för den skull inte mindre. Nästan hela eliten fanns med.

Redan från början vädrade hemmapubliken att något var i görningen. Direkt efter start stack nämligen Ann Jansson upp i täten och trots att konkurrenterna gjorde försök att beröva henne den positionen så blev Ann kvar där framme.

— Fast egentligen hade jag inte tänkt dra hela loppet själv, berättade Ann efter loppet. Jag trodde att någon av de bättre tjejerna skulle komma upp tidigt men när ingen kom beslöt jag mig för att ösa på själv.

□ RASANDE KAMP

Ann Jansson ledde loppet till det var ett knappt varv kvar. Då kom Lena Wilhelmsen snabbt bakifrån och gick förbi. Ann Jansson gav dock inte upp och på upploppet blev det en rasande kamp. Flickorna låg sida vid sida tills alldeles före mål då Ann lyckades avgöra.

— Jag trodde inte att jag skulle orka kontra när Lena väl kommit förbi, berättar Ann. Men det gick ganska lätt att hänga med genom sista kurvan och på upploppet märkte jag direkt att Lena var trött. Då förstod jag att jag skulle vinna.

Men egentligen är inte tre km Ann Janssons rätta distans. Ann, som är 16 år, brukar göra sig betydligt bättre på fem km. Det är snabbheten som normalt sett inte räcker.

Ann Jansson, Sala GK, gör stora segergesten efter sin seger på inledande tre km för juniorer b.

— Egentligen är jag för osnabb, menar Ann Jansson. Därför vågade jag inte tro på vinst före loppet. Men det fanns andra som sade åt mig att det skulle gå vägen. Det gav självförtroendet en liten knuff.

Egentligen skulle Monika Karlsson, SK Svängen, ha vunnit den här sträckan. Monika föredrog dock att ställa upp på tio km bana för juniorer och den sträckan vann hon också på ny rekordtid.

Hasse

Sala Allehandas Jubileumsskrift, december 1979:

28

Rune mesta tidningsbudet

— NU GÅR DET INTE ATT SLUTA, det sitter i kroppen!

Det säger Rune Andersson, som har burit tidningar i Sala i mer än 25 år. Det började i 1950-talets begynnelse och fortsätter alltså än — och Rune Andersson kan bära omkring sina tidningsväskor i ytterligare 25 år. Han har ingen tanke på att sluta, och det skulle som sagt bli svårt. Jobbet kan vara besvärligt, snö och kallt om vinternätterna, och förtjänsten är inte särskilt stor, eftersom skattmasen vill vara med och ha sitt. Rune har nämligen ytterligare ett jobb, och skatten blir hög på de båda jobben sammantagna. Ändå fortsätter han att bära ut sina tidningar.

— En ljum sommarnatt när solen går upp uppväger alla kalla vinternätter, säger han.

Trappor

Rune Andersson är alltså tidningsbud. F.n. har han distrikt nummer 10. Det är ett innerstadsdistrikt, så det blir mycket spring i trappor.

— Men det är bara bra för konditionen, säger Rune.

— Folk sover bort den bästa tiden

Rune Andersson med en tidningsbunt i famnen är ingen ovanlig syn.

Det har dock inte varit lika lätt jämt för honom. Inte när han hade distrikt nummer ett, Strå och Mamre. Då fick han cykla 1,5 mil varje natt — utom nätterna till söndagerna — och det var mörkt och kallt och kanske halt. En gång åkte han också omkull på sin cykel och skadade sig.

Men nu har han alltså ett annat distrikt, och det är ungefär 350 tidningar han bär ut. 30 kilo väger hans bäckcykelväskor fyllda med tidningar. Han är numera anställd hos Pressens samdistribution, så det är inte bara Sala Allehanda han bär ut.

Han anställdes dock av honom som tidningsbud i början av 50-talet. Sedan var hans arbetsgivare Pressbyrån, och nu är det Pressens samdistribution. Men jobbet blir det samma oavsett arbetsgivare.

Hur orkar han då ha så mycket arbeten? Hans ordinarie jobb är förlagt till Landstingets verkstäder. Där börjar han sju på morgonen och slutar kvart i fyra.

Halv två

— Jag går upp halv två, berättar Rune, och börjar baka tidningar halv tre. Johanna brukar ta två och en halvtimme, det är alltså slut på femtiden, men sen kommer man inte sova nånting fram till sju.

— Men jag brukar inte vara trött, säger han, jag brukar van att gå upp halv två.

Och han lägger sig inte speciellt tidigt. På somrarna blir det vid tio—halv elva tiden.

— Men när det är varmt och mörkt kan det hända att jag lägger mig redan klockan sex ett par gånger i veckan.

— Folk sover bort sitt liv för mycket, säger han.

Händer det då att någon klagar över en utebliven tidning och är arga på dig Rune?

Fel låda

— Nej, det händer inte, säger han. Fast blir det klåmål så brukar folk ringa PS (Pressens samdistribution). Det kan ju hända att en tidning kommer i fel brevlåda och tidningar kan också vara blöta, men det kan man inte kan hjälpa.

— Jag bär inte tidningar på söndagmornarna, säger Rune, men jag vaknar på klockan halv två. Fast då jag vända mig åt väggen och somna om.

Sommarmornar tycker om, när solen går upp och det är varmt i luften. Ingen niska är ute, det är stilla och tyst. Det kan dock hända att en och annan sitter i en bänk och sover. Men Rune har aldrig blivit antastad. Han bryr sig inte om dem som sitter där, han låter dem i fred.

Bästa tiden

Om just sommarmornar säger han:

— Det är synd att sova

den bästa tiden på dygnet!

Rune är också en välkänd profil på Silvervallen, bland sina kära FF-are.

— Det var hårt i år, men det ska gå bättre nästa år, säger han. Då hamnar vi i mitten av tabellen.

Sala FF klarade sig kvar i div. IV, till lottförsäljaren Runes glädje.

Men det här skulle handla om tidningsutbäraren Rune Andersson.

— Det skulle bli så konstigt att bara sluta med tidningarna, säger han.

Så vi får nog återkomma om ytterligare 25 år.

Text: Bertil Norberg
Foto: Christer Greén

Rune Eriksson, f. 1938, var arbetskamrat på Byggnadssmide med Rune "Pumpum" Andersson: Pumpum var en hängiven IF Norden-fantast. Jag tror att han vid ett tillfälle köpte träningsoveraller till hela laget.

Saxat från Niclas Bergvalls fina hemsida www.salahebyfotboll.se, när han 2019 på Johanssons Café pratade minnen med sex spelare från IF Norden: Ulf Jacobsson, Karl-Olov Andersson, Janne Norling, Hasse Falk, Bengt Silén och Kåge Rotter:

Foto Niclas Bergvall.

Minns ni när Rune "Pumpum" Andersson efter derbysegern mot Ransta IK stack in huvudet i omklädningsrummet och sa: *"I kväll blir det stadshotellet"*.

– Och när vi slog Västerås IK med 5-0 bjöd han på pyttipanna, säger Ulf Jacobsson.

Rune Andersson (1935-2009) kommer på tal flera gånger under träffen. Kanske den största Sala FF-aren genom historien utan att ha spelat en enda match.

Han var för övrigt inbiten nordare innan sammanslagningen.

– Jag trodde inte Rune skulle fixa en sammanslagning, säger Ulf Jacobsson.

Men det gjorde Rune och samma roll som han hade i IF Norden fick Rune i Sala FF: Lottförsäljare, supporter och inte minst en god vän.

– Men det var andra som inte satte sin fot på Silvervallen efter sammanslagningen, minns Janne Norling.

När Rune Andersson fyllde 50 år, 1985, träffades för övrigt många av de nordare som spelade på 1960-talet för match på Silvervallen och efterföljande fest.

– Sedan var några av oss med när han fyllde 70 också, påpekar Ulf Jacobsson.

Jag fick också under många år uppleva Runes kärlek till föreningen. Ja, jag fick till och med vara med om flera tillställningar på ståt efter segrar på Silvervallen.

– Rune var en fantastisk människa, säger Janne Norling.

Många namn passerar under stunden på Johanssons Café, bland andra "Snabben" och "Bubben".

"Snabben" inbiten IFK och "Bubben" en lika hängiven nordare.

– De kunde inte ens stå bredvid varandra, säger Karl-Olov Andersson.

Knut "Kubben" Pettersson kanske ni minns, en duktig bandyspelare, men han var också duktig i fotboll och som sedan engagerade sig i korpen i många år.

– Han var en riktig talang i bandy och i fotboll spelade han i vit skjorta. Riktigt elegant, säger Janne Norling och skrattar.

Sala Allehanda 31 juli 2009:

DÖDSFALL

RUNE ANDERSSON

Salaprofilen Rune Andersson, eller Pumpum som han kallades av vännerna, har avlidit i en ålder av 74 år.

Han var född i Sala och växte upp med systrarna Kerstin och Gunilla i hemmet på Ringvägen, bara ett stenkast från Silvervallen.

Han förblev orten trogen hela livet. Han arbetade i många år på WMP och var i nästan 40 år tidningsbud, en syssla han skötte med den äran.

Fotbollsintresserad som få blev Rune något av en del av Salas fotbollsliv.

Först engagerade han sig i moderklubben IF Norden och senare när den slogs samman med IFK Sala 1974 blev det Sala FF.

Han la ner hela sig själ på att hjälpa klubben, inte minst med ekonomin. Hur många lottringar Rune Andersson sålde vid FF:s matcher kan ingen räkna.

Rune Andersson.

För att stötta föreningen tog han pengar även ur egen ficka. Bland annat hjälpte han till att finansiera klubbstugan på Silvervallen, som än idag bär namnet Runes stuga.

Närmast anhöriga är systrarna Kerstin och Gunilla med familjer.

Sala Allehanda 5 augusti 2009:

KRÖNIKA

NICLAS BERGWALL

niclas.bergwall@ingress.se

Någon färdtjänst blev det aldrig

Det här är en hyllning till en av Salas varmaste människor. Och kanske den allra snällaste?

Rune "Pumpum" Andersson avled för en tid sedan, 74 år ung. Ja, jag skriver ung – för Rune var i själen en ung man hela sitt liv.

Jag kände Rune i många år när jag spelade i Sala FF, men vi hade också en givande kommunikation genom mitt arbete.

"Du skriver bara om Heby".

Ropade Rune ofta till mig när vi möttes.

Elak? Nej, nej, Rune var aldrig elak, men visst kunde han vara tvär.

Jag minns när bröderna Fredrik och Magnus Jacobsson i början av 90-talet tog steget över till Enköpings SK. Då spelade ESK i näst högsta serien och de talangfulla bröderna ville pröva vingarna.

Det gillade inte Rune. I alla fall utåt sett. Han gnällde en del, men innerst inne var han stolt över bröderna.

Historierna om Rune är många. En del är påhittade – men de flesta är sanna.

En är att han var mycket givmild och att Sala FF var det käraste han hade. Detta ledde bland annat till att han under många år bjöd SFF-spelare utomlands, och då gärna till varmare breddgrader. Rune var en berest man som hade besökt länderna vid Medelhavet närmare 100 gånger. Ja, det trots att han knappt kunde ett ord engelska.

Rune Andersson.

Arbete på dagtid och tidningsutbärning på nätterna gjorde att Rune kunde kosta på sig dessa resor. Han var heller inte sen att bjuda på mat och dryck på stadshotellet om A-laget hade vunnit en viktig match, såsom derbyt mot Ransta IK.

Då stack han in huvudet i omklädningsrummet på Silvervallen och sade: "Mat på statt".

Sedan åkte dörren igen. Fåordig ibland, men visst var Rune rapp i käften.

Första gången jag mötte Rune var i mitten av 70-talet när vi i Kumla FF åkte till Silvervallen för att se Sala FF:s herrar. Där gick han med lottringen i ena handen och den andra näven i fickan skramlades med enkronorna.

Sista gången jag träffade Rune var när hans vän Lasse Larsson körde hans rullstol i Sala centrum för inte så länge sedan.

"Är det Bergwall? Hej, hej".

Så Rune, som då började se lite trött ut.

För fyra år sedan firade Rune sitt 70-årskalas på Sala Stadshotell. Han slog på stort som det bör och hade bjudit in sina bästa vänner från förr och nu. Det blev en kväll i skrattets tecken med många varma minnen.

Jag minns att färdtjänsten var beställd till 22.00, då trodde vi att Rune var färdig för sängen.

"Jag ska vara kvar".

Så Rune bestämt.

Någon färdtjänst blev det aldrig den kvällen, för när Rune kördes hem i rullstolen, jag tror det var av mångåriga ordföranden Tommy Nilsson, hade klockan passerat 02.00 och färdtjänst hade för länge sedan gått och lagt sig.

Rune följde Sala FF i vått och torrt och han var till Silvervallen och följde sitt lag in i det sista. De sista åren var dock synen kraftigt nedsatt, men han ville ändå vara med när hans lag spelade. Att Silvervallen snart ska bli ett minne blott gillade inte Rune och när han på sin plats i himmelen bevitnar flytten till Lärkan kommer han att fälla en tår.

När vi, som fått äran att lära känna dig Rune Andersson, fick budskapet om att du lämnat oss fällde vi alla en tår.

Vila i frid vår käre vän.

Anders Dahlström: Det här kan vara från 1982. Jag råkade gå förbi Silvervallen med min kamera och hamnade i ett kompisgäng som kallade sig Team El Gamo. De tävlade i olika grenar – kanske en 10-kamp. Det är brottaren Anders Törnblom i längdhoppsgropen.

Från vänster: Antal Horvath, Torbjörn Westerlund, Anders Törnblom, ev, Janne Kraft, Olle Zetterström, Nils Öqvist, tre som inte syns så bra, t.h. Hans Kärrstedt.

Sala Allehanda 30 september 1983:

Fr.v. Tommy Nilsson, Håkan Reuterwall och Micke Reuterwall, tre segervissa Sala FF-spelare.

Sista träningen före avgörandet **Segervissa FF:are**

Igårkväll genomförde Sala FF sitt sista träningspass inför lördagens stora avgörande. När grabbarna springer ut på silvervallen i morgon för match mot Gideonsberg vet de att det räcker med en poäng för att säkra avancemang, vilket betyder att orten får ett lag i trean igen för första gången på 40 år.

Men när SA-sporten träffade några spelare under gårdagens träning vid Annedal var det ingen som talade om oavgjort. Nej, SFF-seger ska det bli!

— Vi vinner med 2—0, säger Stefan Ljung som fick se gårdagens träning från sidan. Han är knäskadad och tror själv att chanserna för deltagande mot Gideonsberg är små.

— Det blir tufft. Gideonsberg vill säkert revanschera sig för storförlusten mot Ransta i lördags men vi vinner med 1—0, tippas Tommy Nilsson.

Mikael Reuterwall tror på en 2—0-seger.

— Men det kan bli mer. Bara vi får ett eller två mål redan i början är det lätt gjort att de ger upp och då kan det rasa in en hel del mål till, menar Micke.

☐ En chans till

Håkan Reuterwall, som avgjorde "seriefinalen" mot Arboga i lördags tippas 3—0.

— Men trots allt är det skönt att vi har en chans till.

— Förlorar vi mot Gideonsberg har vi ju möjlighet att ta den där poängen som vi behöver

mot Forsby i sista omgången istället, säger Håkan med fjolårets seriefinal mot Skiljebo i färskt minne.

— Då fanns det inget alternativ. Men det finns det alltså denna gång. Det känns skönt.

☐ Oavgjort

SFF-tränaren Hugo Karlsson ligger lågt som vanligt.

— Det blir oavgjort, 1—1. Vi har ju inte förlorat en enda hemmamatch tidigare den här säsongen och det vore förstås ytterst olämpligt om vi skulle göra det nu, säger SFF-tränaren innan han stegar ut på planen för att övervaka sista finputsningen inför det stora avgörandet.

Text: Hans Godén
Foto: B-E Rutström

— Vi vinner mot Gideonsberg, säger Stefan Ljung säkert.

Sala Allehanda 1 oktober 1983:

**Sten – en
FF-supporter:**

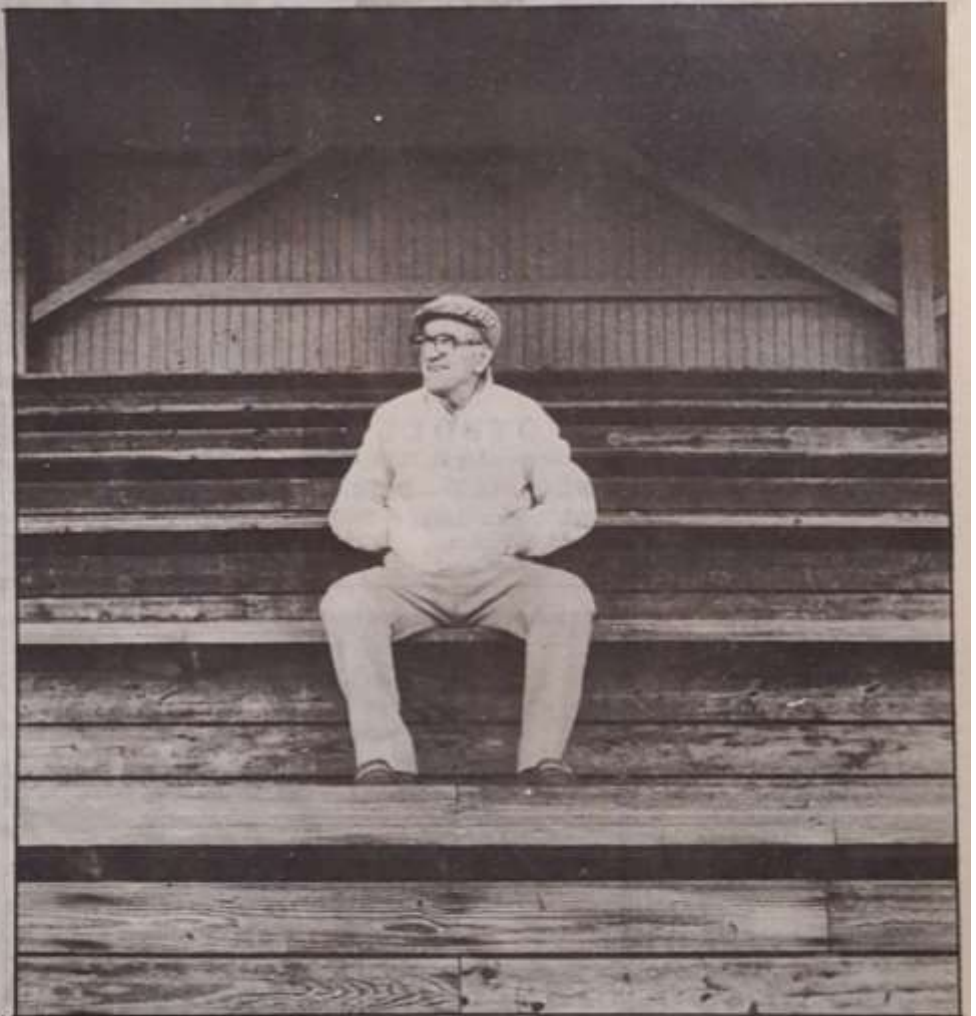
— Min stora dag!

— Den här dagen har jag sett fram emot i 40 år.

Sten Brunnberg, 67-årig pensionerad bagare från Sala, är kanske den som kan mest om Sala-fotbollen. De senaste 55 åren har han inte missat speciellt många matcher där IF Nordan och sedermera Sala FF har varit inblandade. Han åker till och med på alla bortamatcherna.

— Jag har säkert åtminstone sett 90 procent av matcherna, säger Sten som förstås finns på Silvervallen idag när SFF kan säkra avancemanget till div. III.

Men han höjer ett varningens finger. Se sporten

Idag finns Sten på Silvervallen igen och håller tummarna. Och för första gången på 40 år kan Sala-fotbollen få ett div. III-lag.

Idag sitter Sten här på Silvervallen igen. Ska hans dröm gå i uppfyllelse?

**Sten håller tummarna hårdare
den här gången — han minns...**

Parallellfallet som kan få FF att rysa

— De ska inte vara allt för säkra. Jag minns ett parallellfall från 30-talet. Då ledde Norden med tre poäng när två matcher återstod. Det blev sedan stryk mot både Norberg (3—4) och Arboga (0—5) och Norden missade uppflyttning till div. III...

Sten Brunnberg, 67-årig pensionerad bagare från Sala höjer ett varningens finger till Sala FF mitt i slutspurtan.

Sten är kanske den som kan mest om den lokala fotbollen. Vad sägs om den här meritlistan:

Ledamot av Nordens fotbollssektion åren 1937—65. Materialförvaltaren och biträdande lagledare från slutet av 30-talet och dryga 15 år framåt. Intendent på ortens huvudarena i fotboll Silvervallen 1942—60.

— Den här dagen har jag väntat på i 40 år. Att Sala-fotbollen skulle få ett div. III-lag igen har hela tiden varit min stora önskan, säger Sten.

□ Bollkalle

1929, alltså för 54 år sedan, var Sten bollkalle i en match på Silvervallen. Sedan dess har han sett i stort sett varenda match som Norden och seder-

mera Sala FF spelat. Även på bortaplan.

Ja, jag har nog åtminstone varit på 90 procent av matcherna, förklarar han.

Men om SFF går upp i trean kan det ju bli betydligt längre resor till bortamatcherna.

— Det gör inget. Jag fortsätter att åka ändå. Bara jag får vara frisk så, säger Sten som själv aldrig spelat fotboll. Och där ska egentligen ett nästan in. Han gjorde nämligen några sporadiska inhopp i pojk- och juniorlag.

Sten minns tiden när Norden spelade i Östsvenskan, dåtidens div. III.

5—0-segern mot Reymersholm (Frans Eriksson gjorde alla målen) och när Nyköping besegrades med 5—4 sedan Norden legat under med 1—4 år matcher som Sten aldrig glömmer. Det var högtidsstunder och hände på 30-talet.

□ Publiken tillbaka?

— Vi hade 1.500 ja, många gånger 1.700 på hemmamatcherna.

— Men nu finns det nog chans att få folket tillbaka på läktarna. Går Sala upp i trean har det ju antligen hänt något. Spelade SFF sedan bättre fot-

boll än de övriga klubbarna i orten går det säkert att få in en hel del folk från landsbygden. Kan SFF hålla till på övre halvan ska de inte behöva ha under 700—800 åskådare i någon match i div. III, tippar Sten.

Sten anser att dagens SFF är det bästa laget i modern tid.

— Det är svårt att jämföra med lagen från Östsvenskan. Då spelades det en helt annan fotboll. Betydligt mer öppen är dagens tillknäppta.

Sten hoppas innerligt att det ska gå vägen för SFF idag.

— Dagens SFF har ett stort tekniskt kunnande. Får de behålla det här manskapet kan de gå långt. De bör ha stora möjligheter att klara sig kvar i trean.

— Visserligen är det ett högre tempo där än i div. IV men jag har sett lag som Bele och Film och det är inte något märkvärdigt.

Ett tips då inför lördagens match.

— 3—1 till Sala FF, säger Sten säkert. Men han höjer alltså ett varningens finger för parallellfallet för 50 år sedan...

**Text: Hans Godén
Foto: Lars Holmgren**

Sala Allehanda 3 oktober 1983:

SALA SERIE-ETTA –men det satt hårt åt!

Sala FF är nummer 1. Nu är det klart! Seriesegern är bärgad och div. III-spel väntar nästa säsong.

Men det var en riktig gastkränning som de drygt 500 betalande fick vara med om på Silvervallen i lördags. En bra bit in i andra halvlek ledde Gideonsberg med 2-0.

SFF kom dock igen och fick till slut 2-2.

Just då visste ingen att avancemanget hade blivit klart även vid förlust. Ränsta tappade nämligen poäng i en 2-2-match borta mot Dingtuna.

På sporten kan du i dag också

bland annat läsa om

- Sala MSK som blev sjua i lag-SM-finalen i motocross;
- Nordens volleybolidamer som vann i seriepremiären;
- Svealand's i boccia för handikappade där hemmalaget slutade på å' tonde plats.

Se sporten

Håkan Lindholm, SFF-målvakt med nummer 1 på ryggen är med i laget som blev nummer 1 i serien.

Så här glad blev Håkan "Pallen" Reuterwall sedan han gjort 2-2. Stefan Ljung jagar honom för att gratta.

Grönt ljus för SFF Då åker Hugo i luften

Oj, vilken pärs de 512 betalande och alla FF:are fick genomlida på Silvervallen i lördags. En poäng var ett måste för att SFF skulle säkra kontraktet. När en dryg halvtimme återstod av matchen ledde Gideonsberg med

tvåa skottet och det andra sköt Stellan strax utanför.

— De bjöd på bättre motstånd än väntat, säger SFF-tränaren Hugo Karlsson, som har vissa misstankar om att det fanns en omedveten underskattning i hans lag med i bilden.

SFF-arna spelade onekligen

Ljung — med viktoriet fullt — betydande bollen stora vinsten motståndet i fört läge. Håkan Reuterwall stod bakom två viktiga framspelningar.

□ 12 raka

Men en sådan här dag har tillräckligt lite spelvallen några bety-

ngsliga chanserna till.

— Det är supert, säger Hugo Karlsson, som nu står i en så kallad "vå" och väntar på att få se till att Håkan Reuterwall står bakom två viktiga framspelningar.

Det är tydligt att det från någon speciell från Håkan Reuterwall march-

skades momentet före 2-2 var han mycket nära att göra. Även denna gång gick han upp i luft- rummet och tog bort effektivitet av Gideonsbergs försvar.

Målen:

9-1 (24) Håkan Reuterwall på

SFF-tränaren Hugo Karlsson i luften sedan allt är klart.

Oj, vilken pärs de 512 betalande och alla FF:are fick genomlida på Silvervallen i lördags. En poäng var ett måste för att SFF skulle säkra kontraktet. När en dryg halvtimme återstod av matchen ledde Gideonsberg med 2-0...

Men det ordnade upp sig för SFF. Sedan Stefan Ljung fixat 1-2 i den 55:e spelminuten svarade Håkan "Palten" Reuterwall för den förlösande kvitteringen 22 minuter före slutet. Christer "Kaka" Karlsson stod för båda framspelningarna.

— Utan tvivel mitt livs viktigaste mål, menar "Palten" som för övrigt blev matchhjälte även mot Arboga förra helgen.

□ Hugo i luften

När slutsignalen gick blev det förstas stora ovationer. SFF-laget uppvaktades av Sala kommun och föräldraföreningen. Och mannen bakom verket — tränaren Hugo Karlsson — åkte i luften på starka spelararmar. Det var inte att ta miste på spelarnas glädje. Efter 90 gastkramande minuter kunde de äntligen andas ut.

Gideonsberg stretade emot riktigt bra och kunde så när ha avgjort sju minuter före slutet då Stellan Carlzohn fick en dubbelchans. Håkan Lindblom räddade

första skottet och det andra sköt Stellan strax utanför.

— De bjöd på bättre motstånd än väntat, säger SFF-tränaren Hugo Karlsson, som har vissa misstankar om att det fanns en omedveten underskattning i hans lag med i bilden.

SFF-arna spelade onekligen med nerverna utanpå tröjorna större delen av matchen. Laget fick aldrig igång något ordnat spel.

— Jag förstår inte att 13 spelare kan vara lika nervösa samtidigt, säger Hugo Karlsson efter matchen.

— I första halvlek var vi ju tvåa nästan på varenda boll.

— Vi skällde på grabbarna i paus, erkänner SFF-tränaren. Men i det läget var det inget som tydde på att vi skulle resa oss. Inte ens våra mest rutinerade spelare förmådde ta tag i spelet.

Men i andra halvlek kom SFF igen med kämpatakt. Även om laget inte skapade speciellt många chanser fick de röd-vita ett visst grepp om spelet.

Efter 2-2 blev det dock mest ett ställningskrig mitt på planen. SFF spelade då taktiskt riktigt och såg bara till att hålla rent i de bakre regionerna.

I första halvlek agerade hemmalaget orörligt och laget hade svårt att få tag på bollen på mittfältet. Det blev mest ett jagande utan resultat. Den första riktigt feta möjligheten att "måla" kom först efter 29 minuter då Stefan

Ljung — med vänster fot — bredsidade bollen strax utanför motståndamålet i fritt läge. Håkan Reuterwall stod bakom den utsökta framspelningen.

□ 12 raka

Men en sådan här dag har förstås inte spelkvaliteten någon betydelse. Det viktigaste var att få den där poängen kvar i Sala. Och Sala-laget radade därmed upp den 12:e raka matchen utan förlust. SFF kan också skryta med att de blev obesegrade på hem-

maplan säsongen -83.

— Det är toppen, utbrister Hugo som nu efter att ha fullgjort två våårskontrakt nöjt kan lämna över laget till någon annan tränare. Nästa säsong finns han i en annan klubb.

Det är synd att dra fram någon speciell från lördagens match. Hela laget agerade nervöst och slarvigt långa stunder. Håkan "Palten" Reuterwall la ner ett otroligt jobb och det var kul att just han fick avgöra, veteran som han börjar bli.

Sedan momentet före 2—2 var han mycket nära att nåta. Även denna gång gick han upp i luft-rummet men togs bort effektivt av Gideonsbergs-försvaret. Ojust?

Målen:

0—1 (24) Hans Delerud på nick efter ett snyggt anfall. Det sedan en passning mellan "Peggy" Karlsson och Micke Reuterwall blivit för lös.

0—2 (41) Jan Elmefors från nära håll. 1—2 (55) Stefan Ljung

säkert vid Gideonsbergs-målvakten Stefan Nordins högra stolpe. Christer "kaka" Karlsson stod för inlägget.

2—2 (68) Håkan Reuterwall på

nick. Åter stod "Kaka" för föspelet.

Text: Hans Godén
Foto: Lars Holmgren

Kommentaren

Grattis SFF!

Grattis Sala FF!
1972 slogs IFK Sala och IF Nordens fotbollsverksamheter sina pssar ihop.

— Målet är div. III, sas det då.

Nu, elva år senare är målet nått. Den spikraka vägen till trean förvandlades dock till en elva år lång krokig väg känd av svårigheter och flera besvikelser.

Men nu är alltså SFF där. Och glädjen är desto större. För första gången i modern tid har Sala och hela orten fått ett div. III-lag, något som inte bara behöver bli ett lyft för SFF utan för hela ortens fotboll.

Motståndare som Dingtuna, Gideonsberg, Forsby, Ransta, Arboga, Tillberga och Fagersta byts ut mot lag som Enköpings, Hallstahammar, Råksunda, Täby och Vargarna. För det mesta talar för att det är i div. III norra, den med lag från Stockholm, Uppland och Västmanland som SFF ska spela.

□ Sala FF:s tur

Att just SFF vann div. IV Västmanland var logiskt. Ifjol var laget tvåa i tabellen. Samma sak -76 och -78. Trenden pekar också åt det hållet. Här är Sala-föreningens placeringar de fem senaste säsongerna: -79: 9, -80: 5, -81: 5, -82: 2 och -83: 1.

Det är helt enkelt Salas tur att få ett lag i trean!

Även om A-troppen idag är på tok för smal för div. III är SFF säkert också det lag som har mest där att göra. Jag tänker då på att klubben förfogar över nära ett halvdussin spelare som redan har känt på spel i trean och till och med i div. II. Det gäller Bosse Bergman, Håkan Reuterwall, Stefan Ljung, Christer Karlsson, Peggy Karlsson samt Bertil Forsberg som kan bli aktuell för come back efter ett års avbrott på grund av skador. Bertil är nu 31 år och det skulle väl sitta fint att runda av med ett år i trean?

Därtill ska läggas att "förlovrade söner" som Olle Nilsson (div. II i Enköpings SK) och målvakten Micke Forsgren (div. II i IFK Vasterås) kan bli aktuella att återvända till moderklubben och därmed skulle i stort sett halva A-troppen redan ha känt på spel i en högre division.

□ Klient motstånd

Det som talar mot SFF är att motståndet i fyran i år har varit allt för dåligt. Fyran har tunnats ut år från år. För fyra—fem år sedan var såväl Skillebo som Hallsta och Köpings IS div. IV-lag. Numera hör de hemma i trean och deras platser har fyllits ut med lag från femman, lag som med nöd och näppe håller div. IV-klass.

Hur som helst måste SFF räkna med att förstärka om inte sejouren i div. III bara ska bli ettårig.

Det räcker kanske inte "bars" med Olle och Micke.

□ Ekonomin

Andra frågor som Sala-klubben måste lösa nu är förstås de ekonomiska. Det är betydligt mer kostsamt att spela i trean än fyran men samtidigt kanske också lättare att få sponsorer? Och kanske spelförstärkningar?

Kommer SFF att överleva div. III-spei mer än ett år får även komvunen en extra kostnad.

Silvervallens gräsrektangel räcker nämligen inte till för div. III-spei. Ett års dispens får SFF men sedan måste planen breddas och förlängas.

□ Lite ris

Jag skulle vilja vara ofin att avsluta med lite ris till SFF-styrelsen. Varför ordnar man inte ett enda kringarrangemang när föreningens A-lag spelar en helt avgörande match inför uppskattningsvis 600 åskådare? En siffra som säkert hade varit ännu större med någon form av uppträdande.

Gymnastikuppvisning, musik, straffsparkstävling i pausen eller något annat som inte behöver kosta ett enda öre.

SFF går upp i trean med ny tränare och ordförande. Det är bara att önska lycka till!!!

Se till att div. III-spei inte blir någon engångsföreteelse för Sala-orten!

□ Bra gjort, RIK!

Ransta IK får inte glömmas bort. Det mesta talar för att vi får två ortslag i toppen av div. IV Västmanland. Inte illa! RIK gör sin andra säsong i div. IV. Många säger att den är svårast i en ny serie. RIK har bevisat motsatsen. Har redan blivit ett bra div. IV-lag och kan säkert med det unga och utvecklingsbara laget vara med och slåss i den absoluta toppen även nästa säsong.

Att SFF skulle vara med "däruppe" var väl väntat med tanke på andraplatsen ifjol. Men RIK har blivit en stor överraskning. Kan-ske den största av alla lokala lag.

Hans Godén

Som sagt var

— Jag fick spela efter att ha tagit tre sprutor. Men det var det värt idag.

(Stefan Ljung, knäskadad mittfältare i Sala FF).

— Fy f-n va skönt!

(Jan-Ove "Håta" Eriksson som fick ersätta ljumskadade Per-Göran "Peggy"

Karlsson i andra halvlek).

— Det är för nervöst att sitta på bänken. Det är lugnare att vara på plan.

(Tommy Nilsson, spelare på SFF-bänken).

— Jag har varit nervös en hel vecka för den här matchen. I halvtidsvilan sa vi att nu j-vlar ska vi ut och köra. Och i andra halvlek kändes det verkligen att viljan var den rätta.

(Bosse Bergman, FF-spelare som redan första säsongen efter återkomsten från IK Sirius får vara med och vinna serien).

— Skönt! Men vi var för stirriga i första halvlek. Det var svårt att få igång något spel då.

(Kalle Spång, slitstark back i SFF).

— Jag kände mig inte nervös.

Det låste sig ändå. Det var bara att kämpa.

(Christer "Kaka" Karlsson SFF-anfallare som känt på kruttrök förr. Bland annat i vinterns SM-bandyfinal där han spelade för Sirius).

— Va' härligt! Det här är underbart. Det här har vi kämpat länge för. Det är nog min lyckligaste stund.

(Rune "Pum-Pum" Andersson, SFF:s störste supporter).

— Jag började bli nervös först när vi gjorde 2–2. Då blev jag hypernervös. När vi låg under med 0–2 var jag däremot helt säker på att det skulle ordna upp sig...

(Hans-Göran Hedlund, FF-

ordförande som lämnar ordförandeposten vid kommande årsmöte).

— Det verkade som om hjärnan ville mycket. Men som om grabbarna hade bly i benen.

(Hans-Göran igen i en kommentar om sitt lags insats).

— Det blir precis som mot Skillebo ifjol.

(Håkan Reuterwall i halvtid med fjolårets slutstrid då SFF föll på mållinjen i försäkt minne).

— Det ordnar sig. Jag är helt säker.

(Eivind Hallnäs, orgelspelande FF-supporter när andra halvlek ska till att starta).

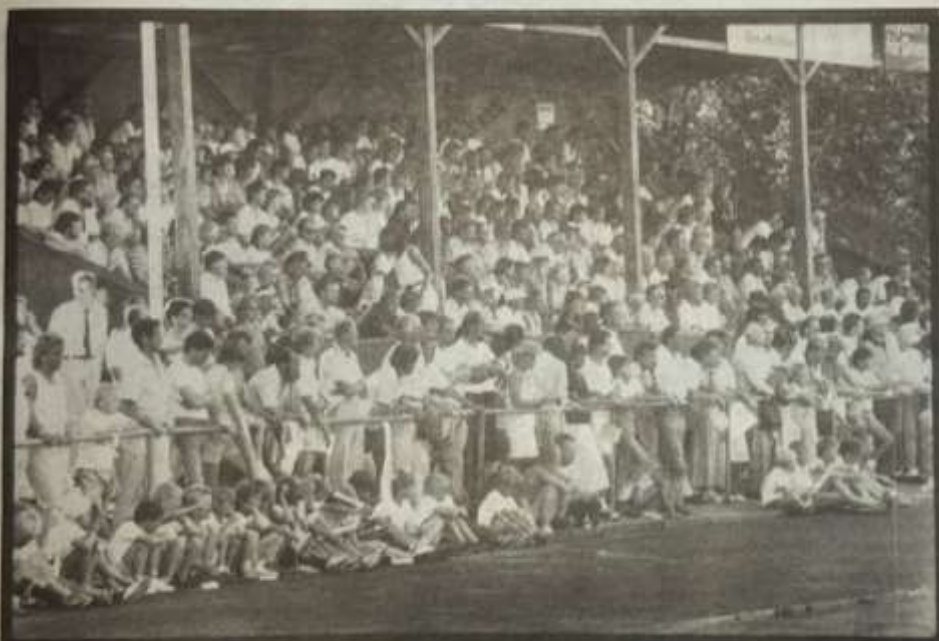
Hans Godén

Ett glatt gäng seriesegrare. Bakre raden fr.v. Görgen Sillén, Christer Karlsson, Micke Reuterwall, Tommy Nilsson, Anders Nilsson, Stefan Ljung, Roger Gustavsson, Bosse Bergman, Lars-Åke Wigstrand (biträdande tränare) och Hugo Karlsson (tränare). Främre raden fr.v. Rune Andersson (supporter), Jan-Ove Eriksson, Magnus Jakobsson, Håkan Lindblom, Per-Göran Karlsson, Kalle Spång, Håkan Reuterwall, Micke Johansson och Gunnar Ohlsson (lagledare).

Sala Allehanda 24 juli 1987:

Publikrekord!!!

Sala FF kom undan med hedern i behåll efter gårdagens match på Silvervallen mot engelska division I-laget Portsmouth.

0—4 skrevs siffrorna inför rekordpubliken 1 803 åskådare.

Det gamla rekordet från cupmatchen mot Degerfors från 1977 lydde på 1 772.

Portsmouth gjorde långt ifrån någon genomgången insats. Långa stunder — speciellt i andra halvlek — verkade laget sakna gnista.

SFF bjöd dock på bra motstånd. Anfall i första halvlek och agerade bra bakåt i den andra, då gästerna gång på gång gick i salalagets offsidefallor.

Se sporten

Kommentarer

— De var säkra som bollhållare, men konstigt att de gick i vår offsidefälla så ofta i andra halvlek.
(Niklas Bergwall, SFF-anfallare som spelade i första halvlek).

Niklas Bergwall.

Sagt efteråt

— Jag trodde att de skulle spela hårdare. Det var inte så farligt nu, även om de sparkade en del på hämlarna.
(Fredrik Jacobsson, stryktålig toppforward i SFF).

— Jag var dödstött redan efter en kvart.
(Niklas Bergwall tyckte som många andra att det var jobbigt att spela i hettan).

Hans Godén

— Allt under 0—5-förlust tycker jag att vi får vara nöjda med.
(Niklas Bergwall kommenterar slutresultatet).

— Länge sedan jag hade så jobbigt.
(Micke Forsgren kommenterar sin insats mellan stolparna, där han fick göra en rad ingripanden).

— Att sätta åt även i närkamper även i träningsmatcher hör ju till deras inställning att alltid göra sitt bästa.
(Micke Forsgren, SFF-målvakt).

— De var hårda, tjuriga och onödigt gnälliga.
(Magnus Jacobsson, SFF-mittfältare, kommenterar Portsmouths spelstil).

Hedersamt, SFF!

— men Portsmouth kan säkert bättre

— De var sämre än jag räknat med, säger Sala FF:s 17-årige högerback Per Johansson när han är på väg av planen på Silvervallen efter gårdagens match mot det engelska ligan Portsmouth. Gästerna vann, men bara med 4–0 (3–0).

Det inför hela 1 803 åskådare. Publikrekord!

Portsmouth gjorde långt ifrån någon imponerande insats i den påfrestande värmen. Långa stunder i andra halvlek verkade laget mer än lovligt sömnigt.

— Nej, inte gick de för fullt och det kanske man heller inte kan begära i en sådan här match, menar SFF-tränaren Hasse Ljung som dock hade all anledning att vara nöjd med sitt lags insats.

□ Tillbud

Den som trodde att SFF skulle spela fegt och defensivt fick fel. I första halvlek försökte hemmaspelarna hela tiden anfalla och laget skapade ett par tillbud. Allra närmast att överlista Portsmouth-målvakten Andrew Gosney var Magnus Jacobsson då han i den åttonde minuten slet sig fri efter en djupledsboll, men skottet gick tyvärr någon meter över målråmen.

Det tog 13 minuter innan Portsmouth fick hål på nollan. Ian Stewart fick träff efter en försvarsretur.

Barry Horne ökjade till 2–0 i den 25:e spelminuten. Han fick in bollen efter en luftduell med SFF-målvakten Micke Forsgren som kom på mellanhand. Micke Reuterwall fanns på mållinjen, men lyckades inte få undan Hornes hårda skott.

Bara fyra minuter senare var det

dags för nätrassel igen. Förra säsongens skyttekung i engelska ligan, Mikey Quinn presenterade sig. Fillery nickade in till Quinn som också tog huvudet till hjälp för att få in bollen i maskorna. Micke Forsgren hann aldrig få upp händerna.

Portsmouth spelade inte någon typisk engelsk fotboll i första halvlek. I stället för de typiska långa inläggen blev det många väggpass. Men visst fanns även djupledsbollarna där emellanåt. Portsmouth agerade rörligt första halvtimmen, men efter 3–0 tappade matchen fart.

□ Bra bredd

SFF gjorde en bra första halvlek. Klev inte undan utan breddade bra och fick till en och annan kombination.

I andra halvlek blev det mest spel på mittplanen och ganska tunnsått med chanser. SFF knäppte till framgångsrikt bakåt och gästerna gick förvånansvärt ofta i SFF:s offsidefälla. När Ian Baird slog bollen i öppet mål sedan Barry Horne rullat bollen förbi salamålvakten var dock Sala-försvaret helt överspelat. Matchklockan stod då på 59 minuter.

□ Dålig tändning

I andra halvlek spelade Portsmouth fler långbollar än i första, men tändningen verkade långt ifrån vara den bästa. När 20 minuter återstod kom Paul Mariner in, men han gjorde inget större väsen av sig. I stället var Micke Quinn den tongivande hos engelsmännen. Stor och tung som han är låg han bakom det mesta framåt, men orutinerade Göran Taknelid, som fick honom på sin lott, gjorde långt ifrån bort sig.

På Portsmouths positiva konto ska sättas att spelarna var mycket starka i luftrummet och att tempoväxlingen efter väggspel ofta gjorde att FF:arna kom efter.

På minuskontot sätter vi det överdrivet långsamma agerandet i uppspelen från försvaret och bristen på gnista i andra halvlek.

□ Bra försvar

SFF gjorde en bra försvarsinsats. På mittfältet svarade Magnus Jacobsson för några snygga saker och framåt sprang och jobbade lillebror Fredrik våldeliga.

Micke Forsgren, målvakt, hade en jobbig kväll, men klarade sig bra. Junioren och backen Per Johansson ska också framhållas för några respektlösa rusher på högerkanten i första halvlek som efter några väggspel ledde till inlägg.

— Hela laget bjöd till bra, sammanfattar SFF-tränaren Hasse Ljung.

Portsmouth-tränaren Allan Ball tycker att det var en bra match.

— Sala var piggt och hade ett par riktigt bra spelare, anser han.

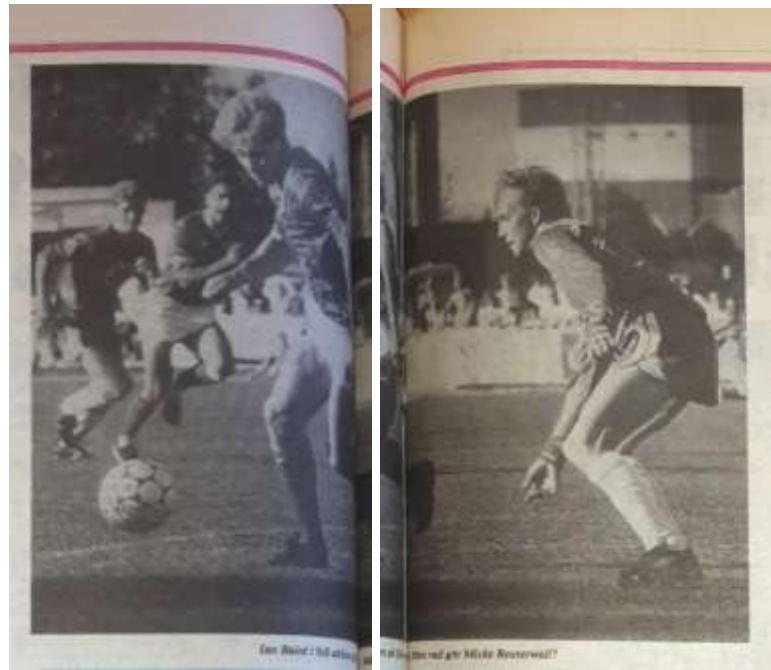
Domare utan anmärkning var Roine Tiainen, Västerås.

Text: Hans Godén

Foto: Johan Olsson

Mickey Quinn imponerade.

Portsmouth drog rekordpublik

Redan två timmar innan matchen började bildade några fotbollsentusiaster kö utanför Silvervallen. Och visst drog Portsmouth FC folk. Det gamla publikrekordet från 1977, 1 772 betalande, fick se sig slaget med 31 personer. 1 803 människor njöt av matchen i kvällssolen.

De som inte kom till matchen kom till en annan match. De slog sig ner på bänken, stötte i gräset och tittade i fotbollspressens små "kiosker".

— Nästan 1 000 dricka har vi

sålt, berättar Karl-Erik Silverwall. Och massor av korv. Jag tror aldrig folk skulle köpa så mycket korv!

□ Blandad kompot

Publiken är väldigt blandad. Alla åldrar, kön och kläder finns representerade. Allt från shorts och solglasögon till en "påkylad" fotbollsfans. De sitter i solstolar, hänger runt i kretsen eller står i smågrupper. Många svenska flaggor viftar under matchens gång. Men det är engelsmännen publiken vill se. När Paul Mariner kommer in de sista 20 minuterna blir jublet högt.

— Vaktmästarna ska ha en stor dag för sitt arbete, säger Jan Svansson, PR-ansvarig för Silvervallen.

FF. Planen är jättefin och omgivningarna fräscha.

De tre i gruppen som har arbetat mest med den här matchen kan nu koppla av och se resultatet av sitt jobb. Och de ser nöjda ut.

— Ja, det blev den folkfest vi ville ha, säger Jan. Vi vill främja fotbollsintresset i Sala och hoppas att fler kommer även till seriematcherna. Tänk hur det var förr, då gick man tillsammans hela familjen.

□ Bristande intresse

Många barn finns runt planen även idag. Men alla är inte lika intresserade. Ett tiotal tjejer och killar har anordnat en höjdhopptävling, och har tydligen helt glömt vilka storheter som finns på Silvervallens plan. Och på gräsp

nen alldeles bredvid "Den Stora Matchen" pågår en annan fotbollsmatch. Ett gäng på 20 barn utkämpar där sin kamp, som om de aldrig har hört talas om Portsmouth eller Paul Mariner.

Ett gäng framtida affärsmän i tioårsåldern kånkar runt på tunga kassar fyllda av returburkar och flaskor. Då och då stannar de upp och kastar ett öga in på planen.

Men när det hela väl är över, när spelarna trötta och svettiga hunkar av planen, får barnen ny energi. Snabbt som ögat är de framme med penna och autografblock. Och de skriver snällt, de engelska ligaspelarna. Både Paul Mariner, Mickey Quinn och tränaren Alan Ball.

Ann-Ci Larsson
Fotograf Johan Olsson

Delagarna i fotbollskolan marscherar till Silvervallen med blåsorkestern i täten.

Pampig inledning

Fotbollsfesten i Sala inleddes redan en timme innan avspark. Då tågade alla som varit med i Sala FF:s fotbollsskola i juni från Stora Torget till Silvervallen med Sala blåsorkester i spetsen.

Alla fotbollsskoleeleverna fick gratis gå in och titta på matchen.

— Vi brukar alltid avsluta fotbollsskolan med att åka och titta på en match någonstans, säger Jörgen Lagberg, Sala FF. Men det är ju sällan vi får chansen att se ett internationellt lag som det här.

Väl inne på området fick delagarna i skolan, som med alla inräknade var 150 tjejer och killar mellan sju och fjorton år, sina diplom och sina erövrade teknikmärken.

Och visst var väl det en värdig avslutning, trots att man fått vänta på den i en månad! Men den som väntar på något gott...

Text: AnnCl Larson

Hassel ortens straffläggare

Lars-Inge Hassel, Västerfärnebo AIK.

Där har du namnet på Sala kommuns främste straffläggare i fotboll.

Han vann i alla fall gårdagens tävling på Silvervallen och tog den första in-teckningen i det nyuppsatta vandringspriset.

— Jag tränade på Svedboing på förmiddagen och då bommade jag varenda en, ler Lars-Inge.

Det gick alltså betydligt bättre på kvällen. Urban Ekström, Sala FF, Anders Stenkvist, Norrby, Örjan Johansson, Grällsta och Kurt Andersson, Sättra slog ut redan i den första omgången.

Slutstriden kom nu istället att stå mellan Hassel samt Ranstas Christer Fjellström och Micke Karlsson från Möklinta.

De slog en straff i taget och hela sju stycken var, måste till för att skilja dem åt.

— Jag brukar inte slå straffarna i vårt A-lag men i B-laget har jag slagit in två denna säsong, berättar segerherren.

Lars-Inge Hassel, Västerfärnebo AIK, med erövrat pris.

Vad tyckte stjärnorna?

Varför kommer egentligen ett engelskt division-ett lag till Sverige och spelar emot Sala FF, ett division-fem lag? Och vad tyckte de om SFF:s spel, var det något motstånd att tala om?

Alan Ball, tränar i Portsmouth och legendarisk spelare i det engelska landslaget, förklarar varför man kommer till Sala.

— Det är ett bra sätt för oss att förbereda oss för säsongen. Vi samlades till den här resan i onsdags, och det var första gången vi träffades på en lång tid. Vi vill vara väl förberedda för engelska ligan och det här är bra träning för oss.

Portsmouth spelar fem matcher i Sverige och den igår var deras första.

— Vi har inte spelat match på tre månader nu, berättar Paul Mariner. På det sättet var det en svår match för oss. Sala spelade väldigt entusiastiskt, anfallarna föll undan lite men annars var de bra.

Alan Ball tycker också att Sala FF skötte sig bra.

— Det finns en eller två spelare i Sala FF som är riktigt bra. Och deras andra halvlek var mycket bra.

Alan Balls råd till Sala FF är att fortsätta som igår, och att verkligen spela fotboll.

Portsmouth är förlagda till Sandviken och spelar alltså fem matcher under de två veckor de är i Sverige.

AnnCl Larson

Alan Ball tyckte att Sala FF spelade en mycket bra andra halvlek.

ISDAGEN DEN 29 AUGUSTI 1989

JEN - ARRANGEMANG

SILVERVALLEN

Välkommen till årets match

SALA FF — TV-LAGET

Tisdag den 29 augusti kl. 17.15

Matchstart kl. 18.30. Entré Vuxna 30:— Ungdom 7—15 år 10:—

OBS! Sala FF:s medlemskort gäller ej.

Program

- Kl 17.25** Salabandet anländer
- Kl 17.40** Salaortens Straffsparksmästerskap
Deltagare: Grällsta IF, Möklinta IF, Norrby SK, Ransta IK, Sala FF, Sättra IF, Västerfärnebo AIK.
- Kl 18.10** Lagpresentation
- I halvtid:** "Sala's Kändislopp". Cykelstafett runt planen.

Stöd Lions

— Hjälp Lions Hjelpta

Hela behållningen går till

Kampanjen mot Astma och Allergi.

Lotterisponsorer

ICA-Center, Hans Persson Bil, PR-Bilar, Göran Arver Bil, BP Sala Henry Norling, Ewerlöfs Bokhandel.

MATCHSPONSORER: Bäckmans Bygg, Catrinelunds Gård, Domus, Elhörnan, Essef service, ICA Silverringen, Infjärdens Värme AB, Karlströms Motor, Linne-skåpet, Linus Rör AB, Möbelkompaniet, NJ bil Toyota, Pontus Widén Maskin AB, Ringboms Auto, Sala Bil AB, Sala International, Sala Sparbank, Sala Stads-hotel, Stjärnköp.

MATCHBOLLARNA SKÄNKTA AV: Föreningsbanken, Intersport, Länsförsäkringar, Mäklarhuset, Sala Teknikhus, Stig Johansson Guld.

Foto Lions Club.

Mycket spex och lite sport på Silvervallen:

TV-kändisar lockade 3 000

Idrottsevenemangen på Silvervallen fick på tisdagen stryk med nästan 1 200 personer.

Det gamla publikrekordet på "Vallen" rök nämligen med bred marginal när ett gäng spefulla TV-kändisar visade upp sig för salaborna.

TV:s kändislag hade anlitats för att dra in pengar till välgörande ändamål. Att de var så bra på att spela fotboll kom dock som en överraskning för många.

Av de 2 957 betalande hejade de flesta förgäves fram Salas kämpar, som fick stryk med 2-5.

Drygt 1 800 såg Sala FF spela mot Portsmouth 1987. För idrotten kan det nya publikrekordet möjligen ses som ett nederlag. Tisdagskvällens jippo hade ganska lite med sport att göra. Kändiskult och spex har ersatt fotbollen som den största publikdragaren.

Men publiken hade roligt och för arrangörerna Lions var det givetvis en jättesuccé. Många sköna tusenlappar strömmade in till Röda Sjäders kampanj mot astma och allergi.

Romantiserad fläkt

Det var som en romantiserad fläkt från en svunnen tid, bland

korv-, glass- och kaffeförsäljarna och med trängsel, uppskruvad stämning och autografjakt. Om Sala haft ett idrottslag i de högre divisionerna skulle det kanske vara så här ofta...

Men kanske ligger det lite i vad musikskolans chef Olle Bengtsson säger. Han och hans elever i Sala-bandet var på plats för att underhålla och såg ut som levande reklampelare i sina vita overaller översållade med firmamamn:

— Vi är bättre som reklampelare än idrottsrörelsen. Vi syns i många fler sammanhang där stora folkmassor samlas.

Bandet har lovat bära sina overaller i flera år, mot att före-

Pennor och autografblock i luften. Småpojckarna flockades kring målvaktspensionären Ronnie Hellström, som skrev för brinnande livet. Rolie Stoltz mötte samma stora intresse. De gamla Idrottsidolerna glöms inte bort i första taget.

tagen sponsrar en resa till festivalen i Harrogate i vår.

60 000 kronor

Inträdesavgifterna var 30 för de stora och 10 för de små. Om det var hälften av varje, innebär det att bruttot i kassan blev 60 000 kronor. Sponsors-pengar och lotterier spädde på ytterligare. Först måste dock TV-lagets medverkan, och andra omkostnader betalas.

— Vi har gått i land med omkostnaderna med bred marginal, sa en mycket nöjd Lars Qvarnström, som ansvarat för arrangementet.

Hur mycket TV-laget kostat att arrangera vill han inte avslöja.

— Det är ointressant, är Qvarnströms uppfattning.

— Det intressanta är hur mycket som blir över.

Än är dock inte alla uträkningar klara, för att kunna ge ett klart besked om netto-resultatet.

28:e året

— TV-laget är inne på sitt 28:e år, och har spelat in 17 miljoner kronor som går tillbaka till idrotten, berättade speakern Bengt Bedrup, som lät förvirrande lik Bosse Parnevijk.

Det var en omåttligt tendensiös speaker, som bidrog till att hålla publiken på rejäl distans från det idrottsliga i jippet. Han höll helt ohämmat på "sitt" TV-lag, och skojade friskt och sade nedsättande om motståndarna Sala FF:s insatser till en början. När det stod klart att division fyra-laget var ett nummer för livet för TV-kändisarna tonade han ner jargongen, vilket var skonsamt - och klädsamt. Sala FF:s trumfkort, "Mr Förstärkning" räckte inte långt, trots att fotbollsproffset Conny Torstensson dolde sig bakom den pseudonymen.

Idrottspensionärer

Men det är inte lätt för någon att få bollen bakom en målvakt av Ronnie Hellströms kaliber.

I TV-laget fanns också kända idrotts-pensionärer och aktiva

som hockeyspelarna Roland "Honom" Stoltz, Anders Kalur, skinnaren Thomas Gustafsson, boxaren Lofti Ayed, fotbollsproffsen Kurt "Kurre" Andersson, och Ove Kindvall.

Bland de övriga fanns en del kända ansikten från TV—sportens redaktion, liksom skådespelaren - den elake - Johan Hedenberg i Varuhuset, musikerna Niklas Strömstedt och Ted "Olyckan" Åström, den senare fick epitetet "världens sämsta fotbollsspelare" av speakern. Men på åskådarläktaren var han populärast av talkörerna att döma, tills Strömstedts lille son Adam strupplade in på planen, iklädd matchtröja som räckte ner till backen, och lite till.

Däremot fick publiken inte se Bert "Skara" Karlsson, Sven "Rulle" Melander och Bosse "Nygammalt" Larsson.

Cykeltävling

Efter första halvlek var spänningen borta. TV-laget dominerade helt, och ledde med 3-0. Den blev inte starkare av den makalösa cykeltävlingen mellan spexande salakändisar som sp-politikern Mariana Wallin, köpmannen Berit Nyberg, turistchefen Ingalill Trollnäs, direktören Tord Andrén, byggherren Sture Bäckman, chefredaktören Ingvar Dahlqvist, sp-politikern Ivar Höjer, c-politikern Sven Eklund och kommunalrådet Holger Andersson, s.

Holger Andersson, som satt mycken politisk prestige i att rädda Silvervallen kunde förstås glädjas åt publiktillströmningen, och såg mycket road och tillfreds ut på sin vingliga cykeltur på den röda grusbanan.

I början av andra halvlek räddade Conny Torstensson Salalagets ansikte genom att slå in 1-3. "En 40-årspresent" urskuldade sig speakern Bengt Bedrup sitt lags fadäs framför det egna målet. Jonas Hedlund i Sala FF lyckades också lura Ronnie en gång, innan slutresultatet spikades till 2-5.

UWEN

ONSDAGEN DEN 30 AUGUSTI 1

Boxaren Lofti Ayed gick till närkamp med Sala FF:s Mr Förstärkning, Conny Torstensson. Men stämningen var mycket vänlig och domaren Ulf "Utta" Eriksson behövde knappast blåsa av någon gång för för hårda tag på planen.

Publikrekordet rök med bred marginal. Det var trångt runt planen. Först räknade arrangörerna till drygt 2 300, men efter noggrannare kontroll visade det sig vara nästan 3 000!

Ivar Höjer och Ingvar Dahlqvist gör en halvhyrtad och vinglig insats för att besegra varandra i cykelstämningen mellan Sala-kändisar.

Välkommen till årets match SALA FF — TV-LAGET

Tisdag den 29 augusti

Program

- Kl 17.25 Salabandet anländer
Kl 17.40 Salalagens Strallparkmästerskap
Deltagare: Grällsta IF, Möklinta IF, Norrby SK, Rånsta IK, Sala FF, Sälsta IF, Västerlångbo AIK.
Kl 18.10 Lagpresentation

I halvtid: **"Sala's Kändislopp"**.
Damlaget: Mariana Wallin, Berit Nyberg, Ingegerd Trolinäs.
Företagslaget: Tord Andrén, Sture Bäckman, Ingvar Dahlqvist.
Politikerlaget: Holger Andersson, Ivar Höjer, Sven Eklund.

Lotterisponsorer

BP Sala Henry Norling, Catrinelunds Gård, Domus, Eweröfs Bokhandel, Göran Arver Bil, Hans Persson Bil, ICA-center, ICA Silverringen, Linnesköpet, NJ bil Toyota, PR-Bilar, Sala Bil, Stjärnköp.

SALA FF

21. Mikael Forsgren
1. Peter Wannberg
2. Johan Engström
3. Fredrik Jacobsson
4. Magnus Jacobsson
5. Mikael Johansson
6. Jakob Mattsson
7. Juha Mälgren
8. Mikael Reuterwall
9. Kjell Stenkvist
10. Göran Taknelid
11. Jan Östlund
12. Mattias Magnusson
13. Sven-Ola Forsberg
14. Mr "Förstärkning"
15. Tomas Pettersson I
16. Patrik Wallin
17. Tobias Krämer
18. Lill-Hasse Johansson
11. Hasse Ljung
12. Per-Arne Andersson

Lagledare:
Håkan Adolfsson
Bengt Johansson

TV-LAGET

1. Ronnie Hellström
2. Bo Hansson
3. Bert "Skara" Karlsson
4. Sven Melander
5. Roland Stoltz
6. Kurt Andersson
7. Johan Hedenberg
8. Niklas Strömstedt
9. Bo "Nygammalt" Larsson
10. Richard Herrey
12. Lotti Ayed
13. Ted "Olyckan" Åström
14. Kjell Andersson
15. Anders Kallur

Lagledare:
Rune Malmgren

Stöd Lions

— Hjälp Lions Hjälp

Hela behållningen går till
Kampanjen mot Astma och Allergi.

Speaker:

Bengt Bedrup, Dick Forsberg

Domare:

Ulf "Ulla" Eriksson

Linjemän:

Lennart Eriksson, Berit Wallin

Bollflickor:

F 15

Matchbollarna skänkta av: Föreningsbanken, Intersport, Länsförsäkringar, Mäklarhuset, Sala Teknikhus, Stig Johansson Guld

Vestmanlands Läns Tidning 30 augusti 1989:

ONSDAGEN DEN 30 AUGUSTI 1989 25

Kändisarna vände upp och ner på Sala

SALA (VLT)
Jan Kärström och TV-laget vände upp och ner på Sala FF på Silvervallen igår.

Samtidigt lurade arrangörerna publiken – på publikrekordet.

Den hemåtgående publiken fick veta att de var färre än de var. Arrangörerna skylldes på en bortglömd kassa. En ömräkning visade att 2 957 personer besökte Silvervallen i Sala igår. Det är 1 154 fler än det gamla rekordet.

– Fantastiskt! utbrast Lars Kvarnström från Lions.

– Det är folkfest, sa en lyrisk Jan Svensson från Sala FF.

BRA SLANT

Tillsammans har de hållit i tätarna för evenemanget. Behållningen går till kampanjen mot astma och allergi. Hur mycket visste inte Bengt Vennås, sekreterare i Lions, men:

– Det är en bra slant, uppgav han.

Kvällen var som upplagd för ett nytt rekord: kommunen hade ansat gräset, hämtat blompelare från torget och lagt kolstybben rätt. Dessutom gjorde solen sitt bästa för att hålla hösten borta.

Det två år gamla rekordet på 1 803 personer var arrangörernas mål. Förra gången gästade ett engelskt fotbollslag. Igår var TV-laget inbjudna.

Gästerna satsade hårt på en seger. Bert Karlsson från Skara hade man bytt mot

TV-lagets Jan Kärström tar ett rejält grepp på Sala-spelaren Göran Taknelid. Matchen lockade en rekordpublik på nästan 3 000 personer på Silvervallen igår.

Foto: KENNETH HUDD

skridskoåkaren Tomas Gustafsson och Jan Kärström ersatte Bosse Larsson.

Hemmalaget ville vara gästvänliga och hade därför plockat in tränaren Hasse Ljung, Lill-Hasse Johansson och före detta fotbollsproffset Conny Torstensson.

Enligt den partiske speakern Bengt Bedrup skulle gästerna vinna:

– Med Guds hjälp och en mutad domare gick det bra.

var hans kommentar efter matchen.

Obekräftade uppgifter säger att hemmalaget åtminstone lyckades göra ett mål.

Bland rösterna hördes också en styrelseledamot i Sala FF:

– Efter det här avgår jag ur styrelsen, sa han bestämt.

Ogonvittnen kunde berätta att han gick hemåt med ett outgrundligt leende på läpparna.

YNGVE FREDRIKSSON

INFORMERAR

Utökad trafik linje 56 sträckan

Möning Kormorane

Sala Allehanda 11 juni 1991. Tyvärr var huvudartikeln i Sala Allehandas arkiv om matchen bortklippt:

De cirka 1 120 i publiken på Silvervallen huttrade sig igenom en regnig och kylig nostalgimatch.
(FOTO: ANDERS FERISSION)

Över tusen salabor såg nostalgimatchen

— Fotbollen var bättre på 30-talet.

Det tycker salabon Gösta Relert.

Han står i regnet och ser de tunnhåriga och grånade VM-veteranerna från 1974 få stryk av de viga 20-åringarna i Sala FF med 5 — 2.

— Titta. Ralf Edström rör ju knappt på sig, säger Gösta.

När inte Gösta står på Silvervallen brukar han heja på Hammarby. När han bodde i Stockholm var Råsunda hemmaarenan.

— Bästa fobollen var i slutet av 30-talet med spelare som Lillis Persson.

— Då var det roligare att titta. Med den tidens spelsystem gjorde man fler snabba och hårda framstötter, forsade fram och gjorde mål.

Gösta Relert är förvånad över att division IV-laget Sala FF är så framgångsrikt mot Georg Åby Ericssons seiga gräskrigare, som normalt spöar division III-lag utan större problem.

— Fast det är klart att Sala FF-killarna är ivriga. Att slå ett gammalt VM-lag ger ett plus i protokollet.

Nostalgi

Kommunekologen Erik Grönlund tillhörde dem som var tonåringar när -74 laget kämpade på Rheinstadion mot värdnationen Västtyskland.

— Det här är verkligen nostalgi säger han, tuggar på en kokt med bröd och kurar vid staketet i ett droppande regnställ.

Trots regnvädret passerade 1 125 betalande genom grindarna till Silvervallen.

— Vi hade hoppats på minst 1 500, men är ändå nöjda, säger Sala FF:s kassör Tommy Nilsson.

Han har förståelse för att VM-veteranerna inte orkar hålla Salaspelarna på avstånd från det egna målmrådet.

— Flera i VM-laget som Roland Sandberg från Göteborg har färdats långt till matchen.

Inget rekord

När TV-laget lirade mot Sala FF blev det publikrekord för ett idrottsevenemang i Sala.

— 2 718 personer fanns i publiken, minns Sala FF:s Jan Svensson, som ansvarar för arrangemanget.

Hur mycket det kostar att engagera VM-laget vill han inte uppge.

— Men med den här publiken går det nog jämnt upp ekonomiskt sett. Det här är ändå värdefullt, eftersom fobollsintresset i Sala främjas, säger Jan Svensson.

Anders Ljung

Holger alltför

Holger alltför snabb på bromsen

Frågan är om politiker och andra Sala-kändisar hade roligast under måndagens evenemang på Silvervallen.

Cykelstafetten på den regnblöta och tungtrampade löparbanan väckte även nöje hos publiken under halvlekspausen i nostalgimatchen.

Skadeglädje är som bekant en viktig glädjekälla i tillvaron.

— Hoppas någon kör omkull, ropade en förväntansfull knatte när de lokala kändisarna anträdde sadlarna.

Ingen körde omkull.

Däremot gjorde kommunalrådet och s-ledaren Holger Andersson en jättemiss och såg inte mållinjen.

— Jag bromsade för tidigt, sa han.

Det innebar att folkpartiets Per Färnqvist susade förbi och fixade andraplatsen till det borgerliga politikerlaget.

Vann gjorde det tredje laget med pedalamazonen Gunilla Sörbom på mållinjen.

Ivrigt påhejad av lagkamraten och byggmästaren Sture Bäckman samt IFK-löparen Lasse Wallin tog hon hem segern med god marginal.

S-sidan hamnade sist i cykelloppet. Holger Andersson såg inte mållinjen och bromsade för tidigt. Dessförinnan hade han riktigt god hastighet på hojen.

FOTO: ANDERS F. ERIKSSON

Fem mål i baken...

Sala FF:s unga lag överraskade både "Åby" Ericson och övriga i VM-truppen 1974. På ett regnigt Silvervallen vann SFF med 5–2 mot de gamla VM-spelarna inför den fina publik-siffran 1 125 betalande.

Ronnie Hellström (bilden) har faktiskt sällan släppt in så många mål som igår.

Se sporten och sista sidan

Sala Allehanda 5 september 1992. Tyvärr var huvudartikeln i Sala Allehandas arkiv om matchen bortklippt:

Stjärnor på rad. Från vänster: Anders Holmertz, Robert Gidlöf, Mats Sundin (skymd), Ragnar Skanåker, John Pettersson, Frank Andersson (bortvänd), Hasse Johansson, Tomas Nordahl och Tomas Johansson. FOTO: PETER WIERKOSKI

Världsmästare i Sala

Tio världsmästare dök upp i Sala på torsdagkvällen.

För trots att namn som Jan-Ove Waldner och Alexander Karelín

saknades var det ett mycket meriterat gäng som spred stjärnglans över Silvervallens blöta gräsmatta. Idrottsmän som ishockeyvärlds-

mästaren Mats Sundin och OS-medaljörerna Anders Holmertz, Ragnar Skanåker och Tomas Johansson duger mer än väl. Sporten

Sala Allehanda 3 juni 1993:

Fyra herrar som var med då Silvervallen tillkom 1928. Fr. v. Anders Sjöberg, Charles Söderström, David Färnqvist och Nils Nittler.

FOTO: PER-ERIK HAGMAN

Fyra herrar som var med

Det är i dag exakt 65 år sedan Silvervallen invigdes. Den tredje juni 1928 höll dåvarande landshövding Murray invigningstalet inför 1 500 åskådare.

En 65-åring som snart ska försvinna.

— Det vore synd om de rev Silver-

vallen, säger Charles Söderström, en av dem som arbetade för arenans tillkomst.

Möt honom och tre andra herrar som var med när idrottsplatsen invigdes under påmpa och ståt.

Sidorna 20-21

Silvervallen 65 år

— grabbarna som var med på den tiden minns invigningen

Fyra glada gentlemän som upplevt mycket på Silvervallen och som var med på något sätt när idrottsplatsen såg sitt ljus 1928. Fr. v: Nils Nitler, David Färnqvist, Anders Sjöberg och Charles Söderström.

FOTO: PER-ERIK HAGMAN

Silvervallen är för många salabor ett kärt namn.

En idrottsplats med anor och där svenska rekord har slagits i friidrott och skridsko.

I dag jubilerar Silvervallen med sina 65 år — och kanske är det det sista stora jubileumet?

— Det vore fruktansvärt, säger David Färnqvist.

Frågan är om Silvervallen kommer att fylla 70 år? Inom några år ska all friidrott och fotboll bedrivas nere vid Lärkans sportfält.

— Det är bedrövligt att Silvervallen ska försvinna, säger Charles Söderström och ruskar på huvudet.

Det var en regnig eftermiddag som jag träffade de fyra äldre gentlemanerna på Silvervallen i Sala. Alla var de med på något sätt när Silvervallen fick sin plats i Sala. Alla har de sin historia att berätta — och även om Silvervallen ska rivas så blir det en trivsamt träff för de fyra.

— Det är många timmar man har tillbringat här, säger Anders Sjöberg och tittar sig omkring.

Hade kul

Anders, som fyller 82 år i år, var med och hjälpte till när idrottsplatsen byggdes.

— Ett hårt arbete var att krossa tegelpannor som skulle ligga under kolstybben. Ett tidskrävande arbete eftersom det inte fanns några maskiner till hjälp, berättar Anders Sjöberg.

— På invigningen sprang man mest omkring och hade kul. Så egentligen inte så mycket av tävlingarna, minns Anders som då var 17 år.

David Färnqvist, känd i Sala som folkpartiets store man under många år och ordförande i kommunfullmäktige sen i början på 70-talet, var 1928 20 år gammal. Han bodde då i Krylbo — men var på plats och sprang 400 meter. Någon riktig framskjuten placering blev det inte för David. Vann loppet gjorde R. Ahlstrand, Start på 54,1.

— Men jag sprang som bäst på strax över 50 sekunder, minns David.

David hamnade så småningom i Sala och tävlade sedermera för IF Norden.

Spelade match

Det var många som låg bakom Silvervallens tillkomst. En av dessa var Nordens Charles Söderström, verkställande direktör på Sala Allhandla från 1938 till 1975.

— Men dessvärre hade vi match på invigningsdagen och kunde inte närvara, berättar han.

Då spelade IF Norden i Östsvenskan — att jämföra med dagens division II. Bland annat mötte de Hammarby och Djurgården.

"Det är många timmar man varit här"

Charles Söderström är med sina 88 år äldst av de fyra som sökt sig till Silvervallen denna regniga och kyliga dag. Nils Nittler är tio år yngre och var 13 år invigningsdagen.

— Jag sålde program för scouterna den dagen, minns Nils.

— En underbar dag — äntligen fick vi ungdomar någonstans att vara, säger han glatt.

Erik Sjöström 87 år, som inte kunde inte närvara på träffen, var överdomare på invigningsdagen.

— Det är många minnen. Det var en stor dag för Sala och det vore dumt om Silvervallen måste rivas.

Är sig likt

Egentligen har det inte hänt så mycket med Silvervallen sedan den byggdes. Omklädningsrummen och café'-delen är sig lik. Kolstybben är visserligen ny och har bytt färg — men så stor skillnad är det inte.

— Nej, det är sig likt, säger David Färnqvist.

Läktaren var dock inte på plats 1928, det dröjde ända till 1941 innan den byggdes.

— Den som kändes så stor då. Nu ser den liten ut, säger David Färnqvist.

Innan Silvervallen byggdes fanns det bara en åker på området. Sala stad tog för övrigt slut ungefär i höjd med nuvarande Kålgårdsgatan.

"Tråkigt om Silvervallen ska rivas"

— Jag minns att det låg någon lundgård och lite annat här, säger Anders Sjöberg.

På den tiden var det många idrottsevenemang som trängdes på arenan, bland annat speedway, racing och trav.

— Jag minns att det var 6000 åskådare på speedway-tävlingarna, säger Charles Söderström.

Numera lockar VM-laget eller andra kändisgång strax under 2000 åskådare.

— TV:n har föreslört mycket. Folk sitter hemma i stället, säger Anders Sjöberg.

Bankett

Efter invigningstävlingarna 1928 var det bankett på Sala Stadshotell.

— Första gången jag var där och jag minns att landshövding Murray sjöng dåligt och surrade en hel del, säger David Färnqvist.

Om Silvervallens vara eller inte vara säger Anders Sjöberg så här:

— Jag tror den blir kvar. Det vore synd om den försvann.

Noteras kan att det i dag på jubileumsdagen spelas fotboll på Silvervallen. Sala FF:s U-lag möter Västerås IK i elitserierlagsserien.

NICKLAS BERGWALL

TORSDAGEN DEN 3 JUNI 1993

SPORTEN

Många turer innan det bestämdes var den skulle ligga

För exakt 65 år sedan stod den klar — Murray Salas nya Idrottsplats. Namnet Silvervallen. Söndagen den tredje juni 1928 invigde dåvarande landshövding Silvervallen fick anläggningen först 1939.

Det var en stor dag för stadens alla idrottsintresserade när invigningsdagen kom. Tidigare fanns det en idrottsanläggning vid Oxbacken, mellan Ekebyskolan och nedre dammen.

— Det är kanske svårt att förstå för de i dag hur stor dagen var för oss, säger Nils Nittler.

Grusplan

Underlaget för fotboll var grus vid Oxbacken och när det skulle löpas 400 meter låg starten vid Ekeby kvarn och målet vid ena fotbolls-målet.

När man skulle byta om för träning och match så fanns det några små baracker att vara i.

— Någon dusch fanns det inte. Ville man fräscha upp sig fick man ta sig ett dopp i dammarna, säger Charles Söderström.

Frågan om en ny — och bättre — idrottsplats dryftades i många år innan ett konkret förslag framlades 1921. Men förslaget på området Trängen, numera Salberga sjukhus, förkastades av idrottsintresserade och stadsfullmäktige hörsammade nej-sägarna.

Noteras kan att det höjdes röster i

stadsfullmäktige där det sades att idrottsrörelsen kommer att ta kol på sig själv. Idrotten var på den tiden fortfarande väldigt ung.

Nya förslag

Det kom många nya förslag där bland annat områdena vid Jakobsdal och Västermalm nämndes. Inte de heller föll till belåtenhet och först 1925 godtog stadsfullmäktige området vid Norrbytull. 21 000 kronor skulle kostnaden bli och staden bidrog med 5 000. Resten skulle föreningarna stå för.

Salas Idrottsplatsförening bildades med borgmästare Ivar Hedman som ordförande. Föreningens medlemmar skulle köpa andelar för minst 50 kronor eller arbeta 40 timmar för projektets genomförande.

Arbetet startade omedelbart och 1927 kunde anläggningen tas i bruk.

Noteras kan att IF Nordens lag i Östsvenskan i fotboll samlade 1 200-1 400 åskådare vid hemmamatcherna. Det officiella rekordet är i dag på 6 500 och det var vid skridsko-SM 1953. Då slog Sigge Eriksson svenskt rekord på 5 000 meter.

Junispelen, som samlade stor del

av landets elit i friidrott, var en populär tävlingen på 30-talet.

Svenskt rekord

I distriktsmatchen mellan Västmanland och Dalarna på 40-talet slog Västerfärnebos Åke Hedvall svenskt rekord i diskus. Det slogs dock tio minuter senare av Dalarnas Harald Andersson — hans kast var också europarekord.

Ice racing och speedway på 30- och 40-talet var också populärt och lockade upp emot 6 000 åskådare.

— Men det förekom också cykel, biltävlingar, massuppvisning i gymnastik och mycket annat, berättar Charles Söderström.

Ingemar boxades

Ingemar Johansson boxade på Silvervallen 1958 — året efter blev han världsmästare. Även blivande världsmästaren Joe Walcott besökte Silvervallen.

1940 var det försvarsfest inför 2 000 åskådare och där en insamling för Salas luftvärn inleddes. Tre år senare blev det uppvisning från luftvärnet och även då var det en stor publik på plats.

Spjut var bästa grenen

Det bästa resultatet invigningsdagen stod spjutkastaren Erik Lundkvist, Grängesberg, för.

Han nådde hela 65,40 — drygt en meter från dåvarande svenska rekordet.

Totalt hade 1 500 åskådare sökt sig till invigningen.

Invigningen inleddes med inmarsch av Sala Amatörorkester följt av defilerings av scout, skolbarn och idrottsmän.

Sedan höll idrottsplatsens byggnadskommittés ordförande och Salas borgmästare Ivar Hedman ett hälsningstal.

Därefter stegade landshövding Murray fram och höll sitt invigningstal.

Idrottstävlingar följde och totalt deltog drygt 100-talet friidrottare från 23 klubbar. 20-talet av dessa kom från ortsklubbarna.

Första gren var 100 meter och vann gjorde Torsten Johansson, Fagersta, på 11,5. På 400 meter hette segraren R. Ahlstrand, Start, med 54,1. Här kom Nordens Ragnar Tholin på fjärde plats med 56,9.

I höjdhopp nådde Hellas Bertil Nilsson fina 1,85 och i tresteg vann Y. Lindman, Hellas, på 13,93. Har-

*Invigningen av Sala idrottsplats
fick ett i allo glansfullt förlopp.
Relativt goda tävlingsresultat.*

Lundkvist, Grängesberg, slängde spjutet 65,40 m.

Defilerings av skolbarn och scout. — Tal av landshövding Murray och borgmästare Hedman. — Omkring 1,500 åskådare.

Landshövding Murray.

Borgmästare Hedman.

Sala idrottsplats. Fick på söndagen en del yngre förbudet till invigning. 15-20-talet åskådare.

Stående intressen från såväl manliga som kvinnliga, hvilade om idrottsplatsens intressanta åskådare som tillbringade i den allmänna sportplatsen och varje samhälle, som har en sådan plats för ungdomens utveckling till sund och dugande medborgare, även nämner också att platsen utgör en utmärkt mötesplats i den stora skolan för ungdomens utbildning till yrkets och hushållsarbete. Utställningar på hundra hundra hundra.

I vårt samhälle önskar vi kunna säga, innan idrottsplatsen på allvar blivit någon utställning. Vid idrottstävlingarna har några åskådare kommit till platsen.

Faksimil ur Sala Allehanda måndagen den fjärde juni 1928.

ry Johansson, IFK Sala, slutade femma i tresteg med 13,51 och fick pris för bästa Sala-prestation.

Bästa resultatet nådde Erik Lundkvist, Grängesberg, i spjut. 65,40 var bara 1,22 från svenska rekordet.

Det tävlades också på 1 500 meter (vinnare: O. Almstedt, Start), 5

000 meter (S. Thuresson, Start), kula (H. Forsman, Kronoberg) och stafett (Start).

Efter tävlingarna förärrades en supe på stadshotellet där både borgmästare Hedman och landshövding Murray berömde idrottsmännens insatser.

NICKLAS BERGWALL

Sala Allehanda 17 juni 1995. Tyvärr var huvudartikeln i Sala Allehandas arkiv om matchen bortklippt:

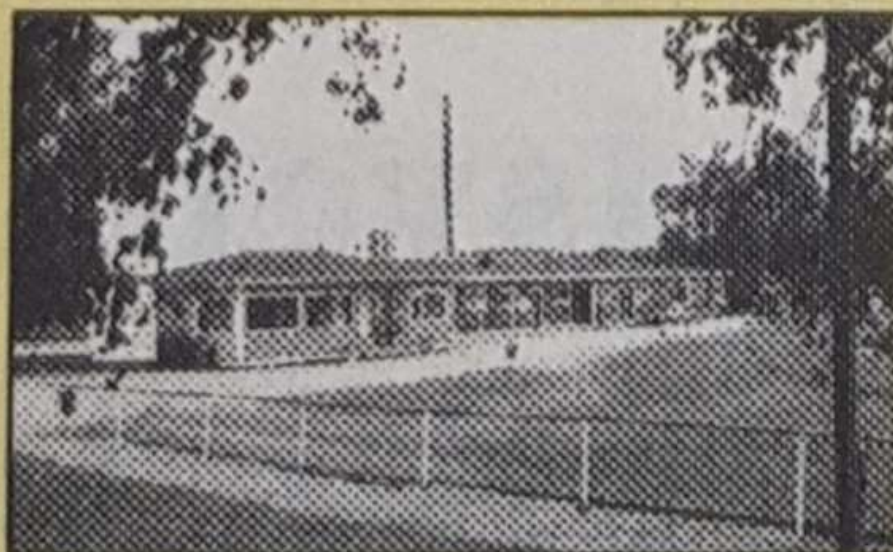
Refaat dribblaren i stan

Refaat El-Sayed ställer alltid upp när arrangörerna vill ha honom till kändisfotboll och han visade sig ha god teknik. Hasse Johansson och Kalle Spång i Sala-laget fick ge tapp. Ex-boxaren Schadrach Odhiambo hade inte samma kvalitéer, men var speakers favorit när det gällde träkningar. Sidan 17

FOTO: PER-ERIK HAGMAN

Niclas Bergvalls årskrönika i Sala Allehanda 30 december 1995:

Vackra Silvervallen.

*** Årets arena: Silvervallen som tack och lov fortfarande står kvar. Nu är det vackrare än någonsin och det mycket tack vare Sala FF:s Jan-Ove Fahlström arbete.**

Sala Allehanda 2 januari 1997. Sportens årskrönika för 1996:

Hett derby

Två herrlag från Sala och Heby kommun spelar division III-fotboll: Sala FF och Heby AIF. Två gånger möttes de i serien förra året. På Tegelvallen vann HAIF med 1–0 efter mål av före detta SFF-aren Patrik Ljung – och på Silvervallen blev det omvänt resultat efter mål av Sala FF:s Patrik Wallin (längst till höger på bilden). Det gick hett till på Silvervallen. På bilden ligger HAIF:s Pelle Johansson och vrider sig i gräset efter en sammanstöt med en hemmaspelare. I tabellen var det dock HAIF som blev det bästa laget med en femte plats, fem poäng bättre än sexan Sala FF. Nu är det dock slut med derbymatcherna eftersom lagen inför årets säsong placerats i olika serier.

FOTO: PER-ERIK HAGMAN

I *Sala Hembygds- och Fornminnesförenings årsskrift 1997* skriver Bertil Olsson och Bernt Wallin en artikel, *Idrottsföreningen Kamraterna, Sala*, som i vissa delar berör Silvervallen:

IDROTTSFÖRENINGEN KAMRATERNA, SALA.

Under 1997 fyllde IFK, Sala, 100 år. En aktningvärd ålder för en liten förening. Av den sammanfattning, som här följer, visar att föreningen haft många framgångsrika år både på idrottsbanan och som arrangör. Det har också funnits år med mycket låg verksamhet, då föreningen endast genom sina eldsjälar kunnat leva vidare.

Första styrelsen

Bakre raden i mitten: Erik Bergström, sekreterare. Nedre raden 2:a från vänster: Leopold Sörling. Övriga ej identifierade: J.W. Hedin, T. Östman, Th. Östlund, Oscar Böcklin och Hugo Girell.

Åren 1897 - 1916

Föreningen bildades 31/10 1897. Av det första protokollet, som endast innehåller 3 paragrafer, framgår, att J.W. Hedin enhälligt utsågs till ordförande. Föreningen

blev medlem i IFK-rörelsen och fick kretsnummer VIII - numera en av de äldsta. Redan året före hade ett misslyckat försök gjorts att bilda IFK.

Föreningens första tävlingsprotokoll är daterat 5 december 1897, då en sparkstötting- skridsko- och skidtävling anordnades. Från en annan källa kan nämnas, att föreningen anordnade en intern idrottstävling i jan. 1898 med bl.a. grenarna hastighetslöpning 100 m. Uthållighetslöpning 1.000 m, längdsprång och brottning. Kunde det vara möjligt att klara detta mitt i vintern?

Fotbollen kom på föreningens program redan 1899, då en "öfningsplats" fick tas i anspråk på en tomt mellan f.d. Åkermans villa och Exporthyveriet. Förhållandena var mycket primitiva och vid varje match måste till målen stänger till stolpar och rep till ribba tas med. 1903 flyttades planen till Oxbacken och föreningen fick sin första tränare i ingenjör Hjort vid Maskinfabriken. Fotbollen deltog aldrig i någon serie under dessa år.

Redan 1902 anordnades en skidtävling mellan Heby - Sala och året därpå premiär på sträckan Tärna - Sala. 1907 startade den första tävlingen mellan Morgongåva - Sala; en tävling, som levde vidare under många år. Det kan nämnas, att startavgiften till en DM-tävling var 50 öre.

1903 kom "Gubben Elis" till föreningen och året därpå blev det fart på den fria idrotten. Gubben Elis blev föreningen trogen till sin död 1964 och var en av eldsjälarna. 1907 införskaffades de första idrottsredskapen och samtidigt fick föreningen uppdraget att anordna DM i friidrott. Från 1907 och några år framåt fastställdes sommarprogram med aktiviteter i olika idrotter för medlemmarna.

Såväl skridsko, cykel, konståkning, gymnastik, korgboll, simning och tennis fanns på föreningens program, dock mestadels som motion. 1916 fick föreningen sin förste svenske mästare, då Paul Poss vann 10.000 m på skridsko. Den första DM-tävlingen på cykel arrangerades 1907. Bland de våra kan nämnas Edvin Sagström, som senare blev en erkänd motorcyklist.

Redan 11/12 1901 beslutades att kvinnor fick bli medlemmar i föreningen. Skriftlig ansökan undertecknad av två medlemmar skulle inges och först med 2/3 majoritet blev vederbörande medlem. Från och till saknades helt aktiviteter under dessa år, särskilt under krigsåren.

Åren 1917 - 1936

En mycket händelserik period följde. Fotbollen hade under 20-talet en bra period. Bl.a. erövrades Sala-Pokalen för alltid efter 3 segrar mot lokal-konkurrenten. Vidare nåddes DM-finalen, där det dock blev stryk. Intresset blev dock sämre och 1932 drog sig föreningen ur seriespelet, som åter togs upp 1936. Även på den tiden fanns fotbollshulliganer och föreningen fick en reprimand av fotbollsförbundet,

sedan publiken i samband med ett derby bl.a. uppträtt hotfullt mot domaren. Ett annat derby urartade också och en spelare från vardera laget visades ut.

IFK Sala har alltid varit löpstarka. Åke Hedvall får stå som en representant för teknikgrenarna då han var i sverigetoppen i både kula och diskus på 30-talet.

För friidrotten ökade intresset 1927, då Silvervallen efter 25 års planering öppnades. Åke Hedvall var den främste med flera distriktsrekord i diskus och kula. Han togs ut i landslaget 1931. Föreningen var en tid dominerande i kast-grenarna i Västmanland. Åtskilliga DM-medaljer togs hem.

Föreningen startade också med orientering under 20-talet och pådrivare var först "Gubben Elis" och senare Kalle Lundell. Sporten utövades under primitiva förhållanden. Inga omklädnings- eller duschmöjligheter fanns. Kontrollerna var bemanade och kunde vara Drottning Kristinas schakt eller vägskälet vid Norrby Kyrka. Föreningen var klart dominerande i orten.

I samarbete med Sala Gymnastikförening och Sala Allehanda ordnades en propagandatävling i gång på Silvervallen inför 1.000-talet åskådare 1934. Året därpå stod föreningen som värd för SM på 3.000 m. bana, vilket troligtvis är det första SM som arrangerats i Sala. Kommande år försvann sporten från föreningens verksamhet. Föreningen hade mycket aktiva simmare. Under simmarveckan erövrades vandringspriset 3 år i rad. Måns Ols var under sommaren simmarnas eldorado. När varmbadhuset invigdes 1928 och en specialklubb bildades i Sala upphörde sektionen

Cykel återkom på programmet och i slutet av 20-talet var Ingemar Aspgren den främste junioren i Västmanland. Ett propagandalopp, Salaloppet, arrangerades av föreningen under åren 1931-1938. Loppet var också uttagning till olympiaden i Los Angeles 1932.

I skymundan fanns även nu gymnastik och tennis i föreningens verksamhet.

Föreningens ekonomi var alltid bekymmersam. Intäkter kom bl.a. genom baler, basarer och idrottsmässor.

Åren 1937 - 1956

Nu följde en händelserik tid. Sektioner tillkom samtidigt som andra försvann.

Orienterarnas framgångar fortsatte. Bl.a. var föreningen representerad på SM 1937, 1938 och 1939, det sistnämnda året i budkavle. Det måste anses vara en prestation och bara ta sig till SM. Nationellt hade föreningen flera framgångar. Ett vandringspris mellan Sala och några klubbar från Dalarna erövrades 1942 för alltid. 1946 startade föreningen en nationell tävling, som pågick under 8 år. 1948 och 1950 deltog föreningen i tiomilabudkavlen utan större framgångar.

Friidrotten började svagt, då det förelåg brist på ledare. I slutet på 30-talet kom de igen med många fina placeringar i DM de följande åren. Norden besegrades i en klubbmatch. Ingemar Wallin började göra sig alltmer gällande och med tiden 3.58.4 var han den förste under 4 minuter på 1.500 m. Egon Söderström tillhörde Sverigeeliten på såväl 5.000 m. som maraton. 1950 var våra friidrottare med att bilda IK Silver, som tillsammans med oss arrangerade SM på maraton 1950.

Alfons Hedström

Skidåkarna hade problem, då snön lyste med sin frånvaro. 1938 deltog Alfons Hedström i Vasaloppet som förste IFK-are och Salabo. En hoppbacke hade byggts vid Gruvan och backhoppningen togs upp av IFK. 1940 deltog backhopparna i sin första nationella tävling. 1941-1956 tog föreningen bl.a. 7 individuella guldmedaljer samt flera DM i lag. Våra främsta var bröderna Gustaf och Eskil Fernström.

Fotbollen återkom 1945 på föreningens program med pojkfotboll. Senare startade Ingemar Aspgren med seniorfotboll. 1949 blev det serieseger och en ettårig tillvaro i Elitserien. I mitten av 50-talet blev föreningen fast bosatt i denna serie. En av våra spelare, Leppe Ekblom, värvades till Västerås SK och blev därigenom föreningens förste och ende spelare i allsvenskan. För att

höja standarden betalades segerpremier ut med 10:- för vunnen och 5:- för oavgjord match.

1949 gick Sala CK upp i föreningen och en cykelsektion bildades. Mest framgångsrik var sektionen 1951 då man hade 14 åkare med licens. Ett cykellopp kallat Silverbergsloppet arrangerades under några år.

Skrinnarna återupptog sin verksamhet genom Birger Kvist. 1952 arrangerades åter en tävling. Bengt Winberg blev den förste att ta på sig landslagsdressen. Tre skrinna hemförde ett år samtliga DM-tecken och Sala Allehanda kallade tävlingen för klubbmästerskap. 10.000 meter kördes i -23°C på en 250 meters bana, alltså 40 varv. Föreningen fick i uppdrag att arrangera stora SM på skridsko 1953. Tävlingen blev en succé och Sigge Eriksson satte svenskt rekord på 5.000 m. inför 6.500 jublande åskådare. Aldrig någon gång senare har ett SM samlat så många åskådare.

Som motion för fotbollsspelarna fanns såväl handboll och bandy på föreningens program under några år. Det måste också omnämnas att 1939 påbörjades en utredning om flytt av Silvervallens huvudarena, till förmån för bostadsändamål. Typiskt för Sala har slutligt beslut ännu ej fattats i ärendet.

Åren 1957 - 1976

Denna tidsperiod tillhörde nog en av de bättre. 1957 fyllde föreningen 60 år och fick då uppdraget att arrangera SM på cykel, det största arrangemanget i föreningens historia.

Det innebar att föreningen fick en ny generation cykelåkare med vissa framgångar på ungdomssidan. I mitten av 60-talet upphörde sektionen.

Grunden lades också för föreningens framgångar i skridskosporten. Rolf Eriksson var den främste bland ungdomarna och 1959 blev han 4:a på Junior-SM och gick sedan under namnet salasprintern. De flesta DM-medaljer erövrades av föreningens skrinna som samtidigt var ofina att slå distriktsrekord. Under åren 1969-1984 hade föreningen alltid deltagare i UP-finalerna. Klubbrekord slogs på löpande band och 1976 slogs 56 klubbrekord, 21 distriktsrekord och ett antal svenska ungdomsrekord. 1973 presenterade sig Claes Bengtsson första gången. Bernt Wallin var med sedan starten, tog flera medaljer och slog distriktsrekord, innan han fortsatte som en mycket aktiv ledare.

1961 bildades en bowlingsektion, trots avsaknaden av bowlinghall. Träning och tävling sköttes i Västerås. Genom påtryckningar av IFK byggdes en bowlinghall i Sala 1965. Snart fick föreningen konkurrens av Norden och Silver. 1973 var ett framgångsrikt år med seriesegrar för samtliga lag och 56 erövrade DM-medaljer. A-laget kvalificerade sig till div. II, men redan efter ett år åkte de ur.

Jörgen Wallin, nr. 8, vinner junior-SM-76 på 800 meter efter en heroisk insats.

Friidrotten återkom till föreningen 1961, då medlemskap söktes i Svenska Friidrottsförbundet. Lars Wallin, som ännu är aktiv, var den främste med flertalet DM-tecken och kamratmästerskap på längre distanserna. 1973 gick Nordens friidrottare upp i IFK, som blev mycket starka. Pär Wallin, utan tvivel föreningens främste friidrottare, kvalificerade sig till 3 distanser i UP-finalen och segrade på två. Hans personbästa på 1.500 meter i IFK-färgerna blev 3.49.0. Han fick flera landslagsuppdrag och slog även flera distriktsrekord.

Skidsporten fortsatte att utvecklas med flera framskjutna placeringar i DM, bl.a lag på 3x10 km 1960. Många var deltagarna i Vasaloppet. Oftast var vintrarna snöfattiga men det hindrade inte skidåkarna. Bo Pettersson blev 18:e i Vasa-loppet 1971. De olika långloppen i Europa hade flera deltagare från IFK.

A-laget i fotboll kom 2:a i div.V 1960 och flyttades upp i div. IV. Den serien tillhörde laget till sammanslagningen 1972. Träningsmatcherna gick oftast bra, men inte seriespelet. 33 lag deltog i föreningens pojklagsserie 1961. 1971 startades damfotboll.

1975 kom gångsporten tillbaka till föreningen. Ann Jansson var utan tvivel den främste. Hon fick raskt landslagsuppdrag. 1976 hade föreningen hela 8 deltagare i SM.

Bland arrangemangen kan nämnas följande på skridsko: jun-SM 1963, B-SM 1969, Dam-SM 1970. 1974, då kommunen fyllde 350 år, startades jubileumsterrängen, som från 1976 utökades med Skeppsbergsloppet på skidor och Måns-Olsloppet på skridskor och som tillsammans med simning och cykel ingick i de s.k. Salaklassikern.

Clas och Per Bengtsson, på väg till OS i Calgary 1988.

Åren 1977 - 1996

De kommande åren fram till 1996, då Per Bengtsson slutade sin aktiva bana var för skrinnarnas del fantastiskt framgångsrika. Under åren 1980 - 1984 var föreningen bästa klubb vid SM-tävlingarna , till största delen beroende på bröderna Jan, Clas och Per Bengtsson, som avlöste varandra. Man får inte förglömma Bernt Wallins säkra ledning både på förenings- och riksnivå. Till

i början av 90-talet fanns det också en hel del ungdomar. Över 300 DM-medaljer erövrades. 202 SM-medaljer tillföll även föreningens skrinnare, varav 84 guldmedaljer. Claes och Per representerade i EM och VM. Claes deltog i OS åren 1984 och 1988 som aktiv och 1992 som tränare. Per deltog i OS 1988, 1992 och 1994. Sin bästa placering nådde han 1992 när han var 7:a på 10 000 meter. Det är ganska fantastiskt att 2 bröder från Sala representerade Sverige vid OS 1988. Bernt var dessutom ledare 1984. 1993 utnämndes Per till årets skrinnare. Mängder av ungdomsrekord har Jan och Per slagit och Per har fortfarande svenska rekordet på 5.000 m. med tiden 7.09.81. Det skulle ta fler sidor att berätta om alla bedrifter, som bröderna Bengtsson utfört. De dåliga vintrarna de senaste 10 åren och bristen på konstfrusen skrinnebanor har gjort att föreningen idag saknar skridskoåkare. 1980 arrangerade föreningen en juniorlandskamp mellan Sverige, Norge, Finland och Sovjet. 1983 var vi ansvariga för stora SM igen och 1987 jun.-SM. Med största sannolikhet kommer inte föreningen att kunna upprepa dessa framgångar.

Ann Jansson tillhörde fortfarande sverigeeliten i gång och deltog i flera landskamper och VM under 1977-79. Hon vann dessutom SM på 3.000 m 1979. 1980 lämnade hon föreningen, men fortsatte med gångsporten. Hon tilldelades Silverskölden för bästa idrottsprestation i Salaorten 1978 och 1979 och blev därigenom första kvinna som fick utmärkelsen.

Under kommande åren har i föreningens gångare i stort sett bestått av ungdomar, vilka emellanåt fått representera i ungdomslandslaget. Dessutom alltid deltagit i SM. Gångarna hade sedan mitten av 70-talet stått som arrangör för Silverundan.

Skidåkarna hade många ungdomar i sina led i slutet av 70-talet och fram till 1985. Bl.a. hemfördes en andraplats i Svalandsmästerskapen för flickor. Ungdomarna hemförde också flera DM-titlar. 1978 hade föreningen 42 startande i Vasaloppet. Många skidåkare gör bra resultat på DM och fullföljer alltid Vasaloppet.

Bowlarna har sedan 1987 funnits i div. II med placeringar i mitten av tabellen som resultat. 1990 vann Erik Granqvist SM för veteraner, som han följde upp med seger i den efterföljande landskampen mot Finland.

Pär Wallin lämnade klubben 1977. Jörgen Wallin vann JSM samma år och fick landslagsuppdrag. Lars Wallin deltog i VM för Veteraner för första men inte sista gången.

Fridrottarna har ägnat sig mest åt löpning. Medlemmarna har deltagit i flera långlopp med skiftande framgångar. Det finns många ungdomar i friidrottsverksamheten.

Klassikerarrangemangen upphörde i början av 90-talet, då intresset för arrangemangen avtog. Istället startade Silverløpet 1988. Ett stadslopp för ungdomar, seniorer och motionärer, som samlat upp till 800 deltagare.

År 1997

Året gick helt i jubileets tecken. Ett försök att återuppliva klassikerarrangemangen lyckades mindre bra med få deltagare. Ett antal DM-medaljer togs i de olika verksamheterna med några SM-guld av gångarna. Bengt Westblom kvalificerade sig till SM-finalen för veteraner i bowling och fick samtidigt en plats i landslaget mot Finland.

Föreningen har idag stor konkurrens av lagidrotterna och inomhussporterna. Vi är mycket beroende av väder och vind och de dåliga vintrarna har gjort att vi har få skidåkare och inga skridskoåkare. Friidrottarna och gångarna har också svåra träningsförhållanden. Under året har trots detta antalet medlemmar bland ungdomarna ökat. Med hänsyn till att ungdomskullarna ökat kan man se positivt på framtiden.

Idrottsanläggningen Annedal

Några ord om Annedal måste till. 1952 inköptes med Karl Lundell som initiativtagare ett markområde på c:a 17.000 m² med ett mindre hus och några fallfärdiga ekonomibyggnader. 1957 uppfördes en bastubyggnad med omklädningsrum. 1967 stod fotbollsplanen, en klubbstuga och en förrådsbyggnad klar. Under 70-talet iordningställdes skidspår på 2, 5 och 10km. samt anslutningsspår till kommunens el-ljusspår, som föreningen numera tagit över skötseln av. Vidare kopplades anläggningen in på kommuns vatten- och avloppsledningar. En maskinverkstad har tillkommit, Dessutom har föreningen inköpt ytterligare mark för bl.a. parkeringsplatsen. Allt arbete har utförts ideellt. Sedan kommunen beviljat anslag påbörjades byggnationen av Annedalsstugan som är handikappanpassad 1989. Den består av storstuga, kök och två omklädningsrum. Uppförande skedde i samarbete med Sala OK. Med Sala OK och Friluftsförbundet har föreningen tecknat ett avtal där båda föreningarna får utnyttja Annedal under 50 år.

Föreningen har nu fått en mycket fin friluftsanläggning, som även är tillgänglig för alla för motion, rekreation varje dag året runt. Det går också bra att hyra anläggningen till fester. Den utnyttjas flitigt.

Bertil Olsson och Bernt Wallin

Sala Allehanda 14 september 2009:

Silvervallen fylldes med amerikanska pärlor

FOTO: MIKAEL STENKVIST

BILTRÄFF. Yankee-bilar och andra entusiastbilar fyllde södra delen av Silvervallen i lördags. American Automobile Club Sala arrangerade för tolfte året en bilträff. Redan på förmiddagen var det så här många bilar på plats, totalt kom 180 fordon till utställningen.

Sidan 6

180 entusiastfordon visades upp på Silvervallen

UNGA ENTUSIASTER. Adam Andersson och Emanuel "Manne" Andersson står bredvid pappa Mats-Oves Dodge Coronet från 1957.

SALA. För tolfte året arrangerade American Automobile Club Sala, AACs, en fordonsutställning på Silvervallen i lördags. Totalt 180 fordon (bilar och motorcyklar) visades upp och bedömdes.

Bilarna och motorcyklarna var indelade i tio klasser där de bedömdes efter olika kriterier.

– Den finaste klassen är peoples choice (besökarnas val), säger Anna Lans, ordförande i AACs.

Utställningen på Silvervallen har blivit en tradition och det var tolfte året som den hölls. Mellan 150 och 200 bilar brukar dyka upp.

Till årets upplaga, som bjöd på

fint väder, kom totalt 180 fordon.

– För att få vara med bland bilarna ska det vara yankee-bilar eller entusiastbilar, säger Anna Lans.

EN AV DE som deltog på lördagen var Curt Jansson med sin svarta Ford Lincoln från 1960.

– Jag är den femte ägaren och den är bara svenskkörd, säger Curt Jansson.

Han har haft bilen i tio år och har bland annat lackat om den.

Innan han köpte den har olika direktörer blivit körda i den.

På utställningen fanns också en turkos Dodge Coronet från 1957. Mats-Ove Andersson äger bilen som han rustat upp tillsammans med hängivna söner Adam och Emanuel.

SVART PÄRLA. Salabon Curt Jansson visar upp sin Ford Lincoln från 1960.

FOTO: MIKAEL STENKVIST

– Vi har haft den i tre år, berättar Adam Andersson.

När de köpte den var det en sämre bruksbil, nu har den fått

en ny lite mörkare turkos färg och delvis ny inredning. Den har blivit en riktig pärla.

MIKAEL STENKVIST

Sala Allehanda 16 maj 2011:

Sala FF får bidrag för

SALA. Sala FF får ett extra kommunalt bidrag för att föreningen måste bli kvar på Silvervallen fram till i höst.

Tidigare har fotbollsföreningen haft ett skötselbidrag på nära 100 000 kronor. Dessutom har kommunen stått för driftskostnaderna, det vill säga betalat vatten och avlopp, el, fjärrvärme och försäkring.

NU HAR KULTUR- och fritidsnämnden gått med på att ge föreningen sammanlagt 108 000 kronor i skötsel- och driftsbidrag för den

tid Sala FF blir kvar på Silvervallen.

– Preliminärt börjar Bovieran byggas där redan i september, så Sala FF måste nog spela sina sista matcher för säsongen på Lärkan, sade kultur- och fritidsnämndens ordförande Eric Fylkeson vid nämndens sammanträde förra veckan.

När kultur- och fritidschefen Curt Hellman föredrog ärendet tog han på sig förvaltningens "skuld" till att Sala FF är kvar på Silvervallen.

– Det är vårt fel att de är kvar där i dag. Det är vi som inte fått Lärkan klar enligt planen, så att

r Silvervallen-driften

de kan spela sina matcher där.

Görgen Zilén i Sala FF:s styrelse är mycket nöjd med bidragsbeskedet från kommunen.

– Nu har vi verkligen förutsättningar för att få en bra säsong och en vettig flytt till Lärkan inför säsongen därpå, säger han.

Nu rör det sig om kanske 2-3 matcher som Sala FF i höst måste spela på ett Lärkan som inte är riktigt matchredo.

MEN NÄMNDEN BESLUTADE också föreslå kommunstyrelsen att Lokalförvaltarna får i uppdrag att under hösten projektera för de arbeten som måste göras för att Sala

FF ska kunna flytta över till Lärkan. Arbetena ska vara klara till april 2012, säger nämnden.

Det handlar bland annat om entré, kiosk- och serveringsbyggnad, matchklocka, högtalaranläggning och avbytarbås.

Framöver vill Sala FF också ha läktare, klubbрум, speakerbås, nya omklädningsrum, kansli och planer för ungdomsfotboll.

**INGALILL
FORSS NORBERG**

ingalill.forss-norberg@ingress.se

■ 0224-56138

Silvervallen 2012.

Foto Carina Eriksson

Sala Allehanda 30 september 2013:

Var det Silvervallens avskedsföreställning?

FLYGER FRAM. Sala FF:s Rasmus Liljebäck och HAIF:s Alexander Johansson var två av de bästa spelarna i derbyt på Silvervallen.
Foto: Niclas Bergwall

VÄLFYLLT. Många av de drygt 500 som kom till Silvervallen satte sig på läktaren från mitten av 30-talet.

STEGET FÖRE. Det är Heby AIF:s Niklas Larsson. Jagar gör Sala FF:s Fredrik Larsson

Kryss när sista stora matchen spelades

Över 500 åskådare ville se division 3-derbyt

Kryss. Igen. Och det efter en derbymatch på Silvervallen som kan sammanfattas med ett ord: Hyfsad.

– Det var väl ingen stor match, säger SFF:s tränare Michael Andersson efter 0-0 mot Heby AIF.

FOTBOLL. Vädret var lynnigt under lördagen. Ömsom regn och sedan lite sol – om vartannat. Till slut bestämde sig vädret för att bli halvbra och då kom det 502 åskådare till Silvervallen.

Kanske kände de som var där att det var sista chansen att se en fotbollsmatch av dignitet på arenan som stod klar 1928.

– Jag hade hoppats på någ-

ra fler åskådare, säger Ove Eriksson i Sala FF.

Vad fick de se denna lördag i september?

Jo, ett hett derby där spelet var bra i en halvlek – och svagt i den andra halvleken.

– Vi gör en godkänd match, men vi skapar för lite. Viktigt är dock att vi har avgörandet i egna händer om vi ska kunna nå kval, säger HAIF:s tränare Pelle Johansson.

Och oavgjort var kanske ändå rättvist.

– Ja, det var en jämnt derby, erkänner HAIF:s Pelle Johansson.

SFF:s tränare håller med: – Ja, men det känns trist att vi inte kunde avsluta bra

här på Silvervallen. Vi inleder bra men håller inte hela matchen, säger Andersson.

SFF:s målvakt Jim Ädel stod för en mycket bra insats, men var besviken efteråt.

– Vi borde ha vunnit, känns lite surt, säger han strax efter att slutsignalen hade gått.

För HAIF innebär krysset att det inte längre går att nå Juventus och laget får sikta in sig på att nå kvalet.

– Vi fick Sala FF dit vi ville, men vi får inte tillräckligt bra offensivt spel, säger Pelle Johansson.

Båda lagen skapade bra chanser. SFF hade en boll i ribban (Vaughn Miller) och

HAIF hade flera chanser – och dessutom närmare 15 hörnor.

Värmötet på Tegelvallen slutade 3-3 inför nästan 900 åskådare. Då var det HAIF som var närmast segern, men i slutet kvitterade Sala FF:s Jonas Spårebo i 86:e minuten.

Nu fick de drygt 500 på läktaren inte se något mål och Spårebo fick se stora delar av andra halvlek från sidan efter att ha blivit utvisad.

– Det var kul att vara tillbaka på Silvervallen, en speciell känsla. Men underlaget är inte det bästa här, säger Michael Andersson.

Bäst i SFF var målvakten

Division 3-fotboll

Sala FF
Heby AIF

0
0

Målen: –
Publik: 502.

Spelarbörsen Sala FF:

3: Jim Ädel.
2: Patrick Skedung.
1: Jakob Eklund.

Spelarbörsen Heby AIF:

3: Andreas Warnberg.
2: Niklas Svärd.
1: Niklas Larsson.

Jim Ädel, Patrick Skedung, Jakob Eklund och Rasmus Liljebäck.

I HAIF får Andreas Warnberg, Niklas Svärd och Niklas Larsson bäst betyg.

NICLAS BERGWALL

Foto Niclas Bergvall/Sala Allehanda.

Sala Allehanda 2 december 2015:

IGÅNG. Carola Gunnarsson (C), Sören Runsteen och Magnus Rudén var med när första spadtaget vid Bovieran togs.

Foto: Mattias Holmgren

Det börjar hända saker vid Bovieran

Carola Gunnarsson (C) var med vid första spadtaget

Det har varit flera år av planering men nu har det faktiska arbetet med Bovieran tagit sin början. På måndagen togs det första spadtaget på Silvervallen.

SALA. Bostäder för uppemot 400 personer kommer att byggas vid Bovieran och dess närhet. Förutom de tre husen som bildar Bovieran planeras också ett flertal en- och tvåvåningshus på den övriga ytan av Silvervallen. På måndagen var det dags för det första spadtaget för bygget och ett 60-tal nyfikna personer hade tagit sig dit.

- Det är roligt att det byggs bostäder och främst att det byggs bostäder av olika karaktär. Det känns fantas-

tiskt att vi kan erbjuda det här, säger kommunalrådet för Sala kommun, Carola Gunnarsson (C).

Träffen vid Bovieran inleds med tal från Bovierans VD Sören Runsteen, följt av projektledaren Magnus Rudén och så också Carola Gunnarsson (C). När proceduren med det första spadtaget var avslutat bjöds alla som redan nu bokat en lägenhet i Bovieran för en gemensam lunch i Sala Folkets hus. Där var stämningen förväntansfull och många tog tillfället i akt att presentera sig för sina nya grannar.

- Det känns det här. Det är nära till centrum och så hopas jag på bra grannar, säger

i
Har du ett nyhetstips?
Hör av dig till oss!

Kerstin Englund som kommer att flytta till Bovieran tillsammans med sin man Lennart Englund.

De kommer ursprungligen från Sala kommun men är för tillfället bosatta i Märsta. - För ungefär två år sedan bestämde vi oss för att flytta tillbaka, säger Kerstin Englund.

Går planen kring Bovieran i lås kommer den att vara inflyttningsklar runt årsskiftet 2016-2017. Just nu pågår arbetet med pålning för fullt och strax före jul kommer

Skanska att påbörja sitt arbete med bottenplattan.

- I slutet av februari kommer vi sedan att dra i gång arbetet med själva stommen och bygga mer på höjden, säger projektledaren Magnus Rudén och fortsätter.

- I maj påbörjas arbetet med ytterväggar och tak och när det är klart är det dags att börja arbeta invändigt med installationer och det kommer att pågå under en längre period, säger han.

Redan 2009 kom de första idéerna för Bovieran i Sala. Sedan har ett flertal faktorer gjort att arbetet skjutits på framtiden. Bland annat var den tilltänkta platsen från början inte Silvervallen utan

i stället marken där vårdboendet Johannesbergsgatan 2 i dag har sin verksamhet.

- Det har varit en lång historia med många turer så det är roligt att vi äntligen har kommit i gång, säger Carola Gunnarsson (C).

Totalt kommer Bovieran att bestå av 48 stycken bostadsrätter. Utöver de tidigare nämnda en- och tvåplanshusen planeras det också för nya hyresrätter i området.

- Tanken är att det ska växa fram ett helt nytt kvarter här. Det finns ett stort intresse i att flytta till Sala, säger Carola Gunnarsson (C).

MATTIAS HOLMGREN
mattias.holmgren@salaallehanda.se
0224-561 52

Bo Svärd, tuschteckning, 38 x 45 cm. Sala kommuns samlingar.

Niclas Bergvall på www.salahebyfotboll.se:

Arenaserien: En klassisk arena som nu är ett minne blott

Klassiska Silvervallen finns inte längre. En arena som invigdes i juni 1928 och som var efterlängtdad av de idrottsintresserade Salaborna.

Äntligen hade de fått en idrottsanläggning värt namnet.

Här kommer ännu ett avsnitt i Sala-Heby Fotbolls sommarserie.

Silvervallen

Invigd: 1928.

Användes av: IFK Sala, IF Norden, Hyttans IF, KFUM Sala och Sala FF.

Klubbarna bildades: 1897, 1920, 1935, 1930 och 1972.

Publikrekord: Sala FF:s match mot engelska laget Portsmouth 1987 lockade 1 803 åskådare.

Silvervallen invigdes den 3 juni 1928, men stod klar redan hösten 1927.

Namnet kommer förstås från att Sala har en silvergruva.

Det debatterades i många år i Sala Allehanda om att det behövdes en ny idrottsplats i Sala. Till slut enades man om en arena vid östra delen av centrala Sala.

Äntligen hade de idrottsintresserade fått en arena att vara stolt över.

Den allra första fotbollsmatchen på Silvervallen spelades den 24 september 1927 då IF Norden besegrade Grängesberg med 5-3 inför 400 åskådare.

Noteras kan dock att Silvervallen fick sitt namn i mitten av 1930-talet och innan dess kallades arenan Nya Idrottsplatsen, eller IP – som levde kvar för många ända fram till den lades ned.

Läktaren stod klar 1941 och invigdes inför 1 500 åskådare.

Publikrekordet, 1 803 åskådare, för en fotbollsmatch är från 1987 när Sala FF mötte Portsmouth, då nykomling i den högsta ligan i England.

Portsmouth tränades av Alan Ball, världsmästare med England 1966, och i laget ingick även Paul Mariner, tidigare Ipswich och flerfaldig landslagsman.

SFF:s möte i Svenska Cupen med Degerfors IF i oktober 1977 lockade 1 772 åskådare. En match som DIF vann med 1-0 efter ett sent mål.

Högsta publiksiffran för en seriematch är från oktober 1942 när IF Norden mötte Västerås IK i division 3. Då var det 1 400 på plats.

Alla tiders publikrekord på arenan är från vintern 1955, då var det 8 000 åskådare på plats för att se stockcarpremiären på Silvervallen, dåtidens folkrace.

Även andra evenemang såsom SM i skridsko, isracings, speedway, boxning och friidrott har lockat över 1 000 åskådare.

Innan Silvervallen stod klar spelades det fotboll i stadsparken, i nuvarande franska parken och planen kallades för Oxbacken.

Arenan har använts av flera lag, men främst IFK Sala, IF Norden och Sala FF. Men även Hyttans IF (verksam från 1935 och en bit in på 40-talet) spelade sina hemmamatcher på arenan.

KFUM Sala hade ett herrlag i seriespel 1945/46 och spelade på Silvervallen. Laget slutade på sista plats i östra femman efter endast en seger på 16 matcher.

Noteras kan att även Grällsta IF, Sättra IF och Norrby SK har spelat enstaka seriematcher på Silvervallen. Bland annat möttes Sättra IF och Grällsta IF (3-1) i ett derby på arenan 1980.

Samma år spelade Grällsta IF och NSK 0-0 på arenan.

Säsongen 1986 hade Giffarna Silvervallen åter som hemmaplan när de föll i derbyt mot Norrby SK med 0-2.

Hösten 1979 spelades för övrigt en kvalmatch till näst högsta serien mellan Brommapojkarna och Gefle IF på arenan.

Den sista matchen på Silvervallen spelades i maj 2013 när Sala FF mötte Järna SK i division 3 och föll med 0-1.

Numera återfinns en boveria på klassiska Silvervallen. Omklädningsrum och läktaren är sedan en tid borta.

Sala Allehanda 13 oktober 2017:

Det sista huset som är kvar av gamla Silvervallen rivs nu.

FOTO: MIKAEL STENKVIST

Byggnad på Silvervallen rivs – för ny stadsdelspark

SALA Det är 90 år sedan idrottsplatsen Silvervallen stod klar. Snart återstår bara entrébyggnaden från den anrika idrottsplatsen i centrala Sala. Vid månadsskiftet påbörjades rivningen av byggnaden med bland annat omklädningsrum.

Det är FÖ Bygg som för några dagar sedan började riva den långa byggnaden som står längs med Långgatan på Silvervallen.

Rivningen sker enligt en miljöinventering av material på platsen. Material sorteras allt eftersom det rivs.

När bara stommen återstår kommer den återstående rivningen att gå snabbare – Gärdso Gräv & Maskin ska jämna omklädningsbyggnaden med marken med hjälp av en maskin.

Sala FF:s gamla kanslibyggnad, som finns några meter bort, ligger ute till försäljning.

Med den nya detaljplanen som vann laga kraft den 11 juli kommer Långgatan vid Silvervallen att få en liten annan sträckning och en stadsdelspark, med en damm, kommer att anläggas på en del av området där den gamla omklädningsbyggnaden har stått.

Den gamla entrébyggnaden till Silvervallen bevaras men kan få en annan placering i den kommande stadsdelsparken.

Att göra om den före detta idrottsplatsen till bostadsområde är ett stort projekt.

– Vi håller just nu på att upphandla projektledare och projektledning, säger Anders Almroth, tf planchef på Sala kommun.

Projektledare är troligtvis tillsatt i november.

– Min förhoppning är att vi kan stycka av marken i vinter och sedan sälja mark, säger Anders Almroth.

På området ska dessutom en villagata att anläggas.

När det gäller de gamla byggnaderna som ska rivas i kvarteret Löparen, i hörnet Kålgårdsgatan–Norrbygatan–Bergslagsgatan, så är det ett annat projekt. Som det ser ut nu kommer de byggnaderna inte att rivas i år.

Mikael Stenkvis

Lennart "Leppe" Ekblom

29 december 1927 – 16 november 2017

Sala Allehanda 3 januari 2018:

TILL MINNE: LENNART "LEPPE" EKBLOM

VSK-are men aldrig västeråsare – en presentation mycket passande på Lennart "Leppe" Ekblom som spelade 36 allsvenska matcher för grönvitt 1955–57 och gjorde fyra mål från sin högerhalvplats (i dag mittfältare).

Över 90 år gammal har "Leppe" lämnat det jordiska. En fighter av stridsvagnsklass, både på gröna mattan och bandyisen.

Dessutom en ödesmatchernas mästare. Som 1954 i division 2 när VSK var tvingade besegra Falun för

nytt kontrakt i sista matchen. Gjorde det, 4–0.

Ett år senare, 1955, sista vårmatchen igen. Allsvenskan nästa om IFK Södertälje klarades av. Visst, 2–1 efter ett mål av "Leppe".

1956, ett år senare igen. Norrby IK i Borås i sista allsvenska omgången. Seger ett måste för nytt kontrakt.

3–2 i en klassiker med tre mål av Jan Åhlin.

Vilken trippel för Lennart Ekblom.

Det gjordes självmål också. I div II-derbyt mot VIK 1954, 1–1 inför 4 868 på Vallen. "Leppe" styrde in Sven Thoréns skott i halkan. Det regnade.

En gång provades han som center, i en DM-match mot Sura. 1–5, det blev ingen centersuccé.

I bandy var han med och spelade VSK ur allsvenskan 1954. Snabb med att komma igen, även efter allsvensk status.

Flyttade aldrig till Väster-

ås. Pendlandet från Sala med bil och egen chaufför. Avslutade sin aktiva tid som spelande tränare i IFK Sala.

Ove Danson, klubbkamrat och god vän med Lennart Ekblom, minns mycket väl den dagen denne kom till VSK:s fotbollsträning på Vallens grusplan och bad att få vara med.

– Vi visste inte ett dugg vad han kunde, men vilken fighter vi fick. "Leppe" var en sådan lirare som ensam kunde stoppa en allsvensk innertrio. Sen fick de heta Tumba eller vad som helst.

Bernt Jangendahl

Niclas Bergvall på www.salahebyfotboll.se:

Lennart Ekblom i Västerås SK. Han står knästående längst ned till vänster. Foto: VSK

“Leppe” Ekblom har lämnat oss – en av Salas bästa spelare

Lennart “Leppe” Ekblom har lämnat oss. En av Salas bästa fotbollsspelare blev 89 år och spelade bland annat två säsonger i allsvenskan med Västerås SK. Han spelade även med IFK Sala, IF Norden och Ransta IK.

En av Sala kommuns främsta fotbollsspelare genom tiderna har lämnat oss. Lennart ”Leppe” Ekblom somnade in för inte så länge sedan, 89 år gammal.

Om vi ska diskutera de bästa lokala spelarna i Sala kommun är Lennart Ekblom en av de första som ska nämnas. Han är en av få herrspelare från Sala kommun som spelat i landets högsta serie.

”Leppe” hade en lång karriär som spelare och spelade under två säsonger allsvensk fotboll med Västerås SK. Totalt blev det 36 matcher och fyra mål i den högsta serien med VSK.

Lennart Ekblom inledde sin fotbollskarriär i IFK Sala, men tog 1951 som 23-åring steget över till rivalen IF Norden. Hans vistelse i Norden blev dock kortvarig. Västerås SK hörde av sig och “Leppe” nappade på erbjudandet. Totalt spelade han sju säsonger för VSK och gjorde totalt 250 matcher.

Två säsonger blev det för “Leppe” och Västerås SK i allsvenskan. Salasonen stod också för viktiga insatser på vägen dit. Först våren 1952 (då spelades serierna höst-vår) när VSK tog steget upp i division 2, då den näst högsta serien. “Leppe” gjorde ett av målen när Östersund besegrades i sista omgången – en direkt avgörande match om seriesegern. Det kom 5 701 åskådare till Blåsbo (Arosvallens gräsmatta lades om) för att se VSK vinna med 2-1.

Våren 1953 var VSK på väg ur division 2, men klarade sig precis kvar. När division 2 åter startade i augusti var det annorlunda och VSK var som ett helt nytt lag trots i stort sett samma spelare. Bland annat besegrades seriefavoriten IFK Eskilstuna med 4-3 hemma på Arosvallen inför rekordpubliken 6 778 åskådare.

Den avgörande matchen spelades mot IFK Södertälje på bortaplan och vanns efter bland annat ett mål av Lennart Ekblom. VSK var därmed för första gången klart för allsvenskan.

Säsongen 1955/56 var det dags för debuten i allsvenskan, som slutade med en tionde plats och nytt kontrakt efter sex segrar på 22 matcher. Premiären spelades hemma mot Norrby IF (Borås) inför 11 210 åskådare och slutade 2-2.

Den stora skrällen det året fixade VSK när de på Nya Ullevi besegrade IFK Göteborg med 3-2. Sture ”Orresta” Carlsson – sedermera Salabo – debuterade som center och det gick så bra att han till med av expertis ansågs kunna ta en plats i den svenska VM-truppen på hemmaplan 1958.

Andra året i allsvenskan blev dock inte lika framgångsrikt och laget åkte ned i division 2. Det efter att ha vunnit fem av 22 matcher.

Hösten 1958 var den då 30-årige Lennart Ekblom tillbaka i IFK Sala som spelande tränare. Innan karriären var över blev det också en sejour i Ransta IK som spelande tränare. Den avslutades 1965 och då var en lång och framgångsrik tid på fotbollsplanen över för 37-åringen.